Esenienii şi dacii!

ION ŢUGUI

S-a vorbit şi continuă să apară ecouri despre un destin privilegiat al românilor. Nişte texte atribuite indianului creştin Sundar Singh prefigurau geografic şi arhitectonic spaţiul românesc într-un fel de Nou Ierusalim. Cei care s-au dus apoi pe urmele textelor rămase de la iniţiatul indian, au avut neplăcuta surpriză să nu găsească în opera indianului nici un cuvânt despre România. Dar folclorul s-a împânzit. Şi în clipa de faţă apar idei tipărite despre favoarea pe care românii o vor binemerita de la Ceruri... S-a instaurat aşadar un fel de viziune asupra românilor care ar figura ca destin ca popor ales!

Astfel de protocronisme sunt fără îndoială înălţătoare pentru o conştiinţă, ele pot avea o funcţie psihică importantă la un popor. Dar situarea superlativă, vrem sau nu vrem, trebuie să aibă un suport istoric sau spiritual, să aibă, adică, nişte dovezi pe care s-ar putea specula „ştiinţific" ideea protocronistă.

Există o idee!

Dacă dovezi istorice nu există, dacă Sundar Singh n-a scris nici un cuvânt despre România, dacă, dacă... există cel puţin o analogie care le-a scăpat mai tuturor protocroniştilor. Această idee ne vine din secolul întâi după Christos, şi aparţine celebrului istoric evreu Flavius Iosef.

Este cunoscut că istoricul amintit s-a remarcat în posteritatea lui prin corectitudinea unor scrieri şi afirmaţii. Deşi este sigur că nu a călătorit la Sarmizegetusa Regia – Grădiştea Muncelului, istoricul cunoaşte foarte bine istoria dacilor, principalii zei, evoluţia spirituală a poporului dac. Mai ales că pe pământul Daciei, ritualurile spirituale erau atât de diferite de alte zone spirituale, de pildă acea sală subterană în care se retrăgea Zalmoxis din trei în trei ani, simulându-şi în chip ritual dispariţia din lume pentru a culege „informaţii" dintr-un plan transcendental...

Revenind la ideea protocronistă, iată că Flavius Iosef este întâiul mare cărturar al timpului străvechi care remarcă sfinţenia unor mari grupuri de daci. O analogie în timp, azi surprinzătoare dar foarte puternic susţinută de Flavius Iosef, este aceea care-i aşază pe dacii pătrunşi de sfinţenie, alături de vechile triburi iudee de esenieni, care, în fine, constituie şi azi un model sacru de gestionare a rânduielilor colective şi de credinţă în Dumnezeu.

Istoricul evreu vede aşadar în dacii sfinţeniei desăvârşite ceva asemănător sectei esenienilor; el îi descrie pe acei *pleistoi* ca fiind nişte asceţi, ca şi esenienii, deosebindu-se de pildă de geţi prin îmbrăcăminte şi mai ales prin regimul lor de viaţă şi de conştiinţă colectivă. Dacii asceţi purtau nişte bonete speciale, care-i distingeau de ceilalţi muritori, care umblau cu capul descoperit în anotimpurile calde.

Interesant este să observăm că influenţa eseniană asupra dacilor asceţi nu poate fi demonstrată; esenienii îşi trăiau asceza cu trei secole înainte de Iisus Christos, iar Flavius Iosef scrie despre dacii asceţi în secolul întâi după Christos. De aceea este cu atât mai interesantă şi surprinzătoare azi analogia, ea sugerând, totuşi, o legătură necunoscută încă între spaţiul Orientului Mijlociu, religios, şi vechea Dacie.

În loc de concluzie

Ideea de popor ales, din perspectivă religioasă, inclusiv creştină, poate fi prefigurată prin exemplul recoltat de istoricul evreu, o idee, să spunem, valabilă şi pentru spiritualitatea dacilor. Dar ideea nu este asociată doar prin consonanţa ascezei şi credinţei, ci şi prin aceea a secularizării suferinţei unui neam. Să spunem că suferinţa este etalonul sacru, că prin suferinţă vor fi judecate faptele şi istoria, iar rezoluţia divină va fi o bonificaţie dată unui neam care nu a cunoscut fericirea liniară terestră, ci jertfa şi îndurarea?

Ideile se pot înmulţi, chiar dacă atestările sunt mai puţine. Ce putem reţine ca sigur, este că, într-adevăr, între daci au existat asceţi ai credinţei, grupări cu totul excepţionale, care aveau conştiinţa Atotputerii creatoare şi se pregăteau încă din viaţă pentru lumea de apoi!

Labirintul memoriei

Neuroni distruşi înlocuiţi cu NEURONI „PROASPEŢI"

MIHAELA DOROBANŢU

Doparea memoriei nu este doar inutilă, ea este de-a dreptul imposibilă. Cum spune Robert Jaffard, Director de cercetare al Laboratorului de neurobiologie funcţională din Bordeaux, „memoria funcţionează totdeauna cel mai bine la un adult normal. Singurul lucru pe care îl putem face administrându-i o moleculă X, oarecare, este să-i provocăm tulburări, pe scurt, să obţinem efectul invers!"

Şi totuşi oamenii de ştiinţă, mulţi dintre ei, caută în continuare căi şi mijloace de intervenţie asupra memoriei. Contradicţie? Doar în aparenţă. Pentru că scopul nu este de a ameliora natura, care ne-a dotat cu un „echipament" mult mai sofisticat decât tot ce putem noi realiza şi chiar decât tot ce ne putem noi închipui. Putem însă încerca să intervenim pentru a „repara" deficienţele, atunci când ele au apărut. Iar unul dintre ţelurile majore, poate chiar cel mai important şi mai dificil de atins, este aflarea unui tratament eficient pentru maladia Alzheimer. Care, alături de SIDA sau de cancer, este unul din numele cele mai cumplite care au intrat în vocabularul secolului nostru. Pentru că, de cele mai multe ori, înseamnă o moarte cu atât mai groaznică, cu cât este mai lungă şi mai degradantă pentru fiinţa umană.

Maladia, sau boala Alzheimer, este cunoscută ca fiind o formă de demenţă progresivă care se poate instala la persoanele în vârstă. Este cumplit să priveşti una lângă alta şi să compari imaginile obţinute de tomograf pentru un creier normal şi unul atins de Alzheimer. Pe primul se observă multe şi întinse regiuni colorate – semn de activitate cerebrală. Pe celălalt, aproape totul este întunecat. Activitatea a dispărut. De aceea majoritatea cercetărilor privind memoria încearcă să descopere o posibilitate de a preveni sau măcar de a uşura manifestările acestei cumplite boli.

În ceea ce priveşte tulburările benigne de memorie, adică cele datorate vârstei, există în primul rând medicamentele vasodilatatoare, care prin acţiunea asupra vaselor sanguine, ameliorează circulaţia, asigură un surplus de oxigen şi de glucoză în creier şi astfel servesc, indirect, memoriei. Mai există şi o categorie de medicamente care acţionează, direct sau indirect, asupra procesului de neurotransmisie. Ar mai fi ceva: speranţele puse în experimentarea unor medicamente pe animale par problematice, pentru că multe asemenea medicamente ajută într-adevăr memoria, dar cu efecte secundare uneori dezastruoase. Cum s-a spus de către un cercetător, mai în glumă, mai în serios, este ca şi cum i-ai reda cuiva memoria, doar pentru a-l determina apoi să se sinucidă...

Viitorul va arăta, probabil, cu totul altfel: neuronii distruşi vor fi înlocuiţi cu neuroni „proaspeţi", grefaţi în creier; se va găsi o modalitate de administrare (fără pericolul potenţial de astăzi, de generare a unor cancere) a substanţei cunoscută sub numele de „factor de creştere", care să ajute neuronii „la faţa locului"... Chimia mai are încă mult de lucru pentru a înţelege mecanismele subtile ale memoriei şi a putea face ca teribila ameninţare a bolilor care degradează memoria să fie contracarată.

Şi atunci vom fi stabilit – sau, cine ştie, vom fi refăcut – puntea care ne leagă de lumea pe care o bănuim undeva, dincolo de fiinţa noastră. O lume în care s-ar putea să se afle răspunsul la majoritatea întrebărilor care încă ne rezistă. Sau al celor pe care încă nu ni le-am pus...

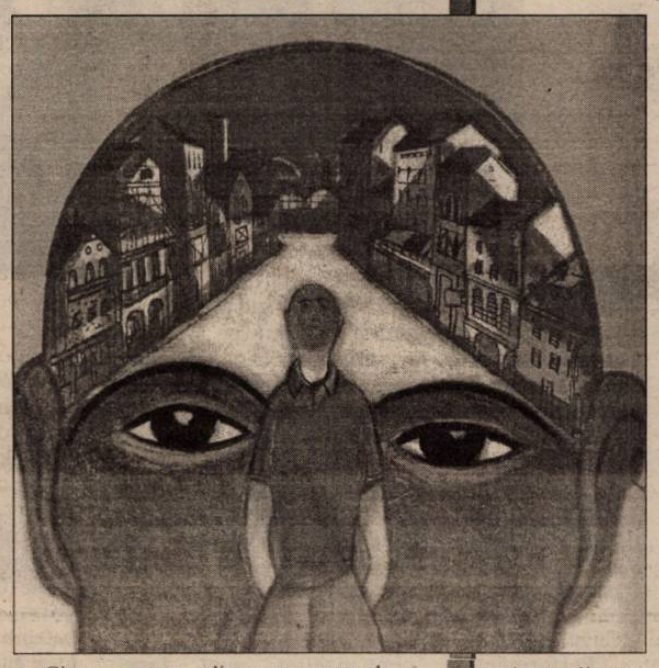

Cine putea expedia toate aceste documente? Urmele au condus spre agentul Richard C.Doty de la Biroul de Investigaţii Speciale al Air Force (AFOSI), baza Kirtland. Evident, el a negat orice amestec în această afacere, dar a admis că acţiunea putea fi una destinată „intoxicării" lui Bill Moore şi J. Shandera, instrumentată de Air Force.

Unii investigatori renumiţi, cum ar fi Stanton Friedman, Timothy Good, Linda Moulton Howe rămân convinşi că şi în cazul în care documentele ar fi false, informaţiile conţinute în ele ar putea fi adevărate. Existenţa grupului „Majestic-12" o confirmă şi colonelul Philip Corso în cartea *The Day After Roswell (1997).*

(Va urma)

Înconjuraţi de baze extraterestre...

Cazul „Majestic - 12"

DAN D. FARCAŞ

În decembrie 1984 cineastul Jaime Shandera, care lucra la un film despre OZN-uri, a primit prin poştă, de la un expeditor necunoscut, fotocopiile unui document de opt pagini clasificat „TOP SECRET/MAJIC", elaborat în 18 noiembrie 1952 de contraamiralul Roscoe H. Hillenkoetter (primul director CIA), pentru informarea generalului Dwight D.Eisenhower, care tocmai fusese declarat preşedinte ales al Statelor Unite.

Documentul afirma că la 24 septembrie 1947 preşedintele Truman autorizase secretarul de stat pentru apărare James Forrestal să înfiinţeze un grup de lucru ultrasecret, la activitatea căruia se va face referire exclusiv prin numele de *Majestic-12*. Obiectivul grupului era monitorizarea, de la cel mai înalt nivel a fenomenului OZN. Materialul confirma prăbuşirea unui OZN la Roswell şi faptul că la 7 iulie 1947 „s-a declanşat o operaţiune secretă pentru recuperarea epavei acestui obiect pentru un studiu ştiinţific. În cursul acestei operaţii, s-a descoperit (...) că patru mici fiinţe umanoide au fost aparent ejectate din navă (...) O echipă ştiinţifică specială a fost însărcinată cu recuperarea corpurilor în vederea studierii lor (...) Epava navei a fost, de asemenea, recuperată şi transportată la mai multe locaţii (...) Martorii civili şi militari din zonă au fost instruiţi să păstreze secretul iar reporterilor li s-a prezentat o istorie paravan eficace, conform căreia obiectul fusese un balon meteorologic scăpat de sub control". Se mai vorbeşte despre faptul că s-a descoperit, pe rămăşiţele navei, o aparentă scriere care n-a putut fi descifrată, despre imposibilitatea de a determina principiul de propulsie şi ghidare ş.a.m.d.

Din grupul Majestic-12 făceau parte: contraamiralul Roscoe H.Hillenkoetter (director al CIA), Dr Vannevar Bush (om de ştiinţă implicat în numeroase proiecte secrete), James V.Forrestal (secretar al Marinei, prim secretar al apărării), generalul Nathan Twining, (şeful serviciilor tehnice ale Forţelor Aeriene), generalul Hoyt S.Vandenberg (şeful statului major al Forţelor Aeriene), şi personalităţi ştiinţifice. La moartea secretarului Forrestal, în 1949, acesta a fost înlocuit de Walter B. Smith al doilea director al CIA. Toţi aceştia erau decedaţi în 1984, ultimul în urmă cu numai câteva luni. Nimeni nu mai putea deci confirma sau infirma autenticitatea documentului.

Căutând eventuale urme ale misterioasei grupări, Jaime Shandera şi Bill More descoperă (în împrejurări suspecte) la Arhivele Naţionale de la Washington, un memorandum, trimis la 14 iulie 1954, generalului Twining, de Robert Cutler, asistent special al preşedintelui Eisenhower. Documentul face referire la „MJ-12 Proiect de studii speciale". Nici despre acest document nu s-a putut spune, cu precizie, nici că este fals nici că este autentic. Alte trei documente MJ-12 primite în 1992 de cercetătorul OZN Tim Cooper şi un „Manual de operaţii Majestic-12", elaborat aparent în 1954, primit pe film în 1994 de Don Berliner (din conducerea asociaţiei FUFOR) au şi ele acelaşi statut incert.

În acest din urmă material scrie: „Informaţiile legate de MJ-12 (...) au un nivel de securitate cu două puncte peste Top Secret"; „poziţia oficială a guvernului este că nu există nici un grup special MJ-12"; „au fost recuperate câteva astfel de entităţi moarte şi o cantitate semnificativă de resturi şi dispozitive din navele căzute, toate fiind în fază de studiu, în diferite locuri". Documentul continuă cu descrierea mai multor tipuri de nave, de „entităţi biologice extraterestre" (EBE), de elemente de tehnologie. Se dau instrucţiuni pentru cazul unor viitoare prăbuşiri, menţionând expres: negarea oficială, discreditarea martorilor, declaraţii înşelătoare. O grijă specială este acordată tratării martorilor, curăţării zonei, ambalării resturilor. Se spune ce trebuie făcut cu EBE vii, rănite, decedate, ş.a.m.d.

Spectator la graniţa realităţii

Pot gândurile muta munţii? (2)

PAUL IOAN

Rezumatul primului episod:
Vanessa Derval este confruntată cu fenomene de tipul telekineziei şi intră într-o stare de depresie acută.

6 decembrie 1997. Evenimentele se derulează parcă trase la indigo. Rămasă iar după program, Vanessa se confruntă cu aceeaşi situaţie inexplicabilă. Ştiind că nici de data asta nu va fi crezută, ea începe să devină prada unei stări de anxietate, convinsă din ce în ce mai mult că nu este vorba de o farsă, ci de ceva imposibil de înţeles în mod raţional. Greutatea mobilierului necesita o echipă de două-trei persoane care să-l vehiculeze, şi asta în perfectă linişte... Culmea, în aceeaşi noapte ea constată că şi în locuinţa sa s-au făcut mutări asemănătoare, în sufragerie - ea locuia singură, nimeni nu avea cheia de la apartament. Starea de nelinişte se agravează şi se asociază cu obsesia că este pândită de un inamic necunoscut. Plânge în hohote când nici un coleg nu mai este dispus să stea cu ea de vorbă, la orele nopţii. Se decide să consulte un psihiatru.

7 decembrie 1997. Vanessa Derval află, în timpul şedinţei psihiatrice, că există fenomenul de *telekinezie,* adică mişcarea spontană a obiectelor, fără exercitarea vreunei forţe anume asupra lor, psihice sau materiale. Dacă psihokinezia implică o persoană, telekinezia este şi mai neobişnuită şi mai greu de explicat. Dar, după trei şedinţe cu doctorul Haines, specializat în parapsihologie, pacienta este şi mai tulburată, întrucât mai aflase şi faptul că nici un caz concret şi veridic nu era cunoscut în arhivele recente ale specialiştilor din Detroit. Relaţiile cu toţi cei din jur se deteriorează treptat, femeia e convinsă că planează asupra ei un fel de blestem, o presiune psihică menită s-o doboare... Într-adevăr, la 1 ianuarie 1998 este concediată, plătindu-i-se internarea pe treizeci de zile într-o clinică de boli nervoase. Acolo a stat îndelung de vorbă cu un ziarist de la „ Detroit Tribune", care apoi a făcut cunoscute evenimentele plasându-le în sfera fenomenelor parapsihologice, speţa *psiho* sau *telekinezie,* după opiniile mai multor specialişti.

Epilog. La *14 februarie 1998,* în urma unui denunţ, o anchetă severă asupra gestiunii firmei „Moonlight" pune în evidenţă o fraudă uriaşă, care era pe cale să fie muşamalizată. Iese la iveală faptul că, pentru a se scăpa de Vanessa Derval, neimplicată în escrocherie, fusese înscenată toată tărăşenia, mizându-se pe firea ei labilă. Chiar şi respectivii paznici de noapte avuseseră procentul lor pentru a coopera la fenomenele „parapsihologice"... Dar ce s-ar fi întâmplat dacă nu ar fi existat un denunţ ? Nu cumva s-ar fi găsit un „întreprinzător" care să scrie un best-seller cu acest subiect, nu cumva fanaticii parapsihologiei ar fi jubilat şi credulitatea publicului ar fi mai primit încă o gogoaşă cât se poate de parfumată?

ALPII IN PERICOL?

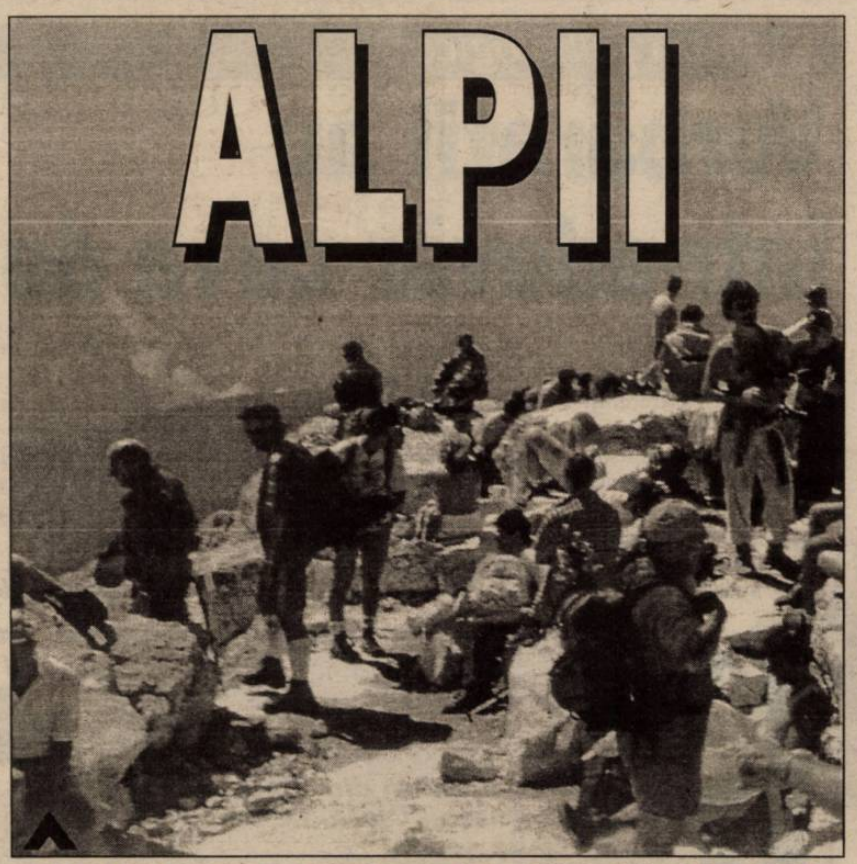

Pentru omul modern, Alpii reprezintă un „nec plus ultra" (adică ceva ce mai bun nu există) în materie de splendori naturale, o oază de puritate a mediului, un refugiu izolat visat îndelung de locuitorii marilor aglomerări urbane. Acest lanț muntos, parcă îmbrăcând ca o tureatcă suflecată cizma italică, întins pe șapte țări – începând din Franța, trecând prin Germania, Elveția, Italia, Austria, Liechtenstein și Slovenia – reprezintă, tocmai datorită acestei caracteristici, o adevărată avuție naturală pentru aceste state, care-și asigură un procent semnificativ din PIB (produsul intern brut, un termen ce ne-a devenit și nouă, românilor, familiar) din activitățile turistice. Activități pe care, în consecință, le încurajează prin toate mijloacele posibile. Totul apare idilic și, în continuare, promițător.

Iată însă că un ***„Raport asupra stării Alpilor"***, redactat de 75 experți internaționali la cererea Comisiei Internaționale pentru Protecția Alpilor (CIPRA), organism fondat în 1952 și reunind circa o sută de asociații din statele „alpine", aduce o serie de elemente de natură a tulbura idila, punând în evidență o serie de fenomene nedorite cauzate tocmai de prezența turiștilor. Elemente pe care le-am reținut pentru cititorii interesați de ce se mai întâmplă în lume (că, de turism în Alpi, slabe speranțe), dar și pentru responsabilii turismului românesc, care, preveniți, ar putea proiecta o dezvoltare a turismului alpin carpatin ținând seama (și) de urmările nefaste pe care le poate genera. Iată-le:

- Zona Alpilor are o populație stabilă de doar circa 11 milioane de locuitori, dar primește în fiecare an peste o sută de milioane de turiști, veniți să-și petreacă vacanțele.
- Numai vestita stațiune de iarnă Chamonix primește o sută de mii de vizitatori ***pe zi*** în sezon, în timp ce numără doar 9700 de locuitori permanenți.
- Ca urmare a avalanșei de turiști, devenită endemică, concentrația ozonului în majoritatea stațiunilor alpine, la sfârșit de săptămână, depășește pragul de toleranță admis până și în marile aglomerații urbane, unde acest prag este depășit doar pe durata a 6-7 ore zilnic, iar nu în permanență – arată medicul austriac Klaus Rhomberg. Fenomenul este accentuat de faptul că stațiunile sunt plasate în văi, închise între pereții muntoși, aceste condiții favorizând efectul de seră.
- Efectele concentrației mărite de ozon asupra plămânilor copiilor sunt mai grave decât cele al nicotinei asupra fumătorilor pasivi – atenționează același medic austriac.
- Cercetările făcute în anii '80 au arătat că în Tirol, unde abia 14% din suprafață este locuită, conținutul de plumb în laptele matern este de șapte ori mai ridicat de-a lungul șoselelor pe care circulă turiștii montani decât în zonele de câmpie.
- Zgomotul produs de circulația auto este și el o problemă, datorită ecoului și rezonanței pereților stâncoși, neexistând, în plus, posibilitatea retragerii locuințelor la distanță de șosele, așa cum se întâmplă la câmpie.
- Pe ansamblul masivului montan al Alpilor există circa 10000 de refugii turistice, care adăpostesc anual circa 12 milioane de vizitatori. Vizitatori care produc tot atâtea ape uzate cât indivizii dintr-o localitate cu 300000 de locuitori, prezentând, în consecință, o importantă sursă de poluare pentru apele curgătoare din zonă. *(M.G.)*

În concluzie, avem de-a face cu un adevărat paradox, *turiștii distrugând exact ceea ce veniseră, de la mare distanță, să caute: o natură protejată de intervenția omului.*

PARADOX

„Cobaii umani" între splendoare și decadență

MARIAN GRIGORE

Se spune că Saligny, constructorul podului de la Cernavodă, s-a așezat sub tablierele metalice în momentul în care prima garnitură feroviară trecea Dunărea, pentru a testa rezistența construcției. Departe de a fi un act inconștient, gestul celebrului constructor era o dovadă a încrederii absolute pe care o avea în calculele sale. Istoria științei consemnează, de asemenea, mai mulți medici care, pentru a verifica și demonstra lipsa de efecte periculoase ale unor medicamente sau vaccinuri pe care le elaboraseră, și le-au administrat în primul rând lor înșile. Dar tot istoria consemnează și sfârșitul tragic al unor asemenea încercări, înregistrând numele celor ce le-au căzut victimă în „cartea martirilor științei". Astăzi, tuturor acestora li s-ar spune, în mod metaforic, „cobai umani".

Totuși lucrurile nu au fost (și nu sunt nici astăzi) privite cu atâta seninătate. Singură ideea experiențelor pe oameni este de natură a ne umple de oroare, după ce au devenit de domeniul public relatările despre „cercetările" efectuate de echipa doctorului Mengele în lagărele de concentrare. Despre experiențele din anii '50 și '60, efectuate atât în SUA, cât și în Uniunea Sovietică, pentru a cunoaște mai în amănunt efectele secundare ale bombelor nucleare și termonucleare, într-o epocă în care nici oamenii de știință nu prea știau prea multe despre consecințele radiațiilor, nu s-a știut multă vreme nimic. Dar zeci de mii de oameni plătesc și astăzi un greu tribut ca urmare a contaminării radioactive la care au fost supuși, fără a fi preveniți în nici un fel de pericol. Așa că motive pentru a respinge, din start, chiar și ideea experiențelor pe subiecți umani, sunt destule.

Și totuși, „cobaii umani" există, fără ei nefiind posibilă apariția nici unui nou medicament sau vaccin. Invizibili, ei sunt adevărate certificate de garanție vii pentru orice medicament pe care-l cumpărăm din farmacie. Preferăm, desigur, să ne prefacem că nu știm ce se ascunde în spatele omniprezentei formule de pe cutiile de ambalaj: „Clinicaly tested". Și suntem cu atât mai liniștiți când, pe flacoanele de cosmetice, găsim inscripționat anunțul că nu au fost testate pe animale. ***Nici*** pe animale, completăm mental, automat, fericiți la gândul că frumusețea zilnică ne-o plătim doar cu bani, nu și cu suferința unor animale. Cum să ne gândim că ar putea fi vorba de oameni?

Dar, cum am spus, „cobaii umani" sunt o condiție sine qua non a apariției pe piață a oricărui nou medicament sau vaccin, iar probarea lipsei de efecte secundare nocive și a dozelor maxime admisibile pe ***subiecți sănătoși*** (subliniem, sănătoși, pentru a nu exista nici un fel de confuzie!) precede, conform legii, administrarea lor unor pacienți care, realmente, ar putea beneficia de aceste noi medicamente pentru a se vindeca. Și aceasta pentru simplul motiv că, deja slăbiți de boală, pacienții nu ar putea oferi date fiabile despre efecte negative ale medicamentelor, putând fi, în schimb, și mai grav afectați de eventualele consecințe nedorite ale acestora. Deși tot „cobai", bolnavii asupra cărora se testează ulterior eficacitatea reală a medicamentelor în cauză au, cel puțin, ca motivație, ***speranța.*** Dar, pentru cei dintâi, pentru cei sănătoși, supuși în mod voluntar acțiunii unor substanțe de care nu au nevoie, motivația ***umanitară*** va fi fiind, oare, totdeauna singura rațiune?

Revista franceză „Science et Vie" încerca recent un bilanț la capătul a zece ani de aplicare a Legii Houriet, denumită așa după inițiatorul ei, o lege adoptată de parlamentul francez în decembrie 1988 și având drept scop exact reglementarea situației subiecților umani a experimentelor biomedicale și clinice. Aflăm, astfel, că numai în Franța sunt înregistrate peste 900000 de persoane care au participat voluntar la cercetări biomedicale, 55% dintre ei fără nici un beneficiu direct pentru propria sănătate, din simplul motiv că erau perfect sănătoși. Participarea lor la aceste experiențe, conform legii, se face însă în condiții de natură a minimaliza la maximum riscurile, fiecare experiment fiind în prealabil aprobat pe baza unui protocol de cercetare avizat de o comisie de specialiști. Protocol care trebuie adus la cunoștință – într-o formă *„perfect inteligibilă și pentru un copil de 10 ani"*, cum declară dr. Isabele Arnulf, de la spitalul Pitié – Salpêtrière din Paris – fiecărui voluntar. De asemenea, conform aceleiași legi, remunerarea participanților la aceste experimente, în principiu interzisă ca atare, nu poate depăși 25000 franci francezi pe an (circa 25% dintr-un salariu minim de supraviețuire), fiind mai degrabă destinată creșterii calității alimentației subiecților, pentru întreținerea stării lor de sănătate, decât creării unei surse suplimentare de venit. În plus, nici un voluntar nu poate participa timp de trei luni la un alt experiment după încheierea unuia precedent. Cu alte cuvinte, legea prevede toate precauțiile posibile pentru protecția „cobailor".

Dar nu trăim, totuși, în *„cea mai bună dintre lumile posibile"*, vorba lui Candide, eroul lui Voltaire, așa încât, după cum semnalează revista citată, realitatea contrazice uneori viziunea optimistă a legii. Presați de timp și de nevoia de a fructifica rapid, de teama concurenței, rezultatele cercetărilor (ținând seama de faptul că aprobarea unui nou medicament durează, datorită prevederilor legale referitoare la etapele obligatorii ce trebuie parcurse, între 12 și 14 ani, în timp ce prezența lui pe piață, până la apariția altui medicament mai performant, nu este, de multe ori, decât de 3-4 ani), adesea cercetătorii „uită" să consulte fișierul național al voluntarilor pentru a putea elimina pe cei care participă deja la alte experimente, „uită" să mai ceară aprobările legale pentru protocolul de cercetare (în ciuda sancțiunilor pe care le riscă) sau minimalizează, în mod conștient, riscurile experimentelor atunci când le prezintă „cobailor". O situație cunoscută, de altfel, autorităților responsabile: *„Din punct de vedere etic, nu putem abuza de situația celor dezmoșteniți de soartă* – spune Samuel Pillard, responsabil cu recrutarea voluntarilor în cadrul societății „Versus" din Lavallois – Perret. *Dar, din cauza crizei, numărul șomerilor nu încetează să crească..."*

Citind aceste concluzii ale bilanțului francez, nu ne-am putut opri să ne gândim la situația din România, unde cercetarea biomedicală, neavând uneori fonduri nici măcar pentru a-și plăti reactivii, nici nu se pune problema riscului transformării „voluntariatului" într-o profesie aducătoare de venit. Cu toate acestea, an de an, înainte de Crăciun și de Paște, centrele de transfuzie sanguină își fac planul pentru tot restul anului. În așteptarea zilelor când „cobaii" vor putea fi plătiți, ei își oferă sângele pentru a-și putea permite bucuria unor „sărbători fericite" cu ajutorul tichetelor de alimente oferite donatorilor...

Anatomia secundei

ALFABETIZARE de performanță

ALEXANDRU MIRONOV

Este vorba despre alfabetizarea informatică, firește, dar și despre foloasele pe care românul le poate trage din utilizarea rațională a performerilor din programistică.

Pentru prima acțiune: ne este clar, tuturor, că dinozaurul lent care este școala românească nu va reuși să se transforme la timp, după modelul celor americane, germane, japoneze, astfel că peste 3-4-5 ani elevii să folosească nu creionul și pixul, ci PC-ul. Pur și simplu nu sunt bani pentru așa ceva – dar, din păcate, nici voință (deși un precedent există, trecerea de la tăblița de ardezie la creion – care însă a luat școlii timp multișor: aproape o jumătate de veac!).

Soluția este aceea a dezvoltării, pe scară largă și cât mai rapid, a conceptului de *școală de lângă școală*. Nenumărate inițiative există deja, eu le-am numit „școli orizontale", un exemplu ar fi acela al I.C.S. (*International Computer School)* care reunește, în peste 50 de orașe, instructori – profesori de informatică, în clase instalate prin Casele de Cultură, *Infotin*-urile Ministerului Tineretului și Sportului, eventual, în clase de școală (dar funcționând în așa numita „școală de sâmbătă" sau la sfârșitul orelor de școală). PC-urile – „amănunt" important – sunt fie ale ICS, fie ale ofertantului local iar „clienții", ei bine, instinctul social îi face pe „studenții în alfabetizare informatică" să dea din buzunar pentru a mai câștiga o șansă de a evita șomajul.

Deci, pentru cine vrea să deschidă „clase populare de informatică" soluția este aceea de a investi în aparatură (8-10 *PC*-uri pentru o „clasă") și a face contract cu o „școală orizontală" (gen *ICS)*, care va dezvolta o „afacere" educațională, găsind sala de clasă informatică, profesorii-instructori și, tot ei, elevii plătitori.

Ca variantă, investitorul poate achiziționa *5-6 laptop-uri* (PC-uri portabile) și un autoturism, pe care le va încredința unui profesor-instructor, care se va muta, cu „școala" în spate, dintr-o parte a localității sale în alta (sau într-o localitate vecină, chiar rurală – vezi succesul pe care îl are *ICS* la Puchenii-Moșneni, din Prahova). Investitorul, repet, nu pierde investiția dar, s-o recunoaștem, recuperarea ei se va face lent, în timp, ca la orice investiție socială.

Investitorul poate în schimb câștiga din valorificarea „produsului" școlii. O selectare atentă a absolvenților, după capacități, poate aduce în față pe utilizatorii performanți dar mai ales pe posibilii programiști, creatorii de software! Desigur, pentru ei trebuie dezvoltate aceste orizonturi (specializare, burse), conform unor contracte din care investitorul să profite, ajutându-l astfel pe potențialul programist.

Partea a doua, deci, a acțiunii sociale pe care o descriu ar însemna un fel de „universitate informatică" rapidă, cu țintă selectată, cum spuneam, în vederea constituirii unor viitoare grupe de soft-iști profesioniști. În afară de cei selectați și instruiți special (proces, totuși lent) se poate profita de competiția numită „olimpiadă școlară" (finalele se desfășoară, în fiecare an, în luna aprilie), prin care selecția performerilor se face automat. Tot ceea ce ar avea de făcut viitorii conducători ai societății comerciale „cerebrale" ar fi să fie prezenți la finale, să ia contact cu profesorii, elevii și părinții elevilor premianți, încercând „valorificarea" lor imediată (bursă de specializare + contract, grup de cercetare, grup de „compunere" soft – ultimele dotate cu calculatoare performante, acces la *Internet*, realizarea de contacte cu rețele de soft-iști din lume etc.). În acest caz investiția nu ar fi prea mare, iar câștigul poate fi important și rapid.

În sfârșit, completarea grupului societății comerciale specializată în programe pe calculator se poate face prin racolarea specialiștilor existenți – angajarea celor de valoare costă însă foarte mult, în plus este posibil ca, deja, cei mai buni dintre cei mai buni să fi părăsit deja țara.

Pentru părinţi

JOCUL în dezvoltarea copilului

Nu ignoraţi rolul important pe care îl au jocurile în dezvoltarea psiho-motorie a copilului. Dacă le oferiţi jocuri, de la cele mai mici vârste, implicit daţi de lucru creierului copilului. Pentru că, spun specialiştii, memoria este precum un atlet de performanţă. Ea are nevoie de antrenament regulat pentru a-şi forma reflexe corecte. A vedea, a fotografia, a memoriza, sau a auzi, a înregistra, a reţine sunt acţiuni condiţionate şi de exersarea prin joc. Atractive şi distractive, în acelaşi timp, bine alese de părinţi, jocurile pot deveni un instrument util în dezvoltarea intelectuală a copilului.

Între 3 şi 5 ani copilul nu este capabil încă să se concentreze mult timp. După puţin timp, aruncă jucăriile. Acum totul trece prin mânuţele copilului. Manipulând toate jucăriile el va învăţa să le observe şi să reţină detaliile.

După vârsta de 5 ani antrenarea memoriei nu mai trece prin mâini. De acum încolo memoria are nevoie de o motivaţie pentru a funcţiona cu randament maxim. La această vârstă apare gustul câştigului în diverse competiţii. Acum copilul trebuie învăţat să analizeze o situaţie, să stocheze informaţii pentru a le utiliza ulterior când are de trecut diverse obstacole, pentru ca în final să câştige.

Reflecţii psihologice

Vorbăreţii au într-adevăr ceva de spus? 2

Să continuăm detalierea „portretului guralivilor". Sunt ei uşor de suportat măcar de cei ce detestă liniştea? Sau, pot fi capabili vorbăreţii să-i asculte pe ceilalţi?

Psihologii ne explică de ce vorbăreţii sunt adesea insuportabili. Astfel, spune Martine Tuillac, aceste persoane au tendinţa de a vă învălui în torentul lor verbal pentru că ei nu consideră firesc ca de dreptul la exprimare să beneficieze şi interlocutorii lor. Ei rostesc cuvintele în cascade interminabile de frică să nu uite ceva. Nici măcar cei ce detestă liniştea nu sunt întotdeauna dispuşi să-şi umple timpul ascultându-i pe cei ce nu au nimic de spus. Liniştea poate fi un refugiu pentru acele persoane complexate, care scot la iveală, în prezenţa diverşilor interlocutori, propriile îndoieli ce au condus la pierderea încrederii în sine.

Oricum, conchide psihologul Martine Teillac, guralivii nu conştientizează faptul că limbajul este înainte de orice un instrument de comunicare. Ei nu realizează că prin avalanşa de cuvinte rostite invadează teritoriul celorlalţi. Din acest motiv mulţi vorbăreţi suferă de o solitudine ai cărei proprii artizani sunt, de fapt.

Gastronomice

Cititoarea noastră din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara, ne sugerează o reţetă de sezon:

Şniţel de legume

2 morcovi, 1 pătrunjel, 4 cartofi, o jumătate de varză, o mână de fasole, una de mazăre, 2 ouă, 2 linguri de făină, 1 linguriţă de brânză rasă, 1 linguriţă de pesmet, 2 linguri de untură, sare.

Se fierb împreună sau separat, în apă cu sare, morcovii, pătrunjelul, cartofii fără coajă, varza opărită mai înainte, fasolea verde şi mazărea boabe verde, se scurg bine din apă şi se toacă toate afară de mazăre, potrivit de mărunt. Separat se amestecă o lingură de făină cu 2 ouă, se adaugă zarzavatul, brânza rasă şi sarea dacă mai trebuie. Se ia cu lingura din compoziţie, se fac chiftele rotunde cu mâna, se dau prin făină şi se turtesc apoi în formă de şniţel pe un fund presărat cu pesmet. Se rumenesc în untură (sau ulei încins) şi se servesc cu salată sau cu diferite sosuri sau salate.

Indiscreţii

E bine de ştiut

Între metabolizarea medicamentelor şi vârstă există surprinzătoare corelaţii

Printre factorii capabili să modifice metabolizarea medicamentelor, şi în consecinţă efectele lor, vârsta este unul determinant. Datele existente indică faptul că metabolizarea medicamentelor poate fi foarte diferită dacă se administrează la nou-născut (prematur, nou născut la termen sau copil mic) sau adult. În general absorbţia unui medicament pe cale orală este, în cea mai mare parte a cazurilor, redusă şi foarte neregulată. Dimpotrivă, absorbţia pe cale rectală, dacă se utilizează o formulă adecvată, poate să fie optimă. La nou născut viteza şi importanţa resorbţiei, după administrarea medicamentului pe cale intramusculară variază enorm, în funcţie de variaţiile debitului sanguin, de activitatea musculară redusă şi de instabilitatea vasculară foarte importantă. La copilul mic, dimpotrivă, absorbţia şi resorbţia medicamentelor sunt mai eficace şi concentraţiile maxime sunt obţinute mai rapid. Fixarea medicamentelor de proteinele plasmatice este în general redusă la nou născut şi poate antrena concentraţii mai crescute la nivelul organelor.

Biotransformarea medicamentelor, în absenţa expunerii la agenţii inductori în timpul vieţii intrauterine este mult mai redusă în timpul primelor 2 săptămâni de viaţă. O creştere spectaculoasă se manifestă în general spre ziua a 15-a – 18-a de viaţă, cu un coeficient de metabolizare care poate fi mai mare decât la adult la 2-3 luni după naştere.

La naştere, funcţia renală este redusă în ansamblu, (filtrarea glomerulară, secreţia tubulară) ceea ce determină o limitare a capacităţii de eliminare a medicamentelor până la vârsta de 6-8 luni.

Mai mulţi factori patogeni ca: hipoxia, alterarea funcţiei renale sau gastrointestinale, insuficienţa cardiacă, sindromul de detresă respiratorie etc. au urmări foarte importante asupra metabolizării medicamentelor şi asupra efectului lor terapeutic şi toxic. În general, toate aceste afecţiuni determină o scădere a capacităţii de eliminare, deja redusă.

Maturarea funcţiilor fiziologice, importante pentru metabolismul medicamentelor este un proces nici omogen, nici previzibil, mai ales dacă sunt prezente diferite stări patologice. Pe aceste baze, definirea concentraţiei plasmatice a medicamentelor apare ca fiind o metodă indispensabilă pentru a raţionaliza tratamentul farmacologic în pediatrie.

Dr. MARIA BARI
Medic primar, Spitalul Clinic Filantropia

Pentru dumneavoastră, doamnă

Un caz pe săptămână

„Mă numesc G. S. şi locuiesc în Bucureşti. Sufăr de dischinezie biliară, spasmofilie, stări de vomă permanente şi ameţeală. Pentru toate acestea am apelat la doamna Vasilica Ciupea, maestră cu capacităţi extrasenzoriale de categorie internaţională şi într-adevăr după două serii de şedinţe de tratament bioenergetic mă simt foarte bine. În plus am luat şi în greutate, lucru dorit de mine dar realizat înainte de tratament cu foarte mare greutate. Trebuie să mărturisesc că am suficiente motive să am toată încrederea în virtuţile vindecătoare ale tratamentului bioenergetic"...

*

Redacţia revistei noastre facilitează cititorilor domici să beneficieze de tratament bioenergetic accesul la „Cabinetul Ciupea" pe baza talonului alăturat. Posesorul unui astfel de talon decupat din revistă beneficiază de o reducere cu 10 la sută a costului tratamentului, ceea ce echivalează cu 35000 lei.

10% REDUCERE adică 35000 lei

Programări la telefon: 686 2046

TALONUL NR. 17

Numele şi prenumele pacientului.....

.....

Adresa.....

Intervalul efectuării tratamentului.....

● Valabil pînă la 20 mai 1999 ●

Supărările lui Naomi 2

Ruptura dintre Versace şi Naomi a marcat-o serios, făcând-o, pe starul manechinelor, să clacheze în public. Astfel, plângând în faţa camerelor de luat vederi, Naomi mărturisea: „Timp de 15 ani am făcut parte din «familia Versace» şi acum sunt tratată ca o străină". Donatella Versace, sora lui Gianni, a mărturisit că numai pretenţiile financiare au determinat renunţarea la Naomi Campbell. La rândul său, cu dulceaţa-i recunoscută, aceasta mărturisea: „Nimeni nu înţelege cât de greu este pentru un manechin negru să se impună şi să reziste în această lume a modei... A trebuit să muncesc mult mai mult decât dacă aş fi fost albă. Evident, o blondă cu ochii albaştri ajunge mult mai uşor pe coperta unei reviste. Este trist..." În compensaţie, printre proiectele sale figurează un film, alături de Sophia Loren, la care va lucra în această vară, un spectacol de balet cu Maurice Béjart. „Pentru aceasta în aprilie voi fi la Moscova. Ador dansul... Am făcut balet timp de 13 ani..." Şi încă o mărturisire: Naomi este fericită pentru că este îndrăgostită. Alte detalii, deocamdată, nu a furnizat... Promitem să fim... pe faţă...

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

VARIETATEA

marele pigment al vieţii

ARCADIE PERCEK

Pentru că ne aflăm în plină primăvară, moment cosmic cât se poate de emoţionant şi de relevant în acelaşi timp, şi cum acest anotimp ne permite să vedem cu proprii ochi cum viaţa erupe în mod spectaculos în jurul nostru din toate părţile şi încă într-o enormă gamă de varietăţi, merită să aducem în discuţie o serie de aspecte cât se poate de interesante în legătură cu această problemă.

Viaţa reprezintă, incontestabil, cea mai mare performanţă a Naturii şi a Universului, de când aceastea există şi, în acelaşi timp, cea mai de preţ valoare a acestor realităţi. Într-o asemenea ipostază *putem afirma, fără teamă de exagerare, că tot aurul care există pe şi sub Pământ cântăreşte mai puţin – la figurat vorbind – decât viaţa care pâlpâie într-un minuscul protozor.*

Interesant este că această valoare fără de preţ a Naturii şi a Universului, care este Viaţa, nu numai că există, dar ni se şi prezintă într-o extraordinară şi uluitoare gamă de varietăţi, ceea ce, de asemenea, este foarte interesant şi important în acelaşi timp câtă vreme *varietatea reprezintă marele pigment al vieţii.* Mai mult decât atât: *tot varietatea mai reprezintă şi sarea vieţii,* după cum, pe bună dreptate, susţine aceasta un poet englez din secolul al XVIII-lea, William Cowper, într-o scriere a sa.

Detaliind această realitate, vom sublinia faptul că pe un singur hectar de prerie americană, situată la nivelul latitudinii ce trece prin oraşul Washington, până la adâncimea de numai 25 de milimetri – reţineţi acest detaliu -, specialiştii în domeniu au inventariat peste 32500000 de individualităţi animale, şi peste 85000000 boabe de diverse seminţe. (!!!)

Şi tot apropo de această enormă varietate şi prolificitate a vieţii, merită a şti că un singur somon (peşte răpitor marin din familia salmonidelor, lung de 1-1,5 m şi care cântăreşte între 25-30 kg, care vara intră în fluvii pentru reproducere), depune, pe parcursul unei singure primăveri, circa 28 milioane de ouă (icre) iar o singură stridie (specie de moluscă comestibilă, care trăieşte fixată pe stâncile din mările calde), circa o sută de milioane.

Trecând cu asemenea exemplificări şi în domeniul medical, vă vom specifica că studii de specialitate au evidenţiat faptul că un singur colibacil (bacterie saprofită din flora noastră intestinală) produce, pe parcursul a numai 24 de ore, peste 270 de descendenţi, întratât de mare îi este prolificitatea. Din fericire însă pentru noi, majoritatea din aceşti descendenţi, nocivi pentru sănătate, mor. Reţineţi faptul că dacă nu s-ar întâmpla aşa, abdomenul nostru ar deveni pur şi simplu neîncăpător pentru noile generaţii de asemenea microbi.

Mai mult decât atât: dacă colibacilii menţionaţi s-ar multiplica nestingheriţi, în virtutea potenţialului lor de dezvoltare, în mai puţin de o săptămână, *aceşti microbi nocivi ar umple până la refuz toate mările şi oceanele lumii* care, după cum ştiţi, nu sunt puţine la număr, şi care, dimpreună cu lacurile şi cu fluviile, ocupă peste 2/3 din suprafaţa Terrei. Cum mulţi dintre noi suferă de această infecţie generalizată la căile urinare, biliare şi genitale, provocată de colibacili (manifestată prin fenomene generale toxice şi infecţioase), cel puţin aceştia vor înţelege ce reprezintă această enormă prolificitate pentru organismul uman.

Şi vacile americane se dopează!

DORIN MĂRAN

Americanii sacrifică circa 86 milioane de animale în fiecare săptămână cărora le sunt administrate anual zeci de mii de tone de hormoni. În mod oficial, nu există nici un risc pentru consumator. Şi totuşi...

Hormonii de creştere constituie pentru crescătorii de animale o mană cerească. Într-o viziune hiperbolică, ele cresc asemenea lui Făt-Frumos în trei zile cât altele într-un an. Există totuşi, în rândul crescătorilor de animale, o temere legată de problemele de sănătate publică pe care le reclamă folosirea abuzivă a acestor substanţe. În urmă cu câţiva ani, importul de carne de vacă hrănită cu hormoni, provenită din Europa, a fost decretat ilegal de către Organizaţia mondială de comerţ. În SUA se folosesc legal în 80% din loturile de animale. Acest privilegiu nu este însă privit cu ochi buni de oficialii de resort. În ce constă însă această tehnică de accelerare a creşterii animalelor? După naştere, masculii sunt castraţi, li se scot coarnele după care sunt lăsaţi în cvasilibertate circa şase luni. Apoi sunt îndopaţi cu hrană într-un loc împrejmuit până în momentul tăierii. Pentru a atinge însă greutatea optimă li se injectează steroizi care cresc de cinci ori nivelul lor hormonal. Până acum metodele chimice de detectare a unor eventuale substanţe toxice rezultate în urma acestui tratament nu au fost concludente. În mod oficial se stipulează faptul că nu există nici un pericol pentru sănătatea consumatorului. Dezbaterile asupra acestui subiect sunt însă palide. S-au depistat unele reziduuri în carnea animalelor dar în cantităţi foarte mici, fără să poată fi demonstrată nocivitatea lor asupra organismului animal sau uman.

O experienţă camuflată

Lucrurile nu sunt, totuşi, atât de simple. În urmă cu 18 ani, Organismul american responsabil de controlul produselor alimentare (FDA) a tras semnalul de alarmă asupra pericolelor pe care le prezintă antibioticele în alimentaţia animalelor. 300 de specialişti au împărtăşit acest punct de vedere, împotrivindu-se şi folosirii hormonilor în alimentaţia animalelor. Sub presiunea Congresului american, influenţat de producătorii de animale, FDA a îngropat securea războiului. Singura interdicţie notabilă s-a referit la folosirea estrogenului DES. Astăzi polemicile reapar legate în special de folosirea hormonilor sintetici de creştere, cu predilecţie a hormonilor BST, destinaţi vacilor de lapte. Aceşti hormoni, ar fi, în viziunea unor specialişti, responsabili de apariţia unor infecţii la mamelele vacilor cu lapte. Producătorii de lapte au obţinut însă de la FDA acordul folosirii acestor hormoni de creştere fără a fi obligaţi ca prezenţa lor să fie semnalată în mod obligatoriu pe ambalaje.

Unii specialişti consideră însă că aceşti hormoni ar putea favoriza apariţia cancerului de sân şi de colon la om şi că ar putea exista şi alte pericole încă nedepistate. Cert e faptul că din aceste practici profită doar o mică parte a industriei alimentare şi că beneficiile pentru consumator sunt neglijabile.

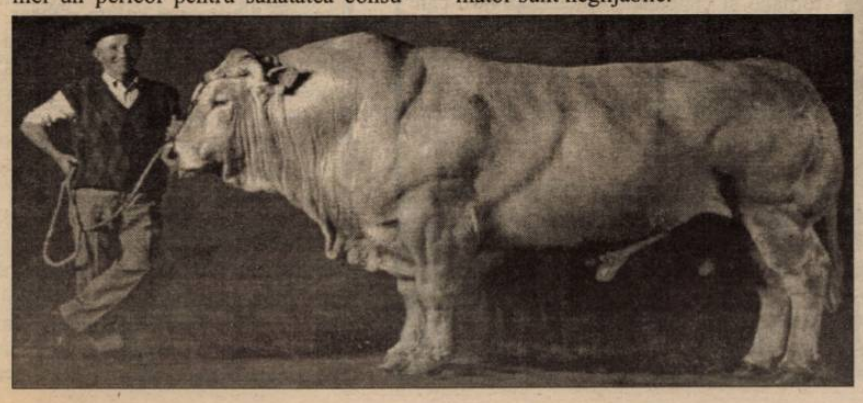

MEDICUL vă răspunde

Trei întrebări în legătură cu adenomul de prostată

Un cititor din Buzău, care îşi semnează epistola cu iniţialele de S.V. (...doleanţele mele fiind prea intime, mă feresc de publicitate, motiv pentru care îmi semnez rândurile cu iniţialele de S.V.), ne cere să-i răspundem la trei întrebări în legătură cu adenomul de prostată. Îi formulăm ca atare cele trei întrebări, în paranteză dându-i răspunsurile de rigoare. *Prima întrebare:* Este bine să operez prostata în acest stadiu? (Întrucât stadiul în care se află adenomul dv. este un stadiu incipient, ca urmare a faptului că urinaţi doar o dată pe noapte şi nu mai aveţi şi alte semne, nu trebuie să vă grăbiţi cu operaţia). *A doua întrebare:* Există vreun medicament (chiar străin), prin care pot trata această boală, pentru a evita operaţia? (Există numeroase medicamente de acest gen. Vă puteţi adresa Laboratorului Planta-Vorel din Piatra Neamţ, care a pus la punct un asemenea medicament de origine naturistă. Dintre medicamentele străine existente, cel mai la modă la ora actuală este medicamentul american denumit CARDURA, produs de fabrica de medicamente PFIZER-ROERING din SUA, pe care s-ar putea să-l găsiţi şi la diverse farmacii particulare din ţara noastră. Medicamentul întârzie mult evoluţia bolii). *A treia întrebare:* Vă rog să-mi recomandaţi o clinică de specialitate din Bucureşti, unde să mă pot trata şi eventual opera. (Capitala dispune de trei asemenea clinici: Clinica urologică din cadrul Spitalului Fundeni, aceea din cadrul Spitalului Panduri şi aceea din cadrul Spitalului Militar Central. Vă sfătuiesc însă să faceţi un asemenea control şi la Serviciul de urologie al spitalului din oraşul dv. Deci din Buzău. S-ar putea să rezolvaţi totul acolo).

Dr. ANDREI ONU

Flaconul cu pastile de primăvară

POTASIUL

aliatul inimii

Ca şi sodiul, *potasiul are un rol esenţial în organism,* asigurând buna funcţionare a inimii şi a sistemului nervos. De fapt, acest macroelement controlează presiunea osmotică şi starea de aciditate a sângelui.

Deficitul de potasiu produce decompensări cardiace, ederne şi hipoglicemie. În schimb, în insuficienţa suprarenală (boala Addison) organismul înregistrează o hiperpotasemie.

Un regim alimentar echilibrat conţine suficiente concentraţii de potasiu, carnea, laptele, fructele uscate, legumele şi verdeţurile proaspete fiind cele mai mari „depozite" ale acestui macroelement.

Cauzele care accentuează *pierderea potasiului* din organism sunt legate de alimentele preparate (mai ales de modul greşit de preparare), de stresul fizic şi psihic, de obiceiuri dăunătoare sănătăţii, cum ar fi fumatul, consumul excesiv de cafea şi de alcool.

CALCIUL

- un mineral „tare"

Calciul deţine un rol esenţial în organism, fiind componentul de bază al oaselor şi dinţilor. În plus, are un rol deosebit de important în coagularea sângelui, este indispensabil excitabilităţii musculare, precum şi al bunei funcţionări a sistemului nervos (mai ales cel vegetativ).

Dereglarea repartiţiei calciului la nivel celular are consecinţe grave, prin activarea unor enzime care provoacă distrugeri de ţesuturi.

Implicaţiile fiziologice ale calciului depind în mare măsură de existenţa unui echilibru între acest mineral, fosfor şi magneziu.

Necesarul zilnic de calciu (apreciat la aproximativ 1 gram) se obţine printr-un regim alimentar bogat în lapte, brânzeturi, peşte. Gravidele, lăuzele, femeile aflate la menopauză, copiii în perioada de creştere şi bătrânii sunt categorii care au nevoie de cantităţi crescute de calciu (până la 2 grame pe zi).

Scăderea concentraţiei de calciu în organism este destul de frecventă la copii, fapt care duce la tulburări de creştere şi calcifiere, consecinţa fiind în primul rând rahitismul şi cariile dentare. La adulţii cu deficit de calciu, dezechilibrul se manifestă prin tetanie musculară, insomnie, carii dentare, fracturi. O consecinţă aparte a lipsei de calciu în organism este reprezentată de spasmofilii, răspândite mai ales la femei, tineri şi bătrâni.

Hipercalcemia (calciu în exces) este mai rar întâlnită şi se datorează în special tulburării funcţionării glandei paratiroide.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

Împreună puteţi găsi o soluţie reală

- Ciprian M. ne scrie că soţia sa „refuză" să aibă o viaţă sexuală regulată, „sănătoasă". Ce să facă? Să o oblige să întreţină relaţii sexuale cu el sau să găsească o rezolvare extraconjugală?

- Dragă Ciprian, ceea ce se întâmplă cu voi nu este nimic neobişnuit în ziua de astăzi. Femeile sunt foarte obosite, cu atât mai mult cu cât trebuie să facă faţă şi serviciului şi gospodăriei. Dacă mai au şi copii, situaţia se complică şi mai mult. Mulţi bărbaţi se mulţumesc să contribuie financiar la bunăstarea familiei, munca brută lăsând-o pe umerii partenerei. Şi, tocmai de aceea, se plictisesc şi nu înţeleg de ce aceasta din urmă nu petrece mai mult timp cu ei şi de ce nu este la fel de tandră şi de iubitoare ca la început...

Nimic nou, dar ce este de făcut? În primul rând, să staţi de vorbă despre asta. Ce crede soţia ta despre reproşurile pe care i le faci? Ar dori să o ajuţi şi tu, mai mult, la treburile gospodăreşti de zi cu zi? Sau ar dori să ai iniţiativa şi să te străduieşti să aduci puţin romantism în relaţia voastră, de acum intrată în rutină? Până nu veţi discuta despre problema voastră cu răbdare şi calm, nu vei putea şti nici tu ce să faci mai departe. Încearcă să îi mărturiseşti gândurile tale, faptul că doreşti ca ea să-ţi împărtăşească dorinţele, să fie mai aproape de tine. Numai dacă vă sfătuiţi împreună puteţi ajunge la o soluţie reală. Sunt convinsă că, dacă vei aborda subiectul cu tact, ea îţi va spune ce se întâmplă, ce simte sau nu simte, dacă schimbările care au intervenit sunt din cauza oboselii, stresului, sau o altă cauză mai profundă, de natură emoţională. Dacă nu cunosc mai multe detalii, ceea ce pot eu să-ţi răspund nu sunt decât simple supoziţii; numai voi amândoi puteţi afla ce s-a schimbat şi de ce. Pe urmă, puteţi găsi şi soluţia, împreună, dar numai cu multă răbdare şi înţelegere unul pentru celălalt.

Cât priveşte alternativa de a o obliga să-şi respecte „îndatoririle conjugale", nu cred că este o idee prea bună. O femeie nu poate resimţi plăcere atunci când întreţine relaţii sexuale cu forţa, chiar cu soţul ei. E aproape ca şi cum ar fi violată. Iar tu, care spui că o iubeşti, ce plăcere ai resimţi dacă ai şti că ea suferă? Această variantă ar fi mai mult un fel de răzbunare, ai face-o şi pe ea să sufere, pentru că tu deja suferi. Şi ai perpetua nişte sentimente negative care nu ar face decât să agraveze situaţia, nicidecum să o rezolve.

Cealaltă alternativă pe care o sugerezi, de a apela la o prostituată pentru a-ţi rezolva problema, nu cred că este nici aceasta prea fericită. După părerea mea, este o soluţie extremă, la care ai putea recurge dacă nu ai avea altă rezolvare de moment. Şi fără să uiţi să îţi iei măsurile de protecţie de rigoare, pentru a nu-ţi periclita sănătatea şi, în viitor, şi pe a soţiei tale. Dar eu cred că dragostea poate face şi desface şi că, dacă voi vă iubiţi cu adevărat, veţi ieşi din impas fără să recurgeţi la asemenea soluţii, care, chiar dacă sunt singulare, pot umbri o relaţie şi este păcat. Încearcă să te pui în locul soţiei tale, să o înţelegi mai bine şi sugerează-i şi ei acelaşi exerciţiu. S-ar putea ca efectele acestui efort de imaginaţie, de empatie să vă surprindă pe amândoi şi să vă daţi seama că problema nu era atât de gravă pe cât era lipsa de comunicare.

Dacă totuşi nu rezolvaţi nimic, ţi-aş sugera să consultaţi un psiholog specializat în terapia familială, care vă poate ajuta să înţelegeţi ceea ce nu aţi reuşit de unii singuri. Dar până acolo, sper să mai avem veşti de la voi. Numai bine!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Pe urmele lui James Joyce

În primele pagini ale celebrei scrieri „Ulisse" de James Joyce, importantul și durduliul Buck Mulligam privește marea din vârful unui turn. Scriitorul a făcut descrierea din memorie, pentru că el a trăit o vreme într-un asemenea turn împreună cu spiritualul chirurg Oliver St John Gogarty, care l-a slujit ca model pentru personajul său. Este vorba de turnul Martella care a fost construit de irlandezi ca un punct de apărare împotriva invaziei napoleoniene. Acum, prin exponatele sale, este închinat în întregime scriitorului care a revoluționat literatura secolului nostru.

Înotul de odinioară redivivus

Cu 350 de milioane de ani în urmă mările și oceanele erau populate de animale astăzi dispărute. Pentru a înțelege cum înota Anomalocaris, unul dintre animalele uriașe ale vremii, Y. Usami, de la universitatea Konagawa, l-a modelat pornind de la fosilele găsite în șisturile din Burgess, Canada. Apoi l-a animat conform unui algoritm special, ajungând la concluzia că înotul său îl ajuta să fie un prădător de temut.

Cașmirul franțuzesc

În veacul trecut, șalurile – în special cele de cașmir – făceau parte din zestrea oricărei mirese avute. Considerate demodate la începutul secolului nostru, au fost închise în lăzi, duse în poduri, sau – în cel mai bun caz – au acoperit mobile. Astăzi prețul unui asemenea șal îl atinge pe acela al unui mantou de blană sau al unui diamant. Muzeul Modei din Paris a demonstrat că cele mai multe obiecte europene de acest fel nu erau de proveniență asiatică. Dimpotrivă, ele erau creația unor meșteri francezi ce lucrau în maniera respectivă, șalurile fiind ulterior exportate până-n India.

MASSADA

ultima fortăreață

IRINA STOICA

Filmele pe marele și micul ecran au încercat să evoce una dintre cele mai cutremurătoare lupte ale antichității și anume asaltul îndelungat al romanilor asupra cetății Massada, asalt încheiat cu sinuciderea tuturor celor care opuseseră rezistență asediatorilor.

Cunoscută din scrierile lui Joseph Flavius, cetatea a fost distrusă, lăsată complet în părăsire și redescoperită în secolul trecut. Identificată formal în 1838 a suscitat curiozitatea oamenilor de știință care au făcut aici numeroase ascensiuni. Din 1989, profesorul Ehud Netzer a condus o echipă de arheologi, iar în ultimii ani, Massada a fost transformată într-un parc național, simbol al luptei pentru libertate.

Această cetate construită pe vârf de munte, în estul deșertului Iudeii și la vest de Marea Moartă a fost aleasă ca refugiu de Irod care domnea sub protecția Romei (40-41 î.Ch.) Evreii amenințau cu revolta și în același timp Cleopatra voia să-și extindă influența în Iudeea.

Irod a ridicat fortificații și un palat magnific pentru el și suita lui. Se pare că Massada a fost construită în trei etape și, după moartea lui Irod, o garnizoană romană și-a făcut simțită prezența aici.

În anul 66 î.Ch., la începutul marii revolte împotriva romanilor, sicariii, conduși de Menahem Ben Zehuda din Galilea au smuls Massada din mâinile romanilor. Sicariii, al căror nume venea de la „sica", însemnând pumnalul pe care-l purtau, erau un grup extremist al zeloților, grup hotărât să se bată cu romanii până la moarte. Massada a devenit refugiul zeloților care, ca și mulți dintre esenieni, s-au adăpostit aici cu familiile lor. După moartea lui Menahem, Eleazar Ben Yair a devenit noul comandant al fortăreței. După distrugerea templului în anul 70, ultimii rezistenți au întărît Massada. Destinată a fi o fortăreață pentru rege, ea a devenit un adăpost pentru masele care au folosit toate sălile drept locuințe. S-au construit aici o sinagogă, o școală, băile. Viața în acest loc s-a organizat ca într-o comunitate independentă, cooperantă și unită din punct de vedere religios. În 72, la 3 ani după cucerirea Ierusalimului și distrugerea templului de către Titus, armatele romane, sub conducerea lui Flavius Silva, au încercat să cucerească Massada. La început s-a crezut că asediații se vor preda ușor. Înfometați și lipsiți de apă nu aveau de ales. Asediatorii ignoraseră sistemul de băi și bazine construit de Irod, sistem care reținea apa de ploaie și zăpada, asigurând o rezervă de 40.000 mc de apă. Soldații romani erau în număr de 10000-15000 în timp ce în Massada nu erau decât 967 de oameni, printre care femei și copii.

Asediul a durat mai multe luni, timp în care romanii și-au construit o rampă, iar zeloții un zid de apărare din lemn și din pământ.

După ce romanii au dat foc zidului, zeloții și-au dat seama că nu mai au scăpare și au hotărât sinuciderea colectivă.

După moartea tragică a acestora, fortăreața a fost ocupată de romani și apoi abandonată până în secolul al V-lea, când, vreme de circa 100 de ani, grupuri de creștini și-au găsit adăpostul aici.

Din nou abandonată, Massada, a fost redescoperită acum mai bine de 100 de ani, din ruinele ei realizându-se, ca din piesele unui mozaic, istoria unei lupte pe viață și pe moarte, istoria unei ultime fortărețe care, vreme de șapte luni, a rezistat atacului uneia dintre cele mai puternice armate.

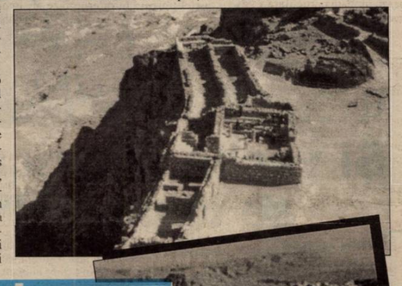

CONFORTUL cheia succesului SKYLAB!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Scăpați de „răul de spațiu", de corvoada de a „întinde" o nouă prelată de protecție, precum și de „dădăceala" celor de la Houston, comandantul Alan Bean și coechipierii săi din echipajul SKYLAB-2 au avut parte de aproape șapte săptămâni de activitate intensă dar deosebit de frumoasă și, totodată, fructuoasă pentru știință...

Folosind experiența primelor 28 de zile petrecute în spațiu de „Pete" Conrad și colegii săi, în programul noului echipaj au fost incluse: 1,5 ore de exerciții zilnic destinate stimulării sistemului cardiovascular, utilizarea depresorului sangvin pentru reducerea fluxurilor suplimentare de sânge la creier, folosirea bicicletei ergometrice, a extensoarelor, a covorului rulant, a fotoliului pentru teste vestibulare etc.

Sufrageria-bucătărie a cuprins masa cu cele trei plite electrice de încălzit, scaunele cu pedale destinate fixării picioarelor comesenilor în microgravitație, în timp ce pereții „bucătăriei" susțineau dulapurile cu vesela magnetică precum și cele frigorifice. Ventilația prin podea și iluminatul fluorescent au fost alte elemente de confort!

În timp ce cușetele cu sacii suspendați pentru dormit precum și toaleta au fost dispuse la același nivel cu sufrageria, în schimb la etajul inferior erau amplasate ghenele destinate deșeurilor și pentru care fusese modificat coresp unzător rezervorul de LOx.

Etajul superior al Laboratorului a găzduit rezervele de apă și posturile de lucru; toți membrii echipajului SKYLAB-2 au efectuat un grup de experiențe în premieră și anume familiarizarea cu folosirea „fotoliului zburător" (AMU), agregat individual de deplasare în imponderabilitate, care folosea jeturi de azot lansate dintr-o „rană propulsoare" – agățată de spatele astronautului. Cele 50-60 minute de „zbor" pentru fiecare membru al echipajului, au fost filmate și comentate; ele vor fi utilizate abia peste... 20 ani!

Printre cele mai interesante experimente efectuate de echipajul al doilea de pe SLYLAB au fost cele de micrometalurgie, dintre care se enumără: miscibilitatea unor materiale care uzual nu se amestecă; difuzionea de impurități controlate în metale lichide; creșterea de cristale; producerea unor amestecuri eutectice; depuneri de pelicule etc.

Pentru prima dată în timpul unui zbor orbital de lungă durată (aproape 60 de zile), la bordul SKYLAB a fost abordată problematica de adaptare la condițiile gravitației terestre a descendenților unor specii de viețuitoare care s-au născut în microgravitație (este vorba de pești de acvariu!).

O altă „premieră" reușită de astronautul Bean și coechipierii săi, a reprezentat-o observarea meteorologică directă din Cosmos a genezei și evoluției unor tornade și cicloane tropicale, printre care uraganele Brenda, Helena, Cristina, experimente absolut necesare pentru elaborarea unor prognoze, pe termen lung, ale evoluției unor astfel de uragane și cicloane.

(Va urma)

REMEMBER

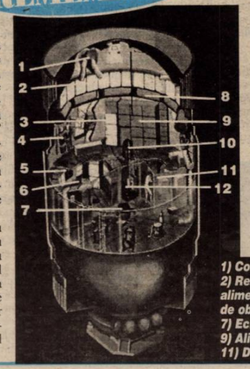

1) Controlul amestecului gazelor din mediu. 2) Rezerve alimentare. 3) Congelator alimente. 4) Ecluză de cercetare. 5) Hublou de observare. 6) Sufrageria - careu. 7) Ecluză principală. 8) Rezerve apă. 9) Alimente. 10) Ventilarea ghenei. 11) Dormitor. 12) Ghenă.

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

O nouă generație de spioni

PAUL IOAN

De mai bine de opt ani, Centrul de studiu al animalelor marine de la Monterey Bay, California, a devenit o autentică școală de spioni profesioniști. Foarte curând d va debuta un „război informațional" între cei mai iluștri agenți secreți ai acestei școli, leii de mare Beaver și Sake, și „adversarele" lor atât de discrete pentru oceanologi, balenele cenușii.

Uriașele doamne ale adâncurilor - o balenă cenușie poate atinge 15 metri în lungime și 20-30 tone greutate - sunt foarte puțin cunoscute în intimitatea lor. Se știe cu certitudine că ele efectuează cea mai lungă migrație anuală: aproape 16000 de kilometri, adică 200 km pe zi. Ies rar la suprafață, fiind adaptate șederii îndelungate în adâncuri, în formațiuni familiale mari, cu reguli de societate greu de aflat. Balenele cenușii fac deplasări foarte lungi în apropierea coastelor vestice ale SUA, la mai puțin de doi kilometri de țărmul californian. Cum vor putea fi spionate?

Stilul de lucru al leilor de mare - ce fac parte din aceeași familie a pinipedelor, ca și focile - va fi unul specific paparazzilor care se însinuează în viața particulară a vedetelor. Vor avea asupra lor camere de filmat și detectori acustici cu înregistrare

LEII DE MARE

pentru a surprinde gesturile și dialogurile dintre balene. Pe de altă parte, spionii vor fixa, cu ajutorul unor ventuze, emițători pe trupul „victimelor". Le vor fi cunoscute astfel traseele în diferite faze ale evoluției unui individ. Toate aceste elemente din intimitatea balenelor vor ajuta oamenii de știință să le cunoască și să le protejeze. Numărul actual al balenelor cenușii este de aproximativ 23000, tendința fiind descrescătoare.

Ucenicia noii generații de spioni ai adâncurilor a fost dificilă, însă rezultatele sunt surprinzător de bune. Șefa școlii de spionaj este biologul Jennifer Hurley. Ea face zilnic 6-7 ședințe de antrenament, folosind balene de plastic înzestrate cu mijloace mecanice de mișcare. Beaver și Sake au învățat să se apropie fără teamă de ele și să înoate în compania lor sute de metri. Acești miraculos de înțelepți lei de mare cunosc aproape o sută de tipuri de gesturi prin care să se facă înțeleși de balene, să le fixeze detectoarele și să le filmeze fără a le stânjeni viața de familie. Între dresoare și ucenicii ei s-au stabilit relații atât de strânse, încât pot fi comparate cu acelea dintre un orb și câinele său de companie. De aceea se bănuiește că nu se vor putea despărți mai mult de patruzeci de ore (timpul preconizat pentru o misiune), suficiente pentru a se infiltra într-un grup de maximum cincisprezece balene cenușii. Cei doi lei de mare vor primi de la suprafață, de pe puntea unui vas de cercetare, semnale adecvate de ghidare... Dar se mizează în proporție de 95% pe inteligența și reflexele dobândite la antrenamente. Se pare că delfinii au un concurent redutabil pentru relațiile speciale cu omul.

Concurența ca o garanție a performanței

Frederic Alexandre, conducătorul unei echipe de cercetători din Lorena, a prezentat recent un program destinat facilitării stabilirii unui diagnostic exact, respectiv a conduitei terapeutice necesare, în cazurile de otrăvire, când cunoașterea exactă a toxicului în cauză este esențială pentru salvarea vieții pacientului. După exemplul utilizării legilor selecției naturale în alcătuirea unor programe, o altă realizare ilustrează modul în care o altă lege fundamentală, legea concurenței, a contribuit la perfecționarea unui program informatic realizat pe o bază complet nouă. Echipa a alcătuit un catalog de 500 cazuri clinice (respectiv 500 de relații bine stabilite între semnele clinice și diferite substanțe toxice implicate), cazuri pe care le-a supus unei analize informatice prin două metode diferite utilizate în inteligența artificială: una clasică, denumită *simbolică* (corespunzînd cazului în care cel care vrea să cunoască starea unui sistem oarecare face apel la un expert ce recurge la cunoștințele sale, organizîndu-le după legile deducției logice) și o alta, modernă, denumită *„sistem conexionist"*, prin care se realizează aproximări numerice succesive, pe baza unor măsurători repetate efectuate în diferite puncte ale sistemului. Cercetătorii au remarcat că cele două metode, utilizate în mod independent, nu greșesc niciodată asupra aceluiași punct al analizei, de unde și ideea de a le asocia într-un sistem hibrid, în care două dispozitive analizează același proces, fiecare prin una din cele două metode menționate. Se stabilește astfel o adevărată competiție pentru a se obține cel mai bun rezultat, respectiv rezultatul ce se apropie cel mai mult de soluțiile furnizate de cele 500 cazuri clinice repertoriate, identificându-se astfel toxicul implicat și conduita terapeutică adecvată.

Splendoarea civilizațiilor uitate

MIXTECII

Înaintea sosirii lui Columb, pe teritoriul numit de specialiști Mesoamerica (astăzi Mexicul, Guatemala și Honduras) au trăit mai multe civilizații fascinante prin originalitatea lor. Cele mai cunoscute sunt : maya (începând cu două milenii înainte de Christos și decăzând începând cu anul 900), olmecă (între 1500 î.Ch. și 400 î.Ch.), toltecă (968-1168) și aztecă (154-1521) - datele din paranteze reprezintă perioade cu elemente certe de atestare. A existat însă, în perioada estimată la secolul X și secolul XII, un popor ce s-a stabilit pe platoul central al Mexicului, de proveniență incertă nordică, și anume *mixtecii*. N-au fost oameni cu însușiri războinice deosebite - doar că au scurta lor existență până la distrugere sau asimilare de către azteci -, însă au uimit atât de mult pe contemporanii lor, cât și generațiile ce le-au urmat, prin impresionanta măiestrie de a prelucra aurul pur. Ei au atins perfecțiunea în a „sculpta în Soare" - zeul suprem căruia îi implorau astfel bunăvoința -, întrucât specialiștii de azi ai orfevrăriei nu au găsit... punctele de sudură între componentele obiectelor! Ne este greu să ne imaginăm cu ce ustensile fine au putut să lucreze. Într-un mormânt al unui rege mixtecuan - din cetatea Monte Alban - a fost găsit unul din cele mai valoroase obiecte din aur pur. Cinci sute de lucrări excepționale de frumoase, executate parcă la microscop, fac în continuare tema studiilor asupra civilizației mixtece. Vă prezentăm câteva dintre ele:

1. Ofrandă adusă mortilor - brățară perlată cu aur și turcoaze.

2. Broșă cu încrustații de turcoaze.

3. Efigie dedicată zeilor mixteci, filigranată după sistemul numit „ceară pierdută".

4. Cercel cu clopoței și figura regelui. (P. I.)

De când ne eclipsează SOARELE?

1780 - Expediția de la Harvard...

În timpul Războiului de Secesiune, Colegiul Harvard a organizat prima expediție americană care avea ca scop studierea unei eclipse. Pentru ca specialiștii să lucreze netulburați, s-a negociat chiar și un acord special de imunitate. Totuși, în ciuda eforturilor depuse, participanții nu au putut urmări eclipsa, deoarece s-au situat în afara ariei de vizibilitate.

1851 - Inelul este fotografiat...

Prima fotografie a unei eclipse datează din anul 1851, când s-a reușit fotografierea cu succes a coroanei solare. Observatorii eclipsei au putut vedea inelul de lumină ce înconjoară discul întunecat al Lunii. Fotografia a dovedit că proeminențele aparțin Soarelui și nu Lunii - așa cum credeau până atunci oamenii de știință.

7 SEPTEMBRIE 1858 - Olmos, Peru

Dispariția, în plina zi, a Soarelui, a îngenunchiat locuitorii orașului Olmos din Peru. Clopotele bisericii au bătut pentru a îndepărta spiritele malefice. Inelul Soarelui semăna atât de mult cu haloul lui Salvatorului și Madonnei, încât au luat eclipsa drept o manifestare a prezenței divine.

1861 - Heliul descoperit în timpul eclipsei...

Ume ale unui element chimic necunoscut până atunci, heliul, au fost detectate, în timpul unei eclipse, pe suprafața Soarelui. Cei doi descoperitori englezi au pus ca nou element să fie numit „heliu", după grecescul „helios" - soare. După 27 de ani, în 1895, heliumul a fost identificat pe suprafața solară, fiind confirmat al doilea element ca abundență. Ulterior a fost detectat chiar în atmosfera Pământului.

1878 - Eclipsa și Thomas Edison

În 1878 Thomas Edison a mers în Wyoming pentru a urmări o eclipsă totală de Soare, care a durat ceva mai mult de 3 minute. Acesta și-a aranjat instrumentele într-un coteț de găini. Când eclipsa a început, găinile au intrat în coteț, astfel încât Edison a pierdut prea mult timp luptându-se cu găinile ultrapanicate, pentru a mai putea observa eclipsa în cele câteva secunde de răgaz.

1887 - Vulcanul eclipsează eclipsa...

Membrii unei expediții americane și-au fixat instrumentele complexe în orașul Yokohoma din Japonia, sub un cer perfect senin, care le dădea speranța unui studiu optim al eclipsei. Așa cum se obișnuia în acea perioadă, au mulțumit lui Dumnezeu pentru acest imens ajutor. Cu cât se apropia ora de debut a eclipsei cu atât starea emoțională se amplifica, exaltarea atingând deja cota maximă cu aproximativ o oră și jumătate înainte de debutul eclipsei. Dar... Legea Neșansei Universale acționa și înainte de a fi descoperită de OM, astfel încât, cu aproximativ o oră înaintea eclipsei, a avut loc erupția unui vulcan din apropiere, erupție care a generat o cantitate uriașă de fum și abur, care au acoperit Soarele până după eclipsă.

1889 - Eclipsa imaginară a lui Mark Twain din 21 iunie 528

Eroul romanului „Un yankeu la curtea regelui Arthur" a folosit ignoranța celor din jur față de acest fenomen, pentru a-și salva viața. Yankeul din Connecticut, Hank Morgan, își pierde cunoștința, lovindu-se la cap în timpul unor certuri și se trezește în Anglia regelui Arthur, anul 528. El „prevestește" o eclipsă solară pentru a nu fi ars pe rug. Morgan, pretinzînd că are puteri magice asupra Soarelui, se târguiește pentru viața lui oferind, în schimb, redarea luminii Soarelui. Regele Arthur acceptă, iar Soarelui îi revine strălucirea și își continuă mișcarea pe bolta cerească.

24 ianuarie 1925, o zi în Manhattan...

Una din cele mai memorabile eclipse din nordul Statelor Unite a avut loc la ora 9.11 A.M. pe 24 ianuarie 1925. Potrivit calculelor, eclipsa era vizibilă de-a lungul Manhattanului (cartier al New-York-ului). Mulți au fost însă dezamăgiți când au aflat că cei care locuiau în partea de sus a străzii 80 au asistat la o eclipsă totală, iar cei din partea de jos, la una parțială.

1948, Coreea... alegeri amânate...

Alegerile naționale din Coreea, programate în luna mai, au fost amânate datorită unei eclipse de Soare care urma să aibă loc chiar în ziua numărării voturilor.

TRAIAN MANEA

O boală veche

DUPĂ CE SE ÎNSOARĂ, OMUL MAI ŞI DIVORŢEAZĂ

EMILIA ŞI VASILE OROIAN

Dintotdeauna popoarele au avut propriile legi şi obiceiuri referitoare la divorţ.

În cel de al doilea mileniu înaintea erei noastre, dar şi în vremurile mai recente, în India erau în vigoare legile lui *Manu* (legenda spune că Manu a fost primul om pe Pământ). În conformitate cu aceste legi, divorţul putea fi cerut numai de către soţ din vina soţiei, adică „...soţia care nu face copii poate fi schimbată în cel de al optulea an, cea care naşte copii morţi – în cel de al zecelea an, cea care aduce pe lume numai fete – în cel de al unsprezecelea, iar cea arţăgoasă imediat". Soţia nu avea în nici un caz dreptul de a intenta acţiune de divorţ.

În China antică, bărbatul avea dreptul să-şi izgonească soţia pentru adulter, nerușinare, neascultarea tatălui, mamei, soţului, pentru bârfă, hoţie, gelozie excesivă şi boală incurabilă. Însă aceste cauze erau insuficiente dacă în acea perioadă soţia se afla în doliu după socru sau soacră, dacă din săracă familia a devenit bogată şi dacă soţia a fost orfană de tată sau de mamă. Dar dacă în cazurile respective soţul îşi izgonea soţia din casă era condamnat la 80 de lovituri cu o nuia de bambus şi era obligat să-şi primească soţia înapoi. Aceeaşi pedeapsă i se aplica soţului şi atunci când îi ierta soţiei „păcatele" enumerate mai sus şi n-o izgonea din casă, având temeiuri legale pentru aceasta.

În vremurile de demult, în Turcia, legile şariatului interziceau femeilor să iasă din casă fără văl pe faţă după împlinirea vârstei de 11 ani. În momentul în care o femeie musulmană îşi arăta faţa unui bărbat străin, căsătoria ei era anulată. În acele timpuri, chiar şi doctorul era adus la paciente legat la ochi pentru a nu vedea pe cine tratează...

La şiiţii din Irak divorţul ca şi căsătoria se consemna la kadiu. În conformitate cu dogma şiită există două feluri de divorţ: divorţul definitiv şi divorţul provizoriu care poate fi retras. În cel de-al doilea caz soţii au la dispoziţie un an de zile pe parcursul căruia se pot înţelege să nu mai divorţeze. Dacă nu se ajunge la înţelegere, la expirarea acestui termen, divorţul este considerat definitiv şi bărbatul este obligat să plătească *muaharul* (suma stabilită de rude înainte de căsătorie pentru un eventual caz de divorţ).

La nuristanii din Afganistan, divorţul este un fenomen natural. Şi după formă este foarte simplu. Dacă divorţul este cerut de o femeie aflată la a doua căsătorie, noul ei soţ trebuie să plătească fostului soţ o sumă de trei ori mai mare decât cheltuielile făcute de acesta cu nunta. Dacă iniţiativa divorţului vine de la bărbat, la cea de-a doua căsătorie a femeii divorţate, noul soţ plăteşte fostului soţ doar echivalentul cheltuielilor făcute de acesta cândva pentru nuntă.

La budiştii nepalezi femeia are dreptul să divorţeze. Nu cu mult timp în urmă, femeii care dorea să-şi lase soţul îi era suficient să pună sub perna acestuia o nucă de betel. Iar în Japonia, motiv de divorţ poate fi uneori plângerea soţului că soţia lui „nu doarme frumos". Japonezii consideră poza adoptată de om în somn drept o mărturie a educaţiei primite de acesta. În Anglia, divorţul nu este permis dacă este cerut de ambii soţi. Conform legislaţiei engleze, numai unul dintre soţi poate intenta acţiune de divorţ.

Cauze curioase de divorţ se întâlnesc şi în Italia zilelor noastre. Se ştie, de pildă, că spălatul vaselor şi alte treburi gospodăreşti reprezintă, din punctul de vedere al bărbaţilor, obligaţii ale femeilor. Dar o locuitoare din Milano şi-a permis să nu fie de acord cu acest punct de vedere, ceea ce l-a supărat nespus de mult pe soţ care a intentat acţiune de divorţ. La proces, soţul a declarat că soţia îl obliga sistematic să spele vasele. Tribunalul a considerat atitudinea femeii „drept o jignire gravă" şi a satisfăcut cererea soţului.

Aborigenul din Australia care îi va adresa soţiei cuvântul „Pleacă!" în clipa următoare va şi deveni burlac. Soţiile, însă, nu au dreptul la divorţ, în afară de acele cazuri rare, când soţii lor se dovedesc a fi nişte don juani incorigibili. Uşor se obţin divorţurile şi la druzi (o sectă neoislamică din Liban). În familiile în care s-au păstrat vechile obiceiuri, femeile druze, înainte de a ieşi din casă, cer permisiunea soţului, care trebuie să răspundă: „Du-te şi întoarce-te". Pentru a divorţa este de ajuns ca soţul să nu pronunţe cea de a doua parte a frazei.

În Arabia Saudită, divorţul reprezintă şi azi un fleac. Dacă un musulman doreşte să se despartă de soţia sa, el iese din casă, îşi îndreaptă privirea spre cer şi repetă de trei ori că nu se simte legat prin căsătorie de respectiva femeie, după care are dreptul s-o izgonească din curte pe fosta soţie sau s-o păstreze ca servitoare sau amantă.

Amprente ale spiritualităţii noastre

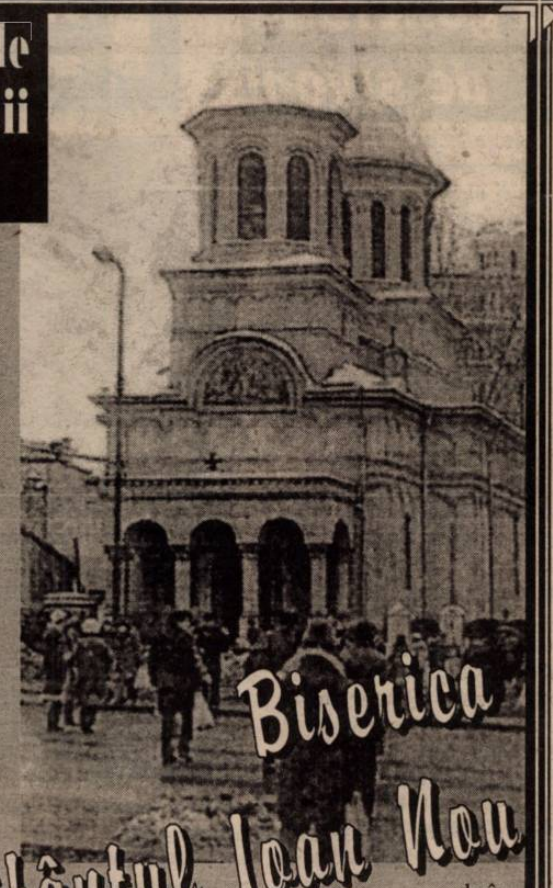

În centrul Capitalei, în Piaţa Unirii, se află încă – deşi îngrămădită între blocuri – biserica Sfântul Ioan Nou. Aici a existat încă din secolul al XVIII-lea o biserică având hramul Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul. Iniţial biserica fusese o construcţie simplă, fără turlă, aceasta fiindu-i ridicată de Constantin Brâncoveanu, care i-a adăugat şi o tindă, zugrăvind-o pe dinăuntru.

Rând pe rând locaşul a purtat diferite nume: „Biserca dinspre Doamna", „Biserica de Sus", „Sfântul Ioan cel Nou din Podul Beilicului", „Sfântul Ioan al Pârgoreanului" şi în cele din urmă, „Sfântul Ioan Gura Pieţii".

După cum afirmă Ionescu Gion în „Istoria Bucurescilor" biserica de acum a fost clădită în 1766 de „Ioniţă Croitorul – staroste de boiangii, împreună cu breslaşii cojocari şi boiangii". În 1818 biserica este restaurată şi în pisania în piatră, cu litere chirilice, sunt menţionaţi ctitorii mai vechi sau mai noi, începând cu Ioanichie Ieromonah şi terminând cu Zmaranda. În 1847, după marele incendiu, biserica este din nou restaurată, iar inscripţia în metal, aşezată în pridvor, îl menţionează printre ctitori pe Iordache, staroste de boiangii şi pe mulţi alţii.

Biserica, de formă dreptunghiulară, are o singură absidă, la altar, şi un pridvor deschis spre apus, cu trei arcade sprijinite de stâlpi. Are două turle aşezate pe câte o bază cubică iar exteriorul are o ornamentaţie simplă, cu două registre de firide separate printr-un brâu.

Biserica a fost restaurată complet în 1930-1940 după planurile arhitectului S. Bercu, iar pictura în frescă a fost reînnoită de pictorul L. Keher. În 1968 pictorul Traian Pârvu a executat cinci vitralii pe partea sudică, în 1970 Olga Greceanu a curăţat pictura şi în acelaşi an a fost făcut mozaicul „Botezul Domnului" de pe frontispiciu. În 1971 Iosif Wass a realizat în pridvor mozaicurile Sfinţilor apostoli Petru şi Pavel cu o ramă de sculptorul Francisc Heteni. După cutremurul din 1977 au fost făcute consolidări serioase care nu pot fi percepute din exterior.

La 30 mai 1986 s-a efectuat o translaţie, de către o echipă condusă de inginerul Eugen Iordăchescu. Cu acest prilej, au fost descoperite elemente aparţinând primei biserici, salvându-se o cruce de piatră montată acum în pronaos.

Deşi, pe nedrept, nu figurează pe lista monumentelor istorice, biserica rămâne un simbol al oraşului de odinioară.

IRINA STOICA

Sărbătoarea iubirii pe malurile Gangelui

VLAD ANDREI ORHEIANU

În exotica Indie, în cel mai vechi oraş, intrat în legendă, *Benares,* un fel de Mecca a hinduismului, la echinocţiul de primăvară, se sărbătoreşte zeul *Krishna,* cea mai populară divinitate indiană, simbolizând *iubirea.* Aici se află sanctuarul secret al supremului *Shiva.* În primăvara fiecărui an, milioane de pelerini străbat distanţe foarte mari pentru a poposi pe malurile fluviului Gange – apa lui având, se zice, puteri purificatoare, chiar miraculoase – ca să celebreze *Sărbătoarea iubirii* (Holi Festival). Această sărbătoare începe în noaptea cu Lună plină şi se desfăşoară timp de 24 de ore, când totul este permis! Unii pelerini vin aici, precum la Mecca, pentru a-şi trăi ultimele clipe ale vieţii, împăcaţi cu soarta şi „botezaţi" de apele marelui fluviu. În oraşul cu un milion de locuitori, zorile acestei zile ies din tiparul obişnuitului, sunt pline de agitaţie, pe străzi se aud strigăte de bucurie, explozii de râs, extaze mistice, crize isterice şi busculade spontane între grupuri. Se-ntinde cu repeziciune frica printre localnici, mai ales în rândul negustorilor – care nici nu deschid magazinele, storurile metalice rămânând coborâte – îngroziţi de barbarele năvăliri ale cetelor de tineri excitaţi în transă. Oameni care nu s-au văzut niciodată se-mbrăţişează pătimaş, cântă, dansează... Se încinge din senin câte o bătălie cu bucăţi de baligă de vacă – animalul sfânt al indienilor –, apoi se stropesc cu apă din Gange şi se mânjesc pe faţă şi pe trup cu o pudră colorată. În această zi, fetele şi femeile rămân, de obicei, închise-n case, fiindcă libertatea deplină poate duce, mai ales în rândul tinerilor, la pierderea capului şi e posibil să degenereze în violenţe nebănuite. Vacile cele mai frumoase sunt vopsite în roşu şi albastru spălăcit (alburiu) şi li se dă drumul pe străzi, ca în coridele carnavaleşti spaniole, completând decorul oraşului, spre veselia generală a participanţilor năuci! Casele, străzile şi grădinile publice ale oraşului sunt bombardate de culori, întregul Benares devenind un caleidoscop pluricromatic, spre desfătarea ochilor... Tot aşa cum în zori s-a declanşat sarabanda iubirii agresive, la amiază se aşterne pacea şi belicoşii iubăreţi încheie armistiţiul, alergând spre malurile Gangelui, unde fac o baie colectivă, în acordurile săltăreţe ale muzicii de fanfară şi în rafalele instrumentelor de percuţie, renăscând delirul! Orgia „botezului" apelor sfinte îi cuprinde pe majoritatea participanţilor, care se descotorosesc grabnic de veşminte, pentru ca trupurile să ia contact direct şi plin de fiori cu apa binecuvântată...

Am aflat că pe celălalt mal al fluviului trăieşte maharajahul Vibhut Narain Singh, având doar o putere spirituală asupra zonei, deoarece în 1971 şi-a pierdut privilegiile princiare. Desigur, şi el venerează Gangele, deci nu bea decât această apă, adusă, tocmai de la izvoarele fluviului, de la Rishikesc de slujbaşii săi, la fiecare şase luni, în recipiente speciale, care-i păstrează prospeţimea şi calităţile curative. Este cancelar al Universităţii hinduse din Benares, cea mai mare universitate din Asia, unde învaţă circa 25000 de tineri, specializându-se în sanscrită şi în fizica nucleară.

Încet, încet, seara mirabilă se aşterne, nostalgicul amurg născând în sufletele localnicilor şi pelerinilor pioşenia: ei împletesc frunze de lotus în cununi şi înfig în ele lumânări aprinse, lăsându-le pe apele vălurite ale fluviului, să le poarte legănat spre tărâmul nemuririi. Ofrandă adusă sufletelor dispărute, memoriei morţilor... Într-o linişte deplină, care pare să pogoare din sfere celeste, către miezul nopţii, sărbătoarea iubirii se încheie cât se poate de firesc, într-o defulantă şi solidară comuniune.

...Ne amintim că-n februarie curent, imitându-i cam aiurea pe americani, am sărbătorit şi noi *Ziua iubirii* de... *Sfântul Valentin,* uitând că în tradiţia noastră populară, avem o asemănătoare sărbătoare – *Dragobetele...*

Care sunt limitele

MATERNITĂŢII UMANE

PAUL IOAN

Statisticile mondiale privind această problemă au două categorii principale, şi anume: 1. femeile care au adus pe lume cei mai mulţi copii (de la unu sau mai mulţi bărbaţi) şi 2. femeile care au născut cel mai mare număr de multipleţi (cei mai mulţi copii - vii şi morţi - sosiţi pe lume la o singură naştere). Rezultatele anchetelor - pentru fiecare caz sunt necesare dovezi concludente, căci uneori avem de-a face cu situaţii greu credibile - confirmă încă o dată că femeia este o complexă uzină a vieţii şi că din punct de vedere metabolic este superioară bărbatului, întrucât celor două categorii sus-amintite li se adaugă şi limita de vârstă a maternităţii - după cum vom vedea.

În prima categorie se detaşează două mame ce au trăit în două secole diferite. Maria Vasilievna a fost prima soţie a lui Feodor Vasiliev, care a trăit între 1707 şi 1782. Era un ţăran nu prea înstărit şi avea o casă modestă în satul Şuia (grafie latină), la aproximativ 250 kilometri de Moscova. Arhivele mănăstirii Nikolski şi chiar însemnările ţarinei Ecaterina a II-a cea Mare (care s-a interesat personal de caz) menţionează că *între 1725 şi 1765, Maria a adus pe lume... 69 (şaizeci şi nouă) de copii!*

Cât de credibil este acest număr colosal de prunci ? Dacă în arhivele respective n-ar exista o evidenţă impresionant de exactă pentru acele vremuri, poate că am fi tentaţi să spunem că avem de-a face cu o farsă. Însă datele sunt cât se poate de riguroase. Maria Vasilievna a născut de 16 ori câte o pereche de gemeni, de 7 ori tripleţi şi de 4 ori cvadrupleţi. Situaţia este într-adevăr extraordinară, mai ales că era imposibil ca Maria să fi folosit substanţe fertilizante - care favorizează multipleţii. Informaţiile din acea vreme ne mai spun că 67 dintre fraţi au trecut sănătoşi de vârsta copilăriei. Există şi o nuanţă anecdotică a vieţii lui Feodor: a doua soţie nu i-a făcut nici un copil.

Pe locul al doilea în această miraculoasă categorie se află (deocamdată) chilianca Leontina Albina, născută Espinoza (în anul 1925, la San Antonio). Soţul ei se numeşte Gerardo Secundo Albina şi este cu patru ani mai tânăr. Ei s-au căsătorit în 1943. În anul 1980 li s-a născut al 45-lea copil. Odiseea naşterilor Leontinei cuprinde multipleţi doar de cinci ori, de fiecare dată tripleţi, de fiecare dată numai băieţi. În total au fost 24 de băieţi şi 21 de fete. Unsprezece au murit în timpul unui cutremur...

(Va urma)

■ Vegard s-a născut de două ori

40 DE MINUTE SUB APELE ÎNGHEŢATE

Familia Slettmoen nu este renumită numai în localitatea Nitselv, ci în toată Norvegia. Pățania incredibilă pe care a suferit-o l-a făcut celebru pe micuțul Vegard, însă într-un mod cât se poate de dramatic. Se poate spune, fără a greși, că Vegard a fost protagonistul unei autentice și singulare minuni. Dacă nu s-ar fi întâmplat în zilele noastre și nu ar fi existat martori, atunci ar fi greu de imaginat o asemenea situație.

Pe când avea cinci ani și nu mergea la școală, deci avea toată ziulica la dispoziție pentru joacă, Vegard se lua la întrecere cu ceilalți băieți, în special la fugă și la aruncatul pietrei în râul Nitselv. Apele acestuia exercitau asupra lui o atracție deosebită, astfel că nici iarna nu se despărțea de el. La 5 februarie 1997, râul nu s-a mai dovedit prietenos cu puștiul neastâmpărat. În timp ce alerga haihui pe gheața șubredă, Vegard a nimerit o zonă foarte subțire. Stratul înșelător de gheață a cedat și băiatul s-a dus în câteva secunde la fund. Adâncimea lacului este de 2,5 metri. Se părea că viața îl va părăsi curând, mai ales că ceilalți parteneri de șotii n-au putut să-i sară în ajutor, cu toate că au încercat... Trupul scufundat nu mai apărea la suprafață...

Minute prețioase au trecut până au fost alertați părinții. Alte minute au trecut până când aceștia, văzând la rândul lor că sunt neputincioși, au chemat poliția. În tot acest răstimp, Vegard nu s-a ivit deloc la suprafața apei și destinul lui părea să-și fi epuizat calendarul. Și totuși... După patruzeci de minute de zăcut pe fundul râului, în apele ce nu aveau mai mult de zero grade, copilul a fost scos în stare de comă și dus la Spitalul Central din Akerhaus. Unsprezece zile de luptă cu moartea au fost necesare medicilor pentru a-l readuce la viață normală. Situația era extraordinară: puștiul nici nu se înecase, și nici creierul nu fusese afectat (nici alte organe principale). Una din posibilele explicații este aceea că Vegard nimerise o pungă de aer sub gheață, dar nimeni nu va ști niciodată adevărul. Cert este că el este acum un elev normal și-l preocupă foarte mult electronica. Din când în când poposește la malul râului și-i spune cu mândrie: „Te-am învins". *(P. Ioan)*

Furt... la pușcărie

Oriunde te-ai aștepta să dea hoții o lovitură, dar o închisoare ar fi ultimul loc la care să te gândești! Și totuși, deținuții închisorii de la Rudgate, Marea Britanie, au pornit în masă să-i reclame directorului că au fost prădați și că li s-au luat toate economiile. Ei au declarat că nu sunt capabili să înțeleagă cum au putut hoții să intre în pușcărie, să ajungă în dormitoare și să opereze nestingheriți. Ei sunt, de asemenea, indignați de slabele măsuri de securitate – doar trei gardieni erau de serviciu la momentul furtului – și reclamă faptul că... nici măcar în pușcărie nu mai poți avea liniște... (M. Dorobanțu)

■ Glume macabre

SOȚII CARE SE PREFĂCEAU CĂ AU MURIT

Lee Kongsiri, de origine thailandez, a plecat din America în 1995 și s-a întors în țara sa de baștină. Și pentru că nu prea îi plăcea să muncească s-a gândit să facă rost de niște bani ușor și repede. Așa că și-a înscenat propria moarte, simulând un atac de cord pentru a încasa banii de la companiile de asigurare. Soția sa, Sivilai, și-a jucat rolul de complice foarte bine, arătând autorităților certificate medicale false și pregătind niște funeralii emoționante. Companiile de asigurări au căzut în plasa întinsă de cei doi și Sivilai Kongsiri s-a trezit în posesia unei averi de 1,6 milioane de dolari. Banii nu au mulțumit-o și atunci a mai cerut autorităților o taxă de 24000 de dolari pentru funeraliile lui Lee. Printre cheltuieli ea a trecut pe listă: mâncarea pentru trei zile pentru călugării de la templu, închirierea unei bărci pentru a arunca cenușa soțului în mare și alte astfel de cheltuieli „necesare".

Nu era prima oară când soții Kongsiri reușeau să păcălească autoritățile. În 1985, Sivilai care locuia în SUA, s-a dus în Thailanda nu ca să-și viziteze părinții cum s-ar crede, ci ca să-și înscenеze propria moarte. Ea a reușit să încaseze banii de pe asigurare, după care s-a întors în America și și-a schimbat numele. De acum o va chema Phatcha, a hotărât ea. Soții au fost deconspirați când una din rudele lor, care nu știa nimic despre ce făcuseră cei doi, i-a filmat cu ocazia aniversării a 35 de ani de la căsătoria lor.

Caseta a ajuns în mâna tribunalului din Pennsylvania care i-ar putea condamna la 133 de ani închisoare și i-ar putea pune să plătească daune de 285000 de dolari.

■ Întâlniri cu animale sălbatice

LUPUL IESE LA DRUMUL MARE

Țara noastră este una din puținele din Europa unde se mai găsesc lupi. El se dovedește a fi un animal laș, știind să se ascundă încât posibilitatea de a-l vedea în mod direct este destul de rară.

Eram în munții Rodnei într-o tabără militară, prin curtea căreia, câteodată, noaptea, circulau și lupii așa încât apelam la sentinelă să ne protejeze. Alteori făceam plimbări noaptea pe lună, pe ger, în munții Maramureșului și constatam că dispozitivul de ochire - cătare, înălțător - reprezintă elemente teoretice deoarece în întuneric nu se vedea nimic. Atunci trăgeam cu pușca „prin estimare" într-o piatră mai albă. Din două focuri un glonț nimerește ținta. Am organizat și o pândă - cu un hoit - dar nu a venit nici un lup.

În mod paradoxal i-am întâlnit în preajma așezărilor omenești. Eram în Poiana Țapului într-o tabără școlară. Consider că traseul de la Sinaia la cota 1400 m este cel mai frecventat de turiști (pe jos prin pădure, pe șosea cu automobilul, cu telecabina etc). Ne-am propus însă să urcăm la cota 1400 din Poiana Țapului prin Stâna Regală pe un drum neumblat de drumeți pe timp de iarnă (doar vara se mai încumetă câțiva amatori). La o cotitură a potecii apare o căprioară care fuge speriată direct spre mine, încât a trebuit să mă feresc și să o împing cu ambele mâini ca să nu izbească copiii din spatele meu. De obicei țin cuțitul la îndemână, dar pentru o astfel de plimbăricâ l-am introdus în buzunarul hanoracului. Presimțeam ceva, așa că am scos pumnalul. Imediat au apărut doi lupi care alergau la doi metri sub potecă într-o goană nebunească pe viață și pe moarte. Au întors capul ca să ne privească din fugă și nici nu ne-au băgat în seamă. Constatam că răsuceau bine capul, deci povestea cu vertebrele cervicale nu este adevărată. Unii mi-au reproșat de ce nu am protejat căprioara. Scopul principal rămânea să-i salvez pe elevi. Am organizat un cerc, fiecare copil cu spatele spre interior, și le-am spus să-și ia bâte în mâini. Erau și câteva eleve; pe acestea le-am introdus în mijlocul cercului. Apoi m-am îndreptat spre coada coloanei pentru a-i reuni pe toți participanții. Un băiat mai mare care șchiopăta și mergea mai încet nu văzuse scena și a exclamat: multe rele i-am făcut eu lui dom' profesor dar chiar așa să vină cu cuțitul spre mine... Am folosit fluierul și colega mea m-a întrebat de ce procedez așa. I-am explicat că animalele se sperie de zgomote. *(F. Frazzei)*

„Bombă" cu silicon la Buenos Aires!

O violentă explozie a zguduit un oficiu poștal din Buenos Aires, distrugând, printre altele, două ghișee. Până aici nimic deosebit – afară de emoție – doar că „bomba" care a explodat a avut ca punct de plecare una din fesele Mariei del Campos, o tânără de 32 de ani! Ironia soartei, Maria venise la poștă tocmai pentru a-i trimite doctorului banii pentru ultima rată a onorariului reprezentând operația de chirurgie plastică care avusese drept obiect „posteriorul" tinerei. Acum, în loc de plată, Maria del Campos a cerut daune de 150000 de dolari și este mulțumită măcar pentru faptul că autoritățile de la Ministerul Telecomunicațiilor au anunțat că nu o vor da în judecată. (M.D.)

■ Nici arheologia nu a spulberat secretul

A FOST DESCOPERIT CRANIUL LUI DRACULA?

Cu câțiva ani în urmă, o serie de publicații occidentale acordau pagini întregi unei știri de senzație: o echipă de arheologi făcuse o descoperire cu totul ieșită din comun – nici mai mult nici mai puțin decât... craniul lui Dracula!

Cercetările executate în cadrul misiunii „Dracula" aveau drept scop căutarea de vestigii și evaluarea tuturor obiectelor găsite și presupuse a avea o legătură cu celebrul vampir.

„Este drept, nu ne așteptam să găsim craniul! – spunea conducătorul echipei, profesorul Radiescu. Câteva relicve personale, o mantie, poate mormântul unde își petrecea nopțile, poate chiar resturi ale victimelor sale"... Dar săpând nu departe de „castelul monstrului"(Castelul Bran), la o adâncime de doar câteva zeci de metri, arheologii au descoperit o veche peșteră – reședință macabră a Contelui – unde au observat craniul. Acesta prezenta dinții atât de caracteristici și, mai mult, lângă craniu se afla și tipicul țăruș de lemn care se consideră indispensabil pentru a omorî un vampir.

„Se știe de multă vreme că Dracula a pierit de moarte violentă, dar nu credeam să găsim dovezi atât de flagrante ale întâlnirii sale cu cea care i-a fost permanent tovarășă: moartea", spun arheologii. Craniul a fost luat pentru cercetări, în ideea de a afla mai multe despre vampiri, „adevărate întruchipări ale Satanei pe Pământ".

Anii au trecut și alte știri din lumea cercetărilor arheologice pe această temă nu au mai apărut precum nici vreo menționare a autorului descoperirii. Se vede că nici după moarte, Dracula nu pare chiar atât de dispus să-și

■ De unde nu te aștepți...

INVENTIVITATE PISICEASCĂ

Doamna S. din Alabama avea o bătrânețe senină. Cele două fiice, deși departe de casă, îi telefonau permanent dându-i numai vești bune. Nepoții erau la colegiu, își aminteau mereu de bunică, așa că ea avea la ce să viseze când își îngrijea gardeniile din grădină.

Nu era prietenă cu vecinii, dar se saluta cu ei politicos.

Singurul ei prieten apropiat rămânea motanul Pluto, care se cuibărea în brațele ei ascultând muzică sau privind la televizor. Era un animal leneș, care își petrecea zilele în casă, tolănit pe o banchetă, fără să schițeze cea mai mică intenție de a-și muta locul.

Un necaz avea să umbrească liniștea acestei doamne respectabile. Nota de plată la telefon întrecea cu mult ceea ce-și putea permite din punct de vedere material. Fiind convinsă că e vorba de o greșeală, se duse la oficiul telefonic explicând că ea primește și nu dă telefoane. Aparatura indica însă clar că e vorba de un anumit număr de impulsuri care proveneau din casa ei. Furioasă, dar într-un fel resemnată, doamna S. își numără cu grijă telefoanele date în luna următoare, notându-și-le pe hârtie. Rezultatul fu însă același de luna precedentă, adică o notă de plată foarte încărcată. Din nou discuții inutile, dar, de data aceasta, doamna S. se puse pe pândă fiind convinsă că un rău-voitor intră în casă în lipsa ei. Zile întregi stătu ascunsă în spatele gardului viu fără să observe nimic până când, într-o zi își aruncă privirea pe fereastra casei înăuntru. Acolo își văzu motanul care trăsese cu o lăbuță un capăt al receptorului telefonului, ridicându-l din furcă, iar cu cealaltă apăsă pe unul din butoanele cu memorie. Nevenindu-i să-și creadă ochilor doamna S. intră în casă dar până să ajungă în camera respectivă, motanul restabilise ordinea. Pentru a se convinge femeia repetă mișcarea a doua zi și totul se derulă în același fel. Cercetând atent aparatul stăpâna motanului se convinse că „prietenul" ei ascultă „ora exactă". Îi plăcea vocea înregistrată pe bandă! Evident n-a avut putere să-l pedepsească, dar, pentru a evita cheltuieli inutile i-a interzis să mai rămână în casă în lipsa ei. Acum când stăpâna lucrează în grădină motanul rămâne pe scară privind-o trist și nedumerit... *(I. Stoica)*

Săptămâna 3 – 9 mai

TVR 1

LUNI 12.00 TVR Info 13.00 TVR Craiova 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 15.30 Mapamond 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Familia Simpson" 18.10 Serial: „Sunset Beach" 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Primul val" 21.50 Memorialul Timişoara – decembrie 1989 (I) 23.45 Scena 0.15 Întâlnirea de la miezul nopţii.

MARŢI 7.00 Desene animate 9.00 TVR Cluj-Napoca 10.05 TVR Iaşi 11.00 TVR Timişoara 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 15.30 Ecclesiast '99 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Familia Simpson" 18.10 Serial: „Sunset Beach" 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 21.00 Telecinemateca: „Laleaua neagră" (coproducţie, 1964). Cu: Alain Delon 0.05 Studioul muzicii uşoare.

ALAIN DELON
TVR 1,
marţi, ora 21.00

MIERCURI 7.00 Desene animate 9.00 TVR Cluj-Napoca 10.05 TVR Iaşi 11.00 TVR Timişoara 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 15.30 Pro Patria 16.30 Disney 17.00 Medicina pentru toţi 17.30 Serial: „Familia Simpson" 18.10 Serial: „Sunset Beach" 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Lumea bărbaţilor" 22.00 În compania vedetelor 23.30 Cultura în lume.

JOI 7.00 Desene animate 9.00 TVR Cluj-Napoca 10.05 TVR Iaşi 11.00 TVR Timişoara 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 15.30 Convieţuiri-magazin 16.30 Disney 17.30 Serial: „Familia Simpson" 18.10 Serial: „Sunset Beach" 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Moll Flanders" 22.10 Cu ochii'n 4 0.30 Bank-note.

VINERI 7.00 Desene animate 9.00 TVR Cluj-Napoca 10.05 TVR Iaşi 11.00 TVR Timişoara 11.30 Lumină din lumină. Ediţie specială: Vizita S.S. Papa Ioan Paul al II-lea în România 15.30 Emisiune în limba germană 17.00 Lumină din lumină. Ediţie specială 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 22.00 Colecţia Warner: „Un ban muncit" (SUA, 1973) 23.50 Planeta cinema 0.40 Film: „Cursa blestemată" (SUA, 1990).

SÂMBĂTĂ 7.00 Bună dimineaţa, de la... Timişoara! 8.30 Desene animate 10.00 Lumină din lumină 14.10 Video-magazin 16.30 Serial SF: „Star Trek – Generaţia următoare" 17.30 Lumină din lumină 18.00 Sarabanda 19.50 Săptămâna sportivă 20.00 Jurnal 22.30 Serial: „Farmece" 23.25 Film: „Fantomele" (SUA, 1998) 1.00 Minutul 91.

DUMINICĂ 7.00 Bună dimineaţa, de la... Craiova şi de la Bucureşti! 8.00 Desene animate 9.00 Kiki Riki Miky 9.45 Lumină din lumină 14.00 Info magazin 15.00 Fotbal: Dinamo – Rapid 17.00 Lumină din lumină 19.30 Jurnal 21.00 Film: „Răzbunarea" (SUA, 1995). Cu: Jack Nicholson 23.00 Serial: „Comisarul Wycliffe" 23.55 Telesport 0.50 Time Out.

TVR 2

LUNI 12.00 Serial (r): „Comisarul Wycliffe" 13.15 Serial: „Rebelul" 14.00 Convieţuiri 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Care pe care! 19.40 Sănătate, că-i mai bună decât toate! 20.10 Serial: „Căsuţa din prerie" 21.00 Credo 22.00 Film: „Departe de ochii lumii" (Franţa, 1995) 23.35 Patrimoniu.

MARŢI 7.00 TVM * Telematinal 8.00 Desene animate 10.00 Ecranul (r) 13.15 Serial: „Rebelul" 14.00 Convieţuiri 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Care pe care! 19.10 Dosarele istoriei 20.10 Serial: „Căsuţa din prerie" 22.20 Teatrul Naţional TV prezintă: „Doi pe o bancă" de Alexandru Ghelman 23.35 Pelerinaje.

BILLY ZANE
PRO TV,
luni, ora 20.30

MIERCURI 7.00 TVM * Telematinal 8.00 Desene animate 10.30 Ecclesiast '99 (r) 13.15 Serial: „Rebelul" 14.00 Emisiune în limba maghiară 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Care pe care! 20.10 Serial: „Căsuţa din prerie" 21.00 Pentru dv., doamnă! 21.45 Fotbal: A.C. Fiorentina – A.C. Parma 23.45 Meridianele dansului.

JOI 7.00 TVM * Telematinal 8.00 Desene animate 12.00 Medicina pentru toţi (r) 13.15 Serial: „Rebelul" 14.00 Emisiune în limba germană 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Documentar Discovery 20.10 Serial: „Căsuţa din prerie" 22.00 Cinematograful de artă: „Asasin(i)" (Franţa, 1997) 0.10 Lumea sportului.

VINERI 7.00 TVM * Telematinal 8.00 Desene animate 9.00 Lumină din lumină (r) 13.05 Serial: „Rebelul" 13.50 TVR Craiova 14.30 TVR Cluj-Napoca 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Universul cunoaşterii 20.00 Serial: „Căsuţa din prerie" 22.00 Time Out 22.45 Serial: „Freud" 23.45 Convieţuiri.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 8.30 Documentar 9.00 Puii animalelor sălbatice: Ungulatele 10.30 Documente culturale 11.25 TVR Timişoara 14.00 Serial: „Trei familii" 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial de călătorii 19.45 Cu cărţile pe faţă 20.30 Ateneu 22.00 Fotbal 23.45 Minutul 91.

DUMINICĂ 8.00 Desene animate 8.30 Documentar 9.30 Arca lui Noe 11.30 TVR Iaşi 14.00 Serial: „Trei familii" 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.30 Un secol de cinema 19.05 Alo, tu alegi! 21.30 Sportmania 24.00 Familii de muzicieni.

PRO TV

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 14.30 Serial: „Oglinda timpului" 15.00 Serial: „Planeta fantastică" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.45 Serial: „Ştrengăriţa" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Ştirile PRO TV 20.30 Film: „Lunetistul" (SUA, 1992). Cu: Billy Zane 22.30 Serial: „Dharma şi Greg" 23.15 Audienţa naţională 1.00 Serial: „News Radio" 1.25 Serial: „Vărul din străinătate" 1.50 Serial: „Cine-i şeful" 5.15 Serial: „Nano".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 13.05 Serial: „Hercule" 13.45 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 14.30 Serial: „Oglinda timpului" 15.00 Serial: „Planeta fantastică" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.45 Serial: „Ştrengăriţa" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Ştirile PRO TV 20.30 Serial: „Renegatul" 21.30 Serial: „N.Y.P.D. Blue – viaţă de poliţist" 22.30 Serial: „Susan" 23.30 Profesiunea mea, cultura 1.00 Serial: „News Radio" 1.25 Serial: „Vărul din străinătate" 1.50 Serial: „Cine-i şeful" 5.15 Serial: „Nano".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 13.05 Serial: „Hercule" 13.45 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 14.30 Serial: „Oglinda timpului" 15.00 Serial: „Planeta fantastică" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.45 Serial: „Ştrengăriţa" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Ştirile PRO TV 20.30 Serial: „Corbul, îngerul negru" 21.30 Film: „Sechestraţi în tren" (SUA, 1995). Cu: Steven Seagal 23.25 Urmărire generală 0.15 Serial: „Monştrii" 1.20 Serial erotic: „Femei fierbinţi" 1.45 Serial: „American Gothic" (ep.1) 5.30 Serial: „Nano".

JOI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 13.05 Serial: „Hercule" 13.45 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 14.30 Serial: „Oglinda timpului" 15.00 Serial: „Planeta fantastică" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.45 Serial: „Ştrengăriţa" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Ştirile PRO TV 20.30 Serial: „Melrose Place" 21.30 Serial: „Mercenarii" 22.30 Serial: „Prietenii tăi" 23.05 Întâlnire cu presa 1.00 Serial: „News Radio" 1.25 Serial: „Vărul din străinătate" 1.50 Serial: „Cine-i şeful" 5.15 Serial: „Nano".

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 12.30 Serial: „Adevărul gol-goluţ" 13.05 Serial: „Hercule" 13.45 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 14.30 Serial: „Oglinda timpului" 15.00 Serial: „Planeta fantastică" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.45 Serial: „Ştrengăriţa" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Ştirile PRO TV 20.30 Serial: „Corbul, îngerul negru" 21.30 Film: „Sechestraţi în tren" (SUA, 1995). Cu: Steven Seagal 23.25 Urmărire generală 0.15 Serial: „Monştrii" 1.20 Serial erotic: „Femei fierbinţi" 1.45 Serial: „American Gothic" (ep.1) 5.30 Serial: „Nano".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Legenda lui Wilhelm Tell" (ultimul ep.) 9.30 Serial: „Lois şi Clark" 10.15 Serial: „Accapulco Heat" 13.05 Serial: „Asta-i viaţa" (ep.1) 13.30 Serial: „Bebe" 14.00 Alo, generaţia Pro 15.00 Serial: „Knight Rider, supercomando" 15.45 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 16.30 Lumea filmului 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.45 Te uiţi şi câştigi! 19.30 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Reţeaua" 21.00 Serial: „Expertul" 22.00 Film: „Crusoe" (Anglia/SUA, 1988) 0.45 Serial erotic: „Femei fierbinţi" 5.30 Serial: „Nano".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 14.00 Ministerul comediei 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 19.00 Preţul corect 19.30 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Ally McBeal" 21.00 Film: „Nell cea sălbatică" (SUA, 1994). Cu: Jodie Foster, Liam Neeson 23.15 Procesul etapei 2.00 Film: „Amintiri despre o crimă" (SUA, 1990) 3.30 Serial erotic: „Femei fierbinţi" 5.15 Serial: „Nano".

acasă

LUNI 7.00 – 12.15 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viaţa noastră" 17.50 Serial: „Dragoste şi putere" 18.50 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Desene animate 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Surorile" 22.45 Film: „Cacialmaua" (SUA, 1973). Cu: Paul Newman, Robert Redford 1.00 Hat-trick 2.30 Serial: „ Doctor în Alaska".

HELEN HUNT
ACASĂ,
miercuri, ora 22.45

MARŢI 7.00 – 12.15 Reluări 14.30 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viaţa noastră" 17.50 Serial: „Dragoste şi putere" 18.45 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Desene animate 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Surorile" 22.45 Film: „Sandokan" (Italia/Franţa) 0.30 Serial: „Doctor în Alaska".

MIERCURI 7.00 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viaţa noastră" 17.50 Serial: „Dragoste şi putere" 18.45 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Desene animate 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Surorile" (ultimul ep.) 22.45 Film: „Sacrificiu pentru El Salvador" (SUA, 1983). Cu: Helen Hunt 0.45 Serial: „Doctor în Alaska".

JOI 7.00 - 12.15 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viaţa noastră" 17.50 Serial: „Dragoste şi putere" 18.45 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Desene animate 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Milady" (ep.1) 22.45 Film: „Perry Mason: Crimă în lumea sportului" (SUA, 1989) 0.30 Serial: „Doctor în Alaska".

VINERI 7.00 - 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viaţa noastră" 17.50 Serial: „Dragoste şi putere" 18.50 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Desene animate 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Milady" 22.45 Film: „Septembrie" (SUA, 1987) 0.15 Serial: „Doctor în Alaska".

SÂMBĂTĂ 7.00 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viaţa noastră" 17.50 Serial: „Dragoste şi putere" 18.50 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Desene animate 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.10 Serial: „Minciuna" 22.00 Fotbal Spania 0.00 Film: „O lume aparte" (Anglia, 1988) 2.00 Serial: „Doctor în Alaska".

DUMINICĂ 7.00 Documentar 10.00 Serial: „Arhiva neagră" 13.30 Serial: „Maria" 15.00 Hochei profesionist 16.30 Fotbal: rezumat Bundesliga 17.00 Fotbal: Il Calcio 19.00 Serial: „Înger sălbatic" 19.45 Desene animate 20.30 Fotbal Spania 22.30 Film: „Săraca fată bogată" (partea a II-a) 0.10 Serial: „Doctor în Alaska".

antena

LUNI 6.45 Dimineaţa devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Documentar 12.00 Serial: „Glasul inimii" 13.15 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniştite" 16.10 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.30 Serial: „Pericol iminent" 21.20 Serial: „Raven" 22.45 Marius Tucă Show 0.30 Serial: „Tropical Heat".

ORNELLA MUTI
TELE 7 abc,
duminică, ora 21.50

MARŢI 6.45 Dimineaţa devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Documentar 12.00 Serial: „Glasul inimii" (ultimul ep.) 13.15 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniştite" 16.10 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.00 Film: „Pistolarul" (SUA, 1997) 21.45 Serial: „Fără obligaţii" 22.45 Marius Tucă Show 0.30 Serial: „Caracatiţa 5".

MIERCURI 6.45 Dimineaţa devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Documentar 12.00 Documentar: „Civilizaţii pierdute" (ep.1) 13.15 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniştite" 16.10 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.30 Serial: „L.A. Doctors" 21.20 Serial: „Cronici paranormale" 22.45 Marius Tucă Show 0.30 Serial: „Navarro".

JOI 6.45 Dimineaţa devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Documentar 13.15 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniştite" 16.10 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.00 Film: „Ţintă mobilă" (SUA) 21.30 Serial: „Moarte în familie" 22.45 Marius Tucă Show 0.30 X-pat Profile.

VINERI 6.45 Dimineaţa devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Documentar 12.00 Serial: „Cronici paranormale" 13.15 O şansă pentru fiecare 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.00 Film: „Scanner Cop" (SUA, 1993) 21.30 Serial: „Baywatch Nights" 22.45 Serial: „Viitorul începe azi" 23.45 Film erotic: „Răzbunarea Emmanuel-lei".

CHARLIE SHEEN
PRIMA TV,
duminică, ora 20.00

SÂMBĂTĂ 8.15 Desene animate 9.30 Fir întins 11.00 Documentar 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 13.55 Constelaţia cinema 15.00 Serial: „Burlacul" 15.30 Serial: „Inspiraţia Carolinei"15.55 Fotbal: Oţelul Galaţi – Steaua Bucureşti 18.00 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.00 Film: „Viaţă în minciună" (SUA, 1994) 22.00 Serial: „Pretender" 23.00 Film: „O noapte de neuitat" (SUA, 1958) 1.10 Serial: „Puterea banilor".

DUMINICĂ 7.30 Spirit şi credinţă 8.15 Desene animate 9.00 Teo şi Mircea Şou 12.15 Film: „Toto înainte... soldaţi în fuste" (Marea Britanie, 1968) 14.00 Duminica în familie 18.00 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.05 Film: „Curtea marţială" (SUA, 1988) 21.45 TeleEurobingo Show 22.50 Fotbal Club Antena 1 3.00 Film: „Invazia marţienilor" (SUA).

prima

LUNI 9.00 Prima oră 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri şi bogaţi" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 20.20 Film: „Duet de unul singur" (SUA, 1986) 21.50 Serial: „Poză la minut" 23.00 Ultima ediţie.

MARŢI 9.00 Prima oră 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri şi bogaţi" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 20.20 Film: „Duet de unul singur" (SUA, 1986) 21.50 Serial: „Poză la minut" 23.00 Ultima ediţie.

MIERCURI 9.00 Prima oră 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri şi bogaţi" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 20.20 Serial: „Comisarul Rex" 21.15 Serial: „Gardă de corp" 23.00 Ultima ediţie.

JOI 9.00 Prima oră 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri şi bogaţi" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 20.20 Film: „Cyborg" (SUA, 1989). Cu: Jean Claude Van Damme 21.50 Apel de urgenţă 23.00 Ultima ediţie.

VINERI 9.00 Prima oră 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri şi bogaţi" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 21.50 Reav TV 23.00 Film: „Vin de mai" (SUA, 1990) 1.00 Film erotic: „Obsesia" (SUA, 1995).

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 10.00 Serial: „Tia şi Tamera" 10.30 Serial: „Malcolm & Eddie" 11.30 Serial: „Lumea lui Dave" 12.00 Serial: „Legături de familie" 14.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 16.30 Motor 18.00 Focus 19.00 Serial: „Viper" 20.00 Film: „Bumerangul" (SUA, 1992) 22.00 Real TV 23.00 Film: „Momeala" (SUA, 1994).

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 10.00 Serial: „Tia şi Tamera" 10.30 Serial: „Malcolm & Eddie" 11.30 Serial: „Lumea lui Dave" 12.00 Serial: „Legături de familie" 14.30 Film: „Grace Kelly" (SUA, 1983) 16.00 Film: „Comedianţii" (SUA, 1991) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Viper" 20.00 Film: „În cadenţă" (SUA, 1991). Cu: Charlie Sheen 22.00 Serial: „Frasier" 23.00 Film: „Vecinii" (SUA, 1994).

TELE 7 abc

LUNI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Actualitatea Tele 7 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viaţă" 18.00 Actualitatea Tele 7 19.05 Serial: „Starsky şi Hutch" 20.30 Serial: „Pacific Drive" 0.15 Ora H.

MARŢI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Actualitatea Tele 7 14.15 Serial: „Cele două Diane" 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viaţă" 18.00 Actualitatea Tele 7 18.10 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Starsky şi Hutch" 23.30 Serial: „Pacific Drive" 0.15 Ora H.

MIERCURI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Actualitatea Tele 7 14.15 Serial: „Cele două Diane" 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viaţă" 18.00 Actualitatea Tele 7 18.10 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Starsky şi Hutch" 21.35 Serial: „Pacific Drive" 23.00 Serial: „Derrick" 0.15 Ora H.

JOI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Actualitatea Tele 7 14.15 Serial: „Cele două Diane" 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viaţă" 18.00 Actualitatea Tele 7 18.10 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Celebritate" 20.30 Serial: „Pacific Drive" 23.00 Serial: „Lou Grant" 0.15 Ora H.

VINERI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Actualitatea Tele 7 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viaţă" 18.00 Actualitatea Tele 7 18.10 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Celebritate" 20.30 Serial: „Pacific Drive" 23.00 Serial: „Derrick" 0.10 Serial: „Misiune imposibilă".

SÂMBĂTĂ 8.00 Actualitatea Tele 7 13.00 Studioul Tudor Vornicu 17.00 Documentar: „Omul şi natura" 18.00 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Aventuri la Snowy River" 20.45 Serial: „Lumi paralele" 21.15 Film: „Dorinţe ucigaşe" (SUA, 1984) 23.00 Magazinul de sâmbătă seara 0.10 Serial: „Misiune imposibilă".

DUMINICĂ 8.00 Actualitatea Tele 7 13.00 Rendez-vous duminical 15.00 Drumuri printre amintiri 16.05 Documentar 18.00 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Aventuri la Snowy River" 20.30 Serial: „Pacific Drive" 21.50 Film: „Virginitate" (SUA, 1989). Cu: Ornella Muti 23.35 Serial: „Pacific Drive" 0.15 Gala TELE 7.

„Magazin" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

„Linia Roşie" sau „primul poem kaki"

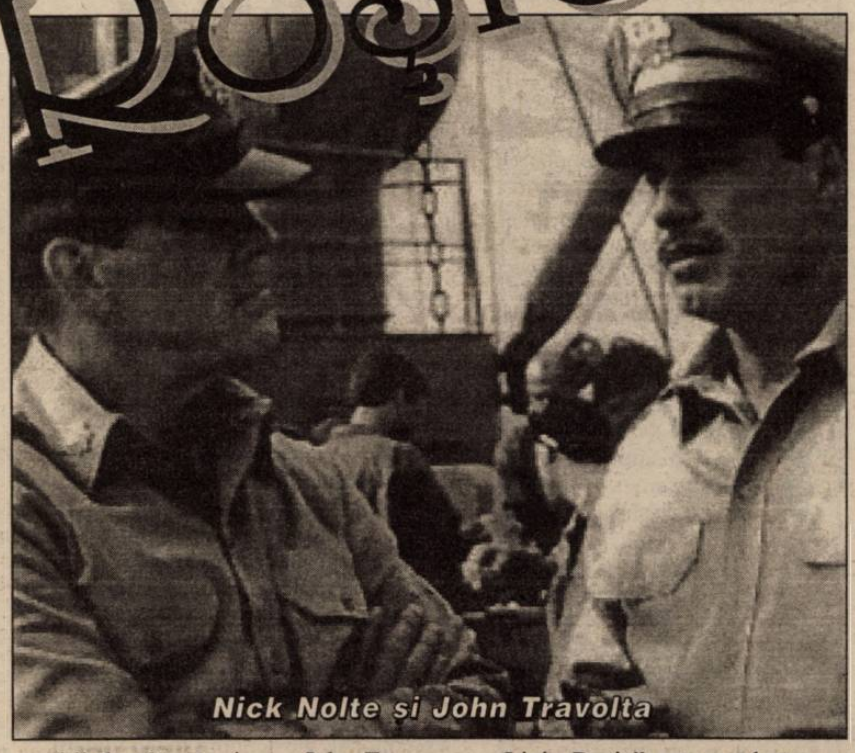
Nick Nolte şi John Travolta

Deşi nu s-a aflat printre marii învingători din competiţia pentru premiile Oscar, filmul „Linia Roşie" realizat de Terrence Malick, a intrat în concurs cu cinci nominalizări (cel mai bun scenariu adaptat, cea mai bună coloană sonoră pentru o dramă, cel mai bun sunet, cel mai bun montaj, cea mai bună scenografie) şi a fost apreciat de întreaga critică de specialitate ca o „a doua undă de şoc" după „Salvaţi soldatul Ryan". Din perspectiva spectatorului, filmul „Linia Roşie" este totodată filmul care înscrie pe generic – lucru mai puţin obişnuit în ultima vreme – o întreagă suită de nume celebre: Nick Nolte, George Clooney, Sean Penn, John Cusack, John Travolta, John Savage... Mickey Rourke s-a numărat şi el iniţial printre starurile „convocate", actorul chiar a lucrat la turnarea filmului, dar, la masa de montaj, nu se ştie din ce motiv, personajul interpretat de el a căzut... victimă nemiloaselor foarfeci.

Pentru unii dintre actorii păstraţi, prestaţia lor în film se reduce doar la apariţii de câteva minute. John Travolta, de exemplu, ocupă cinci minute din cele 170 cât durează filmul. În schimb, „doctorul" Clooney supravieţuieşte pe parcursul celor aproape trei ore.

„Linia Roşie" este o adaptare a romanului lui James Jones, care a mai fost o dată transpus pe ecran în 1964. S-a turnat în Australia, unde s-a recompus atmosfera luptelor de la Guadalcanol, desfăşurate pe parcursul a cinci luni. În ceea ce-l priveşte pe regizor, Terrence Malick, acesta este considerat unul dintre miturile Hollywood-ului, mai precis „o insultă vie" la adresa preţioasei citadele a filmului american. De-a lungul carierei sale, acesta s-a ambiţionat să nu se alinieze pe lista colegilor săi atât de harnici şi de docili încât au dat naştere la câte o operă „perisabilă" (în opinia lui) o dată la un an şi jumătate. Spre deosebire de aceştia, Terrence Malick a preferat ca, în 25 de ani, să-şi pună semnătura doar pe trei filme, precedentele fiind „Badlands" – Baladă sălbatică (1973) cu Martin Sheen şi „Days of Heaven" – Zile în Paradis (1978) cu Richard Gere, actor care a avut atunci şansa unuia dintre cele mai bune roluri din cariera sa, rol pe care actualul star îl evocă plin de emoţie şi în prezent. Este aşadar explicabil de ce atâtea staruri masculine de la Hollywood s-au zbătut să figureze pe genericul celui de-al treilea film al lui Malick. Ce-a ieşit?

„Linia Roşie" nu este un film clasic despre război. În economia lui, adversarul este mult timp absent, adică invizibil, bătălia cea mai cumplită ducându-se, de fapt, cu demonii proprii, ce pun stăpânire pe fiecare individ aflat într-o misiune de război. Pentru mulţi dintre eroi, moartea vine într-o manieră absurdă, iar ei îşi

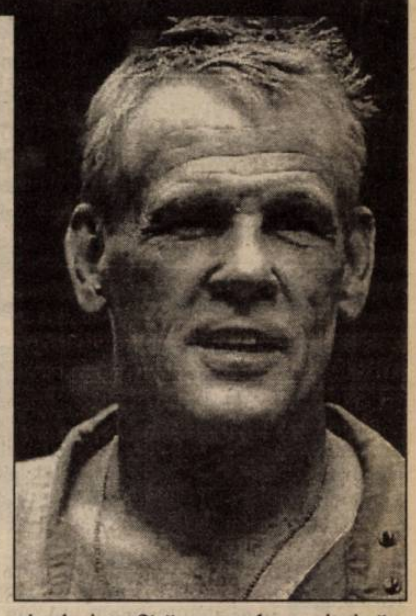

pierd viaţa fără şansa de a primi răspunsuri la întrebările care le chinuie mintea şi sufletul. Există o undă pregnantă de mister căci spectatorului îi sunt... livrate aceste întrebări printr-o voce din off, derutantă, nu se ştie din partea cui vine, al cui e glasul.

În schimb, vocile criticilor de specialitate s-au auzit tare şi clar, când a fost vorba de aprecierea filmului. Concluzia a fost una singură: „Linia Roşie" semnat de Malick inventează un nou gen cinematografic - „poemul kaki".

NICK NOLTE un învingător nefericit

Urmele adânci, lăsate de excesele de tot felul pe chipul său, îi trădează încă neliniştea interioară, veşnica nemulţumire de sine, pe care prea mult timp a încercat să le înece în alcool şi droguri. Uriaşul blond care debuta abia în 1975, la vârsta de 36 de ani, în serialul „Om bogat, om sărac", a trecut prin trei divorţuri care i-au marcat existenţa pentru că de fiecare dată s-a simţit culpabil pentru aceste eşecuri. Nu mai era „un copil" când s-a făcut remarcat în lumea filmului, dar, cu toate acestea, întotdeauna a fost considerat „un copil teribil al Hollywoodului" pentru că, de la bun început şi până în prezent, când a ajuns la vârsta de 59 de ani, a dat impresia unei persoane puţin cam... bizare. Dar, poate tocmai acest lucru l-a ajutat să-şi construiască o carieră de actor suficient de solidă încât numele său să se alinieze printre cele ale starurilor cu numeroşi admiratori şi fani în lumea întreagă.

Cu atât mai mult, pare incredibil ca un actor de talia lui, ajuns acum la vârsta deplinei maturităţi, să afirme că niciodată nu şi-a iubit meseria, chiar dacă aceasta i-a adus celebritatea. N-a iubit-o pentru că întotdeauna s-a simţit ca un produs, mărturisea Nick Nolte revistei „Gala", imediat după ce numele său a fost înscris pe lista nominalizărilor pentru Oscar. Cum adică? *„E dur să trăieşti în această meserie,* spune el, *mai ales când în structura ta interioară există o fibră de rebel, iar în copilărie ai avut mereu impresia că eşti constrâns să faci tot felul de lucruri care nu ţi se potrivesc. Actor fiind, eşti obligat de studiouri, de producători, de regizori... să faci tot felul de lucruri pe care tu n-ai vrea să le faci. Să acţionezi «à contre coeur» e ceva insuportabil, o furie teribilă pune stăpânire pe tine. Apoi, în jurul actorilor se învârt o groază de oameni care sunt acolo doar pentru a câştiga bani pe spinarea ta. E greu să rezişti la o asemenea presiune. La toate acestea, se adaugă celebritatea: peste noapte ţi se oferă o grămadă de bani pentru roluri, iar tu, în sinea ta, ai impresia că nimic nu justifică asemenea sume. Dintr-o dată, mai afli uimit şi cât eşti de frumos, cât eşti de sexi, deşi tu te uiţi în oglindă şi vezi că eşti exact la fel ca înainte, adică neschimbat. Asişti de fapt la modul cum se creează în jurul tău un balon de impostură. E atât de dureros să trăieşti această viaţă dublă... Eu, cel puţin, aşa am simţit. Este momentul când intervine drogul de orice fel, pentru a te ajuta să poţi să suporţi această durere..."*

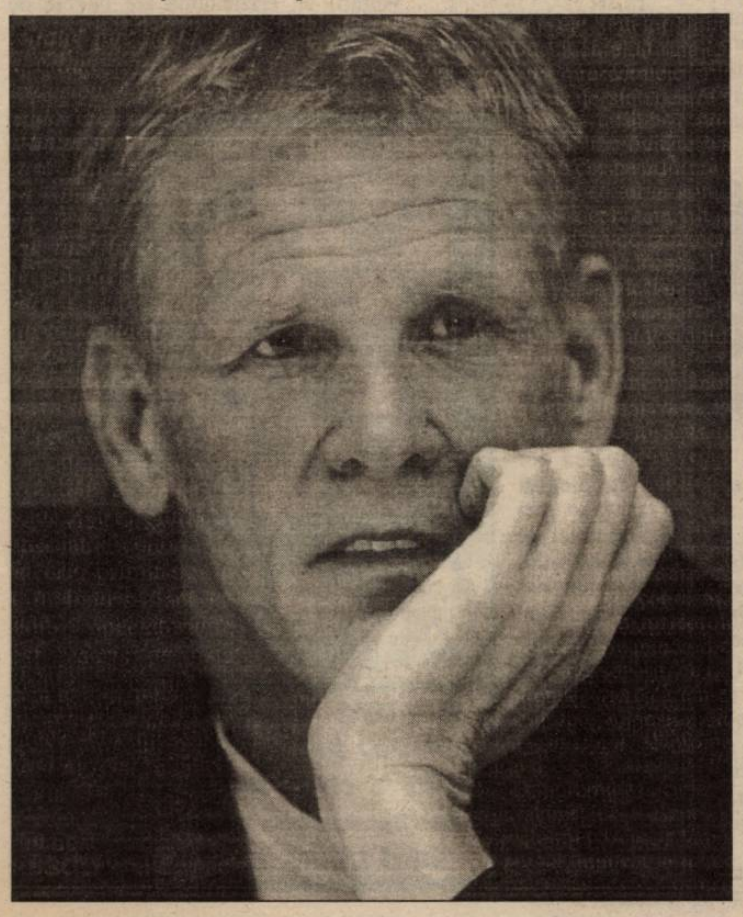

Ultimele sale roluri – cel din „Linia Roşie", şi, în special, cel din „Affliction" pentru care a fost nominalizat la Premiul Oscar din acest an la secţiunea cel mai bun actor – dovedesc un sufiu nou al actorului ce părea, mai ales în ultimii ani, ireparabil pierdut, învins de propriile sale vicii.

Sean Penn

George Clooney

Pentru Nick Nolte, durerea astfel alinată a devenit probabil mai uşor suportabilă, dar viaţa lui s-a transformat într-o ruină. Au fost perioade în care despre Nick Nolte se vorbea ca despre un bolnav irecuperabil, ajuns în faza de... „schelet ambulant", cu minţile rătăcite. A fost surprins de fotoreporteri mergând pe străzi în pijama sau în haine zdrenţăroase de cerşetor, iar gazetarii care au încercat să-l intervieveze au vorbit despre incoerenţa lui în exprimare, despre lacune şi fracturi de memorie, situaţie ce părea ireversibilă. Când nimeni nu mai credea că există vreo posibilitate de întoarcere din drumul Infernului, s-a întâmplat ca două „voci" să reuşească să spargă carapacea în care „bătrânul Nolte" se cuibărise fugind de realitate. Una dintre voci a fost cea a fiului său Brawley, cealaltă a producătorului Mike Medavoy. *„Fiul meu, care este doar un adolescent şi care a jucat alături de mine în câteva filme şi împreună cu Mel Gibson în «Răscumpărarea» m-a privit într-o zi şi mi-a spus foarte simplu: «tată, sunt numeroşi oameni în această meserie care par să fie prietenii tăi, dar în realitate nu sunt»,* a mărturisit actorul. *Ştiam că a avut parte de unele experienţe în acest mediu şi că ştia aşadar de ceea ce-mi vorbeşte. La puţin timp, producătorul «Liniei Roşii», care cândva fusese agentul meu, mi-a spus doar atât: «m-am săturat să te văd cum te distrugi încetul cu încetul». Nu-mi explic de ce aceste cuvinte, puţine în fond, venite din partea celor doi, au avut asupra mea efectul unui declic care mi-a eliberat voinţa şi mi-a dat puterea de a decide să părăsesc lumea fantasmelor şi să revin în cea reală."*

Paradoxul e că, reîntors printre cei vii, Nick Nolte a plonjat din nou în maşinăria hollywoodiană, adică e actorul căruia i s-au oferit roluri, în jurul lui a apărut imediat şi cohorta de oameni cu gândul la câştig, el a primit destui bani pentru munca depusă, în fond s-a achitat lăudabil de sarcina de a crea iluzii spectatorului, critica l-a apreciat, a fost înscris pe lista premianţilor... aşa că, în mintea fiecăruia, se poate naşte întrebarea: e fericit? Răspunsul lui cade ca o lamă subţire şi rece de cuţit: *„Nu, n-am fost şi nu voi fi niciodată fericit."*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

La ora 11:52 UT, umbra eclipsei va trece graniţa vestică a Iranului, pentru ca, 30 minute mai târziu, la 12:22 UT, să intre în Pakistan, atingând ţărmurile Mării Arabiei. În India va intra la 12:28 UT, pentru ca, la ora 12:36:23 UT, umbra să dispară de pe Terra, înghiţită de apele Golfului Bengal!

Astfel va intra în istorie ETS 21 din seria Saros 145...

HOROSCOP 3.05 - 9.05

BERBEC (21.03 – 20.04): Deşi simţiţi o nevoie acută de vacanţă (curba psihicului având oscilaţii mari), trebuie să vă „înhămaţi" la foarte multe treburi urgente. Curba financiară nu arată prea bine, semn că eforturile dv. sunt mai mult decât necesare. Se impune, în aceste circumstanţe, să folosiţi cât mai bine timpul liber pentru relaxare.

TAUR (21.04 – 21.05): Totul vă merge din plin, un prielnic vânt din pupa suflă în pânzele destinului dv., care spintecă acum orice val potrivnic. Curbele astrale principale parcă s-au înţeles şi întind o horă a prosperităţii pe crestele astrogramelor. O mică umbră pare să întunece peisajul paradisiac – relaţiile familiale uşor vulcanice.

GEMENI (22.05 – 21.06): Se prevede o perioadă cu destule peripeţii, cu situaţii imprevizibile care vă vor da bătaie de cap, dar vă vor aduce şi satisfacţii. Cele mai multe pătanii se vor derula în mediul profesional, unde va trebui să faceţi slalom uriaş printre opţiunile dv. şi cele ale şefilor. Nu uitaţi de zicala referitoare la capul plecat şi sabie...

RAC (22.06 – 22.07): Buna dispoziţie, umorul şi farmecul dv. – specifice unei zodii de Apă – vă vor ajuta să depăşiţi o situaţie cât se poate de delicată. Surpriza constă în faptul că veţi avea de înfruntat o persoană apropiată sufletului dv. Pe de altă parte, curba financiară nu vrea deloc să se alieze cu dv. Deocamdată.

LEU (23.07 – 22.08): Deşi începeţi săptămâna cu un aer mohorât şi n-aveţi chef de nimic, o întâmplare fericită vă însenineză (marţi) şi vă motivează pentru câteva iniţiative profesionale sau particulare profitabile. Curba financiară nu are deloc astâmpăr şi se caţără zglobie spre un maxim (poate marţi, poate miercuri).

FECIOARA (23.08 – 21.09): Cel mai remarcabil aspect al perioadei este ritmul sufocant de lucru, întrucât se pare că aţi amânat prea mult unele treburi. Dar la orizontul săptămânii se întrevede o întâmplare fericită pe plan sentimental, cu urmări interesante, poate de lungă durată. Nu ratati evenimentul!

BALANŢA (22.09 – 22.10): Ambiţia şi tenacitatea ce vă caracterizează vor fi greu puse la încercare în acest interval. Dar pentru a realiza proiectele în timp util vă trebuie neapărat sprijinul unor amici, şi aceştia bine selectaţi, altfel... Din punct de vedere financiar, un mucalit ar spune „gheaţă la mal", şi n-ar greşi.

SCORPION (23.10 – 21.11): Influxul astral este favorabil pe toată perioada, dar aspectul făcut de Lună cu Saturn sugerează hazard – mai ales în relaţiile afective sau de simplă amiciţie. Principalele direcţii ale destinului sunt pozitive, remarcându-se sfera financiară. Atenţie la o Fecioară din anturaj, a cărei neprihănire e îndoielnică.

SĂGETĂTOR (22.11 – 20.12): Sunteţi mai sentimental şi melancolic decât de obicei. Productivitatea şi inspiraţia au de suferit şi, fără un efort de voinţă, riscaţi să aveţi neplăceri la serviciu şi la... buzunare. Pe de altă parte, se impune o revizuire a proiectelor de viitor apropiat, nu mai fiţi un idealist incurabil!

CAPRICORN (21.12 – 19.01): S-au adunat în ograda dv. cam multe probleme nerezolvate, pe care le-aţi tratat cu o indiferenţă condamnabilă. Atenţie! Curba psihicului e cam palidă şi sugerează fără dubii că parcurgeţi o perioadă de frământări din care nu ştiţi cum să ieşiţi. Despre bani, vorbim cu alt prilej.

VĂRSĂTOR (20.01 – 18.02): Se pare că în această săptămână vă place să amestecaţi sentimentele cu afacerile, stările de iritare cu cele de tandreţe dezlănţuită. Nu vă găsiţi locul, aţi muta Ceahlăul din loc şi aţi sorbi apele teritoriale ale Mării Negre... Liniştiţi-vă, situaţia financiară oscilantă vă va trezi la viaţă.

PEŞTI (19.02 – 20.03): Configuraţia astrală pozitivă ne îndeamnă să afirmăm că în această săptămână veţi primi bani şi vă veţi remarca din punct de vedere profesional. Curba financiară se zvârcoleşte nehotărâtă în primele zile, apoi îşi ia elan şi joi sau vineri respiră aerul tare al piscurilor. Sperăm ca astrele să nu fi exagerat.

Scrisori primite

Trofin Radu, Iaşi: Preocupările dv. sunt lăudabile, însă şi noi dispunem de colecţia revistei menţionate de dv. şi pe care o folosim selectiv, conform cu necesităţile redacţionale. Pentru a vă valorifica munca, apelaţi la o editură cu profilul respectiv sau la altă publicaţie care nu are acces la sursa dv. informativă.

Mihai din Rădăuţi: Poate că n-aţi semnat cu numele întreg pentru că deja aţi găsit comoara, ceea ce vă dorim cu toată ardoarea. Dar nu vă grăbiţi, întrebaţi la Ministerul Culturii dacă n-aţi dat de obiecte din patrimoniul naţional. Pe de altă parte, pentru detectorul de neferoase apelaţi la Institutul de metale neferoase şi rare, str. Pitar Moş nr. 6, tel 211.94.90

Mugureanu Dumitru, Câmpulung Moldovenesc: Medicii hematologi au luat decizia corectă, boala dv. fiind transmisibilă prin injectare.

Moroşan Felix, Vatra Dornei: Credem că un răspuns la problema dv. îl puteţi obţine de la Institutul de cercetări şi ingineria mediului, Bucureşti, Splaiul Independenţei nr. 294, tel.637.30.20. Din povestirea dv. reiese că aţi urmărit cu sufletul la gură filmul *Jurassic Park*, amalgamat judicios cu secvenţe din *Zona Crepusculară*. Vă mulţumim pentru călduroasele urări şi ideile pline de miez!

Iova Ioan, gara CFR Batar: Pentru inechităţi şi abuzuri adresaţi-vă unui cotidian care are în vedere acest gen de maladii sociale. Am reţinut sugestia dv., pentru care vă mulţumim.

Rubrică realizată de
PAUL IOAN

De vorbă cu avocatul casei

Revocarea donaţiilor

D-lui Dâmbean V. Crăciun, Ocna Mureş, Jud. Alba

Donaţiile efectuate între vii sunt, prin esenţa lor, irevocabile. Legea prevede trei cazuri de revocare numite cauze legale, deoarece operează fără a fi prevăzute în contract şi anume:

- revocarea pentru ingratitudine
- revocarea pentru neexecutarea sarcinii
- revocarea pentru survenienţa de copil

1. Revocarea pentru ingratitudine

Cauzele care pot duce la revocarea donaţiei pentru ingratitudine sunt limitativ enumerate de art. 831 C.civ.:

a) atentat la viaţa donatorului (cel care face donaţia)

b) delicte, cruzimi sau injurii grave

c) refuzul de alimente, ceea ce presupune că donatorul a avut nevoie şi a cerut alimente de la donatar, care – având posibilitatea – a refuzat să dea.

Aceasta este o acţiune strict personală şi deci poate fi intentată numai de către donator. În mod excepţional, moştenitorii devin titularii acţiunii în revocare:

- dacă a fost intentată de donator, dar acesta a decedat înainte de terminarea procesului
- dacă donatorul a decedat înainte de expirarea termenului în care acţiunea putea fi intentată.

Titularul acţiunii (donatorul sau, în condiţiile arătate, moştenitorii lui) – cunoscând faptul de ingratitudine – îl pot ierta pe donatar. Iertarea se prezumă dacă a trecut un an din ziua săvârşirii faptului sau din ziua când donatorul (moştenitorii lui) au luat cunoştinţă de acel fapt, fără ca înăuntrul acelui an să fi cerut revocarea.

2. Revocarea pentru survenienţă de copil

Donaţia se revocă de drept în cazul în care donatorul nu avea nici un copil sau alt descendent în momentul încheierii contractului de donaţie şi posterior i se naşte un copil din căsătorie sau din afara căsătoriei.

Deoarece revocarea se produce de drept, în caz de litigiu instanţa nu pronunţă, ci numai constată revocarea, dacă condiţiile prevăzute de lege sunt îndeplinite. Pe de altă parte, datorită revocării de drept, acţiunea în restituire poate fi intentantă nu numai de către donator, dar şi de către succesorii săi în drepturi, inclusiv creditorii pe calea acţiunii oblice.

În numărul viitor despre „Revocarea pentru neexecutarea sarcinii".

Avocat NELI PĂDURARU
(Va urma)

Utile

◆Untul şi margarina se păstrează în vase opace. Sub acţiunea luminii, deasupra untului sau a margarinei se formează un strat de culoare albă cu gust de seu.

◆Pe timp călduros, untul nu se topeşte dacă învelim untiera într-un şervet muiat în apă sărată.

◆Pentru a face să dispară gustul şi mirosul neplăcute specifice grăsimii râncede, se pune grăsimea la foc să se topească, se adaugă 2 cepe (la 1 kg de grăsime) sau 1-2 cartofi cruzi tăiaţi bucăţele şi se fierbe amestecând mereu 1-1½ ore. Gustul grăsimii arse se poate, de asemenea, drege dacă se fierbe bine grăsimea cu apă, în proporţie de 3 la 1. După ce apa s-a evaporat aproape complet se adaugă o ceapă tăiată mărunt şi se mai fierbe 15 minute. În ambele cazuri se procedează, în continuare, la fel: cratiţa cu grăsime se ia de pe foc, se îndepărtează spuma care s-a format şi se strecoară printr-o pânză. Prin această metodă, calitatea grăsimii se îmbunătăţeşte simţitor.

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Să plantăm acum o floare de... toamnă CRIZANTEMA

În timp ce trandafirul este considerat floarea occidentului, crizantema este floarea-simbol pentru orient. Cultivarea ei ţine de trecutul istoric îndepărtat al Chinei şi Japoniei, ţări în care şi în prezent crizantema este floarea cea mai populară şi mai iubită pentru ţinuta sa puternică şi maiestuasă, cu o durată lungă de păstrare după recoltare. În Europa, mai întâi în Franţa, apoi în Anglia şi Italia, a fost adoptată la sfârşitul secolului al 18-lea, ca o floare de prim rang. Apoi s-a răspândit pe întreg continentul. În ţara noastră, crizantema deţine supremaţia între florile de toamnă.

Plantarea crizantemei în grădină (butaşi înrădăcinaţi sau drajoni) se face în cursul lunii aprilie deoarece crizantema vegetează mai bine în condiţii de temperatură mai scăzută. Totuşi, trebuie evitate terenurile cu pământ greu, rece şi umed, existând riscul putrezirii rădăcinilor. La câtva timp după plantare, specialiştii recomandă îngrăşarea terenului cu mraniţă bine descompusă, care contribuie la obţinerea unor plante cu tije lungi, viguroase, cu frunze bogate şi flori mari, cu un contur perfect. Când plantele ating înălţimea de 15-20 cm (se poate întâmpla ca aceasta să fie înălţimea lor chiar în momentul plantării) se fixează la câţiva centimetri de rădăcină araci de care plantele se leagă cu rafie sau bentiţe subţiri din material plastic. Urmează operaţiile de ciupit şi copilit. Prima se referă la ruperea vârfului plantei, iar cea de-a doua la îndepărtarea lăstarilor ce apar la baza codiţei frunzelor. Copilitul se repetă aproximativ din două în două săptămâni, când lăstarii sunt foarte mici, pe toată perioada de vegetaţie a plantei. Se vor obţine astfel tulpini drepte şi puternice. În lunile iulie-august în vârful tulpinii apare primul boboc, iar împrejurul lor câţiva lăstari, şi ei cu boboci în vârf, la rândul lor înconjuraţi de alţi lăstari cu boboci... Atunci va fi momentul alegerii bobocului floral, după metoda care a fost deja prezentată în revista noastră. Pe tot parcursul dezvoltării ei, crizantema are nevoie de foarte multă apă (mai ales în timpul verii) şi, de asemenea, de îngrăşăminte.

(A. Popescu)

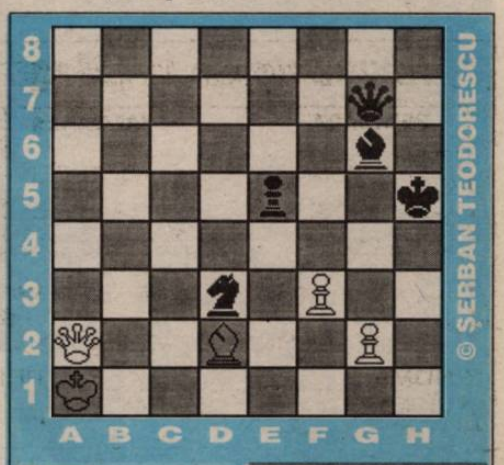

ŞAH **PROBLEMA DE AZI:**

Albul mută şi câştigă

KAMINER, S. BOTVINNIK, M. – 1925

1. g4 + Rh4 2. Nh6!! D:h6 (Alttel negrul pierde dama sau este făcut mat) 3. Dh2 + Rg5 4. Dd2 + Cf4 (Alttel se pierde dama) 5. Dd8 mat.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Lucian Blaga, Rabindranath Tagore (Nobel literatură 1913, foto), Anghel Iordănescu, Karl Marx, Rudolph Valentino, Ion Ţiriac, Orson Wells, Henryk Sienkiewicz (Nobel literatură 1905).

Verificaţi-vă cunoştinţele

1. Care este lacul navigabil situat la cea mai mare altitudine (3812 m, după alte surse, 3854 m)?
2. Cum se numeau cei patru copii ai lui Oedip şi ai Iokastei?
3. Ce sunt feoficeele?
4. Cine este autorul comediei realiste de moravuri „Căruţa de argilă"?
5. Cine a descoperit ozonul în atmosfera înaltă?
6. Ce arhitect a făcut planurile după care s-a construit Ateneul din Bucureşti?
7. Cine a compus muzica baletelor „Harap Alb" şi „Călin"?
8. Din ce familie de plante face parte zambila?
9. Cine a regizat celebrul film „Casablanca"?
10. Când şi cine a construit primul pod metalic din lume?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Penicilina a fost descoperită în 1928 de bacteriologul englez Alexander Fleming (1881-1955). 2) Capitala Republicii Uganda este oraşul Kampala. 3) Versurile din culegerea „Cântece de viaţă şi speranţă" aparţin poetului nicaraguan Rubén Dario (1867-1916). 4) Prima vertebră cervicală, articulată cranial cu osul occipital şi cu vertebra următoare, se numeşte „Atlas". 5) Zeiţa romană a turmelor se numea Bubona. 6) Statuia lui Ştefan cel Mare din faţa Palatului Culturii din Iaşi este opera sculptorului francez Emmanuel Fremiet. 7) Leuşteanul este originar din sudul Europei. 8) Muzica operei „Cocoşul de aur" aparţine compozitorului rus Nikolai Andreievici Rimski-Korsakov (1844-1908). 9) Ilustraţia ştiinţifică în descrierea plantelor şi animalelor a fost introdusă de naturalistul şi medicul elveţian Conrad Gesner (1516-1565). 10) Oraşul Brazzaville a fost întemeiat de exploratorul francez Pierre Savorgnan de Brazza (1852-1905) care a explorat Africa ecuatorială şi a cucerit pentru francezi o parte din Congo. (Irina Stoica)

Umor

M-am certat pentru totdeauna cu Nelu! I-am spus că nevastă-mea are un copil şi m-a întrebat cine e tatăl!
- Nu te enerva! Probabil se gândea că ştii!

La ce hotel ai stat la Paris?
- Nu-mi aduc bine aminte cum se numea, dar... stai puţin să mă uit pe prosop!

Ce să mă fac? Astăzi am primit din nou o anonimă !?!
- N-ai decât să nu-i răspunzi!

La noi veţi primi un salariu bun numai dacă veţi fi punctual şi vă veţi achita de toate sarcinile!
- Mi-am dat seama de la început că aici e ceva în neregulă!

PAR(anormale) ToPAN

Prietenii omului

Cum educăm un ciobănesc german

2

Revenim la comanda „Şezi", despre care am început să vă vorbim în numărul trecut. Este, practic, baza dresajului pentru că, din această poziţie decurg celelalte. Prima comandă, imediat următoare este „Culcat" şi se învaţă prin apăsarea câinelui aflat în poziţia „Şezi" pe greabăn, repetându-i-se verbal „Culcat", câinele nefiind lăsat să se ridice în tot acest timp. Comenzile „Şezi" şi „Culcat" se învaţă, aşadar, împreună, derivând una din alta, momentul cel mai bun al zilei pentru lecţii fiind dimineaţa, când cţelul este bine dispus, iar durata de timp a lecţiei trebuind să nu depăşească un sfert de oră. Altfel spus, câinele nu trebuie să se plictisească absolut deloc în timpul învăţării. La sfârşitul lecţiei, recompensa este obligatorie, împreună cu o repriză de joacă şi de repetarea cuvântului „Bravo". Comanda „Culcat" se învaţă în aşa fel, încât cţelul să nu se timoreze în momentul apăsării pe greabăn, iar permanent, după execuţia acestei poziţii, se va repeta „Bravo". Tonul folosit pentru comanda „Culcat" este unul tăios, care va fi schimbat cu unul blând, adecvat cuvântului „Bravo".

Treptat, câinelui nu i se va mai apăsa greabănul, această presiune fiind înlocuită cu un tras în jos al lesei şi arătarea poziţiei culcat cu indexul în jos, acest semn, practic, fiind foarte important pentru mai târziu, când comanda verbală va fi înlocuită cu comenzi prin semne. În timp de 2-3 săptămâni, în cazul în care se lucrează corect, câinele va deprinde şi aceste comenzi, cu condiţia să se respecte succesiunea lor, *mai întâi „Şezi", apoi „Culcat"*. Pentru „Şezi", semnul care se va asocia acestei comenzi va fi indexul orientat în sus. Toate comenzile prin semne, în momentul în care sunt introduse, vor trebui repetate însoţite de comanda verbală, până când cţelul, în timp, va face înlocuirea. Nu trebuie să ne gândim că acest lucru se va întâmpla foarte repede şi să ne mulţumim cu comanda verbală până în jurul vârstei de 1 an şi jumătate – 1 an şi 8 luni, importantă fiind executarea corectă, până la urmă a poziţiilor „Şezi" şi „Culcat".

Dr. MIHAI BURCESCU
(Va urma)

Curiozităţi

Dacă ar ieşi la lumina zilei, rădăcina unui salcâm specific sudului Africii ar semăna cu un grup de sute de caracatiţe înlănţuite. Rădăcina acestui salcâm atinge adâncimea incredibilă de 45, 7 metri - adică dimensiunea unui bloc cu cincisprezece etaje. Tone de apă şi minerale suie prin „conductele" silenţioase, într-un singur an.

Un sac cu seminţe de grâu are aproximativ 20 de kilograme şi conţine cam tot atâtea boabe câte fire de păr are un om. La rândul lui, un pepene verde obişnuit are cam 3-5 kilograme. Şi totuşi, o sămânţă de cocotier trăitor în Insulele Seychelles din Oceanul Indian atinge greutatea de 18 kilograme!

Ce părere aveţi despre speciile de bambus a căror tulpină se înalţă cu zece metri pe zi, adică 41 centimetri pe oră? Ele pot atinge lungimi de 30,5 metri. În ceea ce priveşte arborii, campionul vitezistilor la dezvoltare pe verticală este Eucalyptus deglupta, *care devine mai înalt cu 70,1 centimetri pe lună sau 2,3 cm pe zi...*

Crier

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1								■		
2						■				
3					■					
4						■				■
5			■				■			
6	■			■					■	
7		■						■		
8					■					
9						■				
10							■			

ORIZONTAL: 1) Scrie, pe versurile lui Ştefan O. Iosif, muzica pentru un „April" (Pascal) – Afirmaţie. 2) Publică în 1978 poezia „Ploaia de aprilie" (Pia) – Mic animal carnivor. 3) Nume de fată - Autorul poeziei „April" (Panait). 4) Îi aparţine poezia „Aprilie" (Nicolae) – Tulpina cerealelor. 5) Adrian Daminescu – „Asociaţia Rebusiştilor din România" (siglă) – Dac. 6) La fete! – Acest liric ne citeşte o „Scrisoare din aprilie" (George). 7) Duzi – Tras la faţă! 8) Prefix pentru „agricultură" – Acest scriitor ne invită „În soarele lui april" (Costache). 9) Şi-a intitulat una dintre poezii „Încă înainte ca aprilie" (Nicolae) – Puşti. 10) În 1979 îi apare poezia „Dimineţi de aprilie" (Hristache) - „International Academy of Astronautics" (siglă).

VERTICAL: 1) Participă la tematica noastră cu volumul „Întunecatul april" (Emil) - „...de april", poezie de Emil Giurgiucă. 2) Istoric, romancier şi dramaturg român, mort la 22 aprilie 1986 (Mircea) – Personificare a Pământului în mitologia greacă. 3) Semnează poezia „Aprilie" (Dimitrie) - Începe semănatul porumbului în luna aprilie. 4) A pregăti sămânţa care trebuie introdusă sub brazdă - Se naşte pe 1 aprilie 1881, la Răşinari, acest scriitor (Octavian). 5) Produs galinaceu – „Un copil aleargă prin grădină/-Într-un an de demult, în april", versuri semnate de acest academician şi poet (Gh. G.) – Produs final! 6) Încălzeşte aerul de primăvară. 7) Râu în Rusia – Greşeală. 8) La 8 aprilie 1932 se naşte, la Craiova, acest scriitor (Petre) – Trei. 9) Slujbă religioasă de seară în săptămâna dinaintea Paştelui, care anul acesta v-a fi între 5 şi 9 aprilie – Tânăr poet, autorul titlului „Aprilie" (Ovidiu). 10) A răsturna brazda cu plugul - În volumul „Anuar", include poezia „Aprilie" (George).

DICTIONAR: AGRO, IAA, GEA, UJEP.

GEORGETA FLORENŢA
Bârlad

Soluţia careului **„ZILE"**

Orizontal: **EVENIMENTE - MARUTA - OAS - IROD - SAPTE - NAI - BURTON - E - NUOR - IMI - STERIAN - IN - CA - AE - AUR - UNA - RODI - R - ANI - ZINCA - ARAMA - NAUM.**

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„BIO"

CARTEA CĂRŢILOR / ŞCOALA ŞCOLILOR	B52 / RĂU		ALIFIE / APRECIATĂ		TURN / CĂI DE RULARE		CUFĂR / DIN STOC!		A ANALIZA / ORAŞ CANADIAN	
POM / VAS MIC				FĂRĂ MIROS / BIFAT LA CENTRU!						
							RESORT / EPOPEE			
RĂŞI-NOASE / POM								VOCALE / VAL		
		CAMĂ! / SODIU			PREZINTĂ PROBLEMA / SALUT ROMAN					
SPORTUL NOSTRU / ARATĂ O ALEGERE				VIGILENTĂ / FANTASTIC						
						DIN BIDON! / JORDIE				VEDETĂ
VOCALE / CALD!		A DA PĂMÂNTUL ÎN LUCRU / GRUP APICOL							STRIGĂT DE ATAC	
	MERE!		CURĂ!		VOCALE			DIN RUTĂ! / ACUT!		
SATIR! / TELE-NOVELĂ							DIN CARAŞ!			
					LOC PENTRU OFRANDE					

Dezlegarea integramei **„PLUSURI"**

Orizontal: R - A - O - O - C - L - FERMECATOARE - VOALAT - RUI - COBRA - ANOSTI - LIANT - OPT - L - SUNT - ACUSICA - TEATRU - ICAR - MIT - RATAT - SI - OINA - AM - SAT - IN - OSI - AIT - A - ADRESANT - AT - TRADUCATOARE.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7800 LEI	❑ 4 LUNI	31200 LEI
❑ 2 LUNI	15600 LEI	❑ 5 LUNI	39000 LEI
❑ 3 LUNI	23400 LEI	❑ 6 LUNI	46800 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____
NUME _____ PRENUME _____
VÎRSTĂ: _____ OCUPAŢIA: _____
ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____
sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____
cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341
Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
DE REŢINUT! Toţi cititorii care se vor abona pentru trimestrele următoare, *direct la redacţie,* vor participa la trageri la sorţi, la care pot cîştiga valoroase premii în bani şi obiecte!
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

A mai trecut o săptămână

plină de evenimente. Pentru ATP, cel mai important dintre acestea a fost înscăunarea noului număr unu mondial, rusul Yevgeny Kafelnikov. Yevgeny este primul din neamul ţarilor care ajunge pe prima treaptă a celor mai buni jucători de tenis din lume de la înfiinţarea ATP în 1973. Această performanţă a fost reuşită cu marele sprijin al fostului nr. 1, Pete Sampras care s-a retras în ultima clipă de la un turneu pe care îl

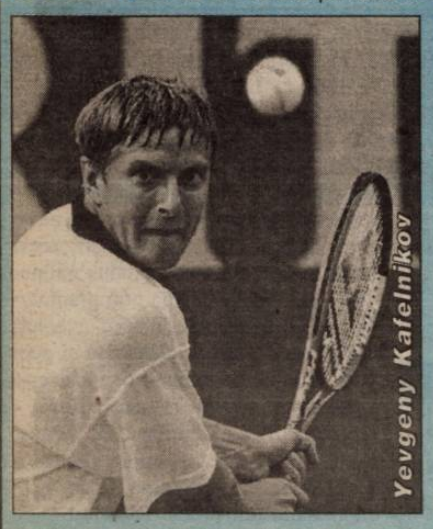

Yevgeny Kafelnikov

câştigase anul trecut, cel de la Atlanta. Pete pierde astfel 172 de puncte şi coboară o treaptă în ierarhia mondială. Kafelnikov i-a mulţumit americanului pentru această şansă extraordinară dar trebuie să recunoaştem că a avut şi meritele sale deşi după câştigarea celui de-al doilea titlu de Mare Slem al carierei, cel de anul acesta de la Australian Open, nu a mai jucat la potenţialul său maxim. Acesată permutare între ocupanţii primelor două locuri nu a fost spectaculoasă dar nu poate fi trecută cu vederea datorită semnificaţiei sale: primul rus care ajunge nr. 1 ATP. O luptă acerbă pentru a-l detrona nu se întrevede la orizont deoarece Pete este „obosit", Rios este iritat de organizarea ATP şi nu se poate concentra, lui Moya se pare că i-a trecut pasa bună, Rafter e şi el accidentat...

Cu ocazia ultimei etape

Touch Stone Energy 300 Busch contând pentru campionatul NASCAR ce s-a alergat la Talladega, Alabama, oficialii cursei au fost puşi în faţa celui mai strâns final din istoria NASCAR: 0,002 secunde l-au despărţit pe câştigător de locul al doilea pe podium. Departajarea s-a făcut după câteva ore de analiză a fotografiilor timp în care mulţimea de spectatori (peste 120.000) au stat în tensiune neştiind pe cine să aclame. Până la urmă laurii i-au fost acordaţi lui Terry Labonte care a fost mai rapid ca Joe Nemechek cu a 500-a parte dintr-o secundă! Acesta se pare că este cel mai strâns final de cursă din câte au existat până acum în întreaga istorie a sporturilor cu motor.

După o seară sărăcăcioasă

în care a marcase doar 4 puncte, Scottie Pippen s-a urcat în superba sa maşină (nu ştiu exact care dintre ele) şi a plecat spre noua casă din Houston. Şi cum Houstonul nu-i ca Dămăroaia, un semafor l-a surprins pe campionul NBA pe culoarea roşie. La controlul imediat următor, Scottie nu a trecut testul ad-hoc prin care dovedea că nu a băut (trebuia să meargă drept pe linia albă ce delimitează benzile, să-şi atingă nasul cu indexul în timp ce ţinea ochii închişi etc.) şi a fost invitat astfel la sediul poliţiei pentru analiza sângelui pe care, bineînţeles că a refuzat să o facă, argumentând că nu se întâlnise cu alcoolul în seara aceea. Peste câteva ore era din nou liber, eliberat de avocatul echipei care a negat toate acuzaţiile. Să fie acesta un prim pas al decăderii celui care a format cu Jordan cel mai puternic duo al NBA-ului?

Cel mai interesant moment

al sportului românesc a fost prezenţa în ţara noastră a celebrului handbalist Gheorghe „Guriţă" Gruia. Considerat un adevărat monstru sacru, Gruia a reuşit să mă convingă, deşi, datorită vârstei mele eu nu l-am văzut niciodată „în acţiune", că are forţă şi caracter chiar şi la 20 de ani după ce s-a stabilit în Mexic. Oare handbalul nostru, aflat la pământ, n-ar avea nevoie la cârma lui de un asemenea om? Întreb şi eu...

„Măcelarul din Ghencea",

aşa este numit Lăcătuş după impardonabilul gest petrecut săptămâna trecută în partida Steaua-Bacău, când a adăugat pe lista oamenilor mutilaţi de el încă un jucător: pe Ardelean. Nu ştiu dacă asta e valoarea lui Lăcătuş, despre care mulţi lăcrimează pe la posturile de televiziune, dar adevărul este că Lăcătuş poate spune liniştit adio fotbalului. Nu va regreta nimeni, cu atât mai puţin victimele lui, asta e sigur.

ANDREI TOMA
aditoma@ cnnsimail.com

Ce le trece unora prin minte?!

Pare incredibil, dar banalul şi dolofanul recipient numit butoi a urcat pe culmi de glorie câţiva semeni ai noştri - care i-au dat o atenţie formidabilă, comparabilă cu cea a lui Diogene Cinicul. Dacă a locui într-o bute priponită într-un copac nu mai este de mult o performanţă (cazul lui Simon Daniels, cu o perioadă de 15 luni, este notoriu), a călători de-a buşilea printr-un tunel de 4 (patru) sute de metri este ori o glumă macabră, ori un record demn de luat în seamă şi de oamenii sănătoşi.

Alex Dewin Fersinger, locuitor paşnic al localităţii Sewrand, statul american Alabama, a ţinut cu orice preţ ca de ziua lui (30 de ani în 1996) să străbată în patru labe bezna din 402 butoaie prinse unul lângă altul cu şipci bătute în cuie. Interesant este şi faptul că acest tunel mai mult decât original lega casa sa de locuinţa logodnicei sale, Paula, căreia dorise să-i facă o surpriză pe măsura iubirii sale...
A reuşit din plin.

Spartul unui butoi obişnuit nu este la îndemâna oricui. Iată însă că un grup de karateka din Madison Beach, California, a reuşit să distrugă în faţa unui public în delir 5o de butoaie obişnuite (asemănătoare celor în care se ţineau murături la ţară). Dar nu oricum, ci cu... fruntea. Această uşoară deviere de la artele marţiale s-a desfăşuat cu prilejul unui tradiţional concurs de spart blocuri de sare cu capul - care-şi are originea în obiceiurile ocnaşilor de pe Vechiul Continent. Recordul absolut, neegalat până astăzi, este de trei lovituri pentru dezmembrarea unui poloboc, şi aparţine maestrului Dave Cunning (centură neagră cu zece dani). Aşa s-a născut zicala, fără prea mare rezonanţă, ce evidenţiază „omul cu butoi la cap".

Un sat liliputan

Albert Vidal a avut dintotdeauna o pasiune deosebită pentru miniaturi şi, totodată, este un împătimit admirator al localităţii Roque-sur-Cèze, un sătuc din sudul Franţei. De aceea s-a gândit să îmbine cele două „iubiri" ale sale şi să reconstituie, în miniatură, îndrăgita localitate; la scara 1/15, el a dus la bun sfârşit această lucrare, dar nu s-a mulţumit să reproducă fidel doar arhitectura medievală a aşezării, ci şi pe unii dintre locuitori. Satul la scară mică ocupă o suprafaţă de 200 metri pătraţi, iar timpul necesar „reconstrucţiei" lui a fost de doi ani.

Locaş sfânt, pe apă

Din 1932 şi până în zilele noastre, vaporul-biserică „Je sers" este un posibil loc de reculegere şi rugăciune pentru orice... vaporean. Ancorat în Conflans-Sainte-Honorine, la confluenţa dintre Sena şi Oise, acest locaş sfânt mai puţin obişnuit primeşte la bordul său, în orice moment, pe orice marinar, dar şi pe cei ce nu au această meserie, dar vor să se căsătorească ori să-şi boteze copiii într-o biserică de pe apă. Părintele Arthur care oficiază slujbele binecuvântează în fiecare săptămână în jur de 500 de credincioşi, din rândul pescarilor şi nu numai.

Artişti de circ...

PAPAGALI

Carrie Dollar a înfiinţat la Miami un circ în care artişti sunt papagalii. Păsările frumos colorate alunecă pe tobogane, se angajează în competiţii palpitante pe patine cu rotile sau joacă cărţi. Spectatorii, e vorba de copii în special, sunt fascinaţi de aceşti maeştri circari.

În numărul viitor

■ Premieră mondială: prima „hartă genetică" ■ Microprocesoarele invadează Terra ■ Eclipsa din 1999 aduce „sfârşitul lumii"? ■ România ar putea construi „farfurii zburătoare"? ■ DVD - o tehnologie a viitorului disponibilă azi ■ Magneziul, un important antistres ■ Rachete propulsate cu aer ambiant ■ Actriţe clonate ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Juridice

Fotografia săptămânii

Aveţi dureri de spate din cauza zgâlţâiturilor din mijloacele de transport sau a unor poziţii greşite? Nici o problemă! „Scheletul din fotoliu", împănat cu captatori plasaţi în punctele sensibile ale corpului, simulează o gamă variată de vibraţii oferind, în colaborare cu un ordinator, soluţii pentru durerile de spate.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Bibliotera Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 415 • ANUL XLII • 6 MAI 1999 • 16 PAGINI • 2000 LEI Nr. 18 (2165)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Cine nu e mare când privește numai în jos? Dar când privește numai în sus, oricine devine sărac.

HITOPADEȚA

●

Ciudat e modul de a ucide al șarpelui cu chip de ticălos: pe unul îl mușcă de ureche, iar altul își pierde viața.

PANCATANTRA

CERNOBIL

O BOMBĂ CARE POATE ORICÂND EXPLODA

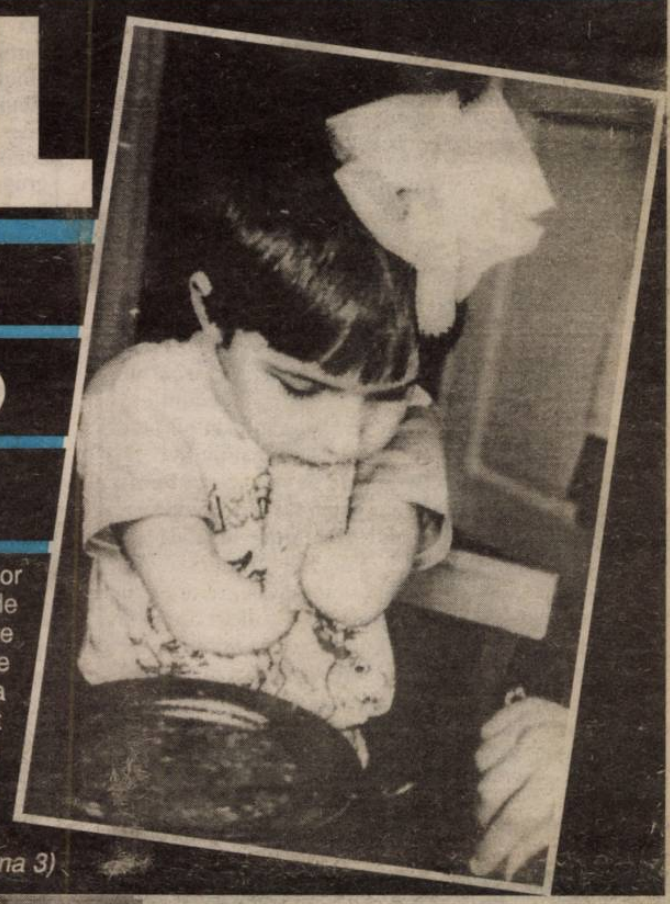

Vă mai aduceți aminte?... Cu 13 ani în urmă, la 26 aprilie 1986, datorită unor erori umane de dirijare, al patrulea reactor din centrala nuclearo-electrică de la Cernobîl a explodat, producând cea mai mare tragedie nucleară pe care a cunoscut-o omenirea de la începuturile erei atomice! Gradul de radioactivitate din atmosferă a fost, în acele zile, comparabil cu explozia a 500 de bombe aidoma aceleia care a spulberat Hiroshima în august 1945... Din cantitatea imensă de combustibil nuclear aflat în momentul exploziei în reactor – 250 tone! – au mai rămas în interior circa 160-170 tone care sunt și în prezent înăuntrul reactorului sub forma unei imense „plăcinte" de metal topit și sfărâmaturi de beton.

(Urmare în pagina 3)

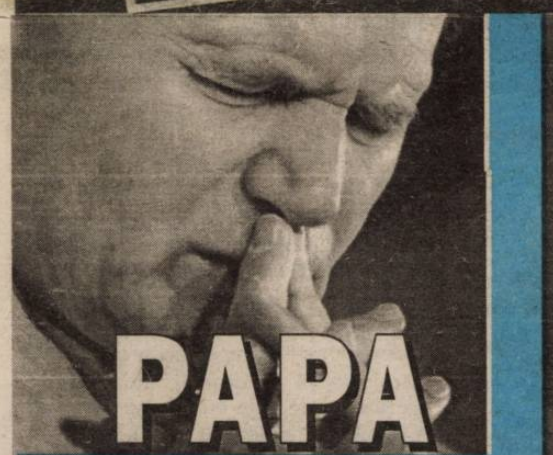

PAPA în România

Sanctitatea sa, papa Ioan Paul al II-lea, face o vizită istorică în țara noastră, dând pentru prima oară în istoria creștinismului binecuvântarea pontificală unui popor eminamente ortodox. Pe numele său adevărat Karol Wojtyla, papa Ioan Paul al II-lea s-a născut la 18 mai 1920, în orașul polonez Wadowice. În 1964 devine arhiepiscop de Cracovia, la 16 octombrie 1978 este ales în fruntea bisericii catolice. Este primul papă neitalian după Adrian al VI-lea (olandez, ales în 1522). La 13 mai 1981 a supraviețuit unui atentat. Sanctitatea Sa se remarcă de aproape 21 de ani ca o viguroasă personalitate a lumii contemporane, făcând numeroase vizite și ținând slujbe pontificale în toate colțurile lumii. Prezența sa în România și discuțiile ce le va purta cu Patriarhul Teoctist au o semnificație uriașă, gândindu-ne la momentul când Marea Schismă din anul 1054 (care a despărțit cele două biserici, de Apus și Răsărit, din trunchiul lor comun) va fi anulată. La colocviile interconfesionale desfășurate în România toate părțile au recunoscut că *sunt mult mai multe lucrurile care îi leagă pe catolici de ortodocși, decât cele care îi despart, iar acestea din urmă țin, în general, de exteriorizarea formei de cult și organizarea internă*. Semnificativ pentru acestă vizită epocală ni se pare și împlinirea a 560 de ani de când, la Conciliul de la Florența - 1439 - s-a realizat o efemeră unire a celor două confesiuni surori (tentativă avându-l în prim-plan pe marele umanist Nicolaus Cusanus).

Dorim ca prezența în România a Sanctității Sale să fie rodnică și îi urăm la mulți ani pentru ziua de 18 mai, când va împlini 79 de ani.

Călărași, un oraș monumental

Iată că, începând de acum doi ani, municipiul Călărași vrea să spună că se salvează prin artă, asta după ce mulți ani s-a dezvoltat doar în jurul Combinatului siderurgic din localitate. Entuziasmul poetului Ștefan Drăghici, Consilierul șef al Inspectoratului pentru cultură, s-a concretizat în organizarea Simpozionului de sculptură „Ion Vlad", unul dintre cele mai complexe din câte au fost organizate până acum în țara noastră, o acțiune care are ca scop remobilarea orașului Călărași cu operele de artă ale unor sculptori români contemporani. Cei zece sculptori prezenți la prima ediție a Simpozionului de la Călărași au fost Sava Stoianov, Vlad Ciobanu, Alexandru Galai, Laurențiu Mogoșanu, Vasile Ivan, Gh. Zărnescu, Gh. Marcu, Titi Ceară, Adrian Pârvu și Ion Cojocariu. Într-un spațiu lipsit până acum de opere semnificative în domeniul artei monumentale, la Călărași există acum 15 lucrări care vorbesc fără cuvinte despre faptul că deși o ducem prost, nimeni nu ne-a arestat creativitatea. (Lucrarea reprodusă pe copertă se numește „A nu fi este starea eternă" și aparține tânărului artist Laurențiu Mogoșanu, născut în 1958, absolvent al Academiei Naționale de Artă București în 1992, participant la zeci de expoziții personale și de grup, atât în țară, cât și peste hotare.

GEORGE CUȘNARENCU

TV

- TVR 1 - TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Eclipsa din 1999 aduce „sfârșitul lumii"? 3

Dilemele reîncarnării 4

Creierul are un sex? 6

Biblioteca MAGAZIN de proză SF 10

MUZICARTA

OCTAVE face pasul spre Internet

Octavian Teodorescu este cunoscut printre iubitorii de muzică din România sub pseudonimul OCTAVE. Acest ambiţios compozitor ne-a vizitat la redacţie pentru a-mi oferi ultima sa creaţie muzicală cuprinsă nu pe un cd audio, ci pe un cd-rom, intitulată *„www. octave.ro. Free music on line"*. Un album care conţine materialul muzical de pe cele patru albume ale sale: „Secretul piramidelor" (1992), „La porţile iubirii" (1993), „Dulce Libertate" (1994), „I se spunea Visătorul" (1996) precum şi selecţiuni din albumul în curs de apariţie „Singurul", adică nu mai puţin de 32 de piese totalizând 150 de minute de muzică în format MP3 (care poate fi ascultată numai pe computer), precum şi câteva videoclipuri în format MPEG1 (tot numai pentru computer), sute de fotografii din videoclipurile artistului, date biografice, story-urile albumelor, scenariile literare ale videoclipurilor, gânduri despre muzică şi artă, toate aceste texte în cinci variante lingvistice: română, engleză, franceză, italiană, germană. Cine n-a ascultat muzica lui OCTAVE până acum trebuie să ştie că Octavian compune o muzică instrumentală pe care el o denumeşte „electronic symphonic rock". Date suplimentare despre muzica lui

puteţi găsi vizitând pagina de pe Internet de la adresa www.octave.ro. De fapt, ambiţia lui OCTAVE este ca, o dată cu lansarea acestui cd-rom, să renunţe parţial la formele clasice de mediatizare a muzicii, cum ar fi radioul, tv-ul, presa scrisă, casetele audio sau cd-uri, scopul său final fiind acela de a se muta în universul multimedia, acela oferit de computer şi Internet. De acum încolo, spune Octavian Teodorescu, OCTAVE nu va mai fi de găsit decât pe internet. O simplă ambiţie sau un protest hotărât „Strategia, spune Octavian, urmăreşte mutarea auditoriului către acest domeniu de mediatizare specific acestui sfârşit de mileniu care, după estimările specialiştilor, în aproximativ doi ani va depăşi ca audienţă mijloacele clasice." E adevărat, se spune că atunci un computer va fi mai ieftin decât un televizor, iar multimedia înseamnă imagine, muzică, text, toate la un loc şi în acelaşi timp. OCTAVE bate departe, nu-mi rămâne decât să-i doresc succes.

GEORGE CUŞNARENCU

Albumul Săptămânii

13 Blur

Cvartetul britanic constituie pentru mine cea mai plăcută surpriză din acest an, trupa lui *Damon Albarn, Graham Coxon, Dave Rowntree* şi *Alex James* revenind spectaculos în fruntea topurilor europene! *„13"* este al şaselea album din discografia lor, un album al deplinei maturităţi artistice, o producţie care adună toate sonorităţile precedentelor realizări ale grupului. *„13"* reuşeşte să fie în acelaşi timp nou şi vechi, neuitând trecutul pe care îl adaptează perfect prezentului şi pe care îl pregăteşte pentru viitor...

Primul extras pe single este *„Tender"* care beneficiază şi de backingul oferit de *The London Community Gospel Choir*, o melodie pe care eu o consider ca fiind cea mai reuşită de la *„There's No Other Way"* încoace, restul albumului împărţindu-se între pop-rock, punk şi chiar rock progresiv. Recomandările mele s-au oprit asupra următoarelor compoziţii: *„Coffee & TV"*, *„Caramel"*, *„Battle"* şi *„No Distance Left To Run"*. Prin urmare, tot ce aveţi de făcut este să vă lăsaţi conduşi de *Damon & CO* într-un univers sonor tipic britanic, în care veţi constata că „nimic nu

este nou sub Soare", ceea ce (şi) în cazul lui *Blur* demonstrează că „istoria se repetă"... Dar este bine!

Radiografii sonore

King Kong Groover - Babylon Zoo. Mai că uitasem de *Babylon Zoo*, dar iată că britanicul s-a hotărât, în sfârşit, să dea examenul de confirmare cu al doilea album, un examen absolut necesar pentru a demonstra că succesul avut în urmă cu patru ani cu *„Spaceman"* a fost mai mult decât o simplă întâmplare! Registrul sonor nu s-a schimbat, tipul din Wolverhampton ieşind la rampă cu acelaşi techno-rave „făcut pe bandă rulantă"... Nu am identificat nici un potenţial viitor hit pe acest album!

Tears Of Stone - The Chieftains. În timp ce mai tinerii lor compatrioţi şi rivali de la *The Corrs* au cam cucerit tot ce se putea, relativ veteranii de la *The Chieftains* s-au chinuit să supravieţuiască... *„Tears Of Stone"* are ca principal punct de atracţie prezenţa unor nume mari aflate aici ca „guest stars", mă refer la *Bonnie Raitt, Sinead O'Connor, Mary Carpenter, Joni Mitchell, Natalie Merchant* şi *... The Corrs!* După numele de mai sus v-aţi dat seama că universul sonor aparţine teritoriului pop-rock clasic britanic, chiar dacă acestuia i s-au „grefat" două staruri de peste Atlantic...

Tevin Campbell - Tevin Campbell. După o pubertate plină de succese în topurile americane, iată-l pe *Tevin* ajuns şi la 20 de ani, oferindu-şi cadou acest album care beneficiază de suportul tehnico-muzical acordat de „clasici" ai muzicii negre americane ca *Puff Daddy, Darryl Simmons, Narada Michael Walden* şi *Wyclef Jean!* La ce ne putem aştepta? Simplu şi logic: hip-hop şi balade, bine lucrate şi bine nivelate valoric la vârf, dar din care mi-e greu să evidenţiez ceva... Comparându-l pe *Tevin '99* cu *Tevin '95-96*, singura schimbare sensibilă este cea a vocii, muzica este aceeaşi!

Up Up Up Up Up Up - Anni Difranco. Cu mai bine de un an în urmă v-o prezentam, pentru prima dată, pe *Annie* şi iată că tipa din New York mă „sileşte", din fericire, să revin asupra subiectului! *Annie* rămâne fidelă registrului în care s-a consacrat - folk-rock neconformist şi receptiv influenţelor din punk music, acestuia adăugându-i-se o bună porţie de balade...

TOP singles

1. As – George Michael & Mary J. Blige
2. Tender – Blur
3. Baby One More Time – Britney Spears
4. Flat Beat – Mr. Oizo
5. When The Going Gets Tough The Tought Get Going – Boyzone
6. We Like To Party – Vengaboys
7. Blame It On The Weatherman – B'Witched
8. Narcotic – Liquido
9. Why Don't You Get A Job – The Offspring
10. You Gotta Be – Des'Ree

Propuneri: **In Our Lifetime – Texas, That Don't Impress Me Much – Shania Twain, You Don't Know Me – Armand Van Helden, Colour The World – Sash!**

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**

Tolba cu SCRISORI

Bogdana Cristea – Bucureşti: Scrisoarea a sosit! La fel şi aprecierile şi criticile! OK! Acum hai să vedem cum rezolvăm problema cu *Paul Anka:* s-a născut la Ottawa/Canada, pe 30 iulie 1941. În 1957 înregistra melodia care va rămâne cea mai cunoscută din repertoriul său - *„Diana"*, dedicată unei baby-sitter care avea grijă de fraţii lui... Nu voi intra în amănunte, am făcut-o cu altă ocazie, ci mă voi limita acum la a-ţi spune, după cum mi-ai cerut, titlurile altor hituri lansate de *Paul Anka: „I Love You Baby"*, *„Put Your Head On My Shoulder"*, *„You Are My Destiny"*, *„Crazy Love"*, *„Puppy Love"* acestora adăugându-li-se două mari hituri scrise pentru *Frank Sinatra* şi *Tom Jones („My Way"* şi *„She's A Lady")*. Îţi recomand compilaţia *„Diana"*, scoasă de casa *Laserlight* în 1990.

Dan Huţulete – Focşani: Am primit DOAR scrisoarea datată 7 aprilie! Nu ai de ce să fii supărat, nu puteam răspunde unor mesaje pe care nu le-am primit! Că apar, din când în când, greşeli de tipar, nu ar trebui să te deranjeze atât de mult... Rezolvarea celorlalte aspecte nu depinde de mine! Aştept anunţul tău pentru corespondenţă!

PUBLICITATE

DACĂ DORIŢI URGENT O SLUJBĂ ÎN STRĂINĂTATE, CITIŢI ACEST ANUNŢ!

Companie multinaţională angajează, în regim de urgenţă, în Canada şi SUA, următoarele categorii de personal: ● analişti-programatori Visual Basic, C++, Cobol, UNIX, Java ● şoferi ● zidari ● tîmplari ● zugravi ● faianţari ● tinichigii ● instalatori ● electricieni ● mecanici auto ● vopsitori ● sudori ● strungari ● dulgheri ● muncitori necalificaţi construcţii/agricultură/zootehnie ● Salariile variază între 800 şi 2500 de dolari ● Rugăm seriozitate!

Detalii la 01/898.50.18
(7300 lei/30 sec)

Săptămînalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

COLEGIUL DE REDACŢIE:

ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedinte al Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

REDACŢIA:
Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Dumitru Mateuţă, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de numar: Marian Grigore
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dinca (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nicoleta Cochinţu, Aurel Fracea
Tel.: 222.83.21
Cont: 401001085000 (lei); 402001085030 ($); 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

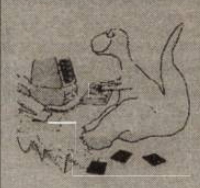

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Microprocesoarele INVADEAZĂ TERRA!

Vă mai amintiţi minunatul film „Adio, Domnule Chips" în care elevii unei şcoli se despărţeau cu emoţie de unul din profesorii lor, de la care avuseseră atâtea de învăţat? De data aceasta nu doar că nu este vorba de o despărţire, ci mai mult, Domnul Cip, noul prieten (şi, din multe puncte de vedere şi profesor) al sfârşitului nostru de mileniu pare să se fi instalat pentru multă vreme în viaţile şi activităţile noastre...

Un microcip... în corp În fine, minusculul nou prieten nedespărţit al omului poate fi „injectat" sub pielea unei pisici sau sub cea a unui ghepard, asigurându-ne controlul permanent asupra lor. A dispărut motanul? O simplă apăsare pe o tastă a calculatorului şi vom şti unde să-l căutăm. I-a venit în gând unui ghepard să „facă curte" unei surori? O altă apăsare şi „incestul" este evitat. Şi, o dată cu el, este asigurată perpetuarea unei specii sănătoase...

Computerul şi... găinile Aţi auzit vreodată de „tehno-poiată"? Un exemplu: un supraveghetor al unei crescătorii de pui din Georgia urmăreşte cu ajutorul unui monitor, pe care îl poartă ca pe o obişnuită pereche de ochelari, tot ce se întâmplă în lumea găinilor! Şi chiar mai mult!

15 miliarde „Născut" la începutul anilor 1970, microprocesorul a „invadat" pur şi simplu viaţa Terrei la toate nivelele: al oamenilor, al animalelor, al roboţilor.

„Contaminarea" cu microprocesoare a cunoscut cel mai rapid ritm înregistrat vreodată, astfel încât numărul de cip-uri existente la ora actuală se cifrează la 15 miliarde! Din adâncul oceanelor în imensitatea spaţiului cosmic, din laboratoarele de genetică până în propriile noastre case, greu de imaginat vreun loc pe Pământ în care să nu-şi fi făcut până acum simţită prezenţa.

Iată-le în câteva ipostaze:

Spaţiul cosmic... din piscină „Ranger" pare un „simplu" partener de joacă pentru scafandrul de lângă el. Eroare! Ranger este un ultrasofisticat robot „de întreţinere", conceput pentru a repara navetele spaţiale – o muncă executată fără comentarii în locul astronauţilor. Şi pe care o face, oricum, mai bine şi mai repede decât ei. Iar piscina din Maryland este un ideal loc de antrenament...

Prin foc şi... fum Cip-uri din materiale termosensibile îi ajută pe pompieri să se orienteze în infernul incendiilor. Şi, uneori, găsesc acolo câte un laptop „topit" de căldură. Cu o excepţie: memoria rămasă intactă...

Showbiz! Un dinozaur pare să nu aibă gânduri prea prietenoase faţă de cei care îi stau în cale. Şi totuşi o fiinţă omenească îl priveşte calm, fără teamă şi chiar cu... afecţiune. Cum altfel, de vreme ce este „copilul" său! Scot Burklin este creatorul înfricoşătorilor monştri din Jurassic Park. Nişte simpli roboţi, în fond. Înfricoşător nu pare a fi decât... preţul: peste 80 de milioane de dolari!

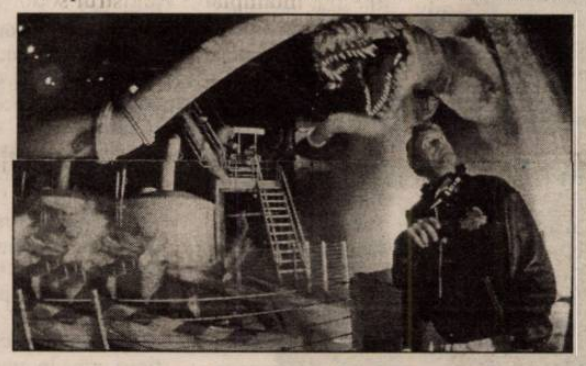

Şi să ne mai mirăm că doar în 1997 numărul tranzistorilor utilizaţi în întreaga lume a fost egal cu numărul picăturilor de ploaie căzute de-a lungul unui an întreg în California?

MIHAELA DOROBANŢU

Reactorul de la Cernobîl poate oricând exploda

În prezent, monstrul atomic somnolează încătuşat într-un sarcofag din beton. Din nefericire, gradul de securitate a sarcofagului este pus din ce în ce mai mult sub semnul întrebării, de vreme ce fisurile care s-au produs în cei 13 ani acoperă circa 10 la sută din suprafaţa acestuia. Dincolo de faptul că aceste fisuri pot oricând să faciliteze o nouă răspândire în atmosferă a materialelor fisionabile din reactor, sub forma pulberilor radioactive, cel mai mare pericol îl reprezintă însăşi imensa cantitate de combustibil rămas în interior... Nimeni nu ştie la ora actuală ce se petrece acolo, în miezul reactorului! Altfel spus, nimeni nu poate oferi garanţii că o teribilă reacţie în lanţ, aidoma aceleia care se produce într-o bombă atomică, nu se poate declanşa în orice moment, distrugând din temelii şi celelalte trei reactoare rămase tefere la Cernobîl... Într-o asemenea eventualitate - care e departe de a fi o simplă speculaţie – accidentul din 1986 ar părea un simplu foc de artificii. Iar urmările, pe plan mondial, ar fi îngrozitoare, dacă ne gândim la faptul că peste 4500 de oameni, care au participat la acţiunile de curăţare a zonei contaminate în 1986, au murit şi că numai pentru înlăturarea definitivă a urmărilor dezastrului petrecut acum 13 ani va trebui să treacă mii de ani... (A.H.)

Premieră mondială

Prima „hartă genetică"

Două echipe de specialişti americani şi englezi au reuşit să stabilească o performanţă cu totul deosebită în domeniul geneticii, în premieră absolută. În decembrie anul trecut, după opt ani de cercetări asidue, genomul viermelui Caenorharbditis Elegans a fost integral identificat.

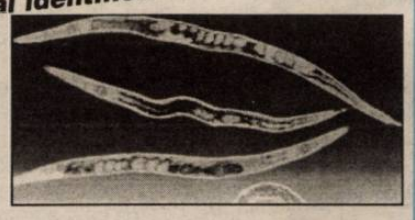

Este vorba, ce-i drept, de o vietate inferioară a cărei lungime nu depăşeşte 1 mm, dar miza acestei performanţe constituie un pas uriaş în cercetarea genetică. Până acum organismul cel mai „complex" al cărui ADN a fost identificat aparţinea unei specii de drojdie, o bacterie unicelulară. *C.Elegans* este însă o vietate pluricelulară şi multe etape ale dezvoltării sale prezintă puncte comune cu cele ale organismului uman. Geneticienii afirmă că acest lucru va permite aprofundarea studiilor legate de distrofia musculară de care suferă indivizii atinşi de sindromul Duchenne. Decodarea genelor acestui vierme va conduce la realizarea unor progrese importante în înţelegerea evoluţiei multor boli genetice umane. C. Elegans este format din 969 de celule, dintre care 300 de neuroni, iar ADN-ul său are 97 milioane de baze, compuşi ai „alfabetului" genetic. Decodându-le, cercetătorii au identificat 19000 de gene şi încearcă să le înţeleagă funcţia, lucru extrem de important întrucât 40 la sută dintre ele sunt echivalente cu cele ale patrimoniului genetic uman. Istoria acestei descoperiri a fost deosebit de tensionată. În primii trei ani ritmul identificării ADN-ului era lent şi pentru a duce lucrul la bun sfârşit ar fi fost nevoie de un secol. Şi de foarte mulţi bani. Cercetătorii au reuşit însă să performeze sistemul de lucru, intensificându-şi munca zi şi noapte. În cele din urmă proiectul a fost salvat. Calea identificării genomului uman, în urma acestei descoperiri, va fi, apreciază specialiştii, deschisă. O muncă titanică având în vedere faptul că ADN-ul uman cuprinde 3 miliarde de baze. Ei speră ca în preajma anului 2003 acestea să poată fi decodate.

DORIN MĂRAN

Eclipsa din 1999 aduce

„SFÂRŞITUL LUMII"?

Contraargumentul ipotezei conform căreia eclipsa totală de Soare din 11 august 1999 (ETS99) ar fi un semn divin este constituit de existenţa mai multor eclipse solare (parţiale):

- pe 16 februarie a.c.
- pe 5 februarie 2000 (grad de acoperire 58%); debut 10:55:43 UT, conjuncţie 12:19:46 UT, sfârşit 14:43:05 UT, punct de maxim 12:49:00 UT; diametrul maxim al umbrei 150 km; este vizibilă numai din Antarctica, sudul Oceanului Atlantic şi sudul Oceanului Indian;
- pe 1 iulie 2000 (grad de acoperire 48% - aproape 29% din diametrul Soarelui va fi obturat); debut 18:17:07 UT, conjuncţie 19:30:04 UT, sfârşit 20:57:05 UT, punct de maxim 19:33:01 UT; diametrul maxim al umbrei 117 km; este vizibilă numai din sudul Argentinei, Republicii Chile şi Oceanului Pacific;
- pe 31 iulie 2000 (grad de acoperire 60%); punct de maxim 02:13:07 UT; diametrul maxim al umbrei 155 km; este vizibilă din jumătatea de nord a Rusiei, din Norvegia, Suedia şi Finlanda, pe de o parte, nord-estul Canadei şi SUA, pe de altă parte;
- pe 25 decembrie 2000 (grad de acoperire 72%); punct de maxim 17:35:00 UT; lăţimea maximă a umbrei 122 km; este vizibilă din nord-vestul SUA, nord-estul Canadei, sudul Groenlandei; aceasta este într-adevăr ultima eclipsă solară a acestui mileniu.

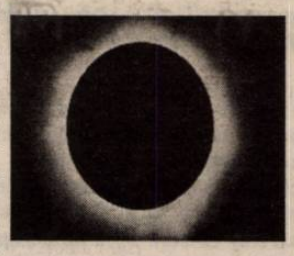

Fără a intra în amănunte, subliniez că legile care guvernează Sistemul nostru Solar sunt atât de bine cunoscute, încât există deja un catalog cu eclipsele solare din anul 5000 î. Ch. până în anul 6000 d. Ch.!!!

Deoarece nu sunt vizibile de pe teritoriul României, nu am mai încărcat materialul cu toate datele tehnice ale eclipselor. Pentru o înţelegere sigură trebuie specificat că prin „conjuncţie" se înţelege momentul când centrul corpului eclipsant (în cazul de faţă Luna) atinge axa care uneşte centrele celorlalte două corpuri cereşti (Soarele şi Pământul). De asemenea, trebuie definit şi „gradul de acoperire" care indică procentual suprafaţa maximă a discului solar care va fi obturată. Gradul de acoperire poate depăşi 100%, atunci când suprafaţa discului lunar o depăşeşte pe aceea a discului solar. Gradul de acoperire este exprimat printr-un număr cu minim 3 zecimale!!! Pentru a facilita înţelegerea, l-am aproximat pentru a putea fi exprimat ca număr natural.

Din cele expuse se poate deduce fără echivoc natura strict legică a eclipselor care, ca şi ploaia, vântul, schimbarea anotimpurilor, alternanţa zilei şi a nopţii etc., nu au nimic mistic, respectiv nu sunt coordonate de Divinitate. Cu alte cuvinte, aceste fenomene naturale se succed conform unor legi cunoscute şi în nici un caz nu pot fi considerate ca semneprevestitoare de origine divină.

Contrar zvonurilor conform cărora Eclipsa totală de Soare din 11 august 1999 este ultima din acest mileniu, precizăm faptul că pe 25 decembrie 2000 se va înregistra ultima ES a acestui mileniu. Aceasta va putea fi observată în 40 din statele Confederaţiei Nord-Americane, nefiind observabilă din Europa.

Pentru preîntâmpinarea potenţialelor inadvertenţe, precizez că în astronomie timpul este calculat numai în funcţie de Meridianul 0 (Greenwich), iar notaţia „UT" este abrevierea cuvintelor englezeşti „Universal Time". Deci ora urmată de abrevierea „UT" este ora Meridianului Greenwich şi nu ora Londrei. Am făcut această specificaţie, deoarece în perioada „orei de iarnă" ora oficială a României este cu 2 ore înaintea orei oficiale a Marii Britanii şi a Meridianului Greenwich (care coincid), pe când în perioada „orei de vară" ora Bucureştiului se menţine cu 2 ore înaintea orei Londrei, dar este cu 3 ore înaintea Timpului Universal (orei Meridianului Greenwich). Se constată că în perioada orei de vară „ora Londrei" devansează cu 1 oră „ora Meridianului Greenwich"!!!

TRAIAN MANEA

DILEMELE REÎNCARNĂRII

ION ŢUGUI

Apărută de timpuriu în unele doctrine religioase orientale, reîncarnarea a fascinat şi continuă să fascineze mintea multor liberi cugetători. Dacă reîncarnarea este un principiu, o lege, o noimă a vieţii în Univers şi dacă este valabilă pentru toate vieţuitoarele, se înţelege că lanţul revenirilor trebuie să depăşească simpla reproducere ciclică a speciilor prin şi din ele însele. Peste toate trebuie să existe un *fond de spirite* care revin în materia vie conform unor legi ce rămân excluse unei speculaţii raţionale.

În lumea creştină reîncarnarea n-a constituit o problemă vreme de peste o jumătate de mileniu. Dar în anul 533, când a avut loc celebrul Conciliu (al 5-lea) de la Constantinopol, principiul reîncarnării a fost reconsiderat. O afirmaţie din acel moment are caracterul unei anateme, care şi-a păstrat puterea până azi în lumea creştină: Cine afirmă preexistenţa sufletului şi restauraţia monstruoasă care rezultă de aici este blestemat!

Vom observa imediat uriaşa contradicţie ce se desprinde din afirmarea principiului reîncarnării şi blestemul care însoţeşte această misterioasă lege. Pe de o parte reîncarnarea a fost considerată ca o necesitate a evoluţiei continue a fiinţei umane şi, totodată, ca un act justiţiar de natură karmatică, iar pe de alta, acelaşi principiu este considerat o „restauraţie monstruoasă"

Controlul reîncarnării

Să se fi modificat, în secolul al VI-lea al erei noastre, o concepţie care a călătorit sute şi mii de ani până la Conciliul de la Constantinopol? Interzicerea acestui principiu aparţine cu precădere unei hotărâri împărăteşti. Se ştie că împăratul Justinian, din motive azi pierdute în sensul lor profund, a influenţat cu severitate Conciliul de la Constantinopol, din anul 533. Motivul acestui act drastic a fost, probabil, unul prin excelenţă creştin. De vreme ce Fiul lui Dumnezeu a preluat prin suferinţe şi moarte misiunea cerească a mântuirii omului, jertfindu-se pe cruce pentru păcatele noastre, sensul reîncarnării devenea lipsit de o raţiune spirituală, dacă şi raţiunea reîncarnării devenea o lege având acelaşi scop – perfecţiunea, deci tot un fel de mântuire şi de acces prin reîncarnare la un alt tip de progres, prin excelenţă spiritual.

În secolele care au urmat, credinţa reîncarnării a fost înăbuşită în lumea creştină. S-a afirmat că amnezia reîncarnaţilor ar fi o risipă iraţională de obsesii şi iluzii. Iar dacă presupunem că amnezia reîncarnaţiilor ar putea fi o formă de protecţie pentru reîncarnat, atunci motivaţia este de asemenea inconsistentă. Un alt motiv de suspiciune faţă de principiul reîncarnării s-a formulat cu ajutorul statisticii demografice. De ce numai o parte din oameni se reîncarnează, ce anume îi face pe acei oameni proprii principiului reîncarnării, iar pe ceilalţi improprii?

Sau, de ce anumite structuri psihice inferioare, încarnate în animale (după unele doctrine) trebuie să atingă un nivel de evoluţie ulterioară pornind chiar de la această condiţie? Este oare nevoie de dobândirea conştiinţei de om prin peregrinarea într-un animal? Aceste consideraţii au încurcat şi mai mult dezbaterile seculare despre reîncarnare. Cu toate acestea, numeroşi cărturari, filozofi şi chiar cercuri creştine au fost şi sunt şi azi adepţi ai principiului reîncarnării. Giordano Bruno a fost ars pe rug de inchiziţie şi din cauza credinţei sale în reîncarnare. Balzac, Flaubert, Goethe, Hugo, Schopenhauer, Tolstoi, Voltaire, Wagner, Whitman şi mulţi alţii au fost convinşi că principiul reîncarnării este firesc în lumea naturii şi a spiritualităţii universale...

Înconjuraţi de baze extraterestre...

CAZUL Paul Bennewitz

DAN D. FARCAŞ

Paul Bennewitz, născut în 1927, era un specialist cu bună reputaţie în sisteme electronice, posesor al unei mici firme de aparate de măsură. Din casa lui din Albuquerqe (New Mexico) avea o vedere bună asupra bazei Kirtland a Air Force, unul dintre cele mai mari depozite de arme nucleare din lume. Începând din 1980 deasupra sau în apropierea acestei baze au fost observate, în mai multe rânduri, aterizând sau decolând, obiecte luminoase care nu păreau a fi avioane sau elicoptere, care se deplasau cu mişcări bruşte şi manevre imposibile pentru orice aeronavă pământeană şi afişau lumini neobişnuite. Unele incidente, însoţite şi de blocări ale radarelor şi ale altor echipamente timp de mai multe ore, au fost consemnate şi în documentele oficiale ale bazei.

Bennewitz începuse să fie interesat de subiect în 1979, când a participat la investigarea unui caz de aparentă dublă răpire OZN. O femeie a văzut două OZN-uri în timp ce conducea maşina pe un drum lăturalnic, în zona localităţii Cimarron (New Mexico). Suspectând o răpire, ea a recurs la hipnoză. În această stare a relatat că ea şi fiul ei au fost luaţi de cele două OZN-uri şi transportaţi în nişte baze subterane, unde se găseau extratereştri cenuşii dedaţi la experienţe macabre. A asistat la mutilarea unui viţel şi a văzut o cadă în care pluteau, într-un lichid, bucăţi de carne. Într-o altă cadă zăcea corpul unui bărbat. Concluzia ei era că toate mutilările de vite erau opera omuleţilor din OZN-uri, care creau semeni de-ai lor utilizând ca materie primă carnea animalelor ucise.

Începând din 2 februarie 1980, Bennewitz a început să observe luminile ciudate care zburau deasupra bazei şi le-a filmat în mai multe rânduri, consumând un kilometru de peliculă. A făcut, în plus, şi fotografii. A informat apoi agenţii de securitate ai bazei Kirtland. Un consultant ştiinţific al bazei a confirmat autenticitatea înregistrărilor, precum şi faptul că ele înfăţişează obiecte de origine necunoscută. Totuşi, armata a manifestat un suspect dezinteres pentru continuarea cercetărilor. Atunci Bennewitz, care devenise între timp convins că armata ascundea o colaborare necurată cu extratereştii, s-a hotărât să ia investigaţiile pe cont propriu. El şi-a prezentat concluziile în 10 noiembrie 1980 într-o sală de conferinţe de la Baza Kirtland. Cu ajutorul unor instalaţii sofisticate, recepţionase semnale de foarte joasă frecvenţă emise, susţinea el, de ipoteticele OZN-uri. Cu această ocazie a descoperit că OZN-urile posedă un ascunziş subteran, lângă localitatea Dulce (New Mexico). Remarcăm aici, în treacăt, observaţia lui Timothy Good, conform căreia în zona Dulce se semnalează cele mai multe cazuri de mutilări de vite din lume...

Foarte mulţi investigatori OZN s-au întâlnit cu Bennewitz, pentru a cunoaşte mai bine cercetările lui. Între aceştia, şi Bill Moore. Un altul, Jaques Vallée, este convins, de pildă, că semnalele recepţionate de Bennewitz erau reale, doar că nu aveau nici o legătură cu OZN-urile, ci cu nişte experimente militare secrete. Cert este că, după aceste dezvăluiri, Bennewitz a început să primească „sugestii" şi ameninţări să înceteze urmărirea semnalelor respective. Reacţia sa a fost exact inversă – ameninţările l-au convins că armata ascunde într-adevăr relaţii murdare cu extratereştrii, drept pentru care a continuat detectarea semnalelor cu şi mai mult zel. Atunci (ca prin minune), a început să primească tot soiul de documente care, pe lângă evidente adevăruri, conţineau şi subtile „intoxicări" despre tratate secrete cu extratereştrii, existenţa de baze subterane, schimburi de tehnologii etc.

Treptat, prins în mijlocul unei ţesături de dezinformări tot mai bizare, Bennewitz a clacat psihic. Devenise scheletic, tremura tot timpul, se baricada în casă, ţinea arme în preajmă pentru a se apăra de extratereştrii care îl vizitau noapte de noapte venind prin perete să-i injecteze substanţe chimice nocive etc. În aceste condiţii a trebuit, între altele, să cedeze fiului său conducerea firmei. Manipulările la care a fost supus, şi-au atins scopul. O persoană incomodă a fost făcută inofensivă.

(Va urma)

Labirintul memoriei

Al treilea OCHI!

MIHAELA DOROBANŢU

Eric Prié se masează uşor la tâmple, are o scurtă ezitare, dar, cu o voce totuşi fermă, spune: „Rege la f4". De undeva, de la o masă, se aude un oftat exasperat: totul se terminase. Încă o partidă de şah câştigată de campionul Franţei din 1995 la un simultan la care avusese de înfruntat şase jucători.

Nimic deosebit, veţi spune. De multe ori, campioni de şah sau pur şi simplu şahişti de mare talent sunt de acord să se confrunte simultan cu mai mulţi jucători, câştigând de regulă majoritatea partidelor. Dar în cazul lui Eric Prié a fost totuşi ceva cu totul neobişnuit: el a jucat *toate* cele şase partide... legat la ochi! Nu a văzut nici măcar o dată, nici măcar la începutul jocurilor, vreuna din tablele de şah pe care jucau adversarii lui. Auzea doar voci care rosteau monoton formulele „sacrosante" ale şahiştilor: un nume de piesă, o literă, o cifră.

Magie? Truc de scamator? Capacitatea unor oameni de a „vedea" atunci când sunt legaţi la ochi, nu este nici un lucru nou, nici unul cu totul neobişnuit. Există oameni care văd în întuneric, alţii care „văd" cu mâinile, alţii, în fine, care beneficiază de aşa numitul „al treilea ochi". Sau, mai bine zis, care au în mod nativ sau şi-au antrenat capacitatea de a-l folosi. În cazul lui Eric Prié este vorba, după cum se pare, în primul rând, de o remarcabilă performanţă a memoriei.

„Am darul de a vizualiza tabla de şah în orice condiţii", spune campionul francez. După ce s-a antrenat pornind de la un sistem minimal de reguli, Eric reuşeşte să-şi „recheme" în memorie, pe rând, ca o serie de fotografii, tablele de şah ale tuturor jucătorilor care, într-o ordine prestabilită, îşi anunţă mutările.

Şi nu este totuşi vorba despre o performanţă exclusivă a memoriei, întrucât aceasta este „ajutată" de inteligenţa şi cultura profesională a şahistului. El identifică jucătorii după... mutările precedente. Aude pe cineva spunând „Nebun la e4", îşi „derulează" în memorie tot filmul şi astfel reia partida de unde o lăsase.

De la nivelul de maestru internaţional în sus, asemenea performanţe sunt oricând de aşteptat. Cel puţin aşa susţine Eric Prié, care se consideră capabil să facă faţă la 20-30 de adversari simultan – poate chiar mai mulţi. Recordul mondial este de 50! Numai că pentru a încerca să-l depăşeşti este nevoie de un finanţator puternic. Demonstraţiile marilor profesionişti costă!

„Este un tip de efort care este extrem de obositor – spune şahistul francez – care îmi place, dar nu este deloc amuzant.". El a mai adăugat că după un asemenea turneu, la care a avut de înfruntat opt jucători simultan, nu a putut dormi o noapte întreagă! Tablele de şah îşi continuau fuga nebunească prin capul său!

Altminteri, memoria îi dă bătaie de cap. Nu-şi aduce aminte numere, singurul număr de telefon pe care îl ştie pe dinafară este al său...

Spectator la graniţa realităţii

Legenda „Stâncilor Warfall" Realitate trucată?

PAUL IOAN

Halucinaţie colectivă? Realitate mistificată? Suprapunere inexplicabilă a mai multor planuri ale spaţiului şi timpului ? Toate aceste derutante întrebări au rămas şi astăzi fără răspuns - ca de altfel multe umbre din fenomenologia parapsihologică - şi în cazul numit „Stâncile Warfall", petrecut în Marea Britanie în anul 1996 şi devenit cu timpul un fel de legendă a locului. Iată despre ce este vorba.

La 19 august 1996, într-o cabană situată pe coasta Mării Nordului, în dreptul localităţii Chesterbourgh, se desfăşura o petrecere dată de familia Letrans cu prilejul logodnei fiicei lor, Marie, cu Ray Gilbert. Spre dimineaţă, cei doi sărbătoriţi se decid să evadeze din atmosfera încărcată de fum de trabuc şi miresme de whisky. Ei se instalează în maşina parcată în apropiere, neuitând să pună pe bancheta din spate un coşuleţ din răchită cu ceva de-ale gurii şi spiritului - amănunt foarte important, după cum vom vedea. Din nefericire, aceea a fost ultima zi când Marie şi Ray şi-au văzut părinţii...

Un grup de pescari, obişnuiţi ai locului, se aflau deja la ora 4,30 dimineaţa pe ţărm, cu undiţele doldora de momeală. La un moment dat, farurile unei limuzine le atrag atenţia. Maşina se îndreaptă cu o viteză moderată spre marginea abruptă a malului stâncos, se izbeşte de bolovanii ce-i stau în cale, apoi se răstoarnă în gol. Se aude un zgomot metalic infernal, însoţit de strigăte disperate. La lumina primelor raze ale dimineţii, pescarii înmărmuriţi văd cum vehiculul pătrunde în adâncuri încet-încet, dispărând complet în câteva secunde. Oamenii dau alarma la cabana familiei Letrans, în dreptul căreia se petrecuse tragedia. Ei observaseră scena de la aproximativ două sute de metri... În mai puţin de 30 de minute, poliţia şi ambulanţa sosesc la faţa locului, pe faleză. Se luminase de-a binelea. Surpriză de proporţii! Tot ce s-a găsit după două zile de căutări pe fundul apelor au fost sticle şi pachete de mâncare, iar la suprafaţă un coşuleţ din răchită. Erau singurele dovezi materiale că pe „acolo" trecuseră cei doi tineri. Era 20 august.

Căutările au continuat pe o rază de cinci kilometri, timp de mai multe săptămâni. Familia disperată a angajat o firmă particulară de scufundători, în faţa eşecului poliţiei. Nici urmă de rămăşiţe de maşină sau de trupuri omeneşti. Începea să fie pusă la îndoială declaraţia colectivă a pescarilor, dar prezenţa coşuleţului şi merindelor făcea lucrurile inexplicabile. Treptat, resemnarea punea stăpânire pe sufletele părinţilor...

Epilog. La 1 octombrie 1996, după aproape 40 de zile de la întâmplare, Jeff Letrans, tatăl Mariei, primeşte un bizar telefon din localitatea Jarford, situată la 350 de kilometri de locul dramei, tot pe coasta Mării Nordului. O tânără femeie se dă drept fiica lui, îi spune că este bine sănătoasă şi că ea şi Ray, logodnicul, îl roagă să le trimită bani pentru întoarcerea acasă. Mai mult, îl întreabă pe sideratul tată ce s-a întâmplat cu ei în acea noapte! O zi mai târziu, cele două victime povestesc: „...Maşina se încăpăţâna să nu pornească. Ray a oprit motorul un timp, pentru a nu-l supraîncălzi... Dar am adormit amândoi îmbrăţişaţi, eram foarte osteniţi. Ne-am trezit tot în maşină, pe un drum lăturalnic, la Jarford..." Cine minţea? Cei care au studiat cazul, inclusiv psihiatrii, afirmă că şi ei, şi pescarii spun adevărul. Aceasta este legenda „Stâncilor Warfall".

PARADOX

Despre legitatea HAOSULUI

MARIAN GRIGORE

Cine nu își amintește de dramatica, zguduitoarea și disperata dorință a Luceafărului eminescian: „Din Haos, Doamne, m-am născut,/ Voi să mă-ntorc în Haos"...? Pentru Eminescu, este evident că Haosul reprezintă, la modul absolut, tot ceea ce se află dincolo, înainte și deasupra contingentului, a „cercului strâmt" dominat - „petrecut" spune poetul – de noroc, de șansă, deci de întâmplare. Haosul este la Eminescu un concept eminamente poetico-filozofic, lipsit de materialitate, nedefinibil altfel decât, ca și iubirea, doar printr-un „un nu știu ce și un nu știu cum". Un concept care nu admite decât o definiție bazată nu pe ceea ce este, ci pe ceea ce știm sigur că nu este.

Este și firesc să fie astfel, dacă ne gândim la timpul istoric al creației eminesciene, un timp în care știința însăși era dominată de raționalismul exacerbat, mecanicist, dezvoltat în spiritul secolului luminilor. Un spirit care ar putea fi definit printr-o sintagmă generică: ***„ceea ce nu poate fi definit nu există".*** Singura concesie admisibilă era, cel mult, de ordin temporal, ținând de limitele momentane ale științei, peste care, cu o credință aproape religioasă, cum am mai amintit în această rubrică, se clădește convingerea că evoluția viitoare a științei va aduce inevitabila lumină a înțelegerii.

De la modestia socratică la incertitudinea modernă

Nu este greu să ne imaginăm zguduirea pe care au produs-o în secolul XX descoperirile din domeniul mecanicii cuantice. Dacă, încă din antichitate, enunțul socratic *„Știu că nu știu nimic"* era înțeles doar ca o invitație la modestie în fața nemărginirii lumii, astăzi principiul de indeterminare al lui Heisenberg postulează, în mod cu totul neacceptabil pentru logica firească a lucrurilor până atunci „știute", că există fenomene care, pur și simplu, nu pot fi cunoscute cu certitudine și precizie. Mai mult, însăși precizia, căutată (prin măsurători), este de natură a le modifica starea, astfel încât vom sfârși totdeauna prin a afla *ceva* despre cu totul *altceva* decât ceea ce dorim să cunoaștem. Sunt, deci, fenomene pe care le putem cunoaște și înțelege doar în starea lor de indeterminare care le este caracteristică intrinsec, în întregul ei.

O vreme s-a crezut că paradoxul acestei realități se cantonează doar la lumea particulelor elementare, a microcosmosului, fără consecințe asupra macrocosmosului. Cele mai recente teorii asupra naturii vidului și a energiei proprii a acestuia (despre care revista noastră a mai scris) au răsturnat însă, brutal, și această prejudecată, vidul fiind guvernat de aceleași legi ale indeterminării, aflându-se, tocmai prin aceasta, la originea întregului Univers și, posibil, a unei alte infinități de universuri paralele posibile, pe care însă nu le vom putea atinge nici măcar teoretic (teoria presupunând legi care, fatalmente, nu ar putea fi altele decât cele acționând strict în limitele Universului nostru cunoscut).

Haosul ca factor primordial

În noua concepție cosmologico-filozofică, haosul devine sursa omnipotentă a oricărei realități organizate. Autoorganizate, ar fi mai corect să spunem. Din vechiul conținut al haosului rămâne pentru știința modernă doar corpul exterior, forma fonetică, îmbrăcând o cu totul altă realitate, plină de semnificații, pe care oamenii de știință încearcă să le contureze prin descifrarea propriilor lor legități: ***legitățile haosului!*** Teoriile despre fractali – acele structuri care au curioasa proprietate de a-și păstra forma (totuși aleatorie, absolut întâmplătoare și haotică) indiferent de scara la care le privim - modelează astăzi în mod comprehensiv fenomene haotice din cele mai diferite domenii – de la topografie și până la genetică. Asupra lor vom reveni, cândva, în cadrul acestei rubrici. Astăzi, însă, ne vom opri asupra legilor care guvernează alte structuri aparținând, de asemenea, domeniului evoluțiilor haotice: este vorba de Sistemele Critice Auto-Organizate (SCAO). Vom porni de la un exemplu banal.

Un (alt) fel de „teoria clepsidrei"

Oricine cunoaște „modelul funcțional" al clepsidrei, poate cel mai vechi instrument de măsurat timpul: un fir de nisip se scurge printr-un orificiu calibrat dintr-un recipient superior în altul inferior, golirea celui dintâi petrecându-se întotdeauna într-un timp determinat. Este greu de imaginat că s-ar putea elabora teorii savante despre clepsidră. Și totuși...

Observând scurgerea firelor de nisip, vom putea vedea (un lucru pe care-l știm fără să-l fi învățat vreodată) cum primele fire de nisip ricoșează izbindu-se de fund, împrăștiindu-se pe o suprafață pe care se clădește, treptat, o structură conică. Și la fel de normal știm că există un moment când vârful țuguiat al movilei se prăbușește sub greutatea unui singur fir de nisip, lărgind baza și aplatizând construcția căreia i se clădește un nou vârf. Ș.a.m.d. Pornind de la acest fenomen, putem constata că respectiva „construcție" se află periodic într-o ***stare critică,*** în care orice adăugire strică echilibrul, după care se ***autoorganizează*** din nou, refăcând, la o nouă scară, construcția.

Nimeni nu va putea vreodată, pornind de la analiza și starea fiecărui element (grăunte de nisip) în parte, să stabilească cu precizie când anume se va prăbuși vârful, însă oricine poate prezice că se va prăbuși la un moment dat. Dar ritmicitatea cu care se produc aceste dezechilibrări-reechilibrări poate fi calculată statistic.

Așadar, dacă nu avem posibilitatea modelării comportamentului grămezii de nisip, pornind de la fiecare element în parte, avem totuși posibilitatea descrierii comportamentului ansamblului. Departe de a fi un simplu exercițiu de virtuozitate științifică, descrierea și înțelegerea acestui fenomen devin extrem de importante atunci când știm că asemenea SCAO sunt și cutremurele de pământ, și vârtejurile din atmosferă (taifunurile), și... oscilațiile pieței bursiere. Cum vom vedea, și însăși ***viața,*** în ansamblul ei, se supune aceleiași legități ce guvernează ***sistemele critice cu autoorganizare.***

Înclinăm să credem că gândirea secolului XXI, fără a înceta să fie raționalistă, va fi din ce în ce mai mult o gândire pe care am putea-o numi paradoxală, în care haosul va intra în ordinea firească a înțelegerii fenomenelor universale.

DVD –

O tehnologie a viitorului disponibilă azi

După ani de cercetări desfășurate, adesea, în cel mai strict secret, giganții informaticii și ai tehnologiilor video au ajuns la un acord privind standardizarea producției a ceea ce se numește DVD (Digital Versatile Disc).

DVD este un fel de compact disc cu o capacitate de stocare excepțională: echivalentul a 3000 de dischete de 1,4 Mo (megaocteți), respectiv cât șapte **CD-Rom**-uri tradiționale. Altfel, fizic, un DVD nu se deosebește ca aspect de orice alt compact disc, numai că talia microperforațiilor ce codifică informația binară care va fi citită de laser este de doar 0,4 microni, față de 0,83 microni la un CD clasic, iar distanța între piste trece de la 1,6 microni la doar 0,74. În plus, tehnologia actuală permite înregistrarea pe ambele fețe, fiecare, la rândul ei, fiind acoperită de ***două straturi*** purtătoare de informații. Ceea ce explică performanțele obținute: până la 17 Go (gigaocteți) înregistrați pe un singur DVD.

Lectorul universal – disponibil direct pe calculator

Apariția acestor noi discuri nu ar entuziasma pe nimeni dacă nu ar exista posibilitatea folosirii lor facile și, mai ales, nu prea costisitoare. Lucru deja realizat, întrucât, încă în acest an, un calculator din două din cele ce vor fi vândute va fi deja echipat cu un lector DVD-Rom, de două ori mai ieftin decât un lector de salon utilizabil separat, conectat la un televizor sau la un sistem audio. Lectorul calculatorului va „citi" orice: filme, compact discuri audio, CD-Rom-uri, programele de calculator imprimate pe DVD-Rom etc. Singurul inconvenient în cazul acestora din urmă (provizoriu, desigur) este că lectorul va putea citi doar o față a DVD-urilor, urmând ca, pentru lectura completă, utilizatorul să le întoarcă manual. Deja, la un preț între 300 și 1000 franci francezi sunt disponibile pe DVD jocuri electronice în 3D, enciclopedii, metode pentru învățarea limbilor străine și, în curând, vor apărea și primele filme care vor evita deranjantele manevre de schimbare a videocompact discurilor clasice care compun actualmente un film complet.

Dar... afacerea primează

Din păcate, această certă reușită tehnologică se vede cenzurată de interesele producătorilor, care nu ar vedea deloc cu ochi buni o răspândire practic instantanee, pe tot globul, spre exemplu a unui nou film, înainte de a se fi obținut maximum de încasări din rularea lui pe ecrane. Așa încât, s-a inventat... ***zonarea.*** Altfel spus, atât DVD-urile, cât și aparatele de lectură a acestora sunt fabricate după norme specifice diferitelor zone geografice în care a fost împărțită lumea, norme necompatibile între ele...

Iată cum interesele mercantile limitează accesul nelimitat la informație pe care noua tehnologie ar trebui să îl ofere. *(MARIAN GRIGORE)*

Anatomia secundei

Pledoarie pentru presa de știință

ALEXANDRU MIRONOV

La sfârșitul lunii mai revista „Știință și tehnică" va împlini o jumătate de secol de existență. Felicitări! Bilanțul ei este impresionant: sute de mii de oameni și-au ales calea cercetării științifice sau profesia de inginer pentru că această publicație a reușit să facă, împreună cu colegii de la „Magazin", o adevărată operă socială: a democratizat informația științifico-tehnică, aducând-o în fața ochilor publicului, într-o perioadă în care canalele informaționale erau dramatic închise. De curând, revista și-a schimbat patronul: după ce, înainte de 1989, activase sub auspiciile UTC-ului, iat-o acum pe „Știință și Tehnică" intrând în grupa publicațiilor respectabilului ziar „Curentul", prin intermediul S.C.IMOLA SA, proprietara ziarului și a suplimentelor sale. Un nou proprietar presupune o nouă ordine, o altă matrice, noi țeluri la care – căci în capitalism ne aflăm! – trebuie să adăugăm pe acela a rentabilizării publicației.

Prima rațiune de a fi a revistei este, bineînțeles, aceea de a răspândi informație științifică și tehnică. Cu o nuanță: *„ținta"* (cititorul) trebuie aleasă exact – și ea nu poate fi alta decât *elevul,* cetățeanul care populează liceele și gimnaziile țării. Deci revista trebuie gândită, în conținut, în așa fel încât să-l „aleagă" pe Homo faber în mod natural, să-l scoată, să-l împingă în față, să-i deschidă căile spre rentabilizarea creierului său – căci Homo faber construiește, mereu, lumea. Așa că, cel puțin parțial, tirajul revistei pentru adolescenți „Știință și Tehnică" va lua drumul bibliotecilor școlare și al minilibrăriilor din universități, licee, gimnazii – ultimele funcționează deja, cel puțin teoretic, prin ordinul ministrului Eduației Naționale nr.3267 din 16.02.1998, care ordin stipulează nu numai existența acestor puncte comerciale culturale, ci și faptul că gestionarul (cel mai adesea, bibliotecarul instituției, cointeresat la vânzare) va achiziționa, pentru biblioteca școlii/universității cel puțin câte un exemplar din fiecare revistă sau carte recomandată de Consiliul Profesoral sau Comitetul de părinți. Cu ce bani? Cu cei din *fondul școlii* – un calcul simplu ne arată că abonamentele la 6-7 reviste și achiziționarea a 50-60 cărți pentru biblioteca unui liceu îl costă pe părintele elevului circa 5000-6000 lei pe an! Or, extrapolați la cele peste 29000 școli din România – dintre care peste 10000 au biblioteci – și veți vedea că *tirajul unei reviste de educație este, în acest fel, asigurat,* deci și un tiraj respectabil pentru publicația „Știință și Tehnică".

Pentru ca paginile să-i fie atractive, revista trebuie însă să-și completeze lista de colaboratori și să adauge câteva „galoane" formulei de prezentare. Văd aici o colaborare cu excelenta publicație „Magazin" (uriaș succes de public!), în sensul că cele două reviste pot deveni complementare, hebdomadarul „Magazin" și mensualul „Știință și Tehnică" trimițându-și, reciproc, cititorii către pagini specializate, organizând concursuri și manifestări tehnico-științifice, exploatând împreună un punct informațional pe *Internet,* colaborând cu marile reviste de știință ale lumii *(Science et Vie, Discover, Scientific American),* cu posturi de televiziune specializate în educație pentru știință *(Discovery, Animal Planet, La 5-éme),* chiar încercând să se organizeze în difuzor local al acestor media.

Activitatea practică poate fi însă extrem de profitabilă: de la organizarea „saloanelor de invenții", până la – de ce nu? – construirea efectivă a unui *Centru de Inovație,* adică a unei societăți comerciale care ar încerca, pentru prima dată în țara noastră, să lege inventatorul și roadele minții lui de consilierii și juriștii specializați în proprietate intelectuală și industrială (gen *Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci*) și – mai ales – de investitorul potențial, cel care va risca fonduri pentru a dezvolta noul – și o va face cu folos pentru toată lumea.

În sfârșit, pe lângă *„Știință și Tehnică"* – sau pe lângă binomul *„Știință și Tehnică" + „Magazin"* – eu văd orbitând și alte publicații care de-a lungul timpului și-au demonstrat atracția la public și valențele educaționale: *Tehnium* (pentru „șurubari"), revista pentru radioamatori, *Modelism,* câteva suplimente specializate pe informatică, o revistă de știință pentru copii (poate chiar un *ziar pentru copii,* de ce nu?). Adăugându-se buchetului deja existent (*Psihologia, Anticipația,* funcționând, de ani buni, pe lângă *Știință și Tehnică* și *Milenium* – trimestrial aflat sub conducerea academicianului Mircea Malița, primul număr va apărea în curând) s-ar construi astfel o adevărată *mașinărie de educație,* o *școală de lângă școală,* complementară procesului de instrucție-educație.

În bună colaborare cu posturile de radio și televiziune (cel puțin cu cele publice, unde *Știință și Tehnică* ar putea susține „emisiuni-ferestre"), cu Ministerul Educației Naționale și Academia Română, acest grup de publicații, nu exagerez, poate cu adevărat influența viitorul țării.

E bine de ştiut

Între metabolizarea medicamentelor şi vârstă există surprinzătoare corelaţii (2)

Administrarea medicamentelor la persoanele în vârstă este însoţită de o frecvenţă crescută de efecte nedorite.

Particularităţile specifice ale activităţii medicamentelor la persoanele în vârstă ţin mai întâi de modificarea numărului şi a reactivităţii receptorilor, dar aceste modificări sunt încă puţin cunoscute, fiind dificil de abordat. Ele sunt datorate, de asemenea, variaţiilor farmacokinetice. Am în vedere în special scăderea fiziologică a funcţiei renale care apare ca element esenţial. Aceste modificări ţin, în sfârşit, şi de probleme frecvente de politerapie.

Administrarea medicamentelor la persoanele în vârstă se va baza, în consecinţă, pe un examen clinic şi o investigare etiologică minuţioasă. Se vor prefera medicamente cu efect terapeutic crescut şi cu acţiune rapidă. Va trebui stabilită o ierarhizare a patologiilor pentru a nu trata decât afecţiuni majore, prezentând un risc de gravitate real, sau afecţiuni invalidante, pentru a limita numărul medicamentelor prescrise.

În prescrierea unui medicament la o persoană în vârstă sunt foarte importante problemele practice simple ca: alegerea unei forme medicamentoase, precum şi claritatea şi simplitatea explicaţiilor furnizate de medic.

Dr. MARIA BARI
Medic primar,
Spitalul Clinic Filantropia

O întrebare din nou actuală

CREIERUL ARE UN SEX?

O experienţă derulată recent într-un laborator din Paris relansează dezbaterea privind diferenţele dintre creierul bărbaţilor şi femeilor. De ce percep ei în mod diferit lumea? În ce punct se află cercetările neurologice ce explorează legăturile dintre creier şi sex?

Una dintre problemele ce îi pasionează pe cercetători este legată de modul în care prelucrează creierul informaţiile spaţiale. Astfel, o tânără cercetătoare din Franţa a încercat să evalueze influenţa percepţiei vizuale asupra celei „corporale" a mişcării. Ea şi-a instalat subiecţii într-un fotoliu şi i-a echipat cu un dispozitiv generator de imagini virtuale. Pe ecranul respectiv un peisaj fictiv descrie o rotaţie de 90 de grade în timp ce fotoliul descrie o rotaţie de 180 de grade.

Analiza testului, efectuat cu 30 de bărbaţi şi 30 de femei, a demonstrat că femeile sunt, în medie, de două ori mai puţin influenţate decât bărbaţii de informaţiile vizuale. Să fie aceasta cauza faptului că suferă mult mai frecvent de răul de maşină decât bărbaţii? Creierul femeilor nu prelucrează informaţiile spaţiale în aceeaşi manieră cu bărbaţii? Experienţa relansează captivanta dezbatere despre sexualizarea creierului. Problema acestei „diferenţe sexuale" a preocupat neurologia de multe decenii. Mai mult chiar, în secolul trecut Paul Broca descoperea aria cerebrală a limbajului. Ulterior s-a demonstrat că zona limbajului din cortex este mult mai dezvoltată la femei decât la bărbaţi. Chiar dacă dimensiunea globală a creierului este greu de evaluat, potrivit opiniei unor neurologi ar exista o diferenţă de aproximativ 250 cmc în favoarea bărbaţilor. De asemenea, studii recente avansează şi ipoteza potrivit căreia cortexul masculin ar conţine cu 4 miliarde de neuroni mai mult decât cel feminin. Numai că, se grăbesc să precizeze cercetătorii, aceste date conţin o marjă mare de aproximare. Oricum, chiar dacă s-ar admite exactitatea cifrelor nimeni nu a putut demonstra, de exemplu, că un creier mai voluminos ar asigura aptitudini intelectuale sau de alt gen, mai mari. Săptămâna viitoare ne vom continua drumul pe „traseele neuronale" ale bărbaţilor şi femeilor cu alte informaţii „la zi".

Gastronomice

Pentru această săptămână vă sugerăm două reţete de prăjituri:

CHEC DIN SOS DE MERE

350 g mere, 150 g unt, 225 g zahăr tos, 2 ouă, 225 g făină, 1,5 linguriţe bicarbonat stins, 2 linguriţe scorţişoară, nuci tăiate sau stafide.

Din merele curăţate şi fierte 15 minute se face un sos. Untul se bate spumă cu zahărul, se adaugă ouăle bătute, sosul (piureul) de mere şi celelalte ingrediente. Se toarnă compoziţia într-o tavă pătrată şi se lasă la cuptor 30-40 min.

PRĂJITURĂ CU VIŞINE

4 ouă, 300 g zahăr, 400 g smântână, 300 g făină, 1 praf de copt, sare, arome, vişine proaspete sau conservate.

Ouăle întregi se bat bine cu zahărul până se topeşte. Se adaugă pe rând celelalte componente, astfel încât să rezulte un aluat care, atunci când se scurge de pe lingură, să lase grămăjoare. Se toarnă într-o tavă unsă cu ulei şi tapetată cu făină. Deasupra se aşază din loc în loc vişinele fără sâmburi. Este gata când se desprinde de pe margini.

Precizare: Dacă nu avem fructe, în locul lor putem presăra nuci tocate.

Indiscreţii

ASCENSIUNEA unei vedete

În Italia toată lumea o cunoaşte pe Ramona Bădescu. Panouri publicitare uriaşe, emisiuni de televiziune, articole în reviste diverse oferă noi şi noi detalii despre românca ce aspiră la gloria internaţională. În urmă cu opt ani Ramona Bădescu pleacă în Italia cu un contract. La început cântă în câteva spectacole, obţine un mic rol într-un film, iar frumuseţea şi silueta fac posibilă apariţia sa ca manechin în parade de modă, chiar şi alături de foarte tânăra Ivanca Trump. Ascensiunea profesională a Ramonei este asigurată şi de faptul că devine realizatoarea unui program de succes, „Cabaret", la o televiziune particulară, emisiune la care participă invitaţi de mare celebritate. După ce este declarată „cea mai frumoasă actriţă străină din Italia", popularitatea sa creşte vertiginos. În acel moment celebrul Pippo Baudo îi oferă un rol în „Tutti a casa", serial de mare succes, difuzat pe Rai Uno. Vorbind despre preocupările „la zi" ale Ramonei, care este căsătorită de cinci ani cu baronul-avocat Alessandro Giuseppe Fornaro di Furnari, revista „Gente" aminteşte faptul că actriţa română a prezentat recent o colecţie de îmbrăcăminte pentru primăvară-vară a creatoarei Laura Biagiotti. De asemenea, acum participă la filmările pentru „Alex berbecul", în care va putea fi văzută alături de Alberto Tomba.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Un caz pe săptămână

„Mă numesc V. B. şi locuiesc în Bucureşti. Stresul cotidian asociat cu excesul de cafea, ness, ţigări mi-au afectat serios echilibrul nervos, determinând o supărătoare astenie cumulată cu o mai veche spasmofilie. Tratamentul medicamentos nu mi-a ameliorat starea proastă. În schimb, tratamentul bioenergetic practicat de doamna Vasilica Ciupea, maestră cu capacităţi extrasenzoriale de categorie internaţională, m-a restabilit incredibil de rapid. După primele 7-8 şedinţe de bioenergie am recăpătat tonusul bun şi echilibrul nervos"...

*

Redacţia revistei noastre facilitează cititorilor dornici să beneficieze de tratament bioenergetic accesul la „Cabinetul Ciupea" pe baza talonului alăturat. Posesorul unui astfel de talon decupat din revistă beneficiază de o reducere cu 10 la sută a costului tratamentului, ceea ce echivalează cu 35000 lei.

10% REDUCERE adică 35000 lei

TALONUL NR. 18

Numele şi prenumele pacientului.....

.....

Adresa.....

Intervalul efectuării tratamentului.....

● Valabil pînă la 31 mai 1999 ●

Programări la telefon: 6862046

„Mi-a fost frică de moarte"...

...mărturiseşte Sophia Loren. Pentru frumoasa actriţă ziua de 14 august a anului trecut va rămâne ca una extrem de nefastă, depăşită însă cu bine. Acuzând o durere toracică violentă, steaua cinematografiei a fost internată de urgenţă la secţia de „terapie intensivă" a Spitalului Cornell din New York cu diagnosticul aritmie paroxistică. Surprinsă de acea „furtună cardiacă", Sophia Loren a intrat în panică şi gândea sincer că nu va mai ajunge să-şi vadă cei doi fii (Carlo Junior şi Eduardo) şi soţul, celebrul producător Carlo Ponti. Inima sa napolitană s-a dovedit a fi, din fericire, extrem de solidă. Încet-încet şi-a regăsit ritmul normal. „Cel mai bun tratament s-a dovedit a fi... Carlo şi cei doi fii ai noştri", spune actriţa. De atunci însă trăieşte mai intens fiecare clipă, fiecare bucurie pe care i-o rezervă viaţa. Acum lucrează intens la o carte de bucate, dar nu numai, intitulată „Reţete şi memorii" pe care intenţionează să o publice în această toamnă.

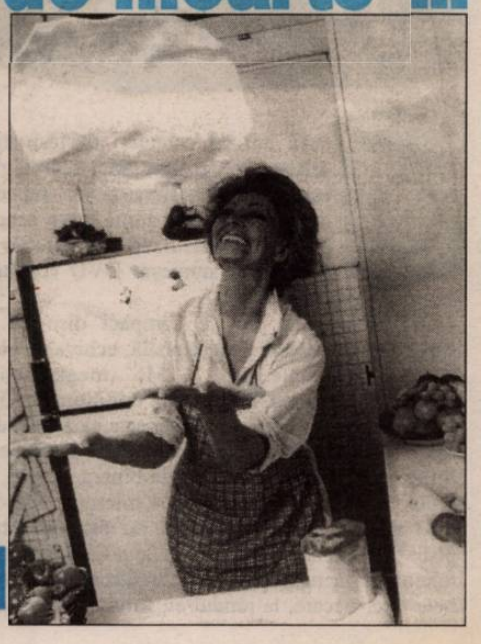

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Flaconul cu pastile de primăvară

Magneziul

un important **antistres**

În procesele fiziologice, magneziul este un partener al calciului, la fel de necesar, având în vedere că este implicat în numeroase procese metabolice. *Magneziul controlează:* ● glucoza şi procesele generatoare de energie la nivelul celular ● buna funcţionare a muşchiului cardiac şi a creierului ● buna funcţionalitate a sistemului gastrointestinal ● protecţia faţă de decalcifieri, formare de calculi din săruri de calciu ● reglarea metabolismului lipidelor şi a producţiei de hormoni. Un rol foarte important îi revine, totodată, în acţiunea sa sedativă asupra sistemului nervos, protejând organismul faţă de consecinţele stării de stres.

Necesarul zilnic de magneziu, de circa 500 mg, se obţine din alimente obişnuite. Deşi magneziul se găseşte şi în produsele de origine animală (carne, lapte etc.), sursa principală constă în vegetale (cereale, legume, verdeţuri, seminţe etc.). Un depozit veritabil de magneziu există în special în cerealele germinate, drojdia de bere şi organismele marine.

Cantităţi crescute de magneziu sunt recomandate gravidelor, lăuzelor, femeilor care folosesc anticoncepţionale, consumatorilor de alcool, fumătorilor, persoanelor cu o activitate de stres intens.

Deficitul de magneziu se manifestă prin: insomnie, anxietate, oboseală la efort, surmenaj fizic şi intelectual. Insuficienţa magneziului în organism se asociază factorilor care favorizează apariţia bolilor cardiovasculare.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

Nici o faţă umană nu seamănă cu alta

Specificam în articolul trecut, intitulat „Despre marele pigment al vieţii", că viaţa şi produsele ei – oamenii, plantele şi animalele – ni se prezintă într-o uluitoare şi extraordinară gamă de varietăţi. Tot în articolul trecut mai afirmam că nu se aseamănă floare cu floare când este vorba de specii diferite – şi ce enormă variabilitate există în acest domeniu!* – situaţie pe care nu o întâlnim însă în cazul omului, unde nu se aseamănă faţă cu faţă, *deşi oamenii fac parte din aceeaşi specie.

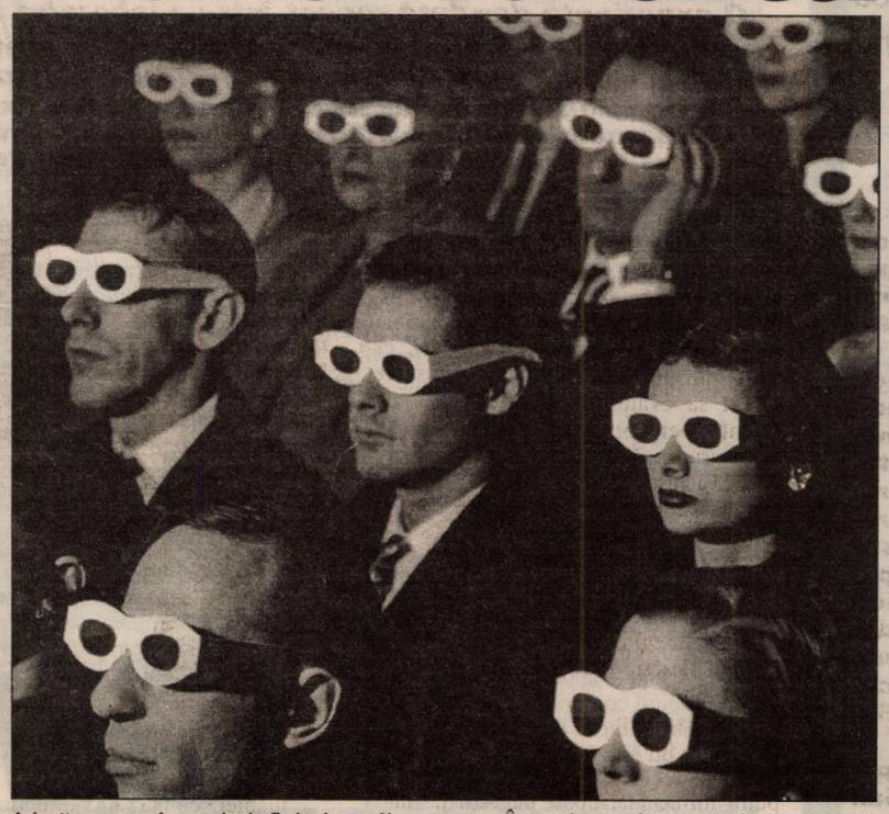

Niciunde pe Pământ nu există atâta variabilitate ca în domeniul făpturii umane, şi asta mai ales în teritoriul atât de limitat al acestei făpturi ce revine feţei, pe bună dreptate identificată de un scriitor german din secolul al XVIII-lea, G. Chr. Lichtemberg, cu suprafaţa cea mai pasionantă a Pământului. Într-adevăr, *nu se aseamănă în mod perfect faţă cu faţă, dar nici una din miliardele de feţe care ne-au precedat ca şi din acelea care vor veni.*

Şi totuşi, oasele care alcătuiesc relieful feţei sunt doar 14 la număr, dintre care şase sunt perechi şi, cu toate acestea, câtă varietate există pe micul teritoriu al feţei! De asemenea, nici muşchii feţei şi ai mimicii nu sunt prea numeroşi. Şi totuşi, câtă varietate există în figura umană care face ca fiecare dintre noi – şi suntem împreună aproape şase miliarde de pământeni – să reprezinte un unicat. Doar acest argument este suficient pentru faptul că fiecare individ reprezintă într-adevăr, un unicat al Naturii.

Într-adevăr chipul se constituie în aria mică şi limitată din organism unde însemnele somatice ale individualităţii îşi găsesc un domeniu infinit de realizare. Statisticile ne demonstrează, *chiar în cazul gemenilor, că nu există nicicând o asemănare perfectă, până la suprapunere totală.* Din acest punct de vedere putem fi absolut siguri că populaţia Terrei se constituie nu numai din aproape şase miliarde de indivizi, ci şi din tot aproape şase miliarde de feţe diferite.

Privind de la această unică realitate, absolut şocantă şi incredibilă, putem afirma, fără teamă de a greşi, că faţa reprezintă cea mai mare performanţă a naturii pe linie de variabilitate. Pe bună dreptate se întreba, fireşte uimit, genialul precursor al iluminismului, filosoful francez Bernard de Fontenelle: „Care o fi secretul naturii de poate varia în atâtea feluri un lucru atât de simplu ca figura umană, ca faţa deci?"

Într-adevăr, faţa ne individualizează până-ntr-atât, încât aproape că numai ea ne asigură Eul. Astfel stând lucrurile, putem fi siguri că scriitorul francez François Mauriac nu exagerează deloc identificând faţa cu un autentic miracol. Şi, cu adevărat, aşa stau lucrurile, din moment ce, tot după cum acelaşi Mauriac ne asigură, *nici o faţă umană, din toate câte există şi din toate câte au existat vreodată, nu reproduce pe o alta.*

Şi, mai mult decât atât, nu numai că nu se găsesc în lumea asta mare două chipuri absolut identice, dar nu există nici o singură faţă care să reproducă exact, trăsătură cu trăsătură, vreunul din miliardele de chipuri care ne-au precedat. O fiinţă umană este, după cum vedem, trasă într-un exemplar unic, niciodată reprodus, de când lumea este lume.

ARCADIE PERCEK

MEDICUL vă răspunde

Laringita cronică

Domnul St. Gheorghiu din Tecuci, jud. Galaţi, ne cere mai multe informaţii despre o laringită care îl necăjeşte mai de mult. Dv. d-le Gheorghiu, se pare că suferiţi de o laringită cronică, o formă secundară a unor procese laringiene acute, interesând şi coardele vocale. Ca urmare a iritaţiei cronice, în această boală pot să apară ulceraţii sau proliferări papilomatoase (papilomatoza fiind o stare patologică caracterizată prin tendinţa de a forma papiloame multiple, adică de mici procese pseudotumorale, de origine inflamatorie sau virotică). Indiscutabil laringita cronică are o cauză, şi acest proces patologic nu dispare oricum l-am trata, dacă nu dispare şi cauza de care am vorbit mai sus. Laringita cronică apare adeseori în contextul unei faringite, traheite sau a unei bronşite. Există şi faringite care apar după suprasolicitarea coardelor vocale, situaţie pe care o întâlnim la cântăreţii vocali. Există apoi faringite generate de tot felul de gaze iritante şi chiar de praf. Există apoi faringite cronice generate şi întreţinute de fumat, ca şi de consumul excesiv de băuturi alcoolice. Dv. în ce categorie intraţi? Se impune, deci, nu numai de a vă trata cu tot felul de ceaiuri, cu tot felul de medicamente antiinflamatorii, cu antihistaminice şi cu tot felul de vitamine, aşa cum aţi procedat Dv. până în prezent, ci de a ţine cont şi de cauzele de care am pomenit mai sus. Se mai impune, de asemenea, să faceţi aceste tratamente sub un susţinut control medical, la care să vă prezentaţi în mod periodic şi, pe cât posibil, la unul şi acelaşi medic curant.

Ce este zaharina?

Domnul Ioan Feneş din oraşul Deva, jud. Hunedoara, ne întreabă ce este zaharina şi dacă aceasta poate fi folosită în domeniul preparării dulciurilor, a cafelei, a ţuicii şi vinului fiert etc. Zaharina este o substanţă organică solidă, cristalizată, greu solubilă în apă şi cu o putere de îndulcire de aproximativ 500 de ori mai mare decât a zahărului obişnuit. Este netoxică şi neasimilabilă. Pentru toate aceste motive, această substanţă este folosită ca înlocuitor al zahărului în alimentaţia bolnavilor de diabet. În concluzie, zaharina, după cum vedeţi, este un edulcorant pentru diabetici (prin termenul de edulcorant înţelegând o substanţă care se adaugă unui medicament pentru a-l îndulci). Aşa că lăsaţi, stimate domnule I. Feneş, zaharina în seama diabeticilor, cărora într-adevăr le este foarte necesară, iar dumneavoastră folosiţi-vă de zahărul obişnuit atât în alimentaţie, cât şi pentru îndulcirea ceaiurilor, a cafelei, a ţuicii şi a vinului fiert, care văd că vă interesează în mod special.

Dr. ANDREI ONU

Terapie naturală

Rosmarinul

(ROSMARINUS OFFICINALIS)

Cum îl recunoaştem? Este un subarbust originar din regiunea mediteraneană. La noi este cultivat prin grădinile de la ţară ca plantă ornamental-aromatică sau în scopuri medicinale în Câmpia Timişului şi în judeţul Constanţa. Creşte până la 2 m înălţime, are o tulpină dreaptă cu ramuri dese, cu frunze liniare, fără peţiol, lucioase, plăcut mirositoare. Inflorescenţa sub formă de spic este formată din numeroase flori mici albăstrui, violacee, mai rar albe.

Cum se recoltează? În scopuri medicinale se recoltează frunzele înainte de înflorire sau la începutul înfloririi. Se usucă în locuri bine aerisite şi uscate, în curent de aer, la umbră, la temperatură obişnuită.

Compoziţie: Frunzele de rosmarin conţin: ulei volatil, un principiu amar lactonic: (pinosalvina), acid rosmarinic, tanin, saponine acide, colină şi vitamina C: Uleiul volatil, care se poate obţine şi prin antrenare cu vapori de apă din vârfurile florale ale plantei, este bogat în componente ca: pinen, camfen, cineol, camfor, borneol etc.

Acţiunea terapeutică se datorează acestui ulei volatil, care produce o ameliorare a circulaţiei în cazuri de hipotonie şi reglează ritmul cardiac. Totodată rosmarinul are acţiune *coleretică,* mărind de 1,5-2 ori cantitatea de bilă secretată faţă de valoarea iniţială.

Uleiul volatil de rosmarin are proprietăţi bacteriostatice asupra unui mare număr de germeni patogeni.

Mod de întrebuinţare: Din frunzele de rosmarin se prepară o infuzie din care se folosesc 1-2 pahare pe zi sau o tinctură 10% cu alcool de 70 grade, din care se iau 20-40 picături pe zi.

Se recomandă după eforturi deosebite, surmenaj sau debilitate fizică, în urma unor boli ca gripa, pneumonia sau alte afecţiuni asteniante. În nevroza cardiacă se foloseşte în următorul amestec: 20 g frunze rosmarin, 40 g talpa gâştii, 20 g conuri de hamei, 20 g rădăcină de valeriană. Se beau 2 ceaiuri pe zi după mesele de prânz şi seara timp de 2 săptămâni.

L. MOLDOVAN
Farmacist primar

Pot rămâne gravidă în timpul alăptării?

Sexualitatea

dr. DANIELA POPESCU
(„Salvaţi copiii")

– Cititorul nostru Radu Pricop din Oltenita, preocupat de „siguranţa" metodelor contraceptive, ne întreabă în ce constă şi când se poate recurge la sterilizare.

– Dacă aveţi toţi copiii pe care i-aţi dorit şi sunteţi siguri, şi dumneavoastră şi soţia dumneavoastră, că nu mai doriţi alţii, puteţi alege o formă ireversibilă de contracepţie: sterilizarea. Aceasta asigură o protecţie împotriva sarcinii de aproape 100 la sută.

Este singura metodă contraceptivă ireversibilă. Ea se poate aplica atât bărbatului, cât şi femeii. La primul, ea constă în secţionarea canalului deferent; la femeie, intervenţia se realizează asupra trompelor Fallopiene.

– Olga D., din Slatina, ne scrie pentru a ne spune că a auzit că pe durata alăptării copilului nu poate să rămână gravidă. Nefiind totuşi foarte sigură şi nedorind să riste, ar dori să recurgă la un contraceptiv. Ce efecte ar putea însă avea acesta asupra calităţii laptelui?

– Este adevărat că alăptatul poate proteja de o sarcină nedorită, în cazul în care este exclusiv, şi chiar şi atunci nu este o metodă contraceptivă absolut sigură.

Nu doar că există studii care arată că unele femei rămân însărcinate chiar şi în timpul cât alăptează copilul exclusiv la sân, dar este clar că, în momentul în care începeţi să diversificaţi hrana copilului, efectul contraceptiv al lactaţiei scade. La ce ar trebui să recurgeţi pentru a fi şi apărată, şi sigură în acelaşi timp că hrana pe care o oferiţi copilului nu va avea de suferit?

Folosiţi o pilulă care conţine doar progesteron, de pildă Exlutonul. În cazul în care hrăniţi copilul la sân, puteţi începe consumul la şase săptămâni de la naştere; dacă alăptarea la sân este parţială, începeţi după trei săptămâni de la naştere. Dacă ciclul menstrual revine în primele şase săptămâni, pentru protejarea de o sarcină care putea veni prea devreme, începeţi consumul de Exluton din prima zi a menstrei.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Strămoşii portughezilor

Cel mai vechi sit arheologic din Europa de Vest a fost studiat de Joao Zilhao de la Institutul Portughez de arheologie, din apropierea oraşului Leira. Datele stratigrafice, stabilite la o vechime de 26000-28000 de ani, au fixat amplasamentul neandertalienilor în Peninsula Iberică. Acestea au fost stabilite pe baza unor resturi aparţinând unui copil de 4 ani. Prezenţa ocrului în corp, prezenţă sesizată şi în alte situri arheologice din Paleoliticul superior în Europa, demonstrează similitudinea practicilor funerare pe Continent.

Publicitatea şi violenţa

Agenţii publicitari cu o anume experienţă evită anunţurile violente care, în concepţia lor, pot fi malefice. B. Busman, de la Universitatea Yowa, a testat efectul anunţurilor violente sau non-violente pe grupuri de studenţi. El a stabilit că se reţine mai puţin din publicitatea violentă. Mai mult decât atât, cei ce au vizionat anunţuri violente se deconectează privind altele non-violente.

Temperatura dinozaurilor

În disputa privitoare la primii dinozauri, şi anume dacă aceştia erau animale cu sânge cald sau rece, asemenea reptilelor, oamenii de ştiinţă australieni au demonstrat că dimensiunile uriaşe ale acestor animale le permiteau menţinerea unei temperaturi ridicate şi stabile, în ciuda metabolismului lor lent. Observând fluctuaţiile de temperatură ale crocodililor hrăniţi cu carcase de pui, cercetătorii au sesizat, de asemenea, că temperatura animalelor mai mari este superioară faţă de cea a animalelor mai mici. Ei au conchis astfel că un animal de 10 tone (Tyranossaurus) putea avea o temperatură de 36°C vara, respectiv 31°C iarna.

Strălucirea perlelor

IRINA STOICA

Perlele sunt printre cele mai vechi geme din lume. Fiind răspândite ca simbol al bogăţiei, sunt menţionate în Biblie, în Talmud, în Coran. Spre deosebire de alte pietre preţioase care trebuie prelucrate, lustruite, fasonate, perlele nu mai aveau nevoie de intervenţia niciunui bijutier. Ele erau folosite în stare pură, etalându-şi propria frumuseţe.

Cu 35000 de ani înainte de Christos, când multe dintre triburile europenilor şi amerindienilor se adăposteau încă în peşteri, civilizaţiile orientale, asiatice colecţionau perlele ca pe o valoare supremă, conferindu-le simbolul purităţii sufleteşti, al castităţii şi al farmecului feminin. Un învăţat chinez scria că perla este „sufletul ascuns al scoicii", simbol al virtuţii, înţelepciunii şi bogăţiei. Mai târziu, din marele centru care era Bombay, perlele şi-au croit drumul în colecţiile regale din India, Persia, Egipt şi apoi din întreaga lume, împodobind coroanele şi icoanele.

Pentru femeile de astăzi care îşi pot permite un şirag, preţul fiind din ce în ce mai accesibil, costul de odinioară al acestor podoabe pare incredibil. Mania perlelor cuprinsese Imperiul Roman, Socrate spunând cu ironie că urechile doamnelor au probabil o capacitate deosebită de a suporta greutatea unor cercei cu câte trei sau patru perle atârnând pe lanţuri de aur. Istoricul Suetonius menţiona că generalul roman Vitellius a plătit o întreagă campanie cu banii obţinuţi din vânzarea unui cercel cu perle al mamei sale.

Nebunia perlelor pare să fi atins un adevărat punct culminant la banchetul pe care Cleopatra l-a dat în cinstea lui Marc Antonius în secolul I î.Ch. După legendă, regina ar fi dizolvat una din preţioasele sale perle într-o cupă cu vin din care a băut jumătate, lăsând restul pentru oaspetele său căruia i-a oferit astfel cel mai scump dineu din lume. Până în timpul Renaşterii, legiuitorii au încercat inutil să interzică purtatul perlelor, dar acestea au continuat să împodobească broşe şi amulete cu presupuse puteri magice. Folosirea lor nu avea însă pretutindeni sensuri ezoterice. Indienii americani Hopewell colecţionau perle de apă dulce pentru a se împodobi ei înşişi sau pentru a întovărăşi morţii în locurile lor de veşnică odihnă. Aborigenii australieni, care-şi rupeau dinţii în carnea scoicilor adăpostind perle, le considerau complet inutile, oferindu-le copiilor în chip de bile pentru joacă. Pentru restul lumii însă, Golful Persic furniza cele mai preţioase perle alături de cele din Oceanul Indian, Oceanul Pacific şi Lumea Nouă.

Întreaga concepţie despre aceste minunate podoabe s-a schimbat însă cu desăvârşire între 1920 şi 1930, când perlele de cultură japoneze le-au înlocuit aproape cu totul pe cele naturale. Secole la rând, oamenii încercaseră să sporească producţia acestor pietre, dar scoicile, în special stridiile, îşi păstrau încă secretul. Totul a fost decriptat însă de trei japonezi, la sfârşitul secolului trecut şi începutul secolului nostru. Lucrând independent unul de celălalt, Tatsuhei Mise, un dulgher încă adolescent, şi Tokichi Nishikawa, specialist în biologia marină, au ajuns la aceeaşi concluzie, Secreţia scoicii în jurul unui corp străin dă naştere perlei. Ei au inserat mici corpuri străine în carapacea scoicii şi au obţinut astfel perle perfect rotunde. Munca lor a fost însă completă eclipsată de Kokichi Mikimota, fondatorul afacerii cu perle de cultură. Din 1890, luptând din greu cu lipsa de bani şi cu neîncrederea oamenilor, şi-a continuat munca până în 1908, când a obţinut prima perlă perfect rotundă. Apoi ferma sa a produs 75 la sută din totalul perlelor în lume. Perlele naturale au continuat să-şi menţină preţul ridicat până în 1920. Primul război mondial se sfârşise şi multe din elegantele vremii ţineau mortiş la perlele naturale. Criza din 1930 şi cel de al II-lea război mondial au stopat pentru o vreme toate afcerile legate de perle de orice fel. Din 1950 însă cultura perlelor s-a dezvoltat nu numai în Japonia, China şi India, ci şi în Australia şi America, perlele au căpătat noi culori, noi străluciri, aducând posesoarelor lor un plus de căldură şi de feminitate.

Descoperire arheologică de excepţie

Cel mai vechi observator astronomic a fost găsit în Egipt!

Cu mult timp înainte de construirea piramidelor, popoarele antichităţii au elaborat şi construit structuri megalitice, cu ajutorul cărora observau mişcările Soarelui şi principalilor aştri. Până acum se credea că cele mai vechi structuri megalitice au fost ridicate în vestul Europei, la Stonehenge sau Carnac. O expediţie recentă în Egipt a unei echipe de la catedra de antropologie a Universităţii Metodiste din Birmingham a dus la concluzia că, de fapt, primele „observatoare astronomice" s-au aflat mult mai la sud şi sunt mult mai vechi. Arheologii britanici, în frunte cu dr. Fred Wendorf, au descoperit lângă oraşul Nabta, în deşertul Nubiei, un sit ce conţine rămăşiţele unui cerc de piatră cu un diametru de 30 metri, pietre tombale de dimensiuni impresionante şi câteva dale dispuse într-un mod asemănător cu menhirele de la Stonehenge. Vechimea construcţiei a fost însă estimată la mai bine de 7000 de ani! Unele dintre bucăţile de stâncă cioplită au înălţimi depăşind cinci metri în înălţime şi sunt îngropate încă un metru în pământ. Greutatea lor a fost estimată la 4 tone!

Confirmând ipotezele lui Wendorf, cum că în regiunea respectivă se afla, acum şapte milenii, un observator astronomic megalitic, arheoastronomul James McKim Malville, de la departamentul de Astrofizică al Universităţii Colorado, a declarat că, prin „scanarea" zonei cu ajutorul unui satelit, s-a confirmat existenta sitului, observându-se totodată că stâlpii centrali sunt poziţionaţi pe direcţia nord-sud şi estimându-se că printre cei doi stâlpi fixaţi în mijlocul cercului de piatră oamenii preistoriei puteau face observaţii precise în legătură cu solstiţiul de vară. Analiza fotografiilor luate de pe satelit a demonstrat că, pe vremea când monumentele megalitice au fost ridicate, regiunea era una fertilă, iar clima aridă şi s-a depopulat.

Ipoteza profesorului Wendorf a fost însă contrazisă de colegii săi de la mult mai Universitate Cambridge, care susţin că pietrele ridicate în pleiul nu sunt vestigii ale unui deşert odinioară, ci urme ale unui vast sit astronomic, ci urme ale unui cult al fertilităţii. „Oamenii acelor timpuri aveau un cult pentru fertilitate şi sculpturi primitive reprezentând falusuri enorme sunt o componentă esenţială a culturii lor. Mi se pare absurd să compari asemenea reprezentări ale fertilităţii masculine cu monumente megalitice precum Stonehenge, a declarat profesorul Timothy Shape, şeful catedrei de arheologie de la Cambridge, adăugând: De altfel, urme ale acestor ritualuri s-au transmis peste milenii şi la populaţiile masai, care trăiesc actualmente în această parte a Africii".

Polemica este încă în floare şi, după cum relatează agenţiile de presă, Wendorf se pregăteşte intens pentru o nouă expediţie în zonă, programată pentru această vară, expediţie menită, în opinia sa, să spulbere definitiv îndoielile scepticilor şi să demonstreze că într-adevăr situl de la Nabta este cel mai vechi observator astronomic al omenirii. Dacă dovezile sale vor fi pertinente, cursul istoriei, aşa cum îl ştim astăzi, se va schimba, o dată cu „pietrele sale de hotar"...*(G.T.)*

Cultul violenţei în jungla Amazonului

PAUL IOAN

În zona amazoniană a Ecuadorului, mai precis în perimetrul numit Conambo, locuieşte un trib cu o filosofie a vieţii extrem de bizară. „Poporul Anchuar" - cum este denumit de către antropologi - este cu predilecţie ataşat ideii de război, aproape toţi bărbaţii tribului îşi sfârşesc viaţa în conflicte interminabile, generate de o inexplicabilă ambiţie de a dovedi comunităţii că sunt curajoşi şi devotaţi familiei şi şefilor lor.

Cercetătorul american John Patton a trăit patru ani în intimitatea tribului Aguaruar, încercând să înţeleagă de unde provine această psihologie aparte şi s-o explice apoleze la metehnele anumitor popoare „civilizate". El a constatat în primul rând că media de vârstă a bărbaţilor nu depăşeşte 39 de ani şi că pe parcursul a patru ani populaţia s-a înmulţit. Inamicii tradiţionali sunt triburile Shuar, cu care se invecinează în plină jungla amazoniană. Semnificativ în acest sens este obiceiul indienilor anchuar de a se saluta punând întrebarea „Pjamik?", adică *mai trăieşti?*

Motivele principale ale duşmăniei intertribale nu sunt de natură economică şi de spaţiu vital. Patton a observat că hrana războinicilor este mai mult decât îndestulătoare şi teritoriul ocupat este suficient pentru procurarea ei. Există chiar o suprăalimentare (peste 4.000 de calorii zilnic, din vânat şi legume sau fructe) tocmai în scopul menţinerii unei vitalităţi deosebite. Nu există o concurenţă semnificativă nici în privinţa comerţului cu obiecte de artă , arme sau produse specifice, cum ar fi berea de manioc. Atunci care să fie explicaţia excesului de violenţă transmis din generaţie în generaţie?

Răspunsul este pe cât de simplu, pe atât de cutremurător: ocrotirea familiei şi tuturor rudelor împotriva pericolului de dispariţie, prin sacrificarea propriei vieţi. A fost identificată o variantă extremă a conceptului de altruism. A fi altruist înseamnă pentru bărbaţii anchuar a fi ucigaş, războinic - *unokai* în dialectul locului. Un unokai nu doreşte nimic pentru sine, viaţa sa este în slujba perpetuării neamului lui. El ia viaţa inamicului pe care-l bănuieşte că vrea să-i decimeze tribul. A doua mare îndatorire a unui unokai este de a avea cât mai mulţi copii. Clasa luptătorilor are cel mai mare succes la femei şi rata cea mai mare a reproducerii.

Interesant este şi faptul că războinicii sunt conduşi de bărbaţi care n-au participat niciodată la conflictele sângeroase. Ei sunt şamanii (preoţii) care organizează armatele şi decid când anume să atace.Adversarul trebuie luat prin surprindere şi nu trebuie crutată viaţa nici unui combatant străin. Specialiştii au descoperit astfel mentalitatea bandelor de infractori din mediul urban al marilor metropole. În plină jungla amazoniană, cultul unei violenţe inutile ţine loc de religie şi nici o intervenţie civilizatoare n-a avut succes până acum. Războinicii anchuar dorm în continuare cu armele sub pernă.

RACHETE propulsate cu... aer!

DORIN MĂRAN

Excesul de greutate al rachetelor îl constituie amestecul de hidrogen şi oxigen care, prin ardere, asigură propulsia navei. Un cercetător de la NASA propune o soluţie radicală: alimentarea directă cu oxigen a rachetei în timpul ascensiunii ei în atmosferă.

„Într-un viitor apropiat, rachetele nu vor mai folosi „carburantul" clasic pentru propulsie". Această afirmaţie şocantă aparţine cercetătorului american Uwe Hueter, cercetător la NASA. Şi totuşi, proiectul la care se lucrează de trei ani şi care impune, ca principală sursă de propulsie, aerul, se bazează pe o concepţie realistă. Se ştie că cea mai mare parte a greutăţii unei nave spaţiale o constituie carburantul care asigură propulsia navei pentru a ieşi din atmosfera Pământului. Cantitatea necesară este în medie de 130 tone de oxigen şi 30 tone hidrogen. În plus, substanţele pentru propulsie sunt deosebit de costisitoare. Cercetătorului Uwe Hueter i-a venit ideea de a folosi oxigenul din aerul ambiant pentru a propulsa rachetele.

Sistemul e simplu

Din momentul în care nava atinge Mach 2, adică de două ori viteza sunetului, două prize de aer situate în partea dinainte a lansatorului se deschid pentru a extrage, la joasă altitudine, o cantitate optimă de oxigen din atmosferă. O adevărată cursă contra cronometru, întrucât, pe măsură ce lansatorul ia înălţime, aerul se rarefiază. Interiorul rachetei este în aşa fel construit, încât oxigenul absorbit să fie dirijat direct spre rezervorul cu hidrogen. Bineînţeles că nu poate fi anulată aprovizionarea cu oxigen de pe Pământ, pentru că decolarea care trebuie să atingă viteza Mach 2 ar fi imposibilă. Cantitatea acestuia este însă de două ori mai mică decât cea dintr-o navă tradiţională. Se preconizează, aşadar, ca acest procedeu să poată reduce cu 50% greutatea unui lansator. Un proiect îndrăznet în reconstrucţia navelor spaţiale, dar şi foarte atractiv din punct de vedere financiar, întrucât fabricanţii de rachete sunt din ce în ce mai îngrijoraţi de costurile ridicate ale sistemului de propulsie clasic.

Costurile noului tip de rachetă vor fi de 20 de ori mai mici decât cele aferente folosirii navelor tradiţionale.

Testele efectuate până în prezent au permis verificarea viabilităţii acestui proiect. Rachetele testate până acum sunt de mică anvergură, dar se preconizează că până în anul 2003 să fie realizat primul prototip de mărime naturală. În paralel se lucrează şi la un proiect de nave spaţiale destinate transportului călătorilor. Acest procedeu va necesita câteva zile de întreţinere a navei spaţiale pentru a i se asigura decolarea. Un obiectiv ce va fi realizat în preajma anului... 2020.

Revoluţie în botanică

Când, în secolul al XVIII-lea, naturalistul suedez Carl von Linné a elaborat clasificarea plantelor şi animalelor, punând ordine în cunoştinţele botanice şi zoologice acumulate până la el, acesta şi-a bazat sistemul pe observarea caracteristicilor comune ale diferitelor specii pe care le-a încadrat în unele şi aceleaşi familii. O sistematizare utilizată până în ziua de astăzi. Iată însă că, după şapte ani de cercetări, botaniştii de la Grădina botanică din Kew (Marea Britanie) pun sub semnul întrebării aceastã clasificare bazată pe aparenţa exterioară, cel puţin în ceea ce priveşte marea familie a plantelor cu flori (fanerogame). Noua clasificare pe care cercetătorii englezi o propun, clasificare pe care au încredinţat-o spre publicare revistei de specialitate „Annals of the Missouri Botanical Garden", se bazează pe studiul genotipului a 565 de plante cu flori diferite, concluziile la care au ajuns fiind cu totul surprinzătoare. Astfel, ei au stabilit, de exemplu, că lotusul are gene comune cu platanul, iar trandafirul cu urzica şi smochinul, urmând a aparţine astfel la familii diferite, organizate pe criterii de înrudire genetică. Apare astfel o nouă clasificare, bazată pe caracteristicile comune profunde, depistabile la nivelul nucleului celular, în locul celei clasice, bazată doar pe morfologia (forma) exterioară a speciilor.

Puritatea se plăteşte...

Crearea unor linii genetice pure şi omogene de animale de experienţă este un factor de o deosebită importanţă pentru cercetările biomedicale. Din acest motiv, asemenea specii, obţinute la capătul unor costisitoare şi îndelungi cercetări, sunt protejate prin brevete. Din motive lesne de înţeles, acest lucru nu este posibil şi în cazul oamenilor, deşi specia umană este cea mai interesată de progresul tratamentelor genetice. Constatând că populaţia Islandei, de circa 270000 de locuitori, se bucură – probabil din cauza izolării – de o mare omogenitate din punct de vedere genetic, societatea americană DeCode Genetics, la comanda firmei farmaceutice Hoffman Laroche, a oferit 200 milioane de dolari pentru a avea, timp de 12 ani, acces la dosarele medicale şi genetice ale populaţiei acestei ţări. Acordul face obiectul unei legi speciale, chiar dacă populaţia se teme că, astfel, secretul medical nu va mai fi protejat în mod corespunzător. Însă pentru 200 milioane de dolari, inconvenientul pare totuşi minor...

AL BEAN: curaj şi competenţă

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

▼Chiar şi comandantul misiunii SKYLAB-2, comandorul pilot şi inginer Al Bean, astronaut al NASA din 1963 şi fost pilot al Modulului Lunar în zborul APOLLO-12 (noiembrie 1969), nu a putut evita „răul de spaţiu" care a afectat profund prima săptămână pe orbită a echipajului şi a pus sub semnul întrebării continuarea misiunii...

▼La 1 august 1973, o nouă veste a alarmat specialiştii de la Houston: scurgerea combustibilului din două micro-rachete direcţionale ale cabinei APOLLO putea compromite aducerea echipajului pe Pământ; atunci s-au propus fie încetarea misiunii şi revenirea de urgenţă a cabinei cu echipajul, fie pregătirea unei misiuni de salvare, pentru care fuseseră deja propuşi astronauţii-salvatori: Vance Brand şi Don Lind...

▼Cu toate inspecţiile extravehiculare făcute sistemelor cabinei de astronauţii Lousma şi Garriott, incertitudinile au domnit până la... 27 august (!), când NASA a confirmat că sistemul APOLLO + CSM cu care sosiseră astronauţii pe orbită îi va putea readuce pe sol!

▼În ceea ce priveşte viaţa şi activităţile echipajului, ele s-au desfăşurat conform devizei lansate de dr. Cristopher Kraft, director al NASA: „...Noi procedăm ca şi cum misiunea s-ar desfăşura în mod normal...", această dispoziţie a fost apreciată de comandantul echipajului Al Bean astfel: „Aţi hotărât ceea ce trebuia!". Aceste cuvinte au definit încă o dată principalele calităţi ale astronautului Bean: curaj şi competenţă profesională.

Remember

▼De fapt, încă din apreciind în mod special calităţile profesionale ale astronaut inginer şi pilot, Wesleyan College i-a conferit lui Bean titlul de Doctor Honoris Causa („Honorary Doctore of Science").

▼La bordul SKYLAB-2 printre sarcinile punctuale ale comandantului Bean s-a numărat şi activităţile derulate la Telescopul APOLLO (ATM), care a furnizat peste 7000 imaginii ale Soarelui, incluse circa 100 de erupţii (dintre care 4 extrem de violente!).

▼Tot Bean a răspuns şi de operaţiile de încărcare/descărcare a casetelor cu file ale Telescopului şi aducerea lor în cabina APOLLO pentru fi recuperate; această activitate, la care se adaugă inspecţiile ale cabinei APOLLO – toate efectuate în EVA (activitate extravehiculară) – i-au „ridicat" la 15 martie de ore petrecute fie pe Lună, fie în spaţiul liber!

▼În sarcina astronautului-comandant Bean a stat şi efectuarea întocmai a activităţilor destinate dezactivării şi stocării echipamentelor staţiei, cuprinse într-o listă lungă de... 15 metri, urmare a circa 35 de mesaje transmise de la sol!...

▼Împreună cu Garriott, Bean a folosit intens cele şase camere multispectrale, precum şi celelalte echipamente din completul EREP (Earth Resources Experiment Package), care au furnizat peste 16000 imagini multispectrale destinate teledetecţiei resurselor terestre din foarte multe regiuni ale globului.

▼Bean a făcut parte, ca rezervă a comandantului, din echipajele destinate Misiunii SOIUZ-APOLLO (iulie 1975); el este decorat cu numeroase ordine şi medalii.

(Va urma)

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIŞINĂU	100,9 FM
BUCUREŞTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCŞANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOŞANI	93,1 FM	IAŞI	91,9 FM
BRAŞOV	105,5 FM	PITEŞTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEŞTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REŞIŢA	70,79 FM
CĂLĂRAŞI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANŢA	91,1 FM	TG. MUREŞ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

TURNUL temporal

NATAN GARŞTEA

Timpul prezent: Eu a avea un noroc fenomenal. Din zece mii de ore pe care le patrula schimbul nostru, crima a se petrece anume în sectorul meu.

Din spitalul Turnului eu a fi informat că în timpul lor ei a depista un poliţist mort care a veni din timpul controlat de mine, El a fi desfigurat şi a nu putea fi identificat. Ei a încerca să localizeze cât mai exact momentul în care a fi ucis poliţistul.

Eu a lucra în Poliţia Temporală de douăzeci de ani liniari şi în această perioadă a nu fi ucis nici un poliţist. Acest caz a fi primul. Şi eu a nu crede că a se mai putea repara ceva. Dacă omorul a se petrece undeva în afara Turnului, atunci da. Atunci nimic mai elementar. Pur şi simplu a te întoarce prin timp puţin înaintea crimei şi a o preîntâmpina.

În turn, însă, totul a fi astfel. Aici timpul a fi neliniar. Aici noi, poliţişti, în vorbe şi în gând a utiliza doar infinitivul verbelor, lipsindu-ne astfel de categoria „timp". Aici a nu se putea spune că ceva a se petrece înainte de altceva. Aici orice eveniment a se petrece veşnic şi toate evenimentele a avea concomitent. Aici a fi Turnul Temporal.

Cei de la spital a localiza adresa pentru moment a crimei. Timpul minus două ore.

Când a ajunge eu acolo, a mai avea la dispoziţie vreo cinci minute rezervă.

Eu a mă ridica din fotoliu. Eu a transfera controlul sectorului meu la postul următor. Eu a intra în cabina temporală. Eu a pronunţa cu glas tare, adresându-mă microfonul în perete: „Timpul minus două ore". Eu a dispărea din timpul prezent.

Timpul nu există: Eu sunt întins pe lungimea a două ore. Sunt non existent.

Deşi la fiecare salt mă conving pe mine însumi că atunci când nu există timp nu pot exista nici senzaţii, impresia continuă să persiste.

La lecţiile de teoria salturilor temporale ni se arată că senzaţiile pe care le avem în timpul saltului apar în momentul întoarcerii la timpul normal. Ele sunt proiectate retroactiv de creierul nostru în perioada non-existenţei noastre, pentru a umple cu o părere de viaţă gaura creată în textura existenţei. Iar noi ţinem minte că în acea perioadă avem gânduri şi senzaţii.

Şi eu acum cred că gândesc, cred că mă simt întins pe perioada a două ore. Toate acestea nu sunt veridice. În realitate, acum este scurta trecere de la *„Timpul nu există"* la viaţa normală, când conştientul îşi revine şi simte în sine o ruptură de două ore lungime pe care începe să o umple în panică cu tot ce nimereşte - iată ce se întâmplă acum.

Timpul minus două ore: Primele senzaţii pe care le-am avut după salt - durere în tot corpul şi impresia că mă asfixiam. Totul era în regulă, aşa se întâmpla de fiece dată. Eu am tras din răsputeri aer în plămâni, ochii însă nu i-am deschis. Era devreme, dacă i-aş fi deschis atunci, ameţeam şi nu mai puteam face nimic o oră întreagă. Am stat răbdător un timp, respirând adânc. Gata. Mi-a trecut. Puteam să pornesc.

Timpul minus o oră, 59 de minute: Mă grăbeam fiindcă mai aveam puţin timp la dispoziţie. Aşa cum mi-am revenit din salt vreun minut, din rezervă au mai rămas patru minute timp liniar, minute în care trebuie să arestez criminalul. Din mers mi-am inclus toate sistemele de securitate corporală şi transport liniar temporal individual. Acum, dacă aş fi rănit sau ucis, corpul meu s-ar transporta automat la spitalul nostru, ce se află în timpul minus opt mii ore. Tot din mers mi-am verificat arma şi am început să caut sistematic toate încăperile.

Nivelurile Turnului nu se deosebeau unul de altul. Cândva demult-demult a fost construit primul nivel al Turnului ce s-a multiplicat la infinit în viitor şi trecut. Acum nimeni nu mai ştia care anume a fost acel nivel. Profesorul nostru de „Istoria Poliţiei Temporale" glumea deseori spunând că acel nivel se află în mijlocul Turnului, problema constând în a şti unde se afla acel mijloc.

Timpul minus o oră, 55 minute: Împuşcătura a răsunat chiar în încăperea vecină. Uşa era deschisă şi s-a auzit cum a căzut un corp. Mi-am scos arma şi m-am uitat prin uşa întredeschisă.

Totul era clar: am întârziat şi acum totul era iremediabil pierdut. Un tip îmbrăcat în uniforma Poliţiei Temporale stătea cu spatele la mine, la vreo doi metri de uşă. Pe podea la picioarele lui era întins un alt tip în care primul a tras. Primul a mai împuşcat de două ori, din omul de pe podea nu a mai rămas nimic – era clar că cei de la spital nu l-au putut identifica. După rămăşiţele uniformei se putea spune, totuşi, că fusese poliţist.

Timpul minus o oră, 54 de minute, 14 secunde: Omul de pe podea a dispărut. Probabil s-au activat sistemele de securitate personală şi l-au transportat la Spital. Criminalul a rămas aplecat înainte, cu dezintegratorul în mână, creând impresia că aşteaptă ceva.

Aruncă arma, i-am spus, eşti arestat.

Nici n-a tresărit, de parcă se aşteptase la aşa ceva. A stat puţin nemişcat, apoi brusc a început să se întoarcă spre mine, strigând „Stai, nu tra...". Am tras. El, desigur, a căzut mort. Nu greşesc la trageri niciodată.

Am făcut doi paşi spre el şi i-am văzut faţa. Pe podea eram chiar eu.

Timpul minus o oră, 53 minute, 36 secunde: Mai departe acţiunile mele au fost mecanice. De la venirea la Poliţie mi se tot spunea că cel mai groaznic lucru este întâlnirea cu mine însumi. Deşi acest lucru s-a produs, mai încercam încă să-l evit. Am tras de două ori în acel mort, apoi cadavrul meu a dispărut. A intrat în funcţiune transportul temporal. Am rămas singur.

Timpul minus o oră, 53 minute, 08 secunde: Nu, nu singur. M-am îndepărtat încet, încet din spate şi, îngrozit, aşteptam. Deşi eram sigur că, în spatele meu, în cadrul uşii stăteam eu cu arma pregătită. Aşteptam.

Aruncă arma, mi-am spus, eşti arestat.

Ce trebuia să fac? Peste o clipă aveam să trag în mine. Mă cunoşteam: în asemenea clipe sunt foarte încordat. Şi dacă mi-aş fi văzut propria faţă, aş fi tras cu siguranţă. Dar ce mai puteam să fac? Am simţit că îmi pierd judecata. Trebuia să-mi explic cumva ce se întâmplă. Am început să mă întorc. Faţa era deja îndreptată spre mine, mă recunoşteam de acum... Degetul care îmi era atât de familiar a început să apese trăgaciul.

Stai, nu tra...

Prea târziu...

Era una din acele nopţi rare, ale Beznei, când visele bântuiau creierele amorţite de febră şi frig. Wops gemu adânc şi se zvârcoli în somn. Bezna îi dăruise un coşmar, ceea ce însemna o luptă cu necunoscutul. Iar Legea cerea ca necunoscutul să fie învins, şi nu dezvăluit.

Nopţile lui Wops

Piciorul îi alunecă pe clisă şi căzu cu un pleoscăit obscen. Înjură cu muşchii tremurându-i de efort şi se ridică. Mai întâi într-un genunchi, apoi, atent la orice mişcare în jurul său, reveni la verticală. Gâfâia cu palmele sprijinite pe pulpe şi deodată încremeni cu arma scoasă din toc. Zgomotul ce se apropia nu era în nici un caz cel al vânatului pe care îl pierduse.

La început, o impresie de tânguire. Privi alarmat în jur – o pădure întreagă părea că scârţâie, contorsionându-şi trunchiurile. Însă auzul său fin reuşi să desluşească direcţia de unde venea zgomotul. De jur împrejur simţi viaţa cum se retrage, jungla rămânând într-o linişte deplină. Doar scârţâitul înfiorător, întinzându-i nervii la maxim. Privi spre locul de unde trebuia să apară, aşteptă încordat, cu sângele bubuindu-i în timpane. Nu avea cale de retragere – în pădure era mai vulnerabil, cu atât mai mult dacă ar fi oferit spatele prin fugă. Distinse la câţiva paşi, în marginea desişului, un craniu uriaş de fiară, cu osul galben şi crăpat năpădit de muşchi. O limbă verde cărnoasă, aburindă, printre mandibulă şi maxilar.

Grafică de DANIEL FARCAŞ

Tresări când scârţâitul păru să înflorească brusc lângă el. În luminiş apăruse ca din neant un fluture gigant, cu aripile – petale negre, lucioase, nervurate delicat – terminate cu gheare ascuţite şi drepte ca nişte lame. Corpul gros era învelit într-un puf maroniu precum blana animalelor în putrefacţie. Deasupra trupului umflat trona un ghem de oase ramificate şi încâlcite ca un desiş de spini. În interiorul gogoşii osoase se bălăngănea capul, mare şi rotund, cu un singur ochi în frunte, galben puruios. La baza capului atârnau doi colţi încovoiaţi.

Fluturele mişca uşor din aripi şi vânătorul se strâmbă cu intenţia vădită de a-şi acoperi urechile cu palmele. Din coada insectei ţâşni un ac. Omul se aruncă în noroi şi trase din cădere. Acul zbură pe deasupra. Se redresă rapid încercând să mai tragă încă o dată. Proiectilul lovise ramificaţiile ce protejau capul şi ricoşase. Simultan cu revenirea lui, ţâşnise una din gheare şi-i smulse arma cu tot cu palmă. Bucata ruptă se roti prin aer, însă, înainte de a atinge pământul, printr-un orificiu al craniului ţâşni o altă limbă şi o prinse din zbor.

Vânătorul căzu în genunchi fulgerat de durere. Fluturele era deja lângă el. Încercă să scoată pumnalul, însă ghearele i se înfipseră în corp mult prea rapid şi-l traseră în sus, spre colţi. Care-i sfărâmară imediat capul.

*

Întunericul se topise sfârâind şi albul zilei luase în stăpânire teritoriile. Întotdeauna după Beznă urma Lumina-care-Curăţă-Tot. Trupul lui Wops zăcea nemişcat. Lumina pătrunsese până la el timidă, adulmecând.

Cu un geamăt uşor, Wops se deşteptă. Se întinse din toate încheieturile, apoi îşi desfăcu larg aripile şi cu un scârţâit prelung ieşi în ziuă, expunându-şi corpul pufos, pătat de sânge. Lumina îl învălui imediat, caldă şi lacomă, ştergând orice urmă a luptei.

„Ceva a fost stricat în lighioana asta", gândi el înainte de a se înălţa.

COSTI GURGU

Debut

BAIA

Am ieşit de sub duş şi i-am arătat soţului meu floarea ce-mi răsărise sub umărul drept. El a privit-o fără să spună nimic.

Eu m-am amuzat foarte tare şi n-am pierdut nici o ocazie de a mă lăuda întregului nostru orăşel.

Acum câteva zile, sub umărul stâng, în timp ce făceam duş, mi-a apărut o a doua floare.

Soţul meu a dat câteva telefoane unor prieteni şi s-a interesat de un medic. Era sincer convins că am o maladie şi că o să mor, iar el nu va şti să se descurce fără mine în viaţă.

Duminica trecută am tras o fugă la soră-mea. E divorţată şi are trei copii. Soţul meu era plecat la meci, aşa că în ziua aceea nu au fost la parcul de distracţii.

Curioasă din fire, am făcut o baie crezând că-mi vor apărea şi alte flori. M-am înşelat. Am privit întristată în jur. Oglinda avea pete ruginii. Faianţa era crăpată. Pereţii erau umezi. Din bucătărie venea un puternic miros de mâncare arsă.

Soră-mea a făcut o cafea. Am fumat ţigări fără filtru. Ea nu avea nici o părere despre fenomen. Mi-a cerut însă un împrumut, să-şi poată plăti întreţinerea.

Dintr-o dată am auzit vacarmul de pe stadion. În mod straniu, am distins cu claritate glasul soţului meu. Era vocea unui bărbat pe deplin stăpân pe sine şi pe deplin încrezător în forţele sale.

OVIDIU BUFNILĂ

INCHIZIŢIA

Brent Carter a scăpat hârtiile îngălbenite de timp. Nu îi venea să creadă ce noroc a avut, şi-a lipit spatele de zidul rece de piatră al catacombei. Putea să caute mai multe vieţi la rând în catacombele labirintice de mulţi kilometri ale Vaticanului. S-a aplecat şi a strâns foile. Era un raport al inchiziţiei spaniole de prin 1456, despre condamnarea unor demoni veniţi din stele şi executarea lor. Carter era un tânăr cercetător. Era sigur că şi-a făurit cariera.

...Anul 1456 al Domnului, oraşul Cartagena. În ziua de vineri o stea căzătoare a luminat cerul în miez de noapte. Oamenii au ieşit înspăimântaţi pe străzi şi au sunat clopotele toţi. Se rugau şi se întrebau. Semn diabolic sau Dumnezeiesc. Ziua următoare oamenii îngroziţi au fugit din pădure şi au spus că au văzut trei fiinţe stranii îmbrăcate în argint cu coif de sticlă şi nişte tuburi pe spate legate prin ţevi de coifuri. Am trimis gărzile inchiziţiei să-i aresteze. Treaba a fost uşoară, nu au opus rezistenţă. Au fost conduşi în castel pentru interogatoriu în sala cea mare. Episcopul, membrii înaltei inchiziţii, alţi preoţi cu cruci, tămâie, se rugau încontinuu ca să blocheze puterea demonilor, că ce altceva putea fi? Şi o mulţime de soldaţi cu mâinile pe arme. Şi, în sfârşit, eu, scribul. Fratele Antonio.

Audierea a început. Nu putem să ne înţelegem verbal. Au fost aduse foi de hârtie, străinii au desenat stele, constelaţii, am dedus că de acolo au venit. Le-am arătat crucea, dar nu s-au închinat, un semn rău. Până hotărâm soarta lor erau conduşi în temniţă. Episcopul şi membrii inchiziţiei, după lungi dezbateri, au ajuns la înţelegere. Îi vom arde pe rug. Dacă sunt demoni, vor muri, dacă sunt îngeri, se vor înălţa în ceruri. Gărzile s-au dus după ei în celulă. Pe pereţi au găsit tot felul de desene ciudate şi scrieri enigmatice. Rugurile erau pregătite. Demonii şi-au dat seama, au încercat să scape, dar prea târziu, au fost legaţi. Flăcările i-au cuprins, dar minune! hainele din argint nu au luat foc, dar tuburile purtate pe spate au explodat ieşind un fum negru albăstrui. Curioşii strânşi au început să cadă secerati. Tot oraşul murea. Înalţii demnitari erau mai departe şi au fugit, oamenii se băteau pentru cai, era groaznic. Ne-am întors doar a doua zi, când puterea răului scăzuse. Peste tot morţi şi i-au transportat pe munte, apoi au fost aruncaţi în prăpastie într-o mlaştină, împreună cu căruţa lor argintie. Toţi soldaţii au murit după câteva zile şi boii înhămaţi la căruţe. Toate vieţuitoarele au părăsit mlaştina, iar vegetaţia s-a ofilit. Celula unde erau captivi a fost zidită, morţii îngropaţi în gropi comune. Închei raportul, rugându-mă să scăpăm de asemenea vizite.

ADRIAN VĂMAŞ, Arad

BEBELUȘI PENTRU ANUL 2000

Cei ce se pricep să folosească orice moment favorabil pentru a-şi face reclamă şi a câştiga în cele din urmă n-au pierdut din vedere ideea de „a arvuni" primii bebeluşi care se vor naşte în prima zi a anului 2000. Ba chiar s-au gândit să declanşeze din timp campaniile publicitare pentru a fi siguri că în zorii lui 2000 vor dispune de „materialul de senzaţie" scontat. Au lansat aşadar oferte tentante şi recompense grase cuplurilor dispuse să conceapă un copil care să se nască „la comandă", într-o anumită zi, chiar şi la o anumită oră. Unii patroni de complexe hoteliere de lux din Suedia au lansat cuplurilor interesate să intre în acest joc invitaţia de a petrece una sau mai multe nopţi romantice într-unul din apartamentele cu multe... stele destinate de obicei doar personalităţilor, să se înfrupte din cele mai sofisticate meniuri ale casei, să beneficieze de orice alt serviciu asigurat de hotel, bineînţeles totul fiind pe gratis. Iar pentru momentul naşterii copilului, se promiteau cadouri incredibile. Chiar şi în Rusia, la începutul acestui an, în ediţia din 21 ianuarie, gazeta Komsomolskaia Pravda propunea cititorilor săi să aibă în vedere ziua de 27 martie 1999, dacă vor să aducă pe lume un copil în prima zi a anului 2000 şi, totodată, dacă vor să primească atunci cheile unui autoturism nou-nouţ, de ultimă oră ca performanţe şi design.

Acum, la ora bilanţului, se vorbeşte despre crunta dezamăgire a celor ce au considerat că pot profita chiar şi de pe urma ne-născuţilor. Cuplurile amatoare să conceapă copii la comanda altora au fost cam puţine. (A. Popescu)

■ *La numai cinci ani...*

FIUL UNUI POLIȚIST – COMPLICE LA UN JAF!

Într-o noapte de la sfârşitul lunii martie, poliţiştii unei secţii din oraşul englez Coventry au fost surprinşi să primească vizita inopinată a comandantului lor, maiorul Lesley Brown. Şeful nu venea însă în control, ci ca să le ceară colegilor sprijinul în depistarea unor hoţi care, cu numai o oră în urmă, îi spărseseră casa. Ce se petrecuse? Trezit din somn de nişte zgomote ciudate, Russell Brown, fiul poliţistului, în vârstă de numai cinci ani, se ridicase din pat şi, ieşind din camera lui, ajunsese în holul principal al casei. Acolo, surpriză: dăduse nas în nas cu un „nene" deghizat în Popeye Marinarul, care-i spusese că nu-i decât un prieten al tatălui său şi vrea să-i facă acestuia o farsă. Entuziasmat, puştiul - al cărui idol era, coincidenţă sau nu, tocmai personajul de desene animate mare amator de spanac - s-a grăbit să-i arate unde-şi ţine maică-sa bijuteriile, unde se află pistolul tatălui şi cam ce chestii poate face combina muzicală ultimul răcnet pe care poliţistul abia şi-o cumpărase. Normal că „Popeye" n-a stat pe gânduri şi, în timp ce se întreţinea cu copilul, căra obiectele de valoare din vila familiei Brown prin grădină, predându-le, peste gard, complicelui său, ce aştepta într-un microbuz. Trezit din somn, deşi dormea într-o cameră situată vizavi de cea a băiatului, maiorul Brown a intuit că ceva nu-i în regulă şi s-a furişat în birou, să-şi ia pistolul. Dar hoţii fuseseră mai rapizi: i-l volatilizaseră deja! Fără să se descurajeze, poliţistul a mizat pe cartea surprinderii. S-a repezit în hol, tocmai în spatele pungaşului care-i căra aparatul video, în vreme ce Russell, topit de fericire că-i poate fi de folos lui... Popeye, ţinea uşa dinspre grădină deschisă.

Speriaţi, hoţii au lăsat baltă acţiunea ş au fugit cu lucrurile agonisite până în acel moment.

Graţie eforturilor poliţiei din Coventry, ei au fost însă prinşi, după numai două zile, la volanul unei maşini, de asemenea, furate, şi încarceraţi. Russell, în schimb, a scăpat cu o dojeneală zdravănă şi a rămas cu profunda satisfacţie că l-a ajutat pe Popeye să facă muşchi cărând „combina lui tăticu'"... (G.T.)

■ *Trei săptămâni prizonier într-o grotă*

GERALD THIM NU SE MAI TEME DE MOARTE

Aventura lui Gerald Thim - pasionat de vânătoare şi pescuit - a început lângă localitatea Aklavik, Canada, aproape de ţărmul Mării Beaufort. Se lăsase seara, iar cerul era atât de senin, încât credeai că poţi fura stelele cu mâna. Ferit de frigul pătrunzător şi de vânt, Gerald îşi pregătea de-ale gurii în cort, încălzindu-se la un foc zglobiu. Deodată, Sam, câinele său, devine atent. Simţurile câinelui nu se înşelaseră. O sălbăticiune dădea târcoale intruşilor din acea zonă, atrasă şi de mirosul ademenitor al mâncării. Frumosul hasky se repede afară din cort şi porneşte ca din puşcă într-o direcţie anume, fără să-i mai pese de chemarea stăpânului. Se încinge o cursă îndârjită prin noapte. Gerald aude urletele unui lup, probabil izolat de haită, şi porneşte şi el după Sam. Urmărirea a ajuns în preajma unei grote pe care vânătorul o ştia foarte bine. Câinele şi lupul pătrund vijelios înăuntru. După o clipă de ezitare, intră şi Gerald. În momentul următor, o plapumă uriaşă de gheaţă şi zăpadă cade de pe un povârniş, împreună cu mai multe stânci, şi blochează intrarea... Era 2 martie 1998.

La început, Gerald nu s-a speriat prea tare. Uitând de lupta pe viaţă şi pe moarte ce se încinsese între câine şi lup, el încearcă să deblocheze gura grotei. Minutele trec şi nu face nici un progres. Afară se porneşte o ninsoare cumplită, iar vântul zideşte practic ieşirea. Disperarea îl cuprinde tot mai mult şi caută o altă scăpare. Zadarnic. Îşi concepe un plan de supravieţuire. Între timp, Sam ucisese lupul. Peste câteva zile, amândoi încep să se hrănească cu puţina vegetaţie dinăuntru. Frigul şi foamea îi doboară din ce în ce mai mult. Ambii îşi economisesc forţele, sperând într-o minune...

...Care se produce abia pe 27 martie. În acea zi, Soarele s-a îndurat de ei şi, prin topirea parţială a gheţii, zidul a putut fi forţat. Câteva ore mai târziu, au întâlnit oamenii ce-i căutau. Gerald şi-a revenit în câteva zile. Pentru el, spectrul morţii nu mai există. *(P. Ioan)*

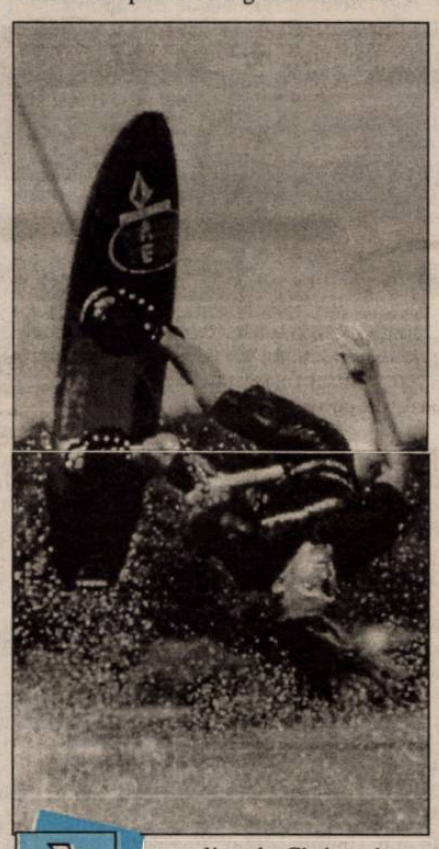

■ *Voinţa învinge destinul*

A ÎNVĂŢAT SĂ MEARGĂ A DOUA OARĂ

Australianul Christopher Davilla este o mărturie cât se poate de elocventă a culmilor voinţei umane, a tenacităţii şi perseverenţei în lupta cu vicisitudinile soartei. Povestea adevărată a acestui tânăr a debutat cu o dramă petrecută pe când avea optsprezece ani, adică în 1990.

Chris locuia în localitatea Mackay, pe coasta estică a Australiei, scăldată de Marea Coralilor. Se angajase pe timpul verii ca salvamar. Într-o seară, el observă din postul său aflat într-un turn, pe plajă, cum o şalupă pluteşte în derivă, la câteva zeci de metri de mal. Văzând că semnalizările luminoase nu sunt de nici un folos, Chris porneşte vijelios spre locul cu pricina, înotând împotriva valurilor stârnite de un vânt puternic. În momentul când s-a apropiat suficient de mult pentru a comunica cu cei din şalupă, aceasta a pornit brusc, îndreptându-se către el. Navigatorii de ocazie nu-l văzuseră. Strigătele salvamarului au fost recepţionate prea târziu. Ambarcaţiunea a trecut pur şi simplu peste el. Încercând să se ferească, tânărului i-au fost lovite ambele picioare, provocându-i-se fracturi multiple.

Când şi-a revenit din leşin, Chris era deja pe patul de spital. Gravitatea rănilor a impus o serie de operaţii foarte complicate, timp de doi ani. Medicii se străduiau să-l facă să meargă normal, fără nici un sprijin. Tijele aplicate în ambele gambe reprezentau ultima soluţie. Cu o voinţă extraordinară, Chris exersa mersul ore în şir, cu ajutorul fratelui său şi a prietenei lui. Dorea să redevină sportivul de altădată, să-şi recapete vitalitatea ce-l făcuse campion la surfing. Ura cârjele de care, vai, trebuia să se folosească... Şi în vara anului trecut, după opt ani de străduinţe supraomeneşti, Chris Davilla a făcut o mare surpriză tuturor celor ce-i cunoşteau drama: s-a înscris la unu din obişnuitele concursuri de surfing de pe ţărmurile australiene şi s-a clasa al treilea! Nimeni nu mai poate obser va vreo diferenţă faţă de perioada di naintea accidentului. Poate doar cica tricile să mai amintească de teribila în cercare pe care a depăşit-o cu brio (î fotografie, Chris executând un sa spectaculos printre valuri). *(P. Ioan)*

Seceta - cel mai mare inamic al traficanţilor de droguri !

Ceea ce nu au reuşit anul trecut poliţiştii de pe cuprinsul întregului stat american Florida au făcut cele cinci săptămâni de secetă continuă abătută asupra regiunii. Oficialităţile oraşului Meadville anunţau, la 23 august 1998, descoperirea unor terenuri pe care se cultiva marijuana şi arestarea proprietarilor acestora. Oamenii legii apreciau că de pe terenurile cu o suprafaţă totală de câteva zeci de hectare s-ar fi recoltat plante din care s-ar fi produs zeci de kilograme de drog. Cum s-a petrecut însă această descoperire? Lucrurile ţin de domeniul comediei: patrulând deseori cu elicopterele deasupra regiunii, poliţiştii au observat că, în ciuda secetei prelungite, anumite parcele de vegetaţie erau în continuare verzi, în vreme ce zonele din jurul lor se îngălbeniseră de tot, sub soarele arzător al Floridei. Enigma era uşor de rezolvat şi, o dată ajunşi la sol, într-o vizită surpriză, ei au realizat de ce parcelele respective erau atât de verzi: stăpânii lor le îngrijeau ca pe ochii din cap, fiindcă de pe urma drogurilor obţinute de acolo ajunseseră milionari! Acum, ei nu mai au probleme cu seceta: stau la răcoare, într-o închisoare de maximă securitate din Miami şi se plictisesc teribil. Aşa că, să le mai treacă de urât, frecventează asiduu biblioteca închisorii, minunându-i pe gardieni cu sârguinţa lor. Or fi citit şi „Ce verde era valea mea"? (G.T.)

■ *O controversă*

MICHAEL JACKSON ARE O DUBLURĂ?

CEBIT, celebrul supershow al calculatoarelor care se desfăşoară anual la Hanovra, se afla în a doua sa zi. Participanţi şi public – mai mulţi parcă decât oricând. Agitaţie, dorinţă de informare, întrebări în stânga şi în dreapta – nimic deosebit, veţi spune. Da, doar că, în loc ca întrebările să fie cele obişnuite, adică, de exemplu, „merge şi cu Windows" sau „ce memorie are?", întrebarea aflată pe buzele tuturor era una singură: se află, într-adevăr, la târg Michael Jackson?

Cum s-a ajuns la aşa ceva? Întreaga poveste a pornit de la un consilier de presă care a anunţat mai multe ziare şi posturi radio şi TV după ce a „circulat" pe sub mână, ştirea că celebrul popstar american urma să viziteze CEBIT-ul. Ediţia de la Hanovra a celebrei reviste „Bild" a publicat ştirea. Pe aeroportul din oraş a aterizat un avion privat de tip *Lear* din care a coborât un pasager însoţit de o adevărată armată de bodyguarzi, care a fost anunţat drept Michael Jackson. Şi ca lucrurile să fie şi mai complicate, se ştia deja că Jacko urma să dea un concert la München şi să apară într-o celebră emisiune a ZDF-ului, intitulată „Pariaţi că..."

Cine a fost deci să viziteze standul firmei de software Windhorst? Oficialii firmei afirmă sus şi tare că însuşi Jacko a fost la ei şi s-a interesat de cele mai noi realizări multimedia. Dar dacă a fost doar o dublură a sa? În aceeaşi zi, cu o oră mai târziu, misteriosul vizitator purtând ochelari negri şi o eşarfă peste partea inferioară a feţei, exact aşa cum se aştepta oricine să arate Michael Jackson, şi-a făcut o scurtă apariţie în faţa jurnaliştilor, după care s-a urcat într-un Audi A8 de culoare verde şi a dispărut în trombă. A fost el? N-a fost el? Ca şi cafenelele şi restaurantele de pe platforma CEBIT-ului, această problemă rămâne deschisă zi şi noapte... *(M. Dorobanţu)*

Săptămâna 10 - 16 mai

TVR 1

LUNI 12.00 TVR Info 13.00 TVR Craiova 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 15.30 Mapamond 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Familia Simpson" 18.10 Serial: „Sunset Beach" 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Primul val" 21.50 Teatrul Național TV prezintă: „Repetabila scenă a balconului" de Dumitru Solomon 23.35 Scena 0.10 Întâlnirea de la miezul nopții.

NICK NOLTE
TVR 1,
sâmbătă, ora 23.25

MARȚI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Cluj-Napoca 10.05 TVR Iași 11.00 TVR Timișoara 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 15.30 Ecclesiast '99 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Familia Simpson" 18.10 Serial: „Sunset Beach" 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 21.00 Telecinemateca: „Lege și harabaură" (SUA, 1974) 23.00 Principiul dominoului.

MIERCURI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Cluj-Napoca 10.05 TVR Iași 11.00 TVR Timișoara 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 15.30 Pro Patria 16.20 Disney 16.50 Fotbal: F.C.M. Bacău – Oțelul Galați 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 20.50 Fotbal: Olympique Marseille – A.C. Parma 23.30 Cultura în lume.

JOI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Cluj-Napoca 10.05 TVR Iași 11.00 TVR Timișoara 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 15.30 Convieţuiri-magazin 16.30 Disney 17.30 Serial: „Familia Simpson" 18.10 Serial: „Sunset Beach" 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Miracole" (ep.1) 22.10 Cu ochii'n 4 0.30 Bank-note.

VINERI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Cluj-Napoca 10.05 TVR Iași 11.00 TVR Timișoara 13.00 Convieţuiri 15.30 Emisiune în limba germană 17.00 Ceaiul de la ora 5 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 22.00 Film: „Fetele din Piața Spaniei" (Italia, 1997, partea I) 23.45 Planeta cinema 0.35 Film: „Pătrundere ilegală" (SUA, 1992).

SÂMBĂTĂ 7.00 Bună dimineața, de la... Iași! 8.30 Desene animate 11.00 Film: „Tânărul Sherlock Holmes" (SUA, 1985) 12.50 A doua alfabetizare 14.10 Turnul Babel 17.00 Serial SF: „Star Trek – Generația următoare" 18.00 Sarabanda 19.00 Teleenciclopedia 19.50 Săptămâna sportivă 20.00 Jurnal 22.30 Serial: „Farmece" 23.25 Film: „Praznic de noapte" (SUA, 1997). Cu: Nick Nolte.

DUMINICĂ 7.00 Bună dimineața, de la... Cluj-Napoca! 7.50 Lumină din lumină 8.30 Desene animate 9.05 Kiki Riki Miky 11.00 Viața satului 14.30 Video-magazin 16.00 Sarabanda 16.50 Fotbal: Dinamo – Steaua 19.00 Serial: „Aproape perfect" 20.00 Jurnal 21.00 Film: „Secrete îngropate" (SUA, 1994) 22.30 Serial: „Comisarul Wycliffe" 23.25 Telesport 0.15 Time Out.

TVR 2

LUNI 12.00 Serial (r): „Comisarul Wycliffe" 13.15 Serial: „Rebelul" 14.00 Convieţuiri 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Care pe care! 19.40 Sănătate, că-i mai bună decât toate! 20.10 Serial: „Căsuța din prerie" 21.00 Credo 22.00 Film: „Departe de ochii lumii" (ultima parte) 23.40 Patrimoniu.

MARȚI 7.00 TVM * Telematinal 8.00 Desene animate 10.00 Ecranul (r) 13.15 Serial: „Rebelul" 14.00 Convieţuiri 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Care pe care! 19.10 Dosarele istoriei 20.10 Serial: „Căsuța din prerie" 22.00 Concursul internațional „Jeunesses Musicales" 23.15 Pelerinaje.

LEONARDO DI CAPRIO
PRO TV,
sâmbătă, ora 22.00

MIERCURI 7.00 TVM * Telematinal 8.00 Desene animate 10.30 Ecclesiast '99 (r) 13.15 Serial: „Rebelul" 14.00 Emisiune în limba maghiară 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Care pe care! 19.30 Campionatul mondial de hochei 21.30 Serial: „Căsuța din prerie" 22.30 Contemp-art 23.30 Campionatul mondial de hochei.

JOI 7.00 TVM * Telematinal 8.00 Desene animate 11.15 Cultura în lume (r) 13.15 Serial: „Rebelul" 14.00 Emisiune în limba germană 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.55 Campionatul mondial de hochei 20.10 Serial: „Căsuța din prerie" 20.55 Campionatul mondial de hochei 23.30 Lumea sportului.

VINERI 7.00 TVM * Telematinal 8.00 Desene animate 9.00 Lumină din lumină (r) 13.00 Serial: „Rebelul" 13.45 TVR Craiova 14.30 TVR Cluj-Napoca 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Universul cunoașterii 20.00 Serial: „Căsuța din prerie" 22.00 Time Out 22.45 Serial: „Freud" (ultimul ep.) 23.45 Convieţuiri.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 8.30 Documentar 9.00 Puii animalelor sălbatice: Marsupialele 10.30 Documente culturale 11.30 TVR Cluj-Napoca 14.00 Serial: „Trei familii" 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial de călătorii 19.00 Concursul internațional „Jeunesses Musicales" 21.00 Campionatul mondial de hochei 23.00 Ateneu 23.45 Panoramic jazz.

DUMINICĂ 8.00 Desene animate 8.30 Documentar 9.30 Arca lui Noe 11.30 TVR Iași 14.00 Serial: „Trei familii" 15.25 Desene animate 15.50 Serial: „Grecia" 16.35 Serial: „Santa Barbara" 17.20 Un secol de cinema 19.05 Alo, tu alegi! 21.00 Sportmania.

PRO TV

LUNI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 14.30 Serial: „Planeta fantastică" 15.00 Serial: „Oglinda timpului" 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.45 Serial: „Strengărița" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Un străin printre noi" (SUA, 1992). Cu: Melanie Griffith 22.30 Serial: „Dharma și Greg" 23.15 Audiența națională 1.00 Serial: „News Radio" 1.25 Serial: „Vărul din străinătate" 1.50 Serial: „Cine-i șeful" 5.15 Serial: „Nano".

MARȚI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 13.05 Serial: „Hercule" 13.45 Serial: „Xena, prințesa războinică" 14.30 Serial: „Planeta fantastică" 15.00 Serial: „Oglinda timpului" 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.45 Serial: „Strengărița" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Renegatul" 21.30 Serial: „N.Y.P.D. Blue – viață de polițist" 22.30 Serial: „Susan" 23.30 Profesiunea mea, cultura 1.00 Serial: „News Radio" 1.25 Serial: „Vărul din străinătate" 1.50 Serial: „Cine-i șeful" 5.15 Serial: „Nano".

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 13.05 Serial: „Hercule" 13.45 Serial: „Xena, prințesa războinică" 14.30 Serial: „Planeta fantastică" 15.00 Serial: „Oglinda timpului" 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.45 Serial: „Strengărița" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Afaceri de familie" (partea a III-a) 22.30 Serial: „Nebun după tine" 23.30 Pro și contra 1.00 Serial: „News Radio" 1.25 Serial: „Vărul din străinătate" 1.50 Serial: „Cine-i șeful" 5.15 Serial: „Nano".

JOI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 13.05 Serial: „Hercule" 13.45 Serial: „Xena, prințesa războinică" 14.30 Serial: „Planeta fantastică" 15.00 Serial: „Oglinda timpului" 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.45 Serial: „Strengărița" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Melrose Place" 21.30 Serial: „Mercenarii" 22.30 Serial: „Prietenii tăi" 23.05 Întâlnire cu presa 1.00 Serial: „News Radio" 1.25 Serial: „Vărul din străinătate" 1.50 Serial: „Cine-i șeful" 5.15 Serial: „Nano".

VINERI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 12.30 Serial: „Adevărul gol-goluț" 13.05 Serial: „Hercule" 13.45 Serial: „Xena, prințesa războinică" 14.30 Serial: „Planeta fantastică" 15.00 Serial: „Oglinda timpului" 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.45 Serial: „Strengărița" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Corbul, îngerul negru" 21.30 Film: „Alien Nation" (SUA, 1988) 23.20 Urmărire generală 0.00 Serial: „Monștrii" 1.05 Serial erotic: „Femei fierbinți" 1.30 Serial: „American Gothic" 5.30 Serial: „Nano".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.45 Serial: „Povestiri din Marea Sudului" (ep.1) 9.30 Ora de religie 10.00 Serial: „Lois și Clark" 12.30 Reforma la români 13.05 Serial: „Asta-i viața" 13.30 Serial: „Bebe" 14.00 Alo, generația Pro 15.00 Serial: „Knight Rider, supercomando" 15.45 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 16.30 Lumea filmului 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.45 Te uiți și câștigi! 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Rețeaua" 21.00 Serial: „Expertul" 22.00 Film: „Jurnalul unui baschetbalist" (SUA, 1995). Cu: Leonardo Di Caprio 23.40 Film: „Vineri 13, partea a III-a" (SUA, 1982) 1.10 Serial erotic: „Femei fierbinți" 5.30 Serial: „Nano".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 13.00 Ministerul comediei 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 19.00 Prețul corect 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Ally McBeal" 21.00 Film: „Doi într-unul" (SUA, 1984). Cu: Steve Martin 23.15 Procesul etapei 2.00 Film: „Străina" (SUA, 1991) 3.35 Serial erotic: „Femei fierbinți" 5.15 Serial: „Nano".

acasă

LUNI 7.00 – 12.15 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viața noastră" 17.50 Serial: „Dragoste și putere" 18.45 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Desene animate 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Milady" 22.45 Film: „Și vedetele se împușcă" (SUA, 1983) 0.30 Hat-trick 2.00 Serial: „ Doctor în Alaska".

MARȚI 7.00 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viața noastră" 17.50 Serial: „Dragoste și putere" 18.45 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Desene animate 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Milady" 22.45 Film: „Dă-mi un semn când rezolvi situația" (Franța, 1981) 0.30 Serial: „Doctor în Alaska".

MIERCURI 7.00 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viața noastră" 17.50 Serial: „Dragoste și putere" 18.45 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Desene animate 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Milady" 22.45 Film: „Aventuri în Marea Nordului" (Anglia, 1979). Cu: Roger Moore, Anthony Perkins 0.45 Serial: „Doctor în Alaska".

JOI 7.00 - 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viața noastră" 17.50 Serial: „Dragoste și putere" 18.45 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Desene animate 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Milady" 22.45 Film: „Perry Mason: Cazul eroului răzbunător" (SUA, 1989) 0.45 Serial: „Doctor în Alaska".

VINERI 7.00 - 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viața noastră" 17.50 Serial: „Dragoste și putere" 18.50 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Desene animate 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Milady" 22.45 Film: „Delicte și fărădelegi" (SUA, 1989). Cu: Alan Alda 0.45 Serial: „Doctor în Alaska".

SÂMBĂTĂ 7.00 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viața noastră" 17.50 Serial: „Dragoste și putere" 18.50 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Desene animate 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.10 Serial: „Minciuna" 22.00 Fotbal Spania 0.00 Film: „Luke mâna rece" 2.00 Serial: „Doctor în Alaska".

DUMINICĂ 7.00 Documentar 10.00 Serial: „Arhiva neagră" 13.30 Serial: „Maria" 15.00 Hochei profesionist 16.30 Fotbal: rezumat Bundesliga 17.00 Fotbal: Il Calcio 19.00 Serial: „Înger sălbatic" 19.45 Desene animate 20.30 Fotbal Spania 22.30 Film: „Săraca fată bogată" (partea a III-a) 0.10 Serial: „Doctor în Alaska".

ALAN ALDA
ACASĂ,
vineri, ora 22.45

antena

LUNI 6.45 Dimineața devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Documentar 12.00 Doc.: „Civilizații pierdute" 13.15 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.10 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.30 Serial: „Underground" (ep.1) 21.20 Serial: „Raven" 22.45 Marius Tucă Show 0.30 Serial: „Tropical Heat".

MARȚI 6.45 Dimineața devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Documentar 12.00 Doc.: „Civilizații pierdute" 13.15 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.10 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.00 Film: „Ivanhoe" (SUA, 1982) 22.45 Marius Tucă Show 0.30 Serial: „Caracatița 5".

MIERCURI 6.45 Dimineața devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Documentar 12.00 Documentar: „Civilizații pierdute" 13.15 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.10 Serial: „Luz Maria" 17.00 Fotbal 19.00 Observator 20.30 Serial: „L.A. Doctors" 21.20 Serial: „Cronici paranormale" 22.45 Marius Tucă Show 0.30 Serial: „Navarro".

JOI 6.45 Dimineața devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Documentar 12.00 Doc.: „Civilizații pierdute" 13.15 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.10 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.00 Film: „Străzile terorii" (SUA, 1994) 21.30 Serial: „Moarte în familie" 22.45 Marius Tucă Show 0.30 X-pat Profile.

DAVID HASSELHOFF
ANTENA 1,
vineri, ora 21.30

VINERI 6.45 Dimineața devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Documentar 12.00 Serial: „Cronici paranormale" 13.15 O șansă pentru fiecare 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.00 Film: „Scanner Cop 2" (SUA, 1994) 21.30 Serial: „Baywatch Nights" 22.45 Serial: „Viitorul începe azi" 23.45 Film erotic: „Emmanuelle în Veneția".

SÂMBĂTĂ 8.15 Desene animate 9.30 Poveștile prietenilor mei 11.00 Documentar 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 13.55 Constelația cinema 15.00 Serial: „Burlacul" 15.30 Serial: „Inspirația Carolinei"16.00 Serial: „Camila" 16.55 Fotbal 19.00 Observator 20.00 Film: „Umbra ucigașă" (SUA, 1997) 22.00 Serial: „Pretender" 23.00 Film: „Un aligator pe nume Daisy" (Anglia, 1955) 1.10 Serial: „Puterea banilor".

DUMINICĂ 7.30 Spirit și credință 8.15 Desene animate 9.00 Teo și Mircea Șou 12.15 Film: „Tot înainte, fetelor" (Anglia, 1973) 14.00 Duminica în familie 18.00 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.05 Film: „Scandalul" (SUA) 21.45 TeleEurobingo Show 22.50 Fotbal Club Antena 1 3.00 Film: „Cum să reușești la Hollywood" (SUA, 1996).

prima

LUNI 9.00 Capsula de oxigen 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 20.20 Serial: „Brooklyn South" 21.15 Dosarele Y 23.00 Ultima ediție.

MARȚI 9.00 Capsula de oxigen 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 20.20 Film: „Iubita mea" (SUA, 1992) 21.50 Serial: „Poză la minut" 23.00 Ultima ediție.

MIERCURI 9.00 Capsula de oxigen 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 20.20 Serial: „Comisarul Rex" 21.15 Serial: „Gardă de corp" 23.00 Ultima ediție.

JOI 9.00 Capsula de oxigen 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 20.20 Film: „Octagonul" (SUA, 1980). Cu: Chuck Norris 21.50 Apel de urgență 23.00 Ultima ediție.

VINERI 9.00 Capsula de oxigen 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 21.50 Reav TV 23.00 Film: „În fiecare clipă" (SUA, 1993) 1.00 Film: „Amytiville: În umbra răului" (SUA, 1989).

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 10.00 Serial: „Tia și Tamera" 10.30 Serial: „Malcolm & Eddie" 11.30 Serial: „Lumea lui Dave" 12.00 Serial: „Legături de familie" 14.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 16.30 Motor 18.00 Focus 19.00 Serial: „Viper" 20.00 Film: „Harlem Nights" (SUA, 1989). Cu: Eddie Murphy 22.00 Real TV 23.00 Film: „Polițiștii" (SUA, 1989).

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 10.00 Serial: „Tia și Tamera" 10.30 Serial: „Malcolm & Eddie" 11.30 Serial: „Lumea lui Dave" 12.00 Serial: „Legături de familie" 14.30 Film: „Între viață și moarte" (SUA, 1993) 16.00 Film: „Zvonul care ucide" (SUA, 1995) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Viper" 20.00 Film: „Trenul evadării" (SUA, 1985). Cu: Eric Roberts 22.00 Serial: „Frasier" 23.00 Film: „Rock Hudson – portret în alb și negru" (SUA, 1994).

TELE 7 abc

LUNI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Actualitatea Tele 7 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Actualitatea Tele 7 19.05 Serial: „Starsky și Hutch" 20.35 Serial: „Pacific Drive" 0.15 Ora H.

MARȚI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Actualitatea Tele 7 14.15 Serial: „Cele două Diane" 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Actualitatea Tele 7 18.10 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Starsky și Hutch" 23.30 Serial: „Pacific Drive" 0.15 Ora H.

MIERCURI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Actualitatea Tele 7 14.15 Serial: „Cele două Diane" 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Actualitatea Tele 7 18.10 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Starsky și Hutch" 20.30 Serial: „Pacific Drive" 23.00 Serial: „Derrick" 0.15 Ora H.

JOI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Actualitatea Tele 7 14.15 Serial: „Cele două Diane" 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Actualitatea Tele 7 18.10 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Celebritate" 20.30 Serial: „Pacific Drive" 23.00 Serial: „Lou Grant" 0.15 Ora H.

VINERI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Actualitatea Tele 7 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Actualitatea Tele 7 18.10 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Celebritate" 20.35 Serial: „Pacific Drive" 23.00 Serial: „Derrick" 0.10 Serial: „Misiune imposibilă".

SÂMBĂTĂ 8.00 Actualitatea Tele 7 13.00 Studioul Tudor Vornicu 17.00 Documentar: „Omul și natura" 18.00 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Aventuri la Snowy River" 20.45 Serial: „Lumi paralele" 21.15 Film: „Răscumpărarea" (SUA, 1977) 23.00 Magazinul de sâmbătă seara 0.10 Serial: „Misiune imposibilă".

MELANIE GRIFFITH
PRO TV,
luni, ora 20.30

DUMINICĂ 8.00 Actualitatea Tele 7 13.00 Rendez-vous duminical 15.00 Drumuri printre amintiri 16.05 Documentar 18.00 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Aventuri la Snowy River" 20.30 Serial: „Pacific Drive" 21.50 Film: „Poftă bună, mămico!" (SUA, 1993) 23.30 Serial: „Pacific Drive" 0.15 Gala TELE 7.

„Magazin" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Actriţe... clonate

Nu, nu este vorba de metoda ştiinţifică atât de lăudată de unii sau demonizată de alţii, care a făcut posibilă naşterea lui Dolly. Se întâmplă doar că şi actriţele, oricât de preocupate ar fi ele de cariera şi de imaginea lor de staruri, au şi o viaţă personală, concretizată fie în familii de tip tradiţional, fie în legături sentimentale pasagere, din care rezultă copii. Şi, chiar dacă, în sinea lor, vedetele visează la imposibila tinereţe fără bătrâneţe, timpul îşi vede nepăsător de drumul lui, copiii cresc şi, o dată ajunşi la vârsta adolescenţei, readuc în memoria tuturor imaginea din tinereţe a părintelui de la care au moştenit majoritatea trăsăturilor fizice. Nimic neobişnuit, doar că în cazul starurilor asemănarea izbitoare, mai ales dintre mamă şi fiică, le obligă să opteze la un moment dat pentru una din două variante: să pună în valoare similitudinile ori să cultive diferenţele? Fiica să continue cariera mamei ori să aleagă o cu totul altă meserie? Să vedem câteva situaţii:

Despre *Sarah*, fiica actriţei *Romy Schneider*, se spune că este „o regină a frumuseţii", o copie perfectă a chipului mamei ei: aceiaşi ochi şi surâs strălucitor, aceeaşi frunte înaltă şi bombată, aceiaşi pometi perfect desenaţi..." Uneori, spune Daniel Biasini, fostul soţ al actriţei şi tatăl lui Sarah, observ la fiica mea un gest identic cu al mamei ei: un mod foarte personal de a-şi întoarce capul şi de a-şi mişca umerii pentru a îmbrăca un pulover. Pentru o fracţiune de secundă, am senzaţia că o am din nou în faţa mea pe Romy. De fapt, din multe puncte de vedere, Sarah are la fel de multe excese ca şi mama ei. Totuşi, ea pretinde cu totul altceva decât să fie doar fiica mamei ei. La 22 de ani, cât are acum, Sarah poartă jeans şi tee-shirt, pe când Romy, la aceeaşi vârstă, nu accepta pentru nimic în lume decât haine de marcă. Pentru a se diferenţia cât mai mult de mama ei, Sarah nu vrea să audă de meseria de actriţă. Spre ciuda producătorilor.

GROS-PLAN

◆Tom Cruise şi Matt Damon, exasperaţi de un prost obicei deprins în copilărie, e vorba de rosul unghiilor, obicei pe care psihologii îl interpretează în fel şi chip când li se cere să descifreze un anumit tip de personalitate, s-au hotărât să recurgă la hipnoză pentru a scăpa de această enervantă deprindere. Tratamentul pare să fi avut efect doar pentru Tom, în privinţa lui Matt soldându-se cu un eşec. De asemenea, Matt Damon a început să se teamă de acumularea kilogramelor, motiv pentru care a fost nevoit să se supună chinuitoarelor regimuri de slăbire; cu mari rezerve, a optat pentru un singur fel de mâncare, repetat până la saturare: pui cu brocoli fierte în aburi.

◆Steven Spielberg este un admirator necondiţionat al vocii şi interpretării celebrei Edith Piaf.

◆Richard Bohringer circulă prin Paris numai cu bicicleta.

◆George Clooney a devenit proverbial pentru colecţia lui de cravate imprimate cu nave spaţiale.

◆Julio Iglesias acordă mare atenţie „amănuntelor" care îi pot spori buna dispoziţie. De aceea nu acceptă niciodată să plece în călătorii de mai lungă durată, în special când merge cu jet-ul său personal, fără să ia cu el cantităţi suficiente din vinul preferat.

Nastassja Kinski e blondă, dar are o fiică, *Sonja*, brunetă, care totuşi îi seamănă leit, ne-maivorbind de faptul că afişează aceeaşi uimitoare inocenţă ca şi mama ei. „La 13 ani, Sonja e mult mai dezvoltată fizic şi mai matură decât am fost eu la vârsta ei, spune actriţa. Uneori, acest lucru îi creează complexe." Ca şi mamei sale la vârsta adolescenţei, Sonjei îi place să deseneze. „Într-o zi, mi-a spus plină de încântare că desenele ei vor fi folosite într-un film, mai adaugă Nastassja. Brusc, acest lucru mi-a amintit de ziua în care şi eu, adolescentă fiind, am vândut un desen de-al meu unui trecător, în Berlin. Inutil să mai spun cât de fericită am fost atunci." Ca şi mama ei, Sonja suferă consecinţele divorţului deloc elegant dintre părinţii ei; Nastassja Kinski a fost căsătorită cu producătorul egiptean Ibrahim Moussa, de care s-a despărţit după o lungă suită de scandaluri ce au făcut deliciul presei. Din păcate, Nastassja n-a ştiut să evite aceste situaţii atât de asemănătoare celor prin care, la rândul său, trecuse atunci când tatăl ei, actorul Klaus Kinski, şi-a părăsit familia.

Asemănarea fizică dintre *Susan Sarandon* şi *Eva Maria*, fiica sa de 13 ani, este la fel de tulburătoare, deşi în cazul lor există pregnante diferenţe de fel de a fi. Când avea aceeaşi vârstă cu Eva Maria, Susan era doar o fetiţă visătoare care dorea să trăiască într-o mănăstire. În schimb, Eva Maria vrea să devină actriţă. Deosebit de insistentă, a reuşit chiar să-şi convingă mama să-i ofere un mic rol în „Ultimul marş", film în care Susan Sarandon joacă rolul maicii Hellen. La sfârşitul acestei experienţe, actriţa declara: „Eva Maria m-a epatat în acest film, dar nu se pune problema să-şi întrerupă studiile pentru a face de pe acum film."

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

STOP CADRU

◆Silueta filiformă a top-modelului Kate Moss este ceva de domeniul trecutului, ca şi eticheta de „cea mai frumoasă femeie a anului 1997". În 1998 gusturile publicului şi ale publicaţiilor care se ocupă cu asemenea topuri s-au orientat către alte standarde de frumuseţe, cum ar fi planturoasa Kate Winslet („Titanic") sau Laetitia Casta (top-model cu veleităţi de actriţă - „Astérix & Obélix").După o şedere mai îndelungată într-o clinică londoneză, Kate a apărut din nou pe podiumurile modei, afişând o siluetă cu dimensiuni complet modificate. Unele voci sunt de părere că, la numai 24 de ani, Kate pare deja bătrână. Aerul de prospeţime şi de fragilitate au dispărut. De ce? Alcoolul, tutunul, drogurile şi despărţirea de Johnny Deep au lăsat urme imposibil de şters de pe chip şi din suflet...

Jerry Hall, manechin celebru şi încă soţia (până la pronunţarea divorţului) rock-starului Mick Jagger, are o fiică în vârstă de 15 ani, *Elizabeth*. Asemănarea fizică dintre cele două este incredibilă şi, împreună, au hotărât ca Elizabeth să păşească pe urmele mamei, pe podiumul modei. Adolescenta este deja manechin, singură şi uneori alături de mama sa, participă la parade, sub semnătura unora dintre cele mai faimoase case de creaţie vestimentară din lume. Tatăl, Mick Jagger, e furios, oficial pentru că fiica sa a părăsit prea devreme studiile în favoarea unei cariere de top model, iar în realitate iritat că Elizabeth a fost fascinată de profesia mamei şi nu de a lui. Ca şi cum ar vrea să pună sare pe rană, Elizabeth îi repetă din când în când cu un aer inocent: „De ce te superi, ştii bine că dintotdeauna am vrut să fiu manechin, nu rock-star."

97 zile până la eclipsa totală de Soare

Faza totală a eclipsei este însoţită de o întunecare rapidă a cerului, întunericul semănând cu cel care parvine la 30-40 de minute după apusul Soarelui. În acest moment, vor putea fi văzute cele mai strălucitoare stele şi planete aflate pe cer în timpul zilei. Soarele se va afla în Constelaţia Peştilor, Mercur şi Venus vor fi cu siguranţă vizibile în timpul perioadei de totalitate, iar dintre alte stele vor fi vizibile Regulus, Castor şi Pollux, Procyon, Sirius, Betelgeuse, Rigel, Aldebaran, Capella şi Arcturus.

HOROSCOP 10.05 - 16.05

BERBEC (21.03 - 20.04): O perioadă destul de agitată, plină de evenimente picante, atât în mediul profesional, cât şi-n cel familial. Curba financiară are oscilaţii care ar trebui să îndemne la prudenţă. Din fericire, psihicul dv. este suficient de robust pentru a depăşi cu brio toate tensiunile ivite în cale.

TAUR (21.04 - 21.05): Două motive de bucurie autentică- joi şi vineri - vă va aduce această săptămână. Ambele provin din sfera profesionalului şi s-ar părea că bugetul dv. se va rotunji cu o sumă frumuşică. Pe de altă parte, curba afectivităţii sugerează mici probleme în dragoste.

GEMENI (22.05 - 21.06): Excese temperamentale, o stare de iritare care vă va stăpâni în tot intervalul - iată care ar fi etichetele unei săptămâni tumultuoase. Nu vă găsiţi locul, nu vă înţelegeţi cu nimeni, vi se pare că lumea s-a întors împotriva dv. Din fericire, o veste bună (vineri) vă readuce la sentimente mai bune.

RAC (22.06 - 22.07): Faceţi un adevărat slalom printre oaze de fericire şi clipe infernale. Sub influenţa capricioasei Luni, treceţi cu uşurinţă de la o stare la alta, derutându-vă anturajul. Curba financiară are o ascensiune vitejească spre un maxim (joi), deci sunt speranţe pentru înzdrăvenirea bugetului.

LEU (23.07 - 22.08): Veţi parcurge câteva momente dificile - în plan profesional -, când divergenţele cu şefii se vor acutiza. Nu vă impuneţi părerea cu orice preţ, triumful adevărului cere uneori un preţ foarte mare. Atenţie! mici probleme de sănătate se pot ivi în a doua parte a intervalului.

FECIOARA (23.08 - 21.09): Luni sau marţi vă pândeşte un ghinion financiar, fiţi foarte atent la cheltuieli şi evitaţi să împrumutaţi bani. În restul zilelor, seninul va domina şi vă veţi remarca din plin la serviciu. La finele săptămânii este posibilă o întâlnire cu parfum şi dantelă, înarmaţi-vă cu tandreţe.

BALANŢA (22.09 - 22.10): Două reuşite profesionale reprezintă cele mai importante evenimente ale perioadei şi ele vă vor răsplăti eforturile de afirmare din ultimul timp.Pe de altă parte, curba financiară oscilează periculos în primele zile, apoi se stabilizează la o cotă satisfăcătoare.

SCORPION (23.10 - 21.11): Zile blânde şi senine, cu tensiuni previzibile şi obstacole surmontabile - iată care este eticheta unei săptămâni obişnuite, la fel de solicitante ca şi precedenta. Curba financiară are o uşoară tendinţă de scădere, iar cea afectivă trădează o viaţă de cuplu armonioasă, dar agitată.

SĂGETĂTOR (22.11 - 20.12): Faceţi primii paşi într-o afacere ce se va dovedi rentabilă, dar care vă va scoate câţiva peri albi. Din păcate, nu toţi partenerii dau dovadă de sinceritate deplină sau de priceperea pe care pretind că o au. Situaţia financiară stagnează deocamdată.

CAPRICORN (21.12 - 19.01): Evenimente contradictorii vă determină să vă retrageţi în propria „cochilie", refuzând să vă implicaţi pentru a vă menaja. Financiar vorbind, nici o veste grozavă nu vă parvine şi va trebui să vă resemnaţi până săptămâna viitoare. Mici probleme în dragoste, în weekend.

VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02): Nici o clipă de răgaz, vă implicaţi cu tot sufletul în câteva probleme spinoase, cu deznodământ imprevizibil. Sunteţi vivace, iar energia v-o dăruiţi cu generozitate pentru a ajuta un amic apropiat. Curba financiară vă oferă prilejul unei satisfacţii uriaşe - miercuri, joi.

PEŞTI (19.02 - 20.03): Va fi o săptămână plină de evenimente mărunte, dar care vă vor produce, în final, bucurii binevenite. Situaţia financiară se va îmbunătăţi, însă nu în mod spectaculos. Disensiunile din anturajul profesional vor fi minore, iar viaţa sentimentală va fi dominată de monotonie.

Scrisori primite

Virgil Mitrofan, Bistriţa: Vă mulţumim pentru calculele referitoare la data sărbătoririi Învierii lui Iisus Christos. Însă, cu tot respectul ce-l purtăm marelui matematician Gauss, trebuie să menţionăm următoarele: cu aproximativ 15 secole înainte de Gauss, la conciliul de la Niceea din anul 325 (deci cu 39 de ani înainte de canonizarea primelor 26 de Cărţi din Noul Testament şi la numai 12 ani de la Edictul de tolerare a creştinilor dat de împăratul Bizanţului Constantin cel Mare), marii prelaţi au gândit astfel: Duminica Învierii este prima duminică ce urmează Lunii pline de după echinocţiul de primăvară (21 martie). Deci cel mai vremelnic Paşti poate fi la 22 martie, iar cel mai târziu la 25 aprilie. Biserica romano-catolică menţine acest mod simplu de calcul şi astăzi. Lucrurile s-au complicat de-a lungul secolelor şi datorită nesincronizării trecerii de la calendarul iulian la cel gregorian, în întreaga Europă şi în Rusia.

Iacob Iuliana, sat Brădăţel, judeţul Hunedoara: Pe doamna Alexandra Badea o puteţi găsi la telefon: 684.73.78 sau 092.248.21.11. Pe doamna Ciupea o găsiţi la tel. 686.20.46. Vă urăm multă sănătate şi aşteptăm veşti bune despre evoluţia situaţiei persoanei în cauză.

Mazilu Alexandru, Craiova: Vă mulţumim pentru aprecieri, ne bucură faptul că apreciaţi desenele şi SF-urile publicate. Domnului Dan Farcaş îi puteţi scrie pe adresa redacţiei noastre.

Rubrică realizată de
PAUL IOAN

De vorbă cu avocatul casei

3. Revocarea pentru neexecutarea sarcinii

Aceasta poate interveni numai când donaţia este cu sarcină şi nu când este pur gratuită. Sarcina este o obligaţie impusă donatarului, care – după acceptarea donaţiei – este ţinut să o execute. Sarcina poate fi prevăzută fie în favoarea donatorului, fie în favoarea unei terţe persoane, fie în favoarea donatarului însuşi.

În acest caz se poate cere fie executarea prestaţiei (sarcinii), fie revocarea donaţiei pentru neexecutare de obligaţii. Acţiunea în executare sau în revocare poate fi intentată de către donator sau succesorii săi în drepturi (moştenitorii săi legali ori testamentari care beneficiază de efectele revocării), inclusiv creditorii chirografori. Prin urmare, numai în aceste condiţii se poate cere revocarea donaţiei (nu pare să fie cazul dv., având în vedere ceea ce aţi scris). De asemenea, nu este nevoie să faceţi dovada cu martori că aţi plătit acel teren, întrucât dv. vă apăraţi invocând un contract de donaţie, şi nu un contract de vânzare-cumpărare, astfel că este suficient să prezentaţi în faţa instanţei contractul de donaţie făcut în formă autentică. Forma autentică este prevăzută în mod imperativ, sub sancţiunea nulităţii absolute, iar dovada existenţei unei donaţii nu poate fi făcută cu martori. Deci, o acţiune în nulitatea donaţiei ar putea fi intentată numai dacă nu s-a respectat forma autentică la momentul încheierii.

Dacă este nevoie, având în vedere că sunteţi în posesia terenului din anul 1949, puteţi invoca uzucapiunea, care este un mod de a dobândi proprietatea prin posedarea neîntreruptă a lucrului în tot timpul fixat de lege. Uzucapiunea presupune 2 condiţii: să existe o posesie de 30 de ani şi posesia să fie utilă, adică neviciată (continuă, neîntreruptă, netulburată, publică şi sub nume de proprietar).

Avocat NELI PĂDURARU

Cu automobilul la şosea

Benzină de 75 sau 98?

Se ştie că cifra octanică reprezintă un criteriu de apreciere a rezistenţei la detonaţie a benzinelor. Dar ce este detonaţia?

Acest duşman temut în funcţionarea motoarelor cu benzină apare atunci când în urma unor reacţii chimice prealabile ce au loc în masa amestecului aer-benzină pe timpul cursei de comprimare, într-un punct oarecare al camerei de ardere se produce o autoinflamare care se propagă în restul masei de amestec, prin mijlocirea unui complex de procese fizico-chimice, sub forma unei unde de detonaţie ale cărei viteze întrec de 2-3 ori viteza sunetului. Din cauza arderii violente, presiunea, ca şi presiunea din frontul undei, capătă valori locale foarte ridicate, solicitând puternic zona pe care se aplică unda. Este adevărat că timpul în care se aplică aceste suprasolicitări este mic, dar, cum detonaţia este un fenomen stabil, aplicarea de milioane de ori, a acestor eforturi în acelaşi loc conduce la topirea materialelor din care sunt confecţionate pistoanele, ruperea segmenţilor, arderea garniturii de chiulasă şi chiar lagărele de bielă au de suferit. În exterior detonaţia se manifestă printr-un zgomot metalic puternic, prin creşterea temperaturii motorului, fum negru la eşapament şi creşterea consumului.

Detonaţia este favorizată atunci când pe timpul şi la sfârşitul cursei de compresie în camera de ardere se stabilesc presiuni şi temperaturi ridicate, iar acestea sunt determinate, în primul rând, de raportul de comprimare. Cu cât gradul de comprimare al amestecului este mai ridicat, cu atât cei doi parametri termodinamici menţionaţi vor avea valori mai mari, iar probabilitatea producerii detonaţiei va creşte. Această probbilitate mai este influenţată şi de alţi factori colaterali: turaţie, arhitectura camerei de ardere, modul ei de răcire, avansul la aprindere, cifra calorică (termică) a benzinei ş.a., toţi aceştia determinând tendinţa motorului spre detonaţie şi precizând rezistenţa la detonaţie a benzinei ce va trebui folosită, caracteristică exprimată, după cum s-a văzut, prin cifra octanică. Aşadar, fiecărui motor trebuie să i se dea benzină cu cifra octanică ce i se cuvine.

Prof. univ. dr. M. STRATULAT
(Va urma)

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Stânjenelul

Puţine sunt florile atât de frumoase şi uşor de cultivat ca stânjeneii sau irişii. Dacă apelăm la simbolurile mitologiei greceşti, Iris (stânjenel) era zeiţa Soarelui, mesager al lui Zeus între Olimp şi muritorii de rând. Nu întâmplător, stânjeneii apar reprezentaţi pe pereţii templului Ammon. Şi în Japonia această plantă avea o semnificaţie deosebită, de vreme ce se spune că săracilor le era interzis să o cultive în grădinile lor, irisul constituind un privilegiu al claselor avute. Cum din rizomii de iris se fabrică pudră pentru faţă, se mai spune că femeile japoneze încălcau legea imperială, cultivând planta în locuri ascunse. Cert este că forma elegantă a florilor stă la orginea numeroaselor motive decorative.

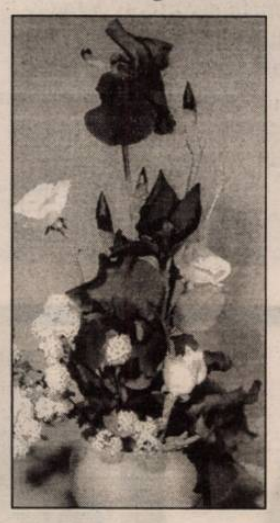

◆ În funcţie de soi, stânjeneii se prezintă într-o gamă foarte variată de culoari: albastru deschis, bleu cu alb, mov intens sau pal, dar şi galben-auriu, galben cu mov, galben cu grena... Tocmai din acest motiv, iubitorii acestei flori pot cultiva mai multe soiuri, de diferite culori, care înfloresc în perioade diferite, fapt care le poate asigura o eşalonare a înfloririi şi deci un decor splendid, de mai lungă durată.

◆ Stânjeneii cu rizomi (partea îngroşată din pământ) se înmulţesc prin divizarea acestora, alegându-se porţiunile cu muguri tineri, groşi şi sănătoşi. Fiecare plantă nouă e bine să aibă o bucată de rizom de circa 10 cm. Tot surplusul se elimină, iar rădăcinile şi funzele se scurtează la 5-8 cm lungime. Porţiunile de rizomi astfel pregătite se plantează la circa 20 cm una de alta, acoperindu-se cu 2-4 cm de pământ. După plantare, se udă abundent. Cel mai bun moment de efectuare a înmulţirii este după trecerea florilor sau toamna, în cursul lunii septembrie.

◆ Stânjenelul preferă terenurile cu pământ uşor, nisipos, iar pentru o înflorire abundentă are nvoie de mult soare. Planta poate rămâne pe acelaşi loc 3-4 ani, după care se recomandă scoaterea ei şi transplantarea, deoarece pe măsură ce rizomii cresc şi se înmulţesc se produce o încâlcire a lor şi îmbătrânirea plantelor.

Lucrările de îngrijire constau în afânarea solului, udatul şi îndepărtarea florilor ofilite sau uscate. *(A. Popescu)*

ŞAH **PROBLEMA DE AZI:**

Albul mută şi câştigă

DUCHESS – CAISSA, 1977

1. Df8 +!! R:f8 2. Nh6 + Ng7 3. Tc8 + Te8 4. T:e8 mat, sau 2... Rg8 3. Tc8 + Te8 4. T:e8 + Df8 5. T:f8 mat.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Camil Petrescu, Dumitru Fărcaş, Henry Fonda, Titus Popovici, Geo Dumitrescu, Richard Feynman (Nobel fizică 1965), Mihail Alexandrovici Şolohov (Nobel literatură 1965,), Alphonse Daudet, Stevie Wonder, Fred Astair, Nellie Melba.

Verificaţi-vă cunoştinţele

1. Care este vulcanul care a avut cea mai puternică erupţie cunoscută în epoca modernă (5-7 aprilie 1815)?

2. Cine este autorul celebrului roman Manon Lescaut?

3. Ce oraş este locul de naştere al voievodului Petru Rareş?

4. Ce se înţelege în biologie prin micoză?

5. Cine era Chandra în mitologia vedică?

6. Unde şi când a fost înfiinţat primul club de tenis de masă sau „ping-pong"?

7. Ce este o „spineta"?

8. Cine este autorul primei lucrări originale româneşti de matematică?

9. Ce fel de fruct este fructul piperului?

10. Cine este sculptorul care a realizat „Monumentul Eroilor Pompieri de la 1848" din Bucureşti?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Lacul navigabil situat la cea mai mare altitudine este Titicaca, la graniţa dintre Peru şi Bolivia, în partea centrală a Anzilor. 2) Oedip şi Iokasta au avut doi fii, Eteokles şi Polynikes, şi două fiice: Antigona şi Ismena. 3) Feoficeele constituie clasa algelor brune, care cuprinde talofite marine, variabile ca structură şi mărime. 4) Autorul comediei realiste de moravuri „Căruţa de argilă" este dramaturgul indian şudraka (secolul III d.Ch.). 5) Fizicianul francez Charles Fabry (1867-1945) a descoperit ozonul în atmosfera înaltă. 6) Ateneul din Bucureşti a fost construit între anii 1885-1888 după planurile arhitectului francez Albert Galleron. 7) Muzica baletelor „Harap Alb" şi „Călin" a fost compusă de Alfred Mendelsohn (1910-1966). 8) Zambila face parte din familia Liliaceae. 9) Filmul „Casablanca" a fost regizat de Michael Kurtiz. 10) Primul pod metalic din lume a fost construit între anii 1773-1779 de metalurgul englez Abraham Derby. (Irina Stoica)

Umor

Până la patruzeci de ani veţi avea multe necazuri în căsnicie, spune o ghicitoare tinerei cliente.

- Şi după aceea?

- După aceea vă obişnuiţi...

Te-ai măritat cu Mihai?

- Da, la început voiam să rămânem buni prieteni, dar pe urmă m-am răzgândit!

Domnule director, în vestibul este un om cu ochelari care vrea să intre la dumneavoastră.

- Spune-i că nu-mi trebuie! Eu port lentile de contact.

Iubito, ne vedem şi mâine?

- A! nu, dragule! Mâine mă mărit, dar ce părere ai de poimâine?

PAR(anormale) To FAN

Perspicacitate

5 DIFERENŢE

Între primul desen şi cel de-al doilea (care este prezentat ca într-o oglindă) există cinci erori de reflectare. Puteţi să le identificaţi?

(Soluţia în numărul viitor)

Ştiaţi că...

◆...cel mai vechi document în limba latină din sud-estul Europei se află în oraşul Mangalia (Callatis), din ţara noastră? Este vorba de o inscripţie din anul 72 î.Ch. cuprinzând tratatul de supunere a cetăţii faţă de romani.

◆...floarea de colţ (Edelweiss), aflată şi în munţii noştri, fiind declarată monument al naturii, creşte în toată lumea, existând peste 300 de specii? Cunoscută din timpuri străvechi, romanii îi atribuiau virtuţi medicinale.

◆...în satele elveţiene este practicat încă ghicitul în castravete? In noaptea de Anul Nou, capul familiei taie un castravete în 12 felii, le presară cu sare şi prezice apoi cum va fi fiecare lună a anului.

◆...în timpul invaziilor de lăcuste, un stol poate cuprinde un număr de până la 10 miliarde, ajungând la o greutate de 8000 de tone? Un asemenea stol poate distruge recolta de pe 100 kmp.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7800 LEI	❑ 4 LUNI	31200 LEI
❑ 2 LUNI	15600 LEI	❑ 5 LUNI	39000 LEI
❑ 3 LUNI	23400 LEI	❑ 6 LUNI	46800 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÎRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
DE REŢINUT! Toţi cititorii care se vor abona pentru trimestrele următoare, *direct la redacţie,* vor participa la trageri la sorţi, la care pot cîştiga valoroase premii în bani şi obiecte!
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

În mai

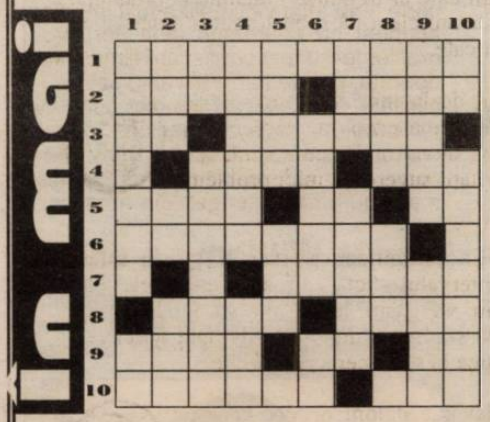

ORIZONTAL: 1) Numele împăratului sărbătorit la 21 mai. 2) E pentru mai rău – A mişca din loc. 3) Prinse în petale! – Poet român care în „Calendarul viei" a inclus şi poezia „Florar" (Ion). 4) Floare... marinărească – Chemarea mâţişorilor. 5) Mai iubit de pământeni – Unu mai! – Cămaşă înflorată. 6) Publicaţie anuală cuprinzând cronologia zilelor, inclusiv ale lunii mai. 7) „E primăvară... primăvară/ Pe fiecare margini de făgaş/ Îşi scot strămoşii degetele-afară/ De ghiocei, de crini, de toporaşi" (Tudor Gheorghe). 8) Zeu egiptean, fiu al lui Osiris şi al lui Isis, care simboliza Soarele şi care lecuia toate bolile – Pictor şi grafician rus (1875-1958) din a cărui creaţie amintim titlul „Începutul primăverii". 9) Poet român contemporan care în vol. „Ora întrebărilor" a inclus şi poezia „De primăvară" (Ion) – Firicel de floare albastră – Culte! 10) Alcătuiesc corola unei flori (sing.) – Plini de viaţă.

VERTICAL: 1) Adunarea de la mai!! – Bogdan Popa. 2) Măsura lui Cuza – Caldă, în sfârşit! – Plin de viorele! 3) Cant! – Ca un câmp plin de flori. 4) Frunzele care alcătuiesc caliciul unei flori – Din creaţia liricului Lucian Blaga am ales poezia „...simplisimei flori". 5) Concert în luncă – Localitate iugoslavă. 6) A zice de unu mai bine... – Invitaţie la maial! 7) Fără valoare – Prozator român contemporan, semnatar al nuvelei „Vedere potrivită cu anotimpul" (Ion Tudose). 8) Mers al calului - „O, început de mai!/ Mesteceni cu zări fulgerate" exclamă acest liric român în poezia „Cântec" (Aurel). 9) „Zi de mai, binevenită/ Fii pe-al ţării noastre prag,/ Muncitori din lumea-ntreagă/ Te întâmpină cu drag! Scrie Elena Dragoş în poezia „...Mai" – Vestitori. 10) Nae Ionescu – Băgate sub arăturile de primăvară.

VASILE IFRIM
Focşani

Soluţia careului **„PRIER"**

Orizontal: **BENTOIU - DA - OLARU - JDER - TINA - CERNA - TAUTU - PAI - AD - ARR - GET - ET - SAVU - A - V - AGUZI - TR - AGRO - ANTON - NEAGU - ARME - TANASE - IAA.**

Integramă de MARIAN MINCULESCU „GHICI"

ELIBERAREA PREŢURILOR / NUMIRE	L	PUSE ÎN PANTALONI / ADOLESCENT	B	TRECUT PE LA POŞTĂ / COLIER	Z	NOTA 7 / HAINĂ	S	SCOBIT / JURNALISTE	C	UNELE DIN LABORATOR / POLIŢĂ	C
T	I	T	U	L	A	R	i	Z	A	R	E
CIUDATE / DATĂ DE GOL	B	i	Z	A	R	E	PUS LA UŞĂ / JUCĂTOARE DE TENIS	i	N	A	R
D	E	N	U	N	T	A	T	Ă	FOTBAL CLUB / MORFEU INDIGEN	F	C
A MERITA EFORTUL / SUBŢIRE	R	E	H	T	A	PASĂRE / ANNO DOMINI	E	R	E	T	E
D	A	R	A	FOLOSIT ÎN PIELĂRIE / PRIMELE PE FOAIE	#	A	H	i	N	PRECUM	T
BAN / LIANT	L	I	R	A	A TĂIA / SUPRAFAŢĂ	D	i	S	E	C	A
C	i	M	E	N	T	CAST! / CURTE!	S	T	ACUT! / APRECIERE	A	T
PRIMELE ZECI / CALA	Z	E	PERIOADĂ / AUTOMATISM	T	E	R	M	C	N	VEHICUL RUSTIC	O
L	A	A TREIA PERSOANĂ (pl.)	T	E	R	T	E	MĂSURĂ / DIN CONT!	O	C	A
VIZITE SCURTE / ÎNTREBARE	R	A	i	T	E	FUNCŢIONAR PUBLIC	N	O	T	A	R
C	E	AU O SUTĂ DE ANI (pl.)	C	E	N	T	E	N	A	R	E

Dezlegarea integramei **„BIO"**

Orizontal: E - A - I - M - L - C - UNIVERSITATE - CAIS - INODOR - PILOTINA - ARC - CONIFERE - OE - ULM - MA - ENUNT - OINA - ATENTA - OPTATIV - IDO - EA - ARENDA - S - LD - R - E - UA - UT - IMORALI - ARA - SERIAL - ALTAR.

SPORT FLASH

Michael Schumacher şi-a luat o binemeritată revanşă în faţa suporterilor Ferrari câştigând Marele Premiu al statului San Marino desfăşurat pe circuitul de la Imola. Cu aceste 10 puncte preţioase Michael a trecut în fruntea clasamentului piloţilor. Putem spune că victoria nu a fost chiar atât de meritată, dar, ştiţi cum se întâmplă, nu este pentru cine se pregăteşte, este pentru Schumacher.

Spun asta deoarece Mikka Hakinen a condus cursa cu autoritate (atât cât a fost pe circuit) şi ar fi continuat să-şi mărească avantajul, dacă nu greşea copilăreşte şi rupea bunătate de maşină de parapet.

Un alt ghinionist al conjuncturii a fost colegul lui Hakinen de la McLaren-Mercedes, David Coulthard care a pierdut la standuri avantajul pe care-l avea în faţa germanului şi de pe locul al doilea nu a mai reuşit să revină, deoarece a fost oprit din cursa de urmărire de piloţii întârziaţi atât de mult, încât Schumacher şi-a permis să mai intre o dată la standuri şi să iasă tot în fruntea plutonului. O luptă pe viaţă şi pe moarte s-a desfăşurat pentru locul al treilea şi pentru punctele puse în joc, astfel încât Rubens Barrichello a terminat în faţa lui Damon Hill cu doar 0,9 secunde. Giancarlo Fisichella şi Jean Alesi au terminat pe ultimele locuri care mai ofereau puncte. După două decenii de aşteptare, Ferrari este din nou în fruntea clasamentului constructorilor, cu şanse reale de a câştiga campionatul, deşi Eddie Irvine nu a terminat cursa de la Imola din cauza motorului maşinii sale ce nu a mai putut ţine pasul cu cerinţele pilotului.

O tragedie s-a petrecut în timpul ultimei curse VisionAire 500 Indy Racing League ce s-a desfăşurat la Concorde, Carolina de Nord, S.U.A.

Trei spectatori care stăteau în primele rânduri ale velodromului au fost ucişi. Pe lângă aceştia, alţi 9 au fost transportaţi la spitalele din apropiere. Doi dintre ei se află în stare extrem de gravă. Acest grav accident a fost urmarea unei coliziuni a trei maşini, o roată şi părţi ale suspensiei sărind în tribună peste gardul înalt de protecţie, dar şi prin acesta. Locul din tribună unde s-au aflat victimele a fost imediat acoperit cu cearşafuri albe, iar fotografilor le-au fost confiscate filmele din aparate, puţine fotografii fiind date publicităţii. Cursa a fost imediat oprită şi toţi piloţii au spus o rugăciune în memoria victimelor. Circuitul din Concorde este considerat unul dintre cele mai sigure de acest gen din America.

Venus Williams a câştigat primul titlu al carierei pe zgură la Hamburg, Germania. În finala Cupei Betty Barclay, Venus a trecut fără pro-

bleme de franţuzoaica născută în Canada, Mary Pierce, cu scorul 6-0, 6-3. Pierce a acuzat o accidentare la spate şi a cerut o întrerupere a meciului la mijlocul primului set. Williams este la al treilea titlu al anului şi a ajuns acum pe locul 5 al clasamentului WTA. Pierce îşi păstrează poziţia a 8-a şi îşi măreşte contul cu 40.000$, jumătate din cât a câştigat Williams.

ANDREI TOMA
aditoma@ cnnsimail.com

Ce le trece unora prin minte?!

Doi cofetari din Amsterdam s-au gândit să construiască din turtă dulce câteva butoaie, pe care le-au umplut cu jucării. Douăsprezece de astfel de înmiresmate cadouri au fost oferite unor orfelinate din Olanda. Gestul lor ce denotă inventivitate şi măiestrie culinară a intrat în Cartea Recordurilor Lumii.

Denis McSoames, un englez cu o viaţă tihnită, a încercat pe propria-i piele să străbată Canalul Mânecii într-un butoi special, cu volumul de 400 de litri (mai mult decât dublul celui normal), fără a avea asupra sa decât un colac de salvare. El intenţiona ca, lăsându-se în voia valurilor, să ajungă de la Dover (Anglia) la Calais (Franţa). Era 4 aprilie 1997 când şi-a luat rămas bun de la înmărmurita sa soţie... Abia la 20 aprilie - acelaşi an - a fost recuperat într-un hal fără de hal de un vas de pescuit franţuzesc, în largul localităţii franceze Dieppe, cu peste 200 de kilometri mai departe decât îşi propusese. După două săptămâni de spitalizare, Denis a declarat că nu-i mai rămâne decât să se înscrie pe lista cosmonauţilor ce vor păşi triumfător pe planeta Marte.

Venezueleanul Ricardo Sotobaron a umplut un butoi cu 1660 de scrisori de dragoste - scrise în patru limbi de circulaţie universală - şi l-a lansat din localitatea Maracay, pe litoralul Mării Caraibelor, în anul 1986... În 1997 a primit un mesaj din partea unor călugăriţe din Brazilia, care-l sfătuiau să respecte cuvântul Domnului şi să se spovedească numai în taină unui duhovnic, nu în văzul şi auzul întregii lumi. Ricardo împlinea pe atunci 82 de ani.

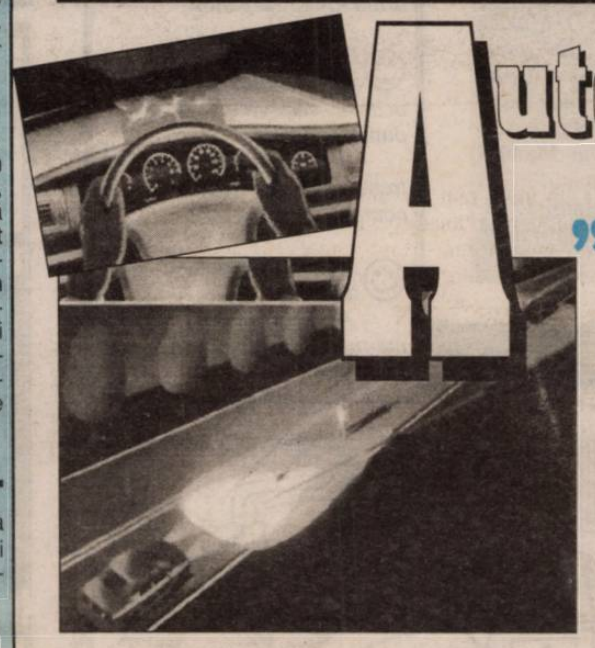

Automobilul care „vede” în întuneric

O maşină se strecoară prin noapte. La mai puţin de 100 de metri în faţa sa, într-un loc unde farurile nu bat încă, o pisică se repede să traverseze strada, dar rămâne blocată în lumina maşinii. Impact inevitabil? Nicidecum. Pe parbrizul maşinii apare dintr-o dată imaginea pisicii, aşa că şoferul are exact timpul pentru a frâna şi a evita accidentul. John Smith, specialist la celebra firmă Cadillac, explică modul cum poate fi realizat acest lucru: un vizor nocturn, care include o telecameră funcţionând în infraroşu, montată sub radiator. Camera înregistrează imaginea oricărei fiinţe ce se află în calea maşinii, semnalul este transmis la un procesor care, în final, facilitează proiecţia imaginii pe parbriz. Un dispozitiv care în curând va reduce de peste trei ori numărul incidentelor nocturne.

Salt „mortal”

Nu lasă nici o îndoială faptul că maimuţele-capucin au o inteligenţă şi un curaj adesea surprinzătoare. De pildă, în momentul în care nu găsesc prin preajmă o ramură de copac pentru a sări, ele nu intră în panică. Ştiu să-şi mobilizeze resursele fizice, să-şi ţină respiraţia şi să facă mari salturi în aer. O „specialitate” care a fost sesizată într-o pădure din Costa Rica. Ce se întâmplă însă cu puii care nu-şi pot urma părinţii în aceste salturi temerare? Fotografia din imagine este cât se poate de concludentă. Micuţa progenitură s-a agăţat pur şi simplu de spinarea mamei. O lecţie de adaptare la mediu care îi va folosi negreşit micuţului capucin.

Japonezii au inventat „PESCUITUL ELECTRONIC”

După „Tamagochi”, pasărea cibernetică ce creştea în măsura în care proprietarul o „hrănea” sau nu, japonezii au recidivat în acelaşi domeniu fascinant al inteligenţei artificiale. O echipă de specialişti în calculatoare a firmei Bashudashi, cu sediul la Osaka, a pus la punct recent un program de pescuit virtual. Cu ajutorul calculatorului şi al echipamentului specific, amatorii de pescuit îşi pot vedea liniştiţi şi pe orice vreme de pasiunea lor, în... dormitor, având înainte o baltă care nu există! „Jocul”, căci, la urma urmei, totul a fost pregătit ca un joc, a devenit ceva foarte serios şi, tipic pentru cei din Ţara Soarelui Răsare, perfecţionat până la cel mai mic detaliu. Partidele de pescuit se desfăşoară în „real-time”, peştii din crescătoria din... ecran trebuie hrăniţi constant, altfel mor şi încep să plutească la suprafaţa apei, după câteva zile, chiar în condiţiile în care calculatorul nu este în funcţiune. Pe de altă parte, din start, peştii sunt programaţi să muşte momeala din undiţă, ba, spre deliciul cyber-pescarilor, se lansează în bătălii pe viaţă şi pe moarte spre a-şi salva solzii din acul undiţei. După cum suntem informaţi, jocul a prins într-o asemenea măsură, încât, luna trecută s-a desfăşurat, la Osaka, un concurs în reţea, al cărui câştigător, student în marketing (sic!), a reuşit să „pescuiască”, în două ore, nu mai puţin de 42 de peşti! Dar unde-o fi saramura aia adevărată?...

Bijuterii cu rădăcini

Annette Kutz, bijutier în Hamburg, s-a gândit să testeze mai întâi piaţa şi abia apoi să se pună serios pe muncă pentru lansarea ultimei sale creaţii, care depăşeşte orice imaginaţie în materie de originalitate. Ea propune iubitorilor de plante inele de argint care sunt decorate nu cu obişnuitele pietre, ci cu un fel de... ghivece pentru flori, confecţionate din acelaşi material. În funcţie de preferinţe, în „vasul” minuscul se seamănă câteva seminţe, se udă cu 1-2 picături de apă şi, când planta liliputană prinde contur, bijuteria poate fi etalată. Periodic, inelul poate fi... transformat prin cultivarea unei noi plante. Să prindă oare rădăcini acest gen de bijuterie?

Fotografia săptămânii

Tânăra contorsionistă de 13 ani May Lin, din Guangzhou (provincia Henan), execută în fiecare zi, într-un parc, cele mai dificile asane (poziţii specifice de yoga) în speranţa că va câştiga, fără să întindă mâna, câţiva bănuţi de la trecători.

În numărul viitor

■ În august 2039, un asteroid uriaş ar putea lovi Pământul ■ Baze subterane secrete în New Mexico? ■ Fragilul echilibru al miracolului vieţii ■ Liniştea, paradisul nostru pierdut ■ Kronon, un alt fel de „Titanic” ■ De ce este „Biblia” neagră? ■ Julia Roberts - un star fără discernământ? ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Juridice

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN”!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^{00} - 14^{00}

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin” îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

SERIE NOUĂ - 416 • ANUL XLII • 13 MAI 1999 • 16 PAGINI • 2000 LEI Nr. 19 (2166)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caracteristica prostiei este că vede defectele altora dar le uită pe ale ei.

CICERO

A creşte copii e un lucru riscat; căci reuşita depinde de multă trudă şi grijă, iar nereuşita întrece orice altă durere.

DEMOCRIT

ROMÂNIA POATE CONSTRUI FARFURII ZBURĂTOARE

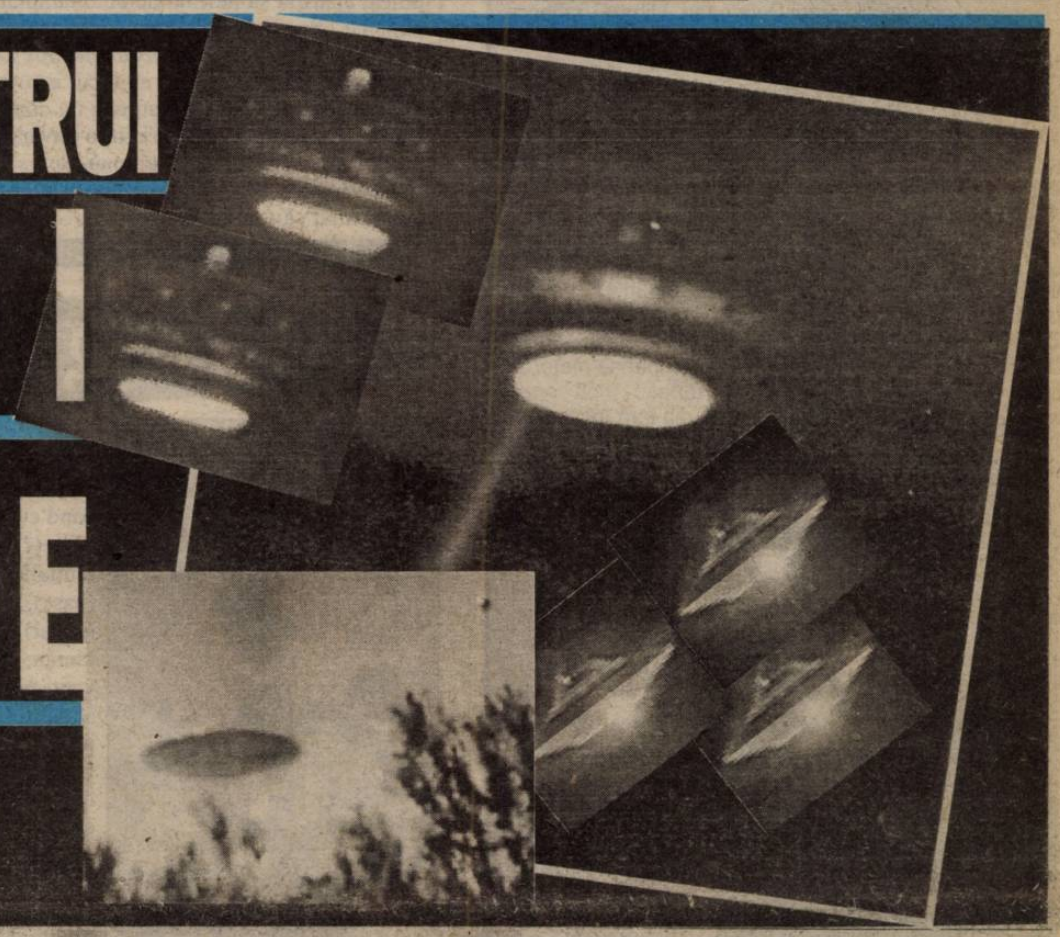

Inventatorul acestora este inginerul Ioan Micu, care are până la ora aceasta o colecţie de invenţii şi idei originale omologate sau brevetate. A obţinut o *Diplomă de Aur* la „Eureka '96", de la Bruxelles, pentru un motor electric asincron.

(Urmare în pagina 3)

TRĂIM într-o lume SF

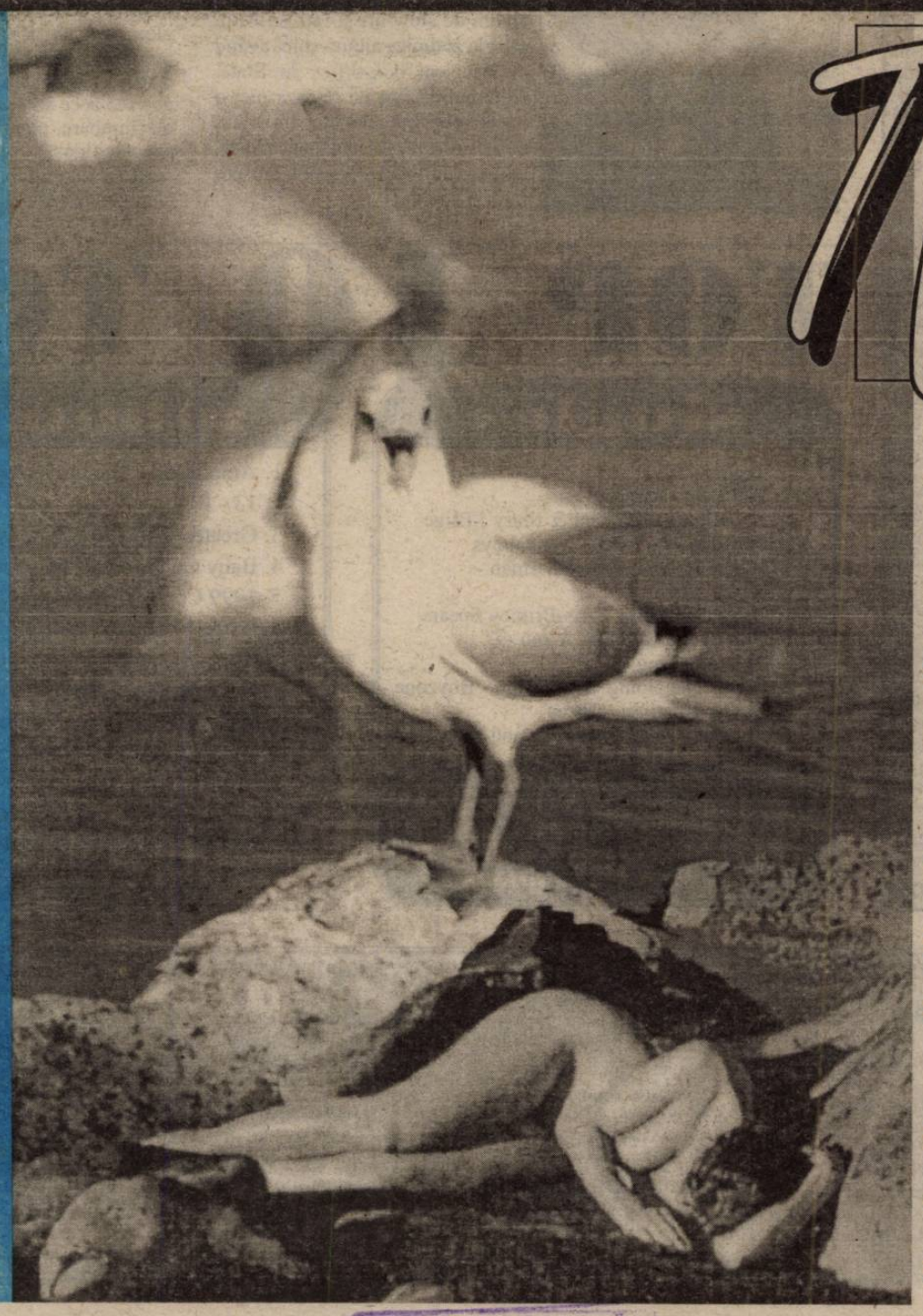

Duminică s-a încheiat la Călăraşi primul colocviu naţional de *Science Fiction* (literatură SF, cum o numesc împătimiţii genului), o manifestaţie organizată fără cusur de Consilierul şef al Inspectoratului judeţean pentru Cultură, poetul Ştefan Drăghici. Pe parcursul a trei zile, într-o sală plină de fani ai acestei literaturi (l-am remarcat într-o bancă chiar şi pe părintele Eugen Barz, poet şi el, dar şi un fin cunoscător al istoriei religiilor), cei mai talentaţi autori de SF s-au întrecut în eseuri şi discuţii despre raportul dintre literatura SF şi *mainstream* (am aflat că acest termen ascunde producţia beletristică în general), de fiecare dată sub ochiul scrutător al celui mai activ critic literar al vremii, Dan-Silviu Boerescu. Sâmbătă, tinerii scriitori şi-au lansat propriile cărţi. Horia Nicola Ursu, şeful colecţiei Imago a editurii Dacia, a prezentat volumul *Sfâşierea* scris de Ona Frantz, cartea de debut a lui Liviu Radu, *Trip-tic* şi romanul *Animalul de Beton* al lui Roberto R. Grant (nu vă spun al cui pseudonim este!). Lucian Merişca, o glorie a fandomului ieşean, şi-a lansat ultima carte apărută la editura Institutul European, *Deratizarea*. Tânărul prozator Andrei Valachi, om cu şase premii naţionale de literatură, şi-a lansat romanul *Sheila*, iar Ovidiu Petcu debutează cu o carte după 17 ani de scris, *Chipul Pământului, Oameni în spaţiu*. Michael Haulică a venit cu ultima lui apariţie editorială, volumul de povestiri *Madia Mangalena*. Deşi n-a fost prezent, Dodo Niţă din Craiova a vorbit totuşi despre *Sandu Florea*, cel mai mare autor de benzi desenate SF din ţara noastră, care lucrează în... SUA. În fine, la această primă ediţie a Colocviului naţional de SF, în afară de faptul că Alexandru Mironov a dovedit încă o dată că este cel mai împătimit susţinător al SF - „SF este pasul înainte al umanităţii" a spus el -, Ştefan Drăghici a pus la bătaie şi nişte premii frumoase, obţinute şi de la edituri puternice cum e *Nemira*.

(Urmare în pag. 2)

GEORGE CUŞNARENCU

TV

- TVR 1 - TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc
- Discovery
- Animal Planet

De la cărbune la... genetică 3

Receptivitate parapsihică 4

Embrionii de dinozauri pot reînvia specia? 9

De ce este Biblia neagră - Programul Terra 10

Biblioteca Județeană

MUZICARTA

TRĂIM ÎNTR-O LUME SF

Astfel, Marele Premiu acordat de Nemira, în valoare de 2.000.000 lei, i-a revenit lui Costi Gurgu (pe care revista „Magazin" l-a publicat cu câteva săptămâni în urmă) pentru *„Ciuma de sticlă"*. La secţiunea proză, Premiul întâi (1.000.000 lei) a fost atribuit de Juriu (D.S. Boerescu, preşedinte, Paul Dugneanu, Mihai Grămescu, Liviu Radu şi Vlad T. Popescu, director general la Nemira Media) lui Florin Pîtea. La secţiunea Eseu, premiul întâi i-a revenit lui Jean-Lorin Sterian. Premiul Special pentru Machetă i-a fost oferit graficianului Lucian Băbeanu. Diploma de Excelenţă din partea scriitorilor pescari i-a fost atribuită lui Ştefan Drăghici, realizarea grafică excelentă aparţinând unui alt scriitor pasionat de pescuit, Augustin Frăţilă, director al Editurii Allfa din Bucureşti. Revista „Magazin", reprezentată de mine la acest Colocviu, a oferit drept premiu, tuturor prozatorilor prezenţi, posibilitatea de a fi publicaţi în pagina noastră lunară (în viitor, bilunară), atât de citită, *Biblioteca Magazin de proză SF*. Duminică, plecând din Călăraşi, mi-am zis: dacă oamenii tineri continuă să scrie, chiar fără recompense materiale importante, dacă editurile mari iubesc încă opera originală românească, dacă oamenii din ţară încă citesc, atunci lumea în care trăim, lumea cărţii, în plină eră a Internetului, e încă vie şi este, fără îndoială, o lume SF.

KEN PEDERSEN, un pianist subtil

Deja views (de la franţuzescul *Déja vu*, *Cunoscute*, cum s-ar putea traduce în româneşte) se numeşte ultimul album al lui Ken Pedersen. Într-adevăr piesele sunt compoziţii inspirate după renumiţi pianişti, să-i amintesc doar pe Mozart, Chopin, Pachelbel, Schumann, Bethoveen sau Bach. „Unele dintre cele mai frumoase melodii ale lumii s-au născut din improvizaţii" spune Pedresen. „Dar puţini ascultători sunt interesaţi să asculte improvizaţii libere. De aceea eu consider că mai interesant este să improvizezi în cadrul unor parametri daţi de o compoziţie clasică. În cazul pieselor de pe Deja views, motive din compoziţii foarte cunoscute. Creativitatea lucrează foarte bine atunci când e constrânsă de limite, iar limitele mă ajută să construiesc o structură în cadrul unei piese." Interesantă ideea lui Pedersen care, aproape polemic, declară că libertatea improvizaţiei lucrează cel mai bine când există limite! Fantezia lucrează când eşti constrâns, cum ar veni, iar de aici la ideea unora cum că adevăratele capodopere au apărut sub dictatură nu mai e decât un pas. Eu unul nu agreez în totalitate acest gând, dar muzica lui Pedersen este într-adevăr magnifică. „M-am întrebat cum pot să-mi aşez propriile sentimente pe fundalul unor melodii clasice pentru a crea ceva proaspăt pentru ascultătorii moderni". Răspunsul este „improvizaţia parametrică. Până la urmă e vorba despre o tehnică postmodernistă, existentă şi în literatură, care amestecă voit teme clasice cu teme contemporane. „Folosind aceste melodii clasice ca punct de plecare am încercat să demonstrez atât esenţa măreţiei muzicii clasice, cât şi ceea ce iubeşte omul modern astăzi la muzica instrumentală contemporană, noile explorări sonore, prospeţimea şi vitalitatea" spune Pedersen. Şapte din cele 12 piese sunt exclusiv solouri pianistice, altele două fiind duete pian-violoncel. Celelalte melodii includ pe lângă pian şi sunete ale unor subtile combinaţii instrumentale, corzi, percuţie, oboi, corn englez sau instrumente de suflat din lemn. O muzică plină de înţeles, ceva nou, deşi putem avea sentimentul că piesele ne sunt cunoscute sau, cum ar zice francezii, *déja vu*.

GEORGE CUŞNARENCU

Albumul Săptămânii

1, 2, 3, 4! A History Of Punk & New Wave 1976 – '79

Titlul este clar: compilaţie! Ce nu ştiţi, este numărul de CD-uri care o compun: 5! Conţinutul? Punk din cel mai bun, interpretat de nume clasice astăzi! Iată o colecţie salutată de mai toată lumea, apariţia sa nefiind deloc întâmplătoare, punk-ul revenind în actualitate... Prezenţa unor nume ca *„Sex Pistols" Damned, Clash, Ramones Jam, Buzzcocks, Dead Kennedys, Cure, Siouxsie & The Banshees, Blondie, Joy Division* fac din *„1,2,3,4,!"* o dezirabilă piesă de colecţie, concentraţia de hituri care au făcut istorie „depăşind limita maximă admisă" fără a ne indispune în vreun fel sau altul... Destinate nu doar unui public avizat, cele cinci compact discuri retrasează un teritoriu muzical care a avut o covârşitoare influenţă asupra „fragmentelor" care s-au desprins ulterior din el, noile curente, mai dure sau nu rămânându-i, orice s-ar spune, tributare! Cronicarul se opreşte aici, adresându-vă invitaţia de a-i asculta pe cei de mai sus, începând cu *Stranglers*, că tot am uitat să-i amintesc iniţial...

Radiografii sonore

Post Orgasmic Chill-Skunk Anansie. Un album demenţial, la propriu şi la figurat, începând cu titlul şi încheind cu melodiile (?) sale! *Martin „Ace" Kent* (chitară), *Richard „Cass" Lewis* (bass), *„Deborah „Skin" Dyer* (vocal) şi *Mark Richardson* (tobe) rămân, orice am spune, consecvenţi păstrându-se la acelaşi nivel al delirului muzical, drogul lor sonor fiind foarte apreciat în Regatul Unit, Continentul doar acceptându-i, fără a-i ridica la înălţimea pe care au fost puşi de presa insulară...

100% *Ginuwine-Ginuwine.* Încă un album gândit să prindă iminentul sezon estival, un album de slow-uri şi rap, solistul, aflat la al doilea album solo, având un excelent box-office în State. Albumul de faţă nu ratează nici o interferenţă cu celelalte stiluri din muzica neagră, accentul punându-se, totuşi, pe influenţele venite dinspre funk şi soul...

Raingods With Zippos. De la un începător, trecem acum la un super avansat şi mă refer la *Fish*, cel care a condus pe vremuri o trupă celebră – *Marillion! Fish* este la al şaselea album de studio, dar nici de această dată sound-ul nu s-a schimbat, amatorii putând găsi aici folk-rock-ul cu care renumitul muzician i-a obişnuit. Fără a fi o super producţie, *„Raingods With Zippos"* merită a fi ascultat cu atenţie deoarece muzica sa, fără a se lăsa influenţată de diferitele tendinţe actuale, este dublată de nişte versuri destul de bune...

15 Minutes - Nik Kershaw. Continuăm cu un alt veteran britanic, unul din idolii tineretului în urmă cu 15 ani. În vremurile de glorie *Mister Kershaw* cânta un pop-rock, puternic orientat spre discoteci iar acum, după o pauză de vreo zece ani, solistul revine cu o schimbare, pentru mine nu prea spectaculoasă, spre folk-rock. Asta nu înseamnă, bineînţeles, că albumul nu sună bine... Ascultaţi-l!

TOP 10 TOP

singles

1. Tender - Blur
2. Flat Beat - Mr.Oizo
3. As - George Michael & Mary J.Blige
4. We Like The Party - Vengaboys
5. Blame It On The Weatherman - B'Witched
6. Baby One More Time-Britney Spears
7. Why Don't You Get A Job - The Offspring
8. When The Going Gets Tough - Boyzone
9. In Our Lifetime - Texas
10. You Don't Know Me - Armand Van Helden

Propuneri: 9 pm Till I Come - ATB, Right Here Right Now - Fatboy Slim, Barbarella - Alishas Attic, No Scrubs - TLC, Thank Abba For The Music - Various Artists

albume

1. Americana - The Offspring
2. 13 - Blur
3. Greatest Hits - Eurythmics
4. Baby One More Time - Britney Spears
5. 1999 Comic Relief Appeal - Boyzone
6. Songs From Ally McBeal - Vonda Shepard
7. Greatest Hits - 2Pac
8. Have A Nice Day - Roxette
9. 100& Ginuwine - Ginuwine
10. Up Up - Ani Difranco

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU

Norocel Rădulescu – Turda: Pentru o persoană care face primii paşi în lumea cuvintelor încrucişate, te descurci foarte bine! Îngrilările sunt corecte (poate n-ar trebui să insişti atât de mult pe dispunerea simetrică a punctelor de sprijin, deoarece aceasta îţi limitează mult posibilităţile de a introduce cuvinte tematice!). Că tot am vorbit despre cuvinte tematice: acestea reprezintă slăbiciunea celor cinci careuri trimise de tine! Pragul nostru minim este de 50 la sută litere tematice îngrilate. Cum se calculează? Scazi punctele negre, atât pe orizontal cât şi pe vertical, iar restul îl împarţi la doi! OK? Aştept să-mi scrii...

Sorin Frunză – Filiaşi: Notează la *Madness:* anul fondării – 1976, trupă britanică formată din *Mike Barson* (clape, muzicuţă), *Chris „Chrissie" Foreman* (chitară), *Lee „Kix" Thompson* (saxofon), *Lee „Lord" Suggs McPherson* (vocal), *Mark „Bedders" Bedford* (bass), *„Woody „Woodgate* (tobe) şi *Chas Smash* (trompetă, percuţie). Sunt cei care au reinventat stilul ska în Marea Britanie! De ascultat albumele *„One Step Beyoud"* (1979), *„The Rise And Fall"* (1982) şi compilaţia *„Divine Madness"* (1995), toate editate de casa *Virgin*.

Tolba cu SCRISORI

Marius Adam – Bucureşti: Nu am reţinut cele trei careuri având ca temă „Medicina" deoarece, pe lângă numeroase trageri la temă, aţi introdus şi o mulţime de cuvinte, e drept tematice, cu caracter morbid! Ca să glumim puţin, aş spune că ele se potrivesc unei publicaţii care s-ar putea numi „Curierul cimitirelor"...

Liana Soleanu – Constanţa: *Phil Lynott* s-a născut pe 20 august 1951 la Londra şi a murit pe 4 ianuarie 1986. Basist şi lider al trupei *Thin Lizzy*, *Lynott* a fost un precursor a ceea ce avea să se numească fusion funk-rock, fiind unul dintre marii nonconformişti ai ultimelor zeci de ani. Cariera sa solo a început, în paralel cu cea din *Thin Lizzy*, în 1979, primul său album - *„Solo In Soho"* (1980), prezentând un amestec furios şi curios de rock, blues, funk şi reggae. Recidivează în 1982 cu *„The Philip Lynott Album"*, un album eclectic în care funk-ul este dublat de balade à la *Bob Dylan*. Derulându-şi viaţa între două „maluri" (drogurile şi alcoolul), *Lynott* trecea „dincolo" în ianuarie 1986, în urma unei crize cardiace...

Florina Stancu – Iaşi: Dispariţia ştirilor este justificată! Cum mai toată lumea are acum cablu, poţi găsi la orice oră ceea ce te interesează, pe VH 1, MTV, MCM, M6 sau chiar pe CNN (teletext)...

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

COLEGIUL DE REDACŢIE:

ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedinte al Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

REDACŢIA:
Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Dumitru Mateuţă, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Dumitru Mateuţă

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nicoleta Cochinţu, Aurel Frăcea
Tel.: 222.83.21
Cont: 401001085000 (lei); 402001085030 ($); 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul:
INTACT S.A.

TRACHETA IONICĂ

Pot românii construi farfurii zburătoare? Dacă întrebarea pare ironică, răspunsul oferit de realitatea ideilor tehnologice este bine argumentat și afirmativ. Poți avea un salariu de mizerie și o tehnologie de mult reformată, dar care nu afectează gândirea științifică și capacitatea unor minți inginerești de a inventa un vehicul atât de râvnit de acerba concurență a tehnologiilor de vârf contemporane. Un vehicul care nu-i altceva decât o farfurie zburătoare!

ION ȚUGUI

Ce este de fapt *Tracheta ionică?* Un aparat care servește la trapulsarea unui vehicul prin transformarea energiei ionice cu ajutorul suprafeței trapulsante. Să lămurim puțin termenii, deoarece ei apar pentru prima oară în tehnologiile de vârf și aparțin inginerului Micu: *Trapulsia* = tracțiune + pulsă; tracțiune = acțiunea de deplasare a unui vehicul, a unui sistem tehnic etc., prin tragere cu ajutorul unei forțe exterioare; forța care pune în mișcare un vehicul, un sistem tehnic. *Pulsa* = despre lucruri sau despre procese în mișcare, care se manifestă într-un ritm viu. *Trapulsa* = a absorbi cu violență, de departe, a trage, iar *Trapulsie* = forță de tracțiune care acționează asupra unui obiect sau asupra unui sistem tehnic, provocând deplasarea acestuia.

Enumerarea câtorva noțiuni de dicționar tehnic nu deconspiră ideea originală a inginerului Micu; noțiunile sunt originale, ele nu figurează în lexicoanele tehnologice actuale. Pentru invenția sa, inginerul Micu a avut nevoie de termeni noi. Și farfuria zburătoare românească are un nume. Ea a fost botezată...

Ce e trapulsarea?

...În loc de rachetă, *trachetă,* ceea ce înseamnă un organ de mașini sau un aparat care servesc la *trapulsarea* unui vehicul. Aici intervine încă un termen, acela de *suprafață trapulsantă,* adică un organ de mașini care dau naștere forței trapulsante...

Tracheta ionică a fost trecută, teoretic, prin toate analizele tehnologice. De aceea a fost nevoie ca noua invenție să fie descrisă prin inventarea de noi termeni. De pildă sistemul de trapulsie ionică, conform prezentei invenții, înlocuiește toți termenii referitori la propulsie! Altfel spus, propulsia realizată clasic pe baza unui consum mare de combustibil se înlocuiește, în varianta nouă, cu trapulsia, pentru a se obține o forță independentă de combustibili clasici.

Forța vehiculului senzațional se realizează pe baza câmpului electric tactic la baza generării căruia stă pila nucleară!

Invenția inginerului Micu se referă la principiul de funcționare a viitoarelor motoare bazate pe trapulsie (cum s-a văzut mai sus) și definite trapulsorii. Domeniul de aplicare a invenției (a trapulsorilor) este transportul *aerian, cosmic* și *interplanetar!.*

„Civilizația modernă, spune inginerul Ioan Micu, face mari eforturi pentru a scăpa de tiparul clasic al actualelor forme de energie bazate pe surse clasice epuizabile. Noțiunile tehnice pe care le-am introdus în invenția mea definesc o cercetare asiduă, care promite pentru viitor o realizare extraordinară și fascinantă și vine să înlăture aproape toate neajunsurile legate de sistemele energetice actuale..."

Schițele farfuriilor zburătoare create de inginerul Micu se desfășoară pe multe file. Nu le vom reda aici mecanismele subtile și vom aminti doar că vitezele pe care le pot atinge vehiculele interplanetare românești sunt practic de ordinul imaginației fantastice.

Ideea există. Farfuriile zburătoare par să pulseze deocamdată pe hârtia de calc, în calcule sofisticate. Se vor putea realiza materiale care în atmosfera terestră vor suporta suprasarcini excepționale?

Cu promisiunea de-a reveni asupra acestei descoperiri, mă întreb dacă nu se va întâmpla și cu farfuria zburătoare românească la fel cum s-a întâmplat cu consonantismul lui Odobleja (pentru care altcineva a luat Premiul Nobel), cu insulina lui Paulescu (idem), cu prima rachetă inventată în Transilvania, cu teoria sonicității aplicată pe alte meleaguri și așa mai departe...

Două secole de chimie

DE LA CĂRBUNE LA... GENETICĂ

MIHAELA DOROBANȚU

Dezinfectanți contra holerei. Chibrituri. Culorile strălucitoare ale unei parade a modei sau ale costumelor curților medievale. La bază, totul nu este decât chimie. La care se adaugă, evident, acea inefabilă atingere a creatorului. Dar, în fond, tot chimie – combinații de atomi, jocuri de molecule... O cursă contra cronometru a unei științe care trebuie să ne hrănească, să ne îmbrace, să ne salveze viața. Și, între timp, să imagineze și să fabrice substanțe pe care încă nu le știm și la care, câteodată, nici nu ne gândim.

Câte feluri de chimii există?

Prima „chimie" care a fost studiată a fost cea numită *anorganică.* Chimia substanțelor cele mai simple, cea care a dat oamenilor, de-a lungul mileniilor, metalele (extrase din minereuri), sticla, ceramica sau primul exploziv.

Mai mult, în 1831, s-a produs de pildă miracolul unui nou dezinfectant care, în timpul unei epidemii de holeră a salvat nenumărate vieți. Era clorul, introdus de un german, Friedlieb Runge. Tot un german, Johann Döbereiner, la începutul anilor 1880, a inventat un „aprinzător de țigări" care funcționa pe bază de hidrogen, acesta aprinzându-se spontan la contactul cu aerul, grație unui catalizator de platină. Și nu doar atât: chimia anorganică reușește astăzi să contribuie la explicarea ozonului stratosferic, la utilizarea cu mult profit a catalizatorilor pe bază de metale de tranziție. Sau zeoliții sintetici – o altă clasă de produse anorganice – care pot fi introduși în detergenți în locul polifosfaților pentru a anihila acțiunea distrugătoare a apelor dure.

Creșterea durității și a rezistenței materialelor, inclusiv a celor folosite, de exemplu, în transformatoare electrice, beneficiază și ea de aportul aceleiași chimii anorganice.

Apoi, la frontiera cu fizica, s-a dezvoltat chimia fizică, printre altele cu importanta sa ramură, electrochimia, practic indispensabilă astăzi în industrie. Deși una din „culmile" absolute

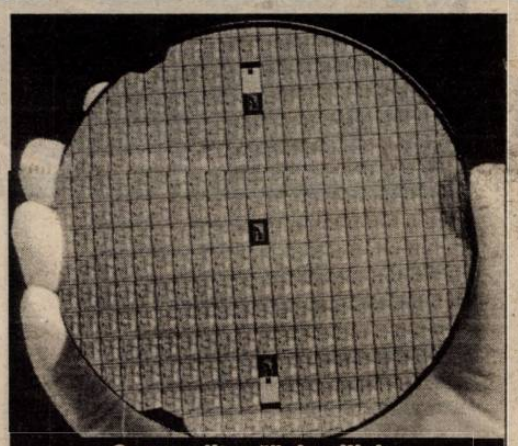

O „napolitană" de siliciu - baza circuitelor integrate moderne

ale chimiei rămâne indiscutabil chimia *organică.*

Dacă viață nu e, nimic nu e

Termenul de „chimie organică" a fost introdus de cunoscutul chimist suedez Jöns Jacob Berzelius (1779-1848), referindu-se explicit la compuși chimici produși de organismele vii. Sunt însă substanțele organice „vii"? Nu. Chiar dacă în 1828, un alt mare chimist, Friedrich Wöhler, sintetizează pentru prima dată un compus organic, ureea, pornind de la substanțe anorganice; el înlătură astfel ideea necesității unei „vis vitalis" (forță vitală), care ar explica și justifica acest (încă) nedezlegat mister al Universului nostru: viața. Oricum, descoperirea lui Wöhler a deschis calea spre producerea unei game practic infinite de compuși organici, cu la fel de numeroase aplicații, mai ales în industrie. Organice se numesc de fapt substanțele care au la bază carbonul, cu câteva excepții: oxizii acestuia, carbonații, carburile, acidul cianhidric și cianurile (bine cunoscute substanțe otrăvitoare). Oricum, viața noastră, pe Terra, cel puțin, este o viață bazată pe carbon. În alte „lumi" s-ar putea să fie bazată pe alte elemente fundamentale, siliciul, de pildă. Un motiv în plus pentru a continua cercetările menite înțelegerii celui mai complex lucru cu care s-a confruntat până acum omul și anume...

Fabrica Naturii

Biochimia este chimia vieții. Ea „și-a luat zborul" o dată cu cercetările lui Rafaele Piria și ale elevilor săi de la Universitatea din Pisa. A cunoscut imediat un adevărat marș triumfal al descoperirilor: enzimele – catalizatori biologici care fac posibile în fracțiuni de secundă reacții la care nimeni nu s-ar fi gândit –, aminoacizii, descoperirea de către Watson și Crick a structurii de dublă elice a ADN-ului în 1953 (anul primei ascensiuni a Everestului!), realizarea hărților genetice – marea promisiune a viitorului pentru vindecarea unor boli majore ale omenirii – și aceasta pentru a aminti, la întâmplare, numai câtiva dintre pașii uriași pe care i-a străbătut omenirea ultimului secol!

Biochimia nu mai poate fi concepută astăzi „separat" de fizică, cu care împarte utilizarea radioactivității, de exemplu, dar și unele dintre cele mai dificile și sofisticate tehnici de experimentare și de modelare teoretică. Iar drumul rămâne în continuare deschis – în special pentru „ultimul născut", așa numita chimie *cuantică,* de la care, ajutată și de supercomputerele viitorului, se așteaptă primele străpungeri finale spre „inima" celui mai mare mister care ne stă în față: Viața.

Aceasta este deci „Fabrica Naturii". Singura care nu este amenințată de șomaj! Încă...

Imaginile unei „maternități"... planetare!

Noile imagini furnizate de telescopul spațial Hubble prezintă șase stele tinere, înconjurate de discuri opace de gaz și praf. Aici poate începe în curând procesul de formare a planetelor – dacă acest lucru nu s-a și întâmplat deja. Vârsta celor șase stele: cel mult un milion de ani. Amplasarea lor: la vreo 450 de ani lumină, în constelația Taurului.

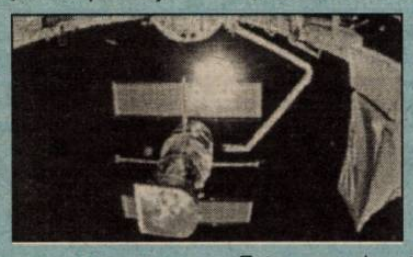

Deși detaliile fotografiilor – publicate în „Sky & Telescope" – mai 1999 – diferă, pe toate se constată existența unei nebuloase de praf, brăzdată de o dungă densă și întunecată. „Credem că această dungă reprezintă un disc circumstelar", spune Deborah Padgett de la celebrul Caltech – Institutul de Tehnologie din California, care a realizat imaginile în infraroșu ale stelelor. Ea adaugă că aici este locul unde în final se vor forma planetele. Concluziile se sprijină și pe comparația cu datele provenind de la alte două stele intens studiate, de zece ori mai „bătrâne", care prezintă și ele discuri asemănătoare, „sculptate", după cum s-a dovedit, de sistemele planetare formate în respectivele regiuni.

Elementul de senzație pe care îl aduc noile fotografii obținute de Hubble este faptul că astronomii dispun acum de o întreagă secvență a evoluției sistemelor stelare. Interesant este de amintit și faptul că primul care a avut această idee privind formarea sistemelor planetare a fost... Immanuel Kant, cu celebra sa teorie a nebuloasei pe care o avem încă din secolul 18. Steven Beckwith, Directorul Institutului Științific al Telescopului Spațial se arată, desigur, încântat de rezultate: „Este greu de găsit planetele, dar este foarte ușor de observat discurile".

Mai bătrâne sau mai tinere, planetele par, în sfârșit, să fie o prezență comună în spațiul cosmic. Crescând astfel, de ce nu, șansele ca pe unele dintre ele să găsim și civilizațiile pe care le căutăm de atâta vreme...

MIHAELA DOROBANȚU

Comete... poluate

Vaporii de apă par să-și fi pierdut calitatea de principală componentă a lungilor cozi de gaz ale cometelor, în favoarea monoxidului de carbon! Adică a unuia dintre agenții poluanți ai atmosferei noastre terestre. Cum? Conform unor recente studii ale astrofizicienilor, nucleul de gheață al cometelor suferă, pe măsură ce se apropie de Soare, un proces de sublimare. Adică trece direct din stare solidă în stare gazoasă. În acest fel sunt eliberate moleculele de apă care, sub acțiunea razelor ultraviolete, se descompun de zece ori mai repede decât moleculele de carbon. Și așa mai primim cadou încă un poluant...

Anul 2000 pe Ariane!

Nu, deocamdată cel puțin, nu este vorba de o invitație de revelion pe celebra rachetă europeană, ci de spaima care s-a instalat și aici în legătură cu „bug"-ul 2000 – efectul schimbării datei pentru aparatura de la bordul rachetei. Era și timpul – spun specialiștii – căci 30 la sută din sistemele de bord sunt vulnerabile în aceste condiții, afectând sistemul de lansare. S-a format astfel o „echipă 2000" care are sarcina de a găsi o soluție și de a efectua teste de lansare de anvergură. De cealaltă parte, Agenția spațială japoneză a hotărât și ea sistarea experiențelor pe sateliții Vega și Altair. Bug-ul nu se ascunde în calculatoarele de la bord, ci în sistemele de control de pe Pământ... și trebuie (măcar) ținut aici.

Privatizare în Cosmos

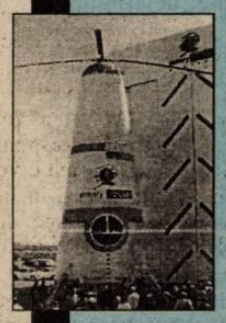

Imaginati-vă o imensă țigară de foi, cu o elice în vârf, care decolează ca o rachetă condusă de doi piloți: ea poate plasa un satelit pe o orbită joasă și apoi aterizează ca un elicopter. Un straniu hibrid, denumit Roton și demn de imaginația primelor romane ale lui Jules Verne. Și totuși proiectul fără motor al lui Roton a fost prezentat publicului californian de către compania privată Rotary Rocket Co. Folosind drept carburant kerosen și nu hidrogen lichid, Roton ar putea - spun proiectanții săi - să realizeze o economie de 90 la sută la lansare, devenind extrem de tentant și pentru zborurile comerciale și pentru misiunile științifice ale NASA. Primele teste în zbor sunt prevăzute pentru anul viitor iar zborurile regulate pentru 2001. Dacă totul va merge bine, primii săi piloți vor fi și primii care să zboare în spațiu într-un vehicul... privat!

RECEPTIVITATE PARAPSIHICĂ

ION ŢUGUI

Există persoane care se manifestă ciudat atunci când devin receptoare ale unor situaţii sau evenimente într-un mod inexplicabil şi aparent inacceptabile. Această „ciudăţenie" a fost numită receptivitate parapsihică. Nu puţini observatori au fost de părere că ar fi vorba de traume cerebrale, de anumite disfuncţii, într-un cuvânt de vreo boală:

Persoanele care au trăit la un moment dat situaţii considerate efecte ale unor capacităţi paranormale, s-au dovedit a fi active din punct de vedere social. Aceste persoane fac dovada unei percepţii extrasenzoriale mai puternice decât în cazul singularicilor şi introvertiţilor.

Referitor la unele traume cerebrale generatoare de efecte paranormale, s-a considerat că anumite conexiuni cerebrale „greşite" sau defectuos „plasate" ar putea genera imagini neasemănătoare cu cele emanate de funcţiile normale ale gândirii şi proiecţiilor subiective. Dar în cazul mediumnităţii, lucrurile se schimbă. Îndeobşte mediumnii fac dovada unor capacităţi care nu par să aibă de-a face cu vreo disfuncţie cerebrală, cum sunt telepatia, psihometria, mediumnitatea fizică – de fapt adevărate domenii *specializate* în procesul de receptivitate.

Ce sunt superdotaţii?

S-a spus că animalele din vechime posedau o seamă de funcţii paranormale extrem de active şi de eficiente. Cu toate acestea, ele nu au putut evita colapsul care le-a înghiţit. Deducem de aici că acele capacităţi aveau doar misiunea de avertizare asupra viitorului, dar nici o putere de a deplasa specia într-un regim de protecţie. Pentru ca un astfel de eveniment să fi fost posibil, pe lângă capacităţile paranormale ar fi trebuit să existe şi o inteligenţă creatoare foarte puternică. În cazul acesta funcţiile paranormale avertizante aduc într-un răstimp oportun scena care urmează să se întâmple, iar „procesarea" inteligenţei este aceea care trebuie să găsească soluţiile pozitive pentru evitarea consecinţelor unui colaps.

Se poate trage concluzia că numai omul pare să fie, deocamdată, acela care în faţa unor dezastre profetizate, ar reuşi să creeze un mediu artificial care să-i garanteze supravieţuirea. În concluzie, receptarea parapsihică, comună, se pare, multor vieţuitoare, nu-i decât telefonul care poartă o veste, o informaţie dintr-un loc în altul, dar în acest proces informaţional nu se află înscrise şi soluţiile de evitare a efectelor ce-ar produce un deznodământ tragic.

În cazul capacităţilor umane de receptare parapsihică, telefonul de care vorbeam depăşeşte relaţia de comunicare între doi abonaţi – pentru a păstra acest exemplu -, şi devine un fel de „telefonie generală", situaţie în care cel ce telefonează este auzit simultan de mii sau sute de mii de abonaţi.

Suntem cu toţii telepaţi?

Unii oameni de ştiinţă vorbesc la ora aceasta despre al şaselea simţ ca şi cum ar fi să se refere la un organ pe care l-au descoperit după mii de ani de ignoranţă. Al şaselea simţ este identificat sau asociat cu telepatia. Profesorul H.H.Price este de părere că „multe dintre gândurile şi sentimentele noastre de zi cu zi sunt de origine telepatică sau parţial telepatică, dar nu sunt identificate ca atare, deoarece sunt atât de deformate şi de amestecate cu alte elemente mentale la trecerea pragului conştiinţei".

O teorie şocantă de altfel, a celebrului Bergson, spune că memoria şi percepţia senzorială, funcţiile creierului şi organele de simţ, sistemul nervos sunt *eliminatorii.* Se porneşte de la faptul că orice om este în stare să rememoreze cam tot ce i s-a întâmplat în viaţă, dar poate să perceapă „tot ce se petrece în Univers".

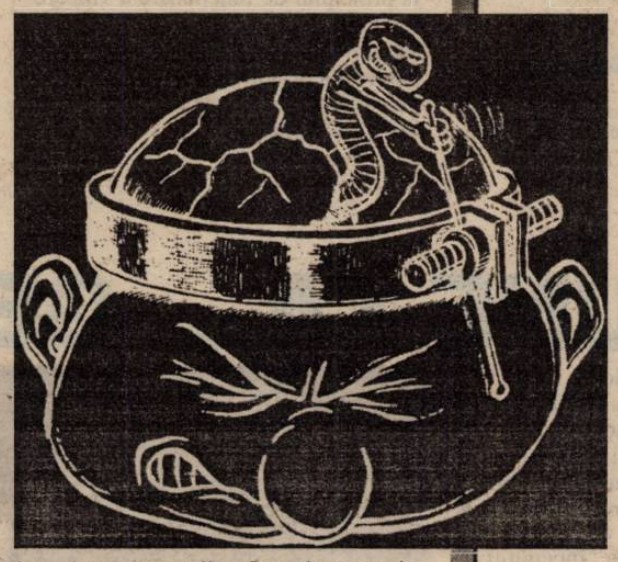

Amintiri din „cutia neagră"

Fachirii MEMORIEI

MIHAELA DOROBANŢU

Când ziaristul l-a sunat pe Charles Barbier pentru a fixa un interviu, nu se aştepta la altceva decât la obişnuitele „fiţe" ale unui pensionar care fusese cândva un nume cunoscut, dar acum părea să fie uitat de toată lumea. Totul avea să debuteze însă cu o surpriză! Oarecum neaşteptat, Dl. Barbier îl întreabă anul şi luna, apoi şi data naşterii. „4 iulie 1966", răspunde mirat ziaristul. „la te uită, te-ai născut într-o zi de luni!" Intrigat, ziaristul verifică. Era adevărat. La 85 de ani, Charles Barbier nu putea uita că ceea ce pentru mulţi dintre noi reprezintă un simplu cuvânt, „memoria", pentru el reprezentase o meserie de o viaţă întreagă!

„Demonstraţii de memorie, garantate şi fără folosirea nici unui truc" – aşa sunau afişele unora dintre cabaretele pariziene ale anilor 1940-1950. Erou – nimeni altul decât Dl. Barbier. Unul dintre numerele sale de mare succes – aşa numitul „tur al celor 24 de cuvinte". Acum aproape 30 de ani am văzut şi noi o asemenea demonstraţie la o emisiune de divertisment la televiziune: se cere unui grup de persoane să spună fiecare câte un cuvânt; prima spune „cabanos", a doua - „amandină", şi aşa mai departe. Apoi maestrul repetă cuvintele în ordinea în care au fost spuse. Nu vreţi aşa? Perfect, le va spune în ordine inversă. Nici aşa nu e bine? Nu-i nimic, le spune în orice ordine doriţi!

Cum se poate totuşi realiza o asemenea performanţă? Mai ales că în general nu există o părere prea bună despre oamenii care, altminteri cu totul obişnuiţi, stabilesc fel de fel de recorduri de memorie. Ei bine, în principiu reţeta este simplă! Se iau întâi cifrele şi fiecăreia i se asociază o consoană: 0=n, 1=c, 2=b, 3=m, 4=r, 5=v etc. Cu numerele totul este acum automat. 10 este cn, 20 este bn etc. Urmează vocalele şi aşa apar cuvintele: cuvântul numărul 1 va fi de exemplu „curte"; cuvântul numărul 2 - „balcon"... cuvântul numărul 10 – cană. O listă care trebuie învăţată pe de rost. Şi restul vine de la sine. Un spectator spune „cabanos" – îl „aşezi" în *curte;* urmează „amandină", pe care o vom pune pe „balcon"... Apoi lista este recitată şi cuvintele care trebuie „redate" publicului vor veni de la sine. 24 de cuvinte, până la 50 chiar, poate şi mai multe – singurul risc real este de a-i plictisi pe spectatori! O problemă de antrenament al memoriei – complicată, dar nu imposibilă. Se bazează pe aşa numita mnemotehnică şi care cere timp, răbdare şi multă muncă.

În cazul calendarului este vorba însă de altceva; de memorarea efectivă a calendarelor diverşilor ani. Iarăşi muncă, iarăşi răbdare. Dar, cum se spune, în unele cazuri se... plăteşte, pentru că uneori din aceasta se poate face o meserie. Interesant este că performanţele mnemotehnice nu semnalează performanţe egale şi în cazul când ai nevoie să-ţi aminteşti lucruri... obişnuite. Deşi Barbier însuşi spune că în momentul când a realizat cât de dificil îi este să-şi amintească ideile care îi veneau în minte seara înainte de a adormi, s-a gândit să aplice metoda celor 24 de numere şi să asocieze fiecare idee unui număr. Nu a mai avut de atunci nici o dificultate să-şi amintească perfect totul şi nici de caietul de notiţe nu a mai avut nevoie.

Aveţi probleme cu memoria? Cine nu are! Un psiholog mergând la un control într-un grup de persoane de vârsta a treia a întrebat dacă cineva are probleme serioase să-şi amintească diferite lucruri. Un domn s-a ridicat şi a mărturisit că are: înainte îşi amintea 600 de zecimale ale lui pi, dar de câteva zile nu-şi mai aminteşte decât cel mult 300. Fără comentarii. În fond tehnicile de memorie sunt cam tot acelea pe care vechii greci le foloseau acum 2000 de ani...

Înconjuraţi de baze extraterestre...

BAZE SUBTERANE SECRETE în New Mexico?

DAN D. FARCAŞ

În episodul de săptămâna trecută menţionam cercetările nefericitului Paul Bennewitz, care l-au dus la concluzia că lângă localitatea Dulce (New Mexico) s-ar afla o bază extraterestră subterană. Dulce este probabil cel mai faimos dintre locurile în care unii împătimiţi OZN presupun că ar exista baze subterane ale extratereştrilor. S-au găsit şi persoane care susţin că ar fi lucrat la această bază, cot la cot cu „cenuşiii". Principalul obiectiv al veneticilor ar fi, conform acestor istorii, studiul geneticii umane, pentru realizarea unor mutanţi sau hibrizi între oameni şi fiinţe extraterestre. Localitatea se află lângă o rezervaţie a pieilor roşii apache; aceştia afirmă că în zona respectivă numărul de semnalizări OZN este mult mai mare decât în restul Statelor Unite.

Un caz notoriu, legat de presupusele baze subterane de la Dulce, este cel al lui *John Lear,* din Las Vegas, fiul unuia dintre pionierii aviaţiei, constructorul de avioane William Lear. John a zburat cu peste 150 de tipuri de avioane, a stat la manşa avionului în cadrul mai multor misiuni CIA şi a doborât, de repetate ori, recorduri de viteză. Cu atât mai surprinzătoare a fost declaraţia sa din 25 martie 1988, în care susţinea că la Dulce se află o bază militară secretă şi că guvernul american avea o înţelegere cu extratereştrii, în care pământenii acceptau experimente pe oameni şi animale, în schimbul unor tehnologii extraterestre avansate. Lear acuza guvernul american pentru aceste aranjamente, susţinând, între altele, că tehnologia extraterestră primită a fost doar un simplu surogat.

Lear nu avea nici un interes să vină cu astfel de „bombe" pentru a deveni celebru; dimpotrivă, acestea dăunau în mod grav imaginii sale. În plus, afirmaţiile confirmau pe cele ale lui Bennewitz. Astfel şi Lear vorbea de baze subterane în care sunt duse „recoltele" din mutilarea vitelor (şi chiar a oamenilor!). Mai vorbea şi de „tuburi" transparente în care plutesc feţi umani. După părerea sa, răpirile de oameni efectuate de OZN-uri au ca scop îndoctrinarea unor indivizi, prin sugestii posthipnotice, şi controlul lor prin implanturi, ambele pentru a îndeplini „misiuni" în folosul cenuşiilor. Un alt scop este cel al creării unor umanoizi hibrizi, folosind material genetic uman şi extraterestru şi mame-purtătoare pământene. Lear mai afirmă că în laboratoare subpământene multietajate de la Dulce şi din alte baze subterane din Nevada şi New Mexico, se află mii de extratereştri şi de pământeni, aceştia din urmă închişi acolo probabil pentru totdeauna. Toate acestea s-ar desfăşura cu aprobarea tacită a guvernului american...

Declaraţiile lui Lear nu sunt singulare. Un oarecare Thomas C., ofiţer al serviciilor de informaţii, care a cerut să i se păstreze anonimatul, afirmă astfel că a fost fotograf în acest laborator subteran de la Dulce, constatând că acolo se fac experimente înfiorătoare, hibridări şi mutilări. Nenorociţii condamnaţi la acest tratament s-au revoltat nu o dată şi câţiva au reuşit să şi scape de acolo. În 1969 ar fi izbucnit chiar o confruntare. Pentru a şantaja autorităţile pământene, cenuşiii ar fi luat ostatici un număr de oameni, cercetători. Trupele trimise să-i elibereze au fost anihilate de armamentul ultrasofisticat al extratereştrilor. Sute de oameni au fost ucişi. Până la urmă guvernul ar fi trecut peste acest incident, relaţiile cu extratereştrii fiind mult mai importante...

Reamintim cititorului fidel al acestei rubrici că, atât în cazul documentelor „Majestic 12", cât şi în cazul Bennewitz, discutate în precedentele episoade, personajele principale, din umbră, par să fi fost agentul Biroului de investigaţii secrete din Air Force Richard Doty şi William (Bill) Moore, cunoscut investigator OZN şi autor de succes (cititorul român a avut la îndemână traducerea cărţii sale *Experimentul Philadelphia).*

(Va urma)

Spectator la graniţa realităţii

Maşina timpului EXISTĂ!

PAUL IOAN

Un fenomen care se poate întâmpla numai o dată în viaţă - apreciază specialiştii - este retrocogniţia. Acest fenomen poate fi descris ca fiind intrarea în contact cu imagini sau decoruri întregi (însoţite sau nu de sunet) din alte timpuri, secvenţe de viaţă autentică de mult apuse. Persoana care suferă involuntar un astfel de fenomen nu participă efectiv la ceea ce vede în jur, ci doar contemplă. Primul caz celebru este cel al unor doamne care, vizitând Palatul Versailles, au „observat" scene de pe timpul lui Ludovic al XIV-lea. Întâmplarea de faţă este mult mai palpitantă.

Samuel şi Gordon Briggs, doi fraţi gemeni locuind în Malvers, statul american Milwakee, obişnuiau să-şi petreacă sfârşitul de săptămână pe malul râului, într-un peisaj sălbatic fermecător. Ambii aveau pe atunci - în 1996 - optsprezece ani. Într-una din acele zile, pe când moţăiau la Soare aşteptând ca peştele să atace momeala undiţelor, li s-a părut că aud strigătele unor oameni disperaţi, într-o limbă necunoscută. Şi ambii au văzut cu claritate - după cum aveau să declare ulterior - scene de luptă încrâncenată petrecându-se într-o aşezare a unui trib de indieni! Totul se desfăşura ca şi cum se aflau într-o sală de cinema în aer liber, în care pânza îi înconjura din toate părţile. Mai mult, chiar li se părea că simt fumul de la colibele arzânde.

După câteva clipe în care au încercat să se dezmeticească, fraţilor Briggs le-a fost teamă să nu fie atacaţi la rândul lor de soldaţii din regimentul ce împresurase indienii. Uniformele militarilor, aşa cum au fost descrise ulterior, corespundeau cu perioada războiului de secesiune din anii 1861-1865, de pe vremea lui Abraham Lincoln. Încremeniţi, Samuel şi Gordon asistau la măcelărirea pieilor roşii, la încleştări sângeroase, la fuga mamelor cu copii în braţe, la incendieri etc. Nu şi-au putut da seama cât a durat această uluitoare retrocogniţie - poate chiar un minut sau două - , dar cert este că elementele naturale erau aceleaşi cu cele din realitatea lor imediată.

Veridicitatea acestui caz, când pentru o scurtă perioadă cei doi au fost contemporani cu evenimente petrecute în urmă cu peste o sută de ani, este deasupra oricărui dubiu. Fraţii Briggs au reţinut un detaliu interesant în acest sens: totemul specific tribului, ce atârna deasupra unui cort impunător. Pe de altă parte, ei au aflat că prin acele locuri trăiseră într-adevăr indieni cherokee şi că totemul respectiv figurează la Muzeul Indienilor Americani din Milwakee. Dar nici un specialist în parapsihologie nu poate explica ce fel de halucinaţie vizual-auditivă este acest gen de apariţie plină de viaţă. Oare să fie vorba de suprapuneri haotice ale spaţiului şi timpului, o contopire efemeră a prezentului cu trecutul? Orice ipoteză poate fi acceptată, fantezia are în acest domeniu câmp vast de manifestare şi poate că maşina timpului există în inconştientul nostru.

Selecție naturală și hazard

FRAGILUL ECHILIBRU AL MIRACOLULUI VIEȚII

- *În cei 600 milioane de ani ce s-au scurs de la apariția organismelor complexe, 99,9 la sută dintre cele între 5 și 50 de miliarde de specii care au trăit pe Pământ au dispărut.*
- *Astăzi, abia aproximativ 40 milioane de specii constituie ansamblul vieții terestre.*
- *Istoria Pământului a înregistrat cinci mari perioade „catastrofice" („avalanșe") când disparițiile au afectat, într-un timp extrem de scurt, între 20la sută și 90 la sută dintre speciile existente.*
- *Ultima și cea mai celebră „avalanșă" s-a produs acum 65 de milioane de ani, la finele Cretacicului, când au dispărut mai mult de jumătate din speciile de reptile (cărora le aparțineau și dinozaurii), dar și peste 50% dintre viețuitoarele marine. În schimb, speciile amfibii și mamiferele au supraviețuit, luând, practic, în stăpânire Pământul.*
- *Cercetătorii au constatat o perioadă de 26 milioane de ani între două „vârfuri" ale curbei dispariților, maximum opt familii de viețuitoare dispărând în fiecare milion de ani. Durata de viață medie a unei specii este de 4 milioane de ani, dar există și excepțiile care confirmă regula. De exemplu, rechinii, care nu s-au schimbat de sute de milioane de ani.*
- *Valul dispariților antrenează și specii perfect adaptate, ca efect al tulburărilor majore ale mediului, produse de cauze aparent minore. Cum ar fi, de exemplu, dispariția unei specii mai puțin adaptate, dar care constituie o verigă importantă a lanțului alimentar pentru alte specii.*

MARIAN GRIGORE

Dacă asupra originii vieții pe Pământ oamenii de știință continuă să elaboreze diverse scenarii și ipoteze – oscilând între teza originii extraterestre, cosmice, și aceea a ivirii, precum Afrodita, din apa oceanului primordial, în ceea ce privește modelul evoluției vieții până la a deveni ceea ce este astăzi, lucrurile păreau, oarecum, mai clare. Astfel, evoluția vieții se consideră a fi **rodul întâmplării la întâlnirea cu necesitatea,** respectiv al unei selecții naturale în care din numărul de specii apărute datorită mutațiilor rezistă doar organismele cele mai bine adaptate. Teorie care nu explică de ce, totuși, au dispărut și specii aparent bine adaptate la mediul lor de existență, cum ar fi, spre exemplu, omul din Neanderthal, cel presupus a fi, multă vreme, una din verigile evolutive ale speciei Homo Sapiens. Ipoteza eliminării lui datorită concurenței „verilor" săi mai inteligenți nu stă în picioare, populațiile hominide fiind destul de reduse numeric o lungă perioadă de timp pentru a permite o conviețuire pașnică a diferitelor ramuri ale animalului biped ce urma să devină Om. Și exemplul nu este deloc singular. Se simțea și se simte, de aceea, nevoia unei teorii integratoare, care să explice evoluția (și dispariția) diferitelor specii, cât și destinul vieții în ansamblu. O teorie care, se pare, astăzi există.

Puțină istorie

În ceea ce privește apariția vieții pe Pământ, prima și cea mai veche explicație a fost (și încă este pentru o bună parte din omenire) **ipoteza creaționistă.** Lucru absolut normal, fiind rodul observației de bun simț că tot ce există, viu, pe Pământ se naște din „ceva". Or, dacă nu este prea important să știm ce a fost mai întâi – oul sau găina -, oricum trebuia găsit un răspuns pentru modul în care fie găina, fie oul au apărut. Și cea mai la îndemână explicație era, firesc, să se presupună existența unui Creator Divin. O ipoteză care, până prin secolul XVIII, n-a avut nici o concurență reală.

O dată cu acumularea de descoperiri de „oase de balaur" sau „de uriași" au apărut însă și nedumeririle care au constituit un teren fertil pentru apariția unor noi ipoteze științifice. Teza creaționistă, minată de caracterul ei fixist (să ne amintim că, în timpul Potopului, lui Noe i s-a cerut să salveze câte o pereche din toate animalele Pământului și semințe din toate plantele) nu putea explica unde și cum au dispărut „uriașii" ale căror ciolane pietrificate se găseau când și când. Explicația avea să o aducă Cuvier, prin a sa **teorie a cataclismelor,** care se baza într-un fel tot pe datele oferite de Biblie, atâta vreme cât Potopul este cel mai mare cataclism petrecut vreodată. Cu singura adăugire că teoria lui Cuvier îl ignora pe Noe, presupunând că viața o lua de fiecare dată de la capăt. Istoria lua aspectul unui șir de cataclisme urmate de tot atâtea „geneze" mai mult sau mai puțin spontane.

Teoria lui Cuvier n-a avut concurență timp de doar câteva decenii, până la apariția **teoriei evoluționiste** a lui Charles Darwin, care punea pe primul plan mecanismele selecției naturale în cadrul luptei pentru existență. O luptă în care numai cei mai adaptați rezistau. Până de curând, această teorie părea a fi cea mai „completă" explicație a evoluției vieții pe Pământ, fiind susținută de nenumărate argumente științifice.

O cercetare providențială

O echipă interdisciplinară de cercetători, condusă de biologul și fizicianul spaniol Richard Solé (dubla sa formație științifică are, cum se va vedea, importanța ei) a încercat să studieze modul în care au apărut, au evoluat și au dispărut, în timp, o serie de organisme aparținând ordinului amonoidelor, un gen de moluște cu o cochilie spiralată care au fost răspândite pe Pământ într-un interval de timp cuprins între 300 de milioane și 700 milioane înaintea vremurilor noastre. Or, făcând un grafic al dispariției în timp și în funcție de timp a diferitelor familii de asemenea organisme, cercetătorii au observat – ceea ce, de altfel, se și așteptau să observe – caracterul haotic și absolut întâmplător al numărului de dispariții în diferite perioade. Graficul arăta întocmai ca un grafic al valorilor bursiere înregistrate pe Wall Street. Dar tocmai această asemănare l-a condus pe Solé și colaboratorii săi – între care se mai aflau doi fizicieni și un paleontolog – la ideea de a trasa curba vârfurilor dispariților înregistrate, curbă care a pus în evidență existența unui **sistem critic cu autoorganizare** (SCAO). Deci a unui sistem caracterizat de un echilibru fragil (critic) ce poate fi oricând stricat de o variație întâmplătoare, chiar neimportantă la prima vedere. Un sistem a cărui evoluție nu poate fi prezisă, în termeni precișii, dar care, ca ansamblu, poate fi oricând descrisă. Precum apariția cutremurelor, a crahurilor bursiere sau a taifunurilor.

Pentru a verifica dacă nu este vorba de o simplă coincidență, echipa de cercetători a calculat, în funcție de timp, procentul de familii dispărute aparținând tuturor organismelor vii din decursul ultimelor 600 milioane de ani, respectiv în perioada scursă de la apariția organismelor complexe, pluricelulare. Rezultatul a fost o curbă de același fel, ceea ce înseamnă că **întreaga biosferă este un sistem critic cu autoorganizare.** Tradus în termeni de zi cu zi este totuna cu a spune că între totalitatea organismelor vii existente la un moment dat și mediul în care ele trăiesc există un echilibru fragil (critic) în care se manifestă legături extrem de complexe, practic incalculabile, astfel încât modificarea chiar modestă a unui parametru poate să afecteze întreg ansamblu. Se produce atunci o adevărată „avalanșă" de dispariții după care sistemul se reorganizează.

„Aceste lucrări (ale echipei conduse de Solé n.n.) *sunt de importanță capitală și trebuie privite foarte serios"* - apreciază reputatul specialist în evoluția speciilor, americanul Stephen Jay Gould. Pentru că, paradoxal, forța acestui model stă tocmai în imprevizibilitatea care, așa cum arată Richard Solé, demonstrează că există un factor nedeterminat în evoluția vieții pe Pământ. *„Dacă, pe termen scurt, selecția naturală joacă un rol primordial,* – constată aceasta –, *pe termen lung influențele externe, întâmplătoare sunt cele ce ritmează evoluția".*

Câteva concluzii „concrete"

Specia umană este singura specie care, în mod conștient și consecvent, își modifică mediul ambiant. Or, conform teoriei, efectul unei modificări chiar minore poate declanșa „avalanșa". Cum ar fi acționarea unui tub de spray cu fluorocarbon aflată la originea (cel puțin parțial) a găurii de ozon și a efectului de seră. Sunt semnale care pot fi (și sunt) luate cât se poate de în serios.

„Perfecționarea" speciei umane prin tehnicile genetice este o himeră, întrucât se poate face doar ținând cont de obiectivul mai bunei adaptări la mediul de viață a speciei. Or, supraviețuirea unor specii după „avalanșă" (deci inclusiv a speciei umane) depinde în mod esențial de capacitatea ei de adaptare la noul mediu, mediu ale cărui caracteristici sunt, conform modelului SCAO, imprevizibile.

Specia umană, în ansamblul ei, este încă prea tânără pentru a se îngrijora, din punct de vedere statistic, de viitorul ei pentru încă 3-4 milioane de ani. Bineînțeles, cu excepția apariției unei catastrofe planetare și cu condiția renunțării la orgoliul concurării „Creatorului" prin remodelarea naturii.

Și ultima concluzie: **nici o schimbare de mediu nu este, aprioric, lipsită de importanță,** întrucât, metaforic vorbind, o diafană bătaie de aripă de fluture poate declanșa „avalanșa"... Iar efectele acțiunii umane nu au nici pe departe gingășia zborului meteoric al insectelor.

Anatomia secundei

TRINITY 99

ALEXANDRU MIRONOV

La Dortmunt, în zona Ruhr, regiunea – fostă – industrială a Germaniei va avea loc în perioada 21-24 mai întâlnirea anuală a visătorilor europeni (spun, despre Ruhr: fostă regiune industrială, pentru că Germania a trecut, cu 2-3 decenii în urmă, prin ceea ce trece România acum: închiderea minelor și oțelăriilor, deci reducerea dramatică a locurilor de muncă pentru „gulerele albastre", muncitorii din industria grea; nemții au rezolvat, în mare, problema, dar cu o uriașă ridicare a ratei șomajului în țară...)

Întâlnirea se va numi TRINITY'99, este penultima din acest secol, scriitorii, jurnaliștii, editorii, teleaștii, cinefilii și sutele de fani de pe tot continentul se vor întâlni la Harenberg City Center, dau adresa: Koenigsval nr.21, 44137, Dortmunt; Telefon: 0049-231-4199215; Fax: 0049-231-419229; e-mail: SFTageNRW @ epilog.de – pentru cazul că grupuri de persoane izolate vor încerca aventura deplasării la TRINITY'99. Care aventură, credeți-mă, merită efortul, căci oaspeți de onoare („guests of honor") vor fi scriitori foarte populari în rândurile fandomului mondial SF.

Printre ei, britanicii Terry Pratchett, creatorul cunoscutei serii „Discworld", Harry Harison, autorul romanului „Make room, make room"! (după care s-a făcut filmul-distopie „Soylent green", un avertisment pentru explozia demografică și anarhică post-statală), Ian Watson (romanul „Nova") și Douglas Adams, fostul redactor al postului de radio BBC, care a devenit celebru cu un serial radiofonic SF („Ghidul autostopistului în Galaxie") transformat și în carte best-seller, și Brian Aldiss (ciclul „Heliconia"), americanul Roger McBride Allen (trilogia „Corelia"), suedezul Sam Lundvall. Dar și cineaști celebri: Eric Stilwell (scenarist al serialului „Star Trek", cu mai mult de 1 miliard de telespectatori!!), J.Michael Stanczisky („Babilon 5"), Keneth Johnson („V" și „Alien Nation"), Paul Donovan („LEXX"), dar și John Clute, autorul unei „Enciclopedii a Science Fiction"-ului (1370 de pagini, adevărată biblie a imaginarului), reprezentanți ai „noului val" german, rus, italian, francez și, nu în ultimul rând, românii – aflați cu această ocazie că fandomul românesc este unul dintre cele mai puternice din lume!

Se va discuta pe „ateliere": *Tema sistemelor economice și monetare în SF; Science Ficton-ul la sfârșit de mileniu; Cultură, comerț și haos în serialele „Babilon 5", „Războiul Stelelor", „Perry Rhodan", „Star Trek".* Un bal mascat (cu vampiri, bineînțeles!), un festival de film SF, concerte de „muzică cosmică" și nenumărate lansări de carte vor colora lucrările iar o librărie întinsă pe un hectar va oferi practic toate cărțile SF de succes ale secolului, plus un salon de artă SF (grafică, acuarele, sculpturi, machete), de unde exponatele se vor vinde, la sfârșit, printr-o foarte nostimă licitație.

În paralel „ofițerii naționali" (există așa ceva în fiecare țară iubitoare de Science Fiction!) se vor întâlni la lucrările *Societății Europene de Science Fiction* (președinte Bridget Wilkinson, o universitară foarte cunoscută fanilor români, vicepreședinte, cu voia dumneavoastră, subsemnatul, o adevărată Uniune Europeană a visătorilor, funcționând perfect de mai bine de două decenii, cu propria-i *Constituție* (da, da, nu vă mirați...) cu o rețea de comunicare bine pusă la punct, legând, țară de țară, club SF de club SF și, teoretic, pe toți fanii SF-ului, cei care, nu-i așa, își pregătesc concetățenii europeni pentru cel mai devastator dintre șocuri: *șocul impactului cu viitorul.*

V-am analizat astăzi, în secunda care tocmai trecu, o întâmplare din viitorul apropiat care aparține unui grup, unei subculturi. Dar am făcut-o pentru numeroșii cititori pe care și i-a câștigat „Magazin-ul" fiindcă *niciodată lumea nu s-a aflat mai mult ca acum în fața haosului, bombelor, crimelor și umbrei unui Big Brother planetar* care, inevitabil, va încerca să tragă obloanele și să facă întuneric în mințile noastre. Or, la TRINITY'99, noi, specialiștii în imaginar, în mare grabă tocmai asta vom încerca: să construim transeele imaginației, cele din care putem lupta pentru singura libertate la care fiecare dintre noi are dreptul, prin naștere: *libertatea* de a gândi și visa...

E bine de ştiut

Nebănuitele interacţiuni între medicamente şi alimente

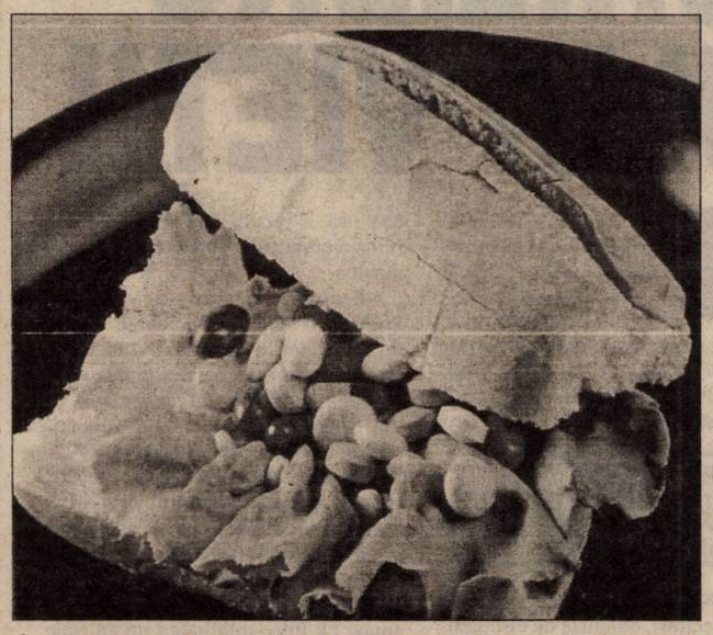

Între unele medicamente şi alimente se stabilesc interacţiuni mai puţin ştiute pacienţilor. Ba chiar şi medicii ezită uneori. Astfel, rareori se întâmplă ca medicul stomatolog să-şi avertizeze pacienţii să nu bea cafea înaintea unei anestezii locale, pentru că acest „modest" stimulent perturbă etapele anesteziei. Şi tot despre cafea se spune că nu face „casă bună" cu teofilina (un antiasmatic). De asemenea bananele nu se împacă bine cu unele tratamente ale hipertensiunii, unele brânzeturi cu unele antidepresive, iar spanacul cu anticoagulanţii. Foarte recent Jonathan Moss de la Universitatea din Chicago, a emis ipoteza că omletele şi cartofii (mai ales cei cu coajă) ar conţine glicoalcaloizi, substanţe care, chiar şi la câteva zile după ingerarea alimentelor respective inhibă acele enzime ce ar trebui să degradeze anestezianţele din organism. În aceste condiţii, anesteziştii vor trebui să ţină seama şi de regimul alimentar al pacienţilor! Oricum, e bine de ştiut, înainte de orice, cuvântul specialistului.

ALIMENTAŢIA şi lichidele sunt factori de variabilitate a activităţii medicamentelor. Alimentaţia, independent de natura sa influenţează farmacocinetica medicamentelor. Destul de frecvent, ea este responsabilă de scăderea vitezei şi/sau de intensitatea resorbţiei cu sau fără modificarea disponibilităţii biologice (în cazul concret al Ampicilinei, Pifampicinei, de exemplu). Acest fenomen este determinat de scăderea solubilităţii medicamentului sau de întârzierea evacuării gastrice. În unele cazuri, dimpotrivă, intensitatea resorbţiei este mult crescută pentru substanţele lipofile – sulfamide, hidralazine, fenitoine sau prin ameliorarea dizolvărilor în stomac – griseofulvine.

Alimentaţia intervine de asemenea în numeroase cazuri pentru modificarea activităţii şi/sau toxicităţii medicamentelor. Este vorba despre ameliorarea toleranţei digestive, scăderea eficacităţii antivitaminelor K prin alimente bogate în vitamina K, crize hipertensive cu alimente bogate în tiramide.

APA permite reducerea fenomenelor de iritaţie esofagiană şi trebuie să însoţească orice ingestie de medicament. În câteva cazuri (Amoxicilina, Teofilină), apa ameliorează în afară de intensitate şi viteza de resorbţie a medicamentului. Orice altă băutură expune la fenomene neprevăzute şi trebuie evitată.

ALCOOLUL modificând farmacocinetic activitatea medicamentelor este adesea un factor ce agravează efectele nedorite ale medicamentelor: sedarea, hipertensiunea, hipoglicemia, vasodilataţia. Repercusiunile asupra farmacocineticii sunt diferite după cum cantitatea de alcool este ocazională dar importantă cantitativ, sau prelungită (alcoolism cronic). Medicamentele pot să modifice farmacocinetica alcoolului şi deci nu trebuie ignorat acest element.

Dr. MARIA BARI
Medic primar, Spitalul Clinic Filantropia

Ea va trăi în 2051...

Fără rezerve se afirmă că în ultimele cinci decenii femeia a cunoscut pe planeta noastră transformări profunde. În cadrul acestui proces un rol esenţial l-au avut căsătoriile mixte, tendinţă ce se va accentua în următoarea jumătate de secol. Astfel, azi în Franţa de exemplu, 9,50% dintre căsătorii sunt mixte, fapt care implică tipuri fizice diferite: francezi, arabi, hispano-latini, nordici, africani, slavi, indieni, asiatici. Pornind de la această realitate, pentru a creiona profilul francezilor din a doua jumătate a secolului viitor pe supercalculatorul Onyx al societăţii Rémy Poinot s-au realizat „căsătorii fotografice" din care au rezultat apoi „copii" virtuali născuţi din aceste „legături informatice". Ordinatorul a prelucrat informaţiile cu o viteză uimitoare şi după 40 de ore de lucru a putut oferi imaginea franţuzoaicelor din anul... 2050. Vor fi cu părul negru, ochi de culoare închisă, nas drept şi faţă rotundă. Frumoase, dar puţin cam reci. Optimişti, informaticienii sunt convinşi că viaţa, mult mai rafinată decât maşina, le va „picura" suplimentul de căldură sufletească necesar...

O întrebare din nou actuală

CREIERUL ARE UN SEX?

2

Să ne continuăm promisa călătorie pe „traseele neuronale". Sunt mulţi ani de când se afirmă că bărbaţii sunt mai dotaţi pentru abstractizări matematice şi au o mai bună orientare în spaţiu decât femeile. În schimb ele sunt mai puternice la aritmetică, sesizează mai rapid asemănările şi deosebirile dintre obiecte şi sunt net superioare în domeniul limbajului. Cum se explică azi aceste diferenţe? Cu certitudine diferenţele apar la pubertate, atunci când hormonii sexuali inundă în întregime corpul, inclusiv creierul. Este explicaţia, de exemplu, a faptului că performanţele la geometrie, identice înainte de pubertate, nu mai sunt la fel după. Sexualizarea creierului ar fi, deci, legată direct de hormoni.

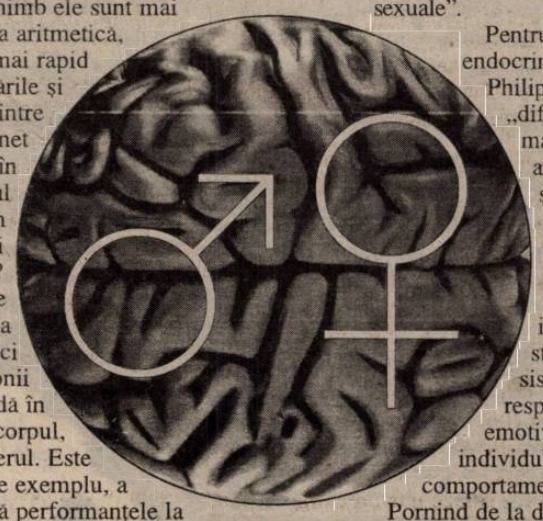

Faţă de mai vechea ipoteză potrivit căreia bărbaţii şi femeile nu s-ar servi de emisferele cerebrale în acelaşi mod, cercetătorul englez Doreen Kimura are un alt punct de vedere: „asimetriile în activitatea creierului sunt mai frecvent asociate unor funcţii distincte decât diferenţierii sexuale".

Pentru neuroendocrinologul francez Philippe Ciofi „diferenţele care se manifestă în plan anatomic, chimic şi neuronal sunt legate de sistemul vomeronazal". Acest sistem implică amigdala, structura cheie a sistemului limbic, responsabil de emotivitatea individului şi de comportamentul social.

Pornind de la diferenţele deja evidenţiate, în momentul în care se vor elucida mai multe dintre misterele creierului se speră să se poată vorbi despre tratamente adaptate fiecărui sex. O idee extrem de interesantă care însă e greu de aproximat când va deveni şi operaţională.

Gastronomice

Dacă doriţi să pregătiţi o masă pe bază de peşte şi imaginaţia vă joacă feste, vă sugerăm să încercaţi reţeta oferită de doamna Ariadna Făgărăşanu din Braşov.

CRAP POLONEZ

Într-o cratiţă încăpătoare se prăjesc neacoperit, în cinci linguri de untdelemn 3 cepe tăiate felii. Se sting cu un litru de apă, se adaugă piper boabe şi piper pisat, o foaie de dafin, o lingură de zahăr, puţină sare şi ½ kg cartofi tăiaţi felii. Cartofii se adaugă atunci când sosul clocoteşte. După ce au fiert pe jumătate se aşază deasupra peştele curăţat şi tăiat bucăţi, cu cap, cu coadă şi cu lapţi. Sosul trebuie să scadă la jumătate de pahar. Se serveşte călduţ: peştele la mijloc, cartofii de jur împrejur, garnisit cu pătrunjel verde şi foi de salată.

MODA primăverii

Dacă sunteţi curioase să aflaţi ce culori se poartă în acest anotimp, ne simţim obligaţi să vă satisfacem curiozitatea. Ei bine, se poartă kaki şi roz. Lungimile sunt în continuare la alegere: ori sus de genunchi, ori până la călcâie. Depinde de... picioare.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Pentru dumneavoastră, doamnă

Un caz pe săptămână

„Mă numesc E.G., am 51 de ani, locuiesc în Bucureşti şi de mai mulţi ani sufăr de cardiopatie ischemică. De asemenea, dureri reumatice neplăcute „mă atenţionau", accentuându-se de fiecare dată la schimbarea vremii. Pentru aceste suferinţe, pe care nu am reuşit să le ameliorez prin mijloacele medicinii clasice, m-am adresat doamnei Vasilica Ciupea, maestră cu capacităţi extrasenzoriale de categorie internaţională şi fiicelor sale, doamnele Mariana Ciupea şi Ana Stoica. În mod miraculos după tratamentul bioenergetic aplicat durerile au cedat. La sfârşitul seriei de zece şedinţe mă simt excelent"...

*

Redacţia revistei noastre facilitează cititorilor dornici să beneficieze de tratament bioenergetic accesul la „Cabinetul Ciupea" pe baza talonului alăturat. Posesorul unui astfel de talon decupat din revistă beneficiază de o reducere cu 10 la sută a costului tratamentului, ceea ce echivalează cu 35000 lei.

10% REDUCERE adică 35000 lei

TALONUL NR. 19

Numele şi prenumele pacientului.....

.....

Adresa.....

Intervalul efectuării tratamentului.....

● Valabil până la 31 mai 1999 ●

Programări la telefon: 6862046

LINIŞTEA

paradisul nostru pierdut

ARCADIE PERCEK

În dimineaţa zilei de 6 april din prezenta primăvară, pe când mă aflam la ritualul cafelutei de dimineaţă, mi-a fost dat să audiez (parcă la postul de radio România-Actualităţi), o scurtă emisiune despre satul Liniştea (parcă din judeţul Neamţ), şi despre o serie de relatări în legătură cu faptul că liniştea este încă stăpână pe acele meleaguri.

Primăvara, după cum foarte bine realizaţi aceasta, cu fascinaţiile sale climatice, cromatice şi în special olfactive, s-a transformat printre altele şi într-un factor care ne propulsează frecvent şi imperios spre parcurile, dumbrăvile şi eventual pădurile din imediata noastră apropiere. Cu acest prilej am constatat - chit că pe cale inconştientă – că această clipă de pace şi de linişte cu care un poet, om de ştiinţă şi filosof persan, care a trăit între anii 1040 şi 1123 identifica LINIŞTEA, se constituie în PARADISUL NOSTRU PIERDUT. Acesta este Omar Khayam, iar afirmaţia de mai sus o face într-un catren al său, afirmaţie pe care o vom dezvolta pe parcursul a câtorva articole.

Realizaţi desigur cu toţii, în special acei care locuiţi în aceste păduri din beton, oţel, asfalt şi sticlă, care sunt oraşele noastre, că alături de ceilalţi agenţi poluanţi proprii civilizaţiei noastre tehniciste, zgomotul reprezintă o noxă pe cât de omniprezentă pe atât de dăunătoare sănătăţii noastre şi echilibrului nostru psihic. *Liniştea ca bun public, de o incomensurabilă valoare, nu mai este la îndemâna noastră.*

Trăim într-o epocă prin excelenţă sonoră. Liniştea primară în care am evoluat milenii de-a rândul s-a destrămat, ca urmare a faptului că lumea în care evoluăm este o lume a sunetului. *Timpanele oamenilor acestei lumi vibrează încontinuu.* Într-o asemenea ambianţă, exteriorizând vicierea profundă a echilibrului sonic tradiţional, organismul tânjeşte însetat după o clipă de linişte şi de reculegere, necesitate păstrată în structurile noastre genetice, dăinuind din timpurile când liniştea nu era tulburată decât de cântecul păsărilor.

Nu exagerăm deloc vorbind despre zgomot ca despre un chinuitor flagel al secolului nostru. Sistemul nervos se resimte cel mai mult de pe urma agresiunii menţionate şi asta, pe de o parte, pentru că el este un releu şi, pe de alta, pentru că acelaşi sistem interceptează infailibil impactul greu de suportat al agenţilor sonici.

Un reputat psihiatru din Paris, şi anume E.Carette, susţine într-un studiu al său că *numărul bolnavilor nevrotici care fac zgomotul responsabil de boala lor – fapt confirmat de medicii curanţi - a crescut de la 45% la 70% numai în ultimii ani.*

Reţineţi însă faptul că un zgomot intermitent, care provine de la televizoarele noastre, de la claxoanele automobilelor ca şi de la sistemul de alarmă tot al automobilelor, mai ales când aceste zgomote survin în toiul nopţii supără incomparabil mai mult decât unul continuu, produs de şuviţa de apă ce curge de la un robinet defect. Acest gen de zgomote generează, după R. Chocholle, pernicioase reacţii obsesive, cum este situaţia şi cu zgomotul emis de acele mici insecte pe care francezii le denumesc „Horologes de la mort", (Orologii ale morţii), insecte despre care ne vorbeşte şi romancierul rus Lev Nicolaevici Tolstoi, în romanul său „Război şi pace", şi care cu zgomotul lor deşi abia perceptibil, dar amplificat de cadrul angoasant al nopţii, creează adevărate obsesii.

Flaconul cu pastile de primăvară

MICROELEMENTELE

Aşa cum am menţionat când am deschis... „Flaconul cu pastile de primăvară", microelementele, ca şi macroelementele de care ne-am ocupat până în prezent, sunt tot atât de necesare bunei funcţionări a organismului, chiar dacă ele se găsesc într-o concentraţie mai mică, necesarul zilnic fiind mult mai scăzut. Principalele microelemente sunt: fierul, cuprul, iodul, seleniul, zincul, dar şi cromul, cobaltul, fluorul, litiul, manganul, molibdenul a căror concentraţie se măsoară în micrograme.

FIERUL *component de bază al hemoglobinei*

Dintre microelemente, fierul este cel mai cunoscut. Organismul uman are nevoie de aproximativ 4 grame de fier, 70 la sută din această cantitate intrând în componenţa hemoglobinei. Prin intermediul hemoglobinei, fierul intervine în asigurarea uneia dintre funcţiile vitale ale organismului, e vorba de funcţia respiratorie, dar şi în procesele legate de asigurarea energeticii celulare, procesele de oxidoreducere şi în sinteza acizilor nucleici. Deoarece globulele roşii care conţin hemoglobină, au o viaţă de 120 de zile, un aport zilnic de fier este esenţial pentru păstrarea sănătăţii.

Fierul se găseşte în cantităţi suficiente în alimente, în special în carne, organe, produse vegetale (cereale, zarzavaturi, verdeţuri, fructe, pâine neagră, organisme marine). În ciuda unui mit, spanacul nu deţine locul I în topul alimentelor celor mai bogate în fier, acesta fiind surclasat de urzici, păpădie, fasole şi stafide, potrivit celor mai noi cercetări în acest domeniu. Laptele, deşi are un conţinut mai mic în fier, este un aliment preţios deoarece îi oferă organismului acest microelement într-o formă foarte asimilabilă.

Deficitul de fier se manifestă prin anemie, oboseală la efort, apatie, palpitaţii, sensibilitate la infecţii. Cercetări recente susţin că organismul aflat sub incidenţa unei boli infecţioase, declanşează o bătălie între microbi, viruşi etc. şi sistemele de captare-apărare pentru fier, deoarece atât microorganismele, cât şi viruşii sau tumorile au nevoie de fier pentru multiplicare. În consecinţă, la pacienţii cu boli infecţioase se înregistrează o concentraţie mai scăzută de fier în sânge.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

MEDICUL *vă răspunde*

„Sunt roşu la faţă... Ce boală am?"

Un cititor al revistei noastre din judeţul Vâlcea, în vârstă de 29 ani, care nu-şi dă decât iniţialele (S.V.) ne scrie o epistolă din care citez doar câteva propoziţii: „De când mă ştiu sufăr de o boală care mă frământă foarte tare. Sunt roşu la faţă, dar roşeaţa aceasta mă supără foarte rău. Nu suport frigul şi nici căldura, pentru că atunci mă înroşesc şi mai rău, ele provocându-mi arsuri puternice şi o stare de nervozitate. Când fac eforturi sau când sunt într-un grup de prieteni mă emoţionez şi îmi ard obrajii." „Boala" Dv. nu este gravă. La această „boală" contribuie, pe cât se pare, faptul că din naştere aveţi o vascularizaţie mai abundentă în regiunea feţei, motiv pentru care prezentaţi o sensibilitate dermică în această zonă. Şi tot la această „boală" mai contribuie faptul că, tot din naştere, dispuneţi de un psihism mai fragil, şi de un coeficient de emotivitate mai accentuat, motiv pentru care aveţi o reactivitate specială atât de ordin somatic, deci corporal, cât şi de ordin psihic. Veţi ieşi din acest impas nu atât cu medicamente, cât cu o autoeducaţie de durată, cu călirea organismului la factorii termici la care reacţionaţi atât de violent, cât şi la călirea aceluiaşi organism la factorii emoţionali. Deci cât mai mult sport şi cât mai multă încredere în forţele psihice care, în cazul Dv., trebuie revigorate. Nu seamănă om cu om nici din punctul de vedere al vascularizaţiei feţei şi nici din acela al structurilor psihice, dar asta nu înseamnă neapărat boală, ci doar reactivităţi proprii.

Dr. ANDREI ONU

Bomboane cu morfină

Farmacologul Mark Allman a fost deosebit de inspirat în momentul în care s-a gândit să producă acadele „aromatizate" cu fentamil, o substanţă sintetică cu particularităţi asemănătoare morfinei. Nu, nu este vorba de un act iresponsabil. Dimpotrivă! Datorită acestei substanţe, delicioasele acadele adorm copiii care au nevoie de o intervenţie chirurgicală, anulându-le astfel senzaţia de stres dinaintea anesteziei. Dozajul e realizat extrem de riguros în funcţie de greutatea micilor pacienţi. Succesul acestui procedeu e resimţit deplin atât de copii, cât şi de chirurgi. Şi, nu în ultimul rând, de inspiratul producător al acadelelor. (Dorin Măran)

Terapie naturală

Cicoarea

(CIHORIUM INTYBUS)

Cum o recunoaştem? Plantă mult răspândită pe întreg cuprinsul ţării, de la şes până la munte, creşte prin fâneţe şi păşuni, pe locuri necultivate, pe lângă drumuri, pe malul râurilor. În pământ are o rădăcină verticală, groasă, şi lungă până la 1,5 m. Tulpina este dreaptă şi ajunge până la 1,8 m, bogat ramificată, având la bază o rozetă de frunze, asemănătoare cu cele de păpădie. Frunzele sunt întregi fără peţiol, lanceolate, ascuţite la vârf şi puţin păroase. Florile sunt grupate câte 2-3 sau solitare pe ramurile laterale şi sunt de culoare albastră-deschis.

Cum se recoltează? În scopuri medicinale se folosesc părţile aeriene ale plantei recoltate la începutul înfloririi, precum şi rădăcina recoltată toamna târziu. Se usucă în locuri bine aerisite şi uscate la umbră, la temperatură obişnuită.

Compoziţie: Cicoarea conţine substanţe amare, insulină, tanin, acid cicoresic, cicorină, uleiuri volatile, tanin, rezine vitaminele B,K,C,P, iar din latexul rădăcinii s-au izolat principii amare de natură triterpenică ca lactucina şi lactucopicrina, precum şi un alcool tot de natură triterpenică: taraxasterolul.

Acţiune terapeutică. Datorită principiilor amare, insulinei şi colinei cicoarea are proprietăţi eupeptic-amare şi colagoge, iar datorită uleiului volatil şi rezinelor are efecte uşor diuretice.

Mod de întrebuinţare. Se foloseşte în anorexie, în dischinezie biliară hipotonă şi colici biliare sub formă de infuzie din 1-2 linguriţe de plantă la o cană de apă: se beau 2 căni pe zi. Pentru constipaţie – se prepară un decoct din: o linguriţă rădăcini la o cană de apă şi se beau 2-3 căni pe zi. Intră în compoziţia Ceaiului Depurativ, a pulberii laxativ-purgative, a produsului Cortelax etc.

L. MOLDOVAN
Farmacist primar

Mă pierd repede şi sunt timidă!

– Maria din Hunedoara, o mai veche corespondentă a noastră, căreia îi mulţumim în primul rând pentru cuvintele frumoase şi pentru felicitările de sărbători, ne mărturiseşte: „roşesc repede şi sunt timidă!" Problema sa de bază este generată de „climatul nefavorabil din familie" – ceartă, neînţelegeri, atmosferă de tensiune şi dezechilibru. Toate acestea nu fac decât să-i accentueze o timiditate existentă, cu efecte negative asupra capacităţii de învăţare şi a relaţiilor sociale. În plus se adaugă şi faptul că deşi a urmat şedinţe de psihoterapie, a fost nevoită să le întrerupă din cauza transferului psihologului. Ce trebuie să facă acum? Cum poate învinge această adevărată „boală socială" care este timiditatea?

– Dragă Maria, ne pare bine că ai apelat din nou la rubrica noastră şi sperăm ca şi de data aceasta să-ţi fim de folos în rezolvarea problemelor tale.

Într-adevăr, timiditatea îşi are de obicei originea într-un climat necorespunzător în familie. Este firesc ca discuţiile contradictorii dintre părinţii tăi să te afecteze, să te facă mai sensibilă. Dar, în acelaşi timp, vârsta pe care o ai ar trebui să te ajute să te detaşezi de toate problemele şi să te concentrezi mai mult pe viaţa ta, pe viitorul tău.

Ce se întâmplă de fapt? Părinţii tăi nu se înţeleg, dar aceasta nu înseamnă că tu ai fi altfel decât ceilalţi colegi ai tăi, că ai avea ceva în minus faţă de ei. Nu trebuie să consideri aceasta ca un balast, ca pe o zestre nefericită. Poate fi chiar o experienţă în plus pe care, dragă Maria, dacă ştii cum să o foloseşti, te-ar putea chiar ajuta pe viitor în relaţia cu un partener (ai şti, de exemplu, ce discuţii pot avea un efect negativ asupra relaţiei voastre).

În ceea ce priveşte cea de a doua parte a problemei, este bine că ai consultat un psiholog, dar nu este nici o nenorocire că nu mai poţi continua terapia. Important este să fixezi nişte idei, nişte teme de meditaţie, pe care să le dezvolţi, după aceea, singură.

De altfel, rolul unui psiholog este tocmai acela de a te învăţa cum să devii independentă de el!

Aşa că acum poţi proba cu toată încrederea ce efect au avut discuţiile tale de până acum cu Doamna psiholog! Foloseşte la maximum ceea ce ţi-a transmis ca experienţă şi cred că vei observa o diferenţă.

Noi îţi urăm succes şi aşteptăm noi veşti! Pe curând!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Scoicile și durerea

Micile proteine similare toxinelor produse de scoicile veninoase cum sunt cele conice din mările tropicale vor putea fi utilizate în tratamentul durerii. B. Olivera, de la Universitatea din Utah, a izolat o substanță provenită dintr-o asemenea scoică, numită Conus Magus care are puternice calități analgezice. Această substanță blochează intrarea calciului în celulele nervoase, blocând, de asemenea, propagarea semnalului dureros.

Matematica și fotbalul

Ar putea impune o lege matematică rezultatele meciurilor de fotbal? Michael Robinson de la Universitatea din Surry și Mark Dixon de la Universitatea din Londra au studiat rezultatele a 7000 de meciuri din Anglia înainte de a fi avut loc. Ei au dedus un model care prevedea nu numai scorurile finale ci și scorurile diferitelor momente. Scorurile nu erau aleatorii, ci depindeau de numărul de lovituri deja marcate: când echipa învitată câștigă, echipele adverse tind să marcheze la rândul lor în avantaj.

Căldura Arcticii

La sfârșitul Cretacicului cu 92-86 milioane de ani în urmă, climatul Arcticii era mai blând decât cel de astăzi. Temperatura medie anuală era în jur de 14° C. Aceasta este concluzia la care au ajuns J.Tarduno, de la Universitatea Rochester, și colegii săi. În insula Axel Heiberg, la o latitudine de circa 72 grade nord (mai nordic decât nordul Norvegiei actuale), ei au descoperit fosilele unor reptile semiacvatice, asemănătoare crocodililor, care nu s-ar fi dezvoltat la o temperatură rece.

KRONAN

UN ALT FEL DE „TITANIC"

IRINA STOICA

Apele mărilor ascund în adâncuri comori și taine care așteaptă să fie scoase la lumină, constituind în același timp mormintele multora trași în adânc pentru totdeauna. Un asemenea destin tragic au avut cei de pe nava Kronan (Coroana), mândria flotei suedeze, una din acele 'mai puternice nave de război din vremea lui Carol al XI-lea. Construcția ei a durat mai bine de zece ani, dar i-a trebuit doar un minut ca să dispară pentru totdeauna.

Lansată la apă în 1668 și destinată a fi navă de luptă în 1672, ea avea o lungime de circa 162 de metri, 126 de tunuri la bord și o greutate de 2350 de tone. Povestea ei rămâne cel mai mare dezastru din istoria navală a Suediei. Trimisă în Marea Baltică, în 1676, împreună cu alte 60 de vase, împotriva flotei combinate a olandezilor și danezilor, se angaja într-o luptă a cărei miză o constituiau insulele din zonă. În prima bătălie, Kronan a obținut un succes fulminant, distrugând vasul amiral olandez și cauzând pagube considerabile dușmanului. A fost prima și ultima ei victorie. O săptămână mai târziu, la 1 iulie 1676, Kronan se avântase din nou în luptă. Pe un vânt puternic, cu pânzele umflate, face o întoarcere rapidă pentru a înfrunta dușmanul. Manevra i-a fost fatală. Înclinându-se neobișnuit de mult, pânzele și catargele atingând apa, este scuturată de o explozie puternică și dusă la fund cu cei 800 de oameni de la bord.

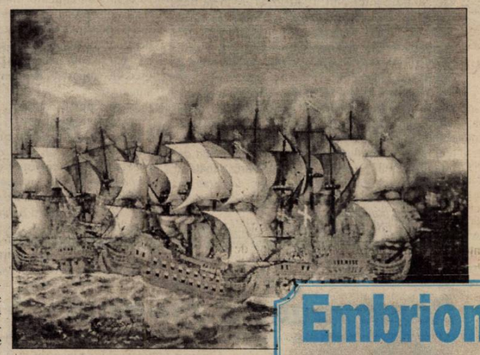

Din cei 550 de membri ai echipajului și cei 300 de membri ai trupelor de uscat, numai 42 s-au salvat în mod cu totul miraculos. Unul dintre aceștia a fost Anders Sparrfelt, un ofițer de 31 de ani care, fiind pe puntea superioară, a fost aruncat de la o înălțime de peste 14 metri, a zburat peste corăbiile dușmane, aterizând pe vasul suedez Draken (Dragonul). Printre cei care și-au găsit sfârșitul în naufragiu se afla și baronul Lorentz Creutz, de 60 de ani, amiral al flotei suedeze. El venea dintr-un post administrativ, fusese consilier al regelui Carol al XI-lea, și nu se bucura de o autoritate deosebită printre marinari. O parte din supraviețuitori susțineau că el a ordonat executarea manevrei care a dus la scufundare. Alții spuneau că, dimpotrivă, Creutz se afla în cabina sa suferind de inimă. Se știe însă că era profund marcat de o altă catastrofă maritimă, și anume cea a navei Vasa, scufundată în 1628, deoarece purtase o încărcătură de trei ori mai mare decât propria ei greutate.

Trupurile celor aruncați de pe puntea lui Kronan au fost pescuite în larg, la multe mile depărtare. Autoritățile n-au dovedit o sensibilitate ieșită din comun față de ei, îngropându-i într-o groapă comună și neoferind ajutoare văduvelor. La câțiva ani după catastrofă au început încercările de scoatere la suprafață a bunurilor de pe Kronan, care transporta arme și comori. Primul dintre ei a fost Hans Albreht Treiblen, care între 1682-'88 cu ajutorul unui clopot de scufundare a recuperat 60 de tunuri. Cercetările au continuat și marea descoperire s-a făcut în jurul anilor '80 ai veacului nostru, când au fost depistate părți întregi ale navei, lucrările continuând și astăzi. Pe lângă scheletele găsite aici, au fost descoperite fragmente de îmbrăcăminte și de mobilier, monede, bijuterii, obiecte de artă de o valoare inestimabilă. Toate au fost trimise muzeelor suedeze, reușind să se reconstituie din fragmente destinul tragic al multora dintre cei care au pierit sub valuri...

UN PIETON COSMIC NEOBOSIT!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Pilot și cercetător științific în echipajul SKYLAB-2 (28 iulie – 25 septembrie 1973), Owen K. Garriott s-a născut la 22 noiembrie 1930 în localitatea Enid (st. Oklahoma), unde a urmat cursurile primar și secundar; în 1953 a absolvit Facultatea de electrotehnică a Universității de stat din Oklahoma.

În același an, Garriott a optat pentru cariera de ofițer inginer în marina militară unde, până în 1960 a servit pe mai multe nave de luptă; după absolvirea masteratului (1957), el și-a pregătit și a susținut teza de doctorat (1960) cu un subiect din fizica ionosferei, la Universitatea Stanford, care l-a declarat doctor în științe electrotehnice.

Reținut ca profesor și cercetător științific la Departamentul de inginerie electrotehnică al Universității Stanford, dr. Garriott a predat cursuri de electronică și de electromagnetism și a efectuat cercetări de fizica ionosferei, pe care le-a concretizat în peste 25 de rapoarte și lucrări științifice.

Pasionat de aeronautică – pilot și parașutist sportiv – dr. Garriott avea 1000 de ore de zbor când a început să lucreze pentru NASA ca cercetător științific; înainte de a fi selecționat astronaut (1965), el avea deja brevetele de pilot și de instructor de zbor pe aeronave comerciale!

REMEMBER

Owen K. Garriot

Cu toată experiența sa în aviație, deîndată ce a devenit astronaut, Garriott a trebuit să urmeze un curs intensiv de un an pentru antrenamente de zbor la Baza aeriană militară Williams (Arizona), care i-a ridicat numărul de ore de zbor pe avioane reactive la 1500! Concomitent el a efectuat și un antrenament de salturi cu parașuta...

Ca pilot și cercetător științific la bordul SKYLAB, Garriott a efectuat trei ieșiri extravehiculare care au totalizat 13'45', timp în care el nu a fost un simplu „pieton cosmic" ci a contribuit efectiv la inspectarea propulsoarelor navei APOLLO cu care a sosit la bordul SKYLAB echipajul, a ajutat la montarea unui nou înveliș parasolar și a schimbat de mai multe ori casetele cu filme ale Telescopului APOLLO.

Împreună cu astronautul Al Bean, dr. Garriott a folosit camerele multispectrale din componența Completului de cercetări asupra resurselor terestre (EREP), asigurând realizarea celor peste 16000 de fotografii multispectrale privind resursele unor regiuni.

În principal, ca cercetător, dr. Garriott a răspuns de luarea a circa 70000 de imagini ale Soarelui și, mai ales, de calitatea acelora care au imortalizat erupții solare!

Dr. Garriott este căsătorit cu Helen Mary, care i-a dăruit patru copii: Randall (1955), Robert (1956), Richard (1961) și Linda (1966). După ce, în perioada 1974-1979, a activat ca Director științific la Centrul spațial „L. Johnson" al NASA, dr. Garriott a revenit în rândurile astronauților pregătiți pentru zborurile navetei spațiale; cunoștințele și experiența sa de savant au fost utile echipajului Navetei spațiale COLUMBIA, având la bord laboratorul spațial SPACELAB (28 noiembrie – 6 decembrie 1983).

(Va urma)

radio CONTACT
o 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	89,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

Misterele civilizației maya

PIRAMIDA care cântă

MIHAELA DOROBANȚU

Totul a început în timpul unei conferințe internaționale despre INTERNET. David Lubman, specialist în acustică, a fost intrigat de un straniu sunet difuzat prin intermediul giganticei rețele de calculatoare care împânzește astăzi Terra, înregistrat într-o piramidă de pe timpul mayașilor. A solicitat o aprobare de a studia locurile la fața locului – nu a obținut-o. Nu a renunțat. A pornit, pe cont propriu și în timpul vacanței sale, spre Peru. După 3000 de kilometri, cu un magnetofon ascuns în micul sac de voiaj de care nu se despărțea niciodată, s-a amestecat printre turiști, cu un singur scop. Să asculte și să înregistreze...

...Cântecul piramidei

Intrat în piramidă și ajuns la adăpost de privirile indiscrete ale paznicilor și ale turiștilor, Lubman își instalează microfonul și apoi... bate scurt din palme. După o fracțiune de secundă, ecoul îi retransmite un sunet straniu: la început ascuțit, apoi din ce în ce mai grav, până când se termină cu două sunete inconfundabile, i – o! Cum se poate ca o simplă bătaie din palme să se transforme într-un sunet clar? Iată o întrebare pentru mai târziu. Deocamdată Lubman își propune să descopere... sursa ecoului. Răspunsul îl găsește ușor: ecoul este produs de scara piramidei! Numără treptele, le măsoară înclinarea – totul este în acord cu legile acusticii. Ecoul final se compune din suma micilor ecouri produse de fiecare treaptă – cele de jos produc sunete înalte, cele de sus, sunete grave. În final se poate explica forma sonoră pe care o înregistrase. De ce însă tocmai aceste sunete? Semănau cu ceva?

Păsări și șerpi

David Lubman se întoarce în Statele Unite cu prețioasele sale înregistrări. Prima grijă este să-și procure înregistrări ale sunetelor emise de păsările de pe continentul sud-american. Și – surpriză! Una din ele emite o secvență de „ii-oo"-uri care, „reîntoarse" de ecou, se „potrivesc" perfect cu sunetele înregistrate de el. Cine este pasărea? Nimeni alta decât faimoasa *quetzal* – o pasăre de mare frumusețe, atât de admirată încât Guatemala și-a ales-o drept simbol național și și-a numit după ea moneda. Astăzi pe cale de dispariție, quetzal era considerată de către mayași un reprezentant al zeilor. Să-și fi construit aceștia piramidele special pentru a-i imita cântecul? Să se fi folosit de ecoul piramidei pentru a marca în acest fel „prezența" zeului alături de rege în timpul ceremoniilor politice și religioase?

Să fie acest lucru „perechea" sonoră a imaginii șarpelui, alt important simbol sacru al mayașilor care pare să onduleze de-a lungul pereților piramidei, când umbra statuilor de șarpe care ornează vârful piramidei se prelungește până la bază în timpul echinoxului de primăvară sau de toamnă? Un singur lucru pare să fie sigur: specialiștii sunt toți de acord că mayașii nu au construit nimic la întâmplare.

Astronomie și arhitectură

În secolul X, Chichen Itza cunoștea o civilizație înfloritoare, datorată mayașilor. Din motive încă necunoscute, ea se prăbușește totuși, făcând loc unei populații venită din nord – toltecii. Orașul renaște încă și mai înfloritor: piramida, templul războinicilor, numeroase alte clădiri iar pe lângă diversele zeități locale se impune cultul lui Quetzalcoatl – șarpele cu pene. După alte trei secole, și această civilizație avea să-și afle sfârșitul.

Pentru istorie lucrurile sunt simple – strigătul quetzal-ului în piramidă este o simplă întâmplare. Dar tot o întâmplare să fie și faptul că piramida are patru scări cu câte 91 de trepte, plus o treaptă finală pentru a ajunge la templul aflat în vârful piramidei, adică în total... exact 365 de trepte? Numărul de zile ale anului solar al mayașilor!

Nu ar fi pentru prima oară când astronomia ar ajuta la înțelegerea misterelor construcțiilor din America Latină. Ea, astronomia, a fost cea care a furnizat cheia descifrării unor ansamble care urmăreau... mersul planetelor. De ce nu ar face-o și acum?

Embrionii de dinozauri pot reînvia specia?

Am vorbit într-unul din numerele trecute despre șansa extraordinară pe care o au cercetătorii o dată cu descoperirea embrionilor de dinozauri din Portugalia. Iată acum concluzia paleontologului francez Philippe Taquet care oferă un interesant set de răspunsuri în interviul realizat de revista „Sciences et Avenir".

Ce informații inedite așteptați să vă olere aceste ouă, legate, firește, de viața dinozaurilor?

– Unele dintre ele ne-au asemenea păsărilor. E interesant de aflat, de pildă, cum reușeau puii de dinozaur să iasă din ouă. E drept că am observat un mic dinte la un embrion care ne-a intrigat de la bun început. Un instrument ideal pentru a sparge coaja. Acest amănunt ar confirma ipoteza conform căreia micuțele teropode nu aveau aceeași dentiție ca cea a adulților.

Ați identificat ouă de mărimi și forme diferite? Credeți că mai multe specii au putut să-și lase ouăle în locuri apropiate?

– Practic, noi nu știm nimic despre evoluția lor. Pentru a o evalua, ar trebui să cunoaștem vârsta dinozaurilor ale căror fosile au fost descoperite, ceea ce e imposibil. Această descoperire ne oferă însă o șansă extraordinară pentru a înregistra progrese în acest sens. Embrionii chiriați în ouă ne oferă sute de vertebre, femururi, tibii... remarcabil conservate. Și, să nu uităm, mai există zeci de saci cu sedimente necercetate în care putem găsi eșantioane care ne-ar putea permite să aflăm cum evoluează țesutul osos. Sperăm să avem ocazia să studiem embrionii în etape diferite de dezvoltare.

Ce sentiment ați avut în momentul acestei descoperiri?

– Vă dați seama că, după ce am studiat ani de-a rândul animale uriașe, fosile de până la 15 m lungime. În momentul în care m-am aflat în fața unui pui de dinozaur pe care puteam să-l țin în căușul palmei, am avut un sentiment ciudat, de nedescris... Emoția a fost tulburătoare. *(D. M.)*

Ne-a atras PRIVIREA

Săptămâna trecută colegii noștri de la revista Privirea ne-au oferit o surpriză plăcută ieșind pe piață într-o nouă formulă grafică (98 pagini) și într-un nou grafic de apariție (lunar). Am citit cu interes și cu o oarecare invidie profesională numărul de pe luna mai aflat sub semnul vizitei Papei de la Roma la București: Sânge, sex și politică la Vaticon e unul dintre acestea. Aflăm din ultimul număr al noii reviste Privirea despre comerțul auto care înflorește în România și despre faptul că automobilele Skoda sunt preferatele românilor înaintea oricăror alte mărci de automobile occidentale. O excursie pe Calea Victoriei, o stradă cât istoria țării noastre. Iar dacă vreți să știți câți amanți a avut Mihaela Rădulescu-Bănică, ei bine, răspunsul plutește în aer. Oricum, am aflat unde trebuie să ajungi măcar o dată în viață: la Ulaan Batar, capitala Mongoliei. Le dorim colegilor de la Privirea mult succes și îi anunțăm că suntem cu privirea pe ei.

Expresivitatea gesturilor

Există nenumărate moduri de a gesticula când vorbești. Întrebarea însă este de ce, de fapt, simt nevoia oamenii să-și însoțească vorbirea cu gesturi? Pentru că și alții fac la fel? Nu, răspund Jana Iverson și Susan Goldin-Meadow, psihologi de la Universitatea din Chicago. Studiind maniera de a se exprima a orbilor din naștere, ele au descoperit că aceștia aveau aceleași gesturi ca și văzătorii. Pentru a se face mai bine înțeleși? Nicidecum: când un văzător se adresează unui orb, el continuă să vorbească... cu mâinile. Și atunci? În realitate, gesturile par a nu fi adresate altora. Dacă se gesticulează atunci când se vorbește, fără îndoială că este nevoie de un ajutor pentru a se exprima mai bine și mai complet.

Pomul de mai

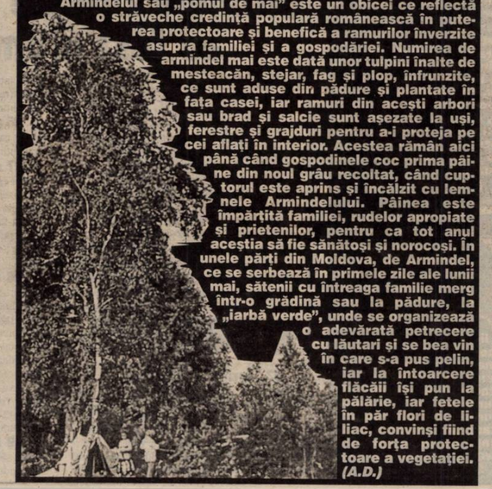

Armindelul sau „pomul de mai" este un obicei ce reflectă o străveche credință populară românească în puterea protectoare și benefică a ramurilor înverzite asupra familiei și a gospodăriei. Numirea de armindel mai este dată unor tulpini înalte de mesteacăn, stejar, fag și plop, înfrunzite, ce sunt aduse din pădure și plantate în fața casei, iar ramuri din acești arbori sau brad și salcie sunt așezate la uși, ferestre și grajduri pentru a-i proteja pe cei aflați în interior. Acestea rămân aici până când gospodinele coc prima pâine din noul grâu recoltat, când cuptorul este aprins și încălzit cu lemnele Armindelului. Pâinea este împărțită familiei, rudelor apropiate și prietenilor, pentru ca tot anul aceștia să fie sănătoși și norocoși. În unele părți din Moldova, de Armindel, ce se serbează în primele zile ale lunii mai, sătenii cu întreaga familie merg într-o grădină sau la pădure, la „iarbă verde", unde se organizează o adevărată petrecere cu lăutari și se bea vin în care s-a pus pelin, iar la întoarcere flăcăii își pun la pălărie, iar fetele în păr flori de liliac, convinși fiind de forța protectoare a vegetației. (A.D.)

Fotografii de la cititori

«O primă sueță între Andrei și Iulia.»

MIHAI ADRINESCU (București)

De ce este Biblia neagră?

PROGRAMUL TERRA

TONI VICTOR MOLDOVAN

Biblia, Coranul, Bhagavad-gita, Upanişadele, tăbliţele de lut Sumeriene, Cartea egipteană a morţilor, Cartea tibetană a morţilor şi alte scrieri „sacre" ale omenirii au fost dăruite de zei într-o modalitate particulară şi anume, în tehnica implantului de informaţie sub hipnoză. Implante cu un *scop ascuns* până astăzi, ele descriu acelaşi program numit de mine PROGRAMUL TERRA, care nu este al nostru, ci al LOR, adică al unor fiinţe extraterestre inteligente. Logica acestor lucrări nu este sofisticată, ci necesită doar perspicacitate elementară, pasiune în conectarea informaţiilor, alături de cunoştinţe tehnice în multe domenii. De 30-40 ani de când vorbim de legi ale fizicii, de ADN, de genetică, de astrofizică, de fizică atomică, de tahioni, de energia viului şi de alte ştiinţe exacte, decodarea lucrărilor de mai sus este posibilă. Paşii modeşti, dar importanţi făcuţi de lumea occidentală în redescoperirea fiinţei energetice OM, întregesc un tablou al PROGRAMULUI TERRA ce ar fi putut fi ştirbit până astăzi.

Fiinţa umană este ceva mai mult decât pare la prima vedere, decât ne învaţă medicina occidentală. Cu cât aprofundăm mai mult fiziologia, cu cât medicina energetică se dovedeşte a fi o cale eficientă de tratament, cu cât neurofiziologia demonstrează că memoria, personalitatea, eul nu-şi au un sediu în creier, ci acest organ are rolul doar de interfaţă a computerului complex numit OM, cu cât hipnoza regresivă descoperă memorii structurate în afara fiinţei somatice etc., cu atât mai mult astăzi redescoperim ceea ce anticii ştiau de mult: OMUL ESTE TRUP ŞI DUH, CARNE ŞI SPIRIT, MATERIE ŞI ENERGIE sau altfel spus, MATERIE POZITIVĂ ŞI MATERIE NEGATIVĂ. Modelul holografic al fiinţei somatice (fizice), conform căruia fiecare unitate de structură – celula conţine informaţia întregului, respectiv informaţia ADN –, se extinde asupra fiinţei de materie-energie totală OM. Materia negativă din noi conţine unităţi de structură ce deţin informaţie ADN structurată energetic. Această informaţie este identică pentru aceeaşi fiinţă, cu informaţia A.D.N.M.P. (ADN în materie pozitivă) a corpului fizic. Altfel spus, corpul spiritual deţine informaţie ADN în materie negativă (A.D.N.M.N.). Conform definiţiilor enunţate de scrierile vechi, „moartea cea dintâi" reprezintă moartea corpului somatic, respectiv imposibilitatea energiilor vitale de a relaţiona informaţia A.D.N.M.N. cu cea A.D.N. M.P. În urma acestei morţi, care este de fapt moartea despre care vorbim în mod curent, corpul spiritual cu markerul A.D.N.M.N. al respectivului om îşi începe voiajul astral. Scrierile vechi descriu şi „moartea cea de-a doua" – moartea corpului spiritual ce survine în anumite condiţii, de exemplu, prin supunerea corpului spiritual radiaţiei nucleare.

Ca într-un joc de puzzle, fiecare dintre scrierile enunţate mai sus ne oferă elemente ale programului, ce întregesc imaginea de ansamblu. Scrierile indiene, mai ales Chandogyia-Upanişad, descriu evoluţia filogenetică a viului în Galaxie până în momentul apariţiei primelor fiinţe inteligente, capabile să practice terapiile genetice. Din acest veritabil nod filogenetic al viului, se poate vorbi despre evoluţia filogenetică a... creaţiei. Fiinţe extraterestre umanoide, care practică din vremuri pierdute în negura timpului terapiile genetice, au renunţat la înmulţirea sexuală.

Modalitatea de reproducere, de fapt, de fabricare de noi semeni ai speciei, constă în racordul unui corp somatic obţinut prin clonarea celulelor somatice vii crescute in vitro, cu un corp spiritual compatibil genetic, obţinut în urma unor programe de inginerie genetică standardizate, aplicate unor populaţii „primitive", ce locuiesc pe planete tip Terra. Programele de inginerie genetică LE oferă pe lângă cea mai ieftină modalitate de reproducere, o evoluţie genetică rapidă, din treaptă în treaptă, marca ADN a supercivilizaţiei evoluând în paralel cu marca genetică a programelor de inginerie genetică. Dintr-un nod filogenetic comun, s-au desprins ramuri întregi de fiinţe inteligente născute fiecare din programe de inginerie genetică distincte. Fiinţele astfel obţinute, numite în Biblie îngeri, beneficiază de terapie genetică încă din procesul de fabricaţie, astfel încât reuşesc să trăiască aproximativ 1000 de ani pământeşti. Supercivilizaţiile din Galaxie au renunţat, de asemenea, la locuirea unor planete. Întreaga lor activitate se desfăşoară într-o temporalitate, pentru noi, aberantă, în staţii spaţiale enorme ce le oferă multiple avantaje. Scrierile de mai sus descriu două astfel de staţii realizate tehnic asemănător, discutate în lucrarea de faţă. Între avantajele oferite de „traiul galactic" se numără posibilitatea stăpânirii factorului timp. Jocul distorsiunilor temporale face ca un program de inginerie genetică iniţiat pe o planetă tip Terra să dureze, din punctul lor de vedere, maximum câteva sute de ani, în timp ce pentru observatorul timpului linear terestru, acelaşi program durează între 4000 şi 6000 de ani. Terra este, se pare, proprietatea unor supercivilizaţii ce practică cicluri economice de producţie de corpuri spirituale compatibile genetic cu ele. Actualul program, în a cărui coadă ne aflăm este, se pare, al cincilea. Biblia prezintă magistral actualul program ce se desfăşoară între Potop şi Apocalipsă şi îl încadrează între alte două programe vag descrise.

Amprente ale spiritualităţii noastre

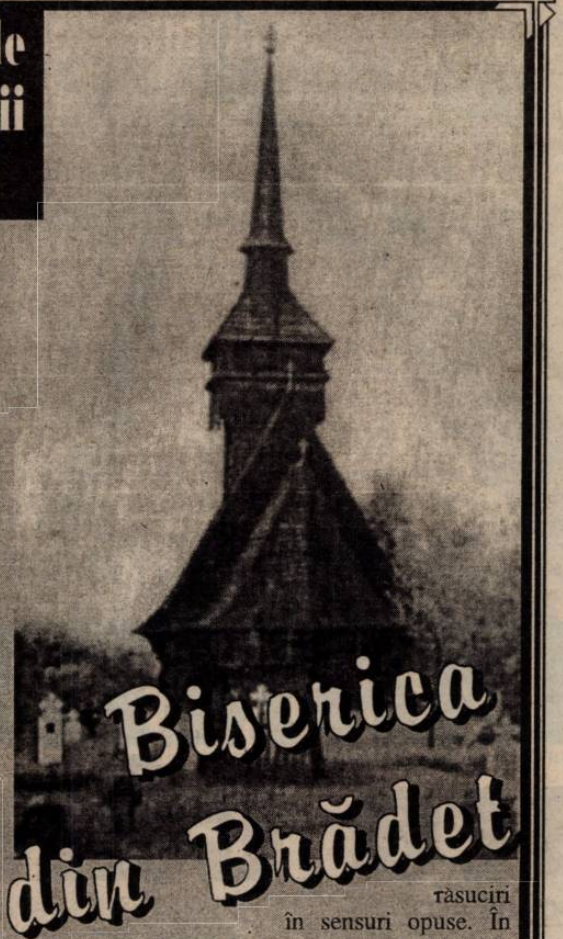

Având în vedere hramul „Sfântul Ioan Teologul", biserica de lemn din Brădet, judeţul Bihor, este unul dintre cele mai frumoase locaşuri din ţara noastră. Din turla ei se zăresc munţii într-o parte şi Crişul Negru în cealaltă iar cimitirul îi conferă un aer de linişte şi pace. Înaintea acestei biserici atât de admirate, existase aici o alta despre care un act din 1724 nota că este „în stare de dărâmare". Atunci s-a hotărât construirea unei noi biserici terminată în 1733, meşteri fiind Mândruţul şi cu Briciu Crăciun din ţinutul Abrudului. Pisania menţiona că biserica a fost construită de oamenii satului, fapt amintit şi în documentele din 1756.

Construcţia are un plan de bază dreptunghiular, cu absidă mult decroşată, iar planul altarului se termină în muchie. Îmbinarea cununilor de bârne orizontale de pe pereţi este perfectă, asigurând durabilitatea şi stabilitatea edificiului. Pe consolele proeminente ale cununii superioare se reazemă acoperişul cu streaşină, împărţit în două volume: unul deasupra navei şi unul deasupra altarului. Turnul cu baza compusă din patru grinzi masive se înalţă deasupra pronaosului, având în partea superioară galeria clopotelor, coiful piramidal şi săgeata proeminentă. Naosul este boltit, semicilindric, tot boltită fiind şi învelitoarea exterioară a altarului. Portalul bisericii a atras admiraţia multor oameni de artă, constituind una dintre mândriile satului. Compus din trei bârne, este ornamentat cu trei şiruri de x-uri între care se află două brâuri cu răsuciri în sensuri opuse. În partea de sus apar crucea cu braţele duble şi „coarnele berbecului", motiv întâlnit şi la colţuri. Uşa naosului reia motive ale portalului prezentând şi un element tip blazon, a cărui inspiraţie este greu de stabilit.

Pictura originală s-a păstrat numai la iconostas, fiind opera lui David Zugravul de la Curtea de Argeş. Pe peretele vestic din naos se află peste 20 de cruci de eroi căzuţi în războaie, opere ale meşterilor locali.

În biserica din Brădet au fost semnalate mai multe tipărituri vechi printre care Noul Testament de la Bălgrad 1648; Apostol, Blaj 1767; Penticostar, Blaj 1768.

Locaşul a suferit mai multe renovări, importantă fiind cea din 1910 când s-au lărgit ferestrele, sau refacerea acoperişului după cel de al doilea război mondial, în momentul actual fiind într-o stare satisfăcătoare.

IRINA STOICA

Ce sunt războaiele de curtoazie?

Pentru marii potentaţi din Europa apuseană a secolelor XIV şi XV (şi nu numai), războiul se transformase într-o veritabilă afacere. Pe lângă scopul declarat de ocupare de noi teritorii, marea nobilime se complăcea în luarea de prizonieri cât mai sus-puşi pentru ca apoi să urmeze tranzacţiile şi fixarea răscumpărărilor. Războiul propriu-zis era dublat de un război al marilor sume în aur vehiculate de la un palat regal la altul.

Se pare că această născocire a lăcomiei pantagruelice s-a manifestat pregnant pentru prima oară în timpul Războiului de o sută de ani. Această încleştare interminabilă a durat de fapt între 1337 şi 1453 şi a adus pe câmpul de luptă invadatorii englezi şi armatele franceze. La Poitiers, în 1356, regele Franţei Jean cel Bun a fost capturat. Imediat englezii au instituit regula jocului : nu ucidem suveranul, ci solicităm o răscumpărare uriaşă. Ideea era genială pe atunci: în loc de executarea celor prinşi, cererea unei averi colosale. În consecinţă, obiectivul hărţuielilor dintre cele două state a devenit - în lipsa unui învingător definitiv - capturarea unor inamici de vază. Era vorba de un cinism specific potentaţilor, întrucât de fapt erau în joc banii contribuabililor. Se puneau automat noi taxe asupra cetăţeanului de rând, în timp ce conducătorii lor „negociau". În mod ironic, istoricii consideră aceste Războaie drept pline de... curtoazie. Răscumpărările erau atât de mari, încât mai-marii luaţi prizonieri stăteau ani în şir până erau achitate toate ratele. Astfel, Charles d'Orléans a stat închis în Turnul Londrei 25 de ani, timp în care a devenit poet. La rândul lui, faimosul ministru de război Bertrand du Guesclin, capturat în 1360, a zăcut în temniţă 17 ani, căci francezii trebuiau să strângă nu mai puţin de 720 de tone aur pentru eliberarea lui! „Tariful" pus de englezi pentru Ioana d'Arc

a fost de 38,8 tone de aur, iar pentru Richard Inimă de Leu, 2400 tone. De multe ori, intermediarii negoţului cu prizonieri erau comercianţii italieni, ce-şi opreau un comision. Erau cerute şi sume uriaşe pentru întreţinerea captivilor „la un standard acceptabil". Se spune, pe de altă parte, că unele feţe ale nobilimii militare se... deghizau, ca să scape cu sume modeste. Carnaval şi curtoazie, nu-i aşa? *(P. I.)*

Enigme pe pânza vremii

Ultimele zile ale lui Hitler... au fost ultimele ?!

PAUL IOAN

Istoriografia celui de-al doilea război mondial consemnează două momente certe ale ultimei sale faze: 1) 30 aprilie 1945 - anunţul că Adolf Hitler s-a sinucis; 2) 8 mai 1945 - anunţul capitulării Germaniei naziste. În logica derulării acestui război devastator, cele două evenimente sunt legate cauzal. Dacă tentativa de lovitură de stat contra Führer-ului din 20 iulie 1944 ar fi reuşit, poate că al III-lea Reich ar fi dispărut mai devreme. Dar ce a făcut cu adevărat Hitler în săptămâna 23-30 aprilie 1945? Şi-a pregătit sinuciderea sau fuga în America de Sud?

Cele două testamente ale Führer-ului

23 aprilie 1945. Hitler şi câţiva apropiaţi, inclusiv Eva Braun, se află în buncărul de sub clădirea Cancelariei din Berlin. Adăpostul este construit pe două nivele, la 16 metri adâncime. Le este adusă o veste deloc îmbucurătoare : armata a IX-a Wenck, pe care se conta că va elibera Berlinul de eventualii ocupanţi, a fost învinsă. Peste câteva ore, Hitler îi anunţă pe Keitel (şeful forţelor armate), Sperr (ministrul armelor) despre decizia sa de a se sinucide.

26 aprilie 1945. Hitler află că Armata Roşie, care bombarda intens Berlinul, se află la mai puţin de 2 kilometri de Cancelarie.

27 aprilie 1945. Din ce în ce mai deprimat că nu primeşte veşti încurajatoare de la Wermacht (armata germană), Führer-ul se consultă intens cu iubita lui, Eva Braun. Trecuseră 12 ani de când era cancelar şi 20 de ani de la publicarea doctrinei ultranaţionaliste şi rasiste a nazismului, „Mein Kampf" (Războiul meu).

28 aprilie 1945. O nouă lovitură de graţie: soseşte vestea că succesorul său desemnat, Himmler (ministrul de interne) negociază în secret un tratat de pace cu aliaţii. Se hotărăşte să redacteze două testamente. Unul cu caracter politic, prin care-şi anunţă sinuciderea şi desemnarea amiralului Donitz ca succesor. În al doilea, el aduce la cunoştinţă că se va căsători cu Eva Braun şi că aceasta, după voinţa ei, va muri împreună cu el; totodată el solicită ca trupurile lor să fie arse la locul unde-şi „servise" naţiunea germană...

29 aprilie 1945. Adolf Hitler şi Eva Braun se căsătoresc. În aceeaşi zi, ei află despre modul cum a fost tratat aliatul său, Mussolini, de către populaţie (împuşcat şi spânzurat de picioare într-o piaţă milaneză).

30 aprilie 1945. Cei doi miri se retrag în apartamentele lor din Führerbunker. Se aude un foc de armă. Apoi se aşterne liniştea. Cei apropiaţi mai aşteaptă câteva clipe, apoi năvălesc la faţa locului. Se spune că Hitler era întins pe o sofa, cu craniul destrămat de un glonţ ce şi-l trăsese în gură. Pe podea zăcea Eva Braun, otrăvită. Corpurile lor sunt scoase în grădina din faţa Cancelariei şi peste ele sunt turnaţi 180 de litri de benzină... Au ars continuu, până spre miezul nopţii următoare.

Zvonuri şi cenuşă inexistentă

Scheletul lui Hitler n-ar fi putut arde în întregime, ar fi fost recunoscută cel puţin dantura. Dar – mister! Când Armata Roşie a pătruns în buncăr, n-a găsit decât cadavrele apropiaţilor. Ofiţerul de rang înalt SS Guensch afirmă că cenuşa a fost preluată de Artur Axmann, şeful tineretului hitlerist, dar zvonul este infirmat ulterior.

Un alt zvon, cel mai spectaculos de altfel, este acela conform căruia totul ar fi fost o înscenare. Hitler ar fi fost transportat la bordul submarinului german U-977 şi ar fi ajuns în portul Mar del Plata, în Argentina... Dar minuţioasele anchete ale acestor zile istorice, făcute de Trevor-Roper, concordă perfect cu afirmaţiile scrise ale comandantului lui U-977 - H.Schaffer, care s-a predat cu tot echipajul. Hitler n-a părăsit buncărul şi corpul său a ars în întregime. Dar unde-i este cenuşa ? Dispariţia acesteia alimentează şi astăzi unele spirite perverse, nostalgici ai regimului nazist, pentru a propaga ideea că şeful abominabil al celui de-al III-lea Reich ar fi supravieţuit.

■ Împuşcat în cap cu un... cui

UN MUNCITOR A UITAT SĂ MAI NUMERE!

Travis Bogumill, un muncitor în construcţii din Eau Claire, statul american Wisconsin, a fost rănit din greşeală, la cap, de către colegul său de serviciu, într-un mod foarte curios. Cei doi trebuiau să împuşte în zidul unei clădiri câteva cuie. Primele două au intrat unde trebuia, în perete, al treilea, însă, mai buclucaş, a nimerit direct în capul lui Travis. După accident, deşi teoretic ar fi trebuit să fie mort, sau cel puţin grav rănit, muncitorul s-a ridicat de la podea, unde forţa impactului îl aruncase şi şi-a dojenit colegul, încremenit de groază: „Amice, n-ai fost atent. Tocmai mi-ai înfipt un cui în cap!".

Dus urgent la spital, Bogumill a fost supus unor tomografii amănunţite, în urma cărora s-a constatat, spre stupoarea medicilor, că respectivul cui, lung de şapte centimetri, şi căruia numai floarea îi mai rămăsese afară, pătrunsese în creierul bărbatului, vătămându-i regiunea răspunzătoare de reproducerea numerelor şi în general cu problemele legate de calcule. După o operaţie reuşită, cuiul i-a fost extras şi Bogumill s-a reîntors la lucru vindecat. Dar, cu o „mică" problemă a rămas: nu mai ştie să socotească aproape deloc. „Înainte, spune el, eram în stare, dacă mă gândeam câteva clipe, să

calculez mental operaţii matematice destul de dificile. Acum, îmi storc creierii să aflu cât fac doi plus doi!" Bine totuşi că mai are ce să stoarcă... *(G. T.)*

■ Deşi murise de zecе zile

O AMERICANCĂ ERA CÂT PE-ACI SĂ FIE ALEASĂ ÎN CONGRES!

La ultimele alegeri legislative din Statele Unite, în afara obişnuitelor „scăpări" ale celor însărcinaţi cu punerea la punct a detaliilor tehnice ale votării, „scăpări" care se produc nu numai la noi, s-a întâmplat un lucru care a făcut mult timp deliciul presei de peste Ocean. Una dintre candidatele la accederea în Congresul american, doamna Jacquelin Morrow Lewis, a decedat subit, cu doar o zi înainte de încheierea campaniei electorale, din pricina unui atac de cord. Luaţi prin surprindere, edilii din circumscripţia în care stimabila doamnă candida, din partea partidului Democrat, n-au mai avut timp să modifice listele cu candidaţi şi au fost nevoiţi să le lase aşa. Spre uimirea tututor, după desfacerea urnelor, s-a constatat că decedata întrunise un procent considerabil din opţiunile electoratului, mai bine de o cincime din electori acordându-i votul. Câştigător a fost însă candidatul republicanilor, patron al unei mari corporaţii hoteliere, cu 46 la sută din voturi. Dar dacă doamna Lewis ar fi fost învingătoarea? (G.T.)

■ Declarat inamic public

DEŢINUTUL PERICULOS A FOST ANGAJAT TEMPORAR LA ÎNCHISOAREA DIN CARE ABIA EVADASE!

La începutul lunii aprilie, în închisoarea Manitoba din statul american Winnipeg, a avut loc o puternică răzmeriţă a deţinuţilor, majoritatea închişi pentru delicte grave. Tâlharii au dat foc unei aripi a clădirii, au distrus totul în cale şi, în urma unei confruntări cum numai în „Născuţi asasini" s-a mai putut vedea, au rănit grav trei poliţişti. Oamenii legii au reuşit, în cele din urmă, să preia controlul asupra situaţiei. În urma unei acţiuni în forţă, şapte deţinuţi au fost ucişi, iar alţi nouă răniţi şi transportaţi de urgenţă la spital. Problema este că, în focul bătăliei, cinci deţinuţi, mai isteţi decât ceilalţi, au părăsit câmpul de luptă şi, strecurându-se printr-un canal de evacuare a reziduurilor, au reuşit să scape din închisoare. Pe capul lor s-a pus imediat o mare recompensă şi trei dintre ei au fost capturaţi după trei zile de hăituire.

Povestea unuia dintre cei doi rămaşi în libertate, Stephen Lee Gressman, în vârstă de 33 de ani, este însă uimitoare. Adăpostindu-se într-un bar de la periferia oraşului, el a fost surprins de apariţia, în local, a unei patrule de poliţie. Aceasta nu venise însă să-l captureze, ci căuta muncitori voluntari, angajaţi temporar pentru a remedia pagubele produse închisorii. Cum un refuz ar fi atras imediat atenţia poliţiştilor, Gressman a acceptat să facă şi el parte din echipă. Astfel, a muncit în închisoare, efectuând diverse lucrări, timp de cinci zile, între 3 şi 8 aprilie, fără ca cineva să-i ceară vreodată socoteală. Evadatul a primit pentru serviciul prestat un cec în valoare de 300 de dolari şi...dus a fost! Poliţiştii şi-au dat seama ce pasăre rară le scăpase printre degete când deja era prea târziu. Interesant este însă faptul că de fiecare dată când venea la lucru, un gardian îl privea cu atenţie şi-i arăta cu bastonul fotografia de pe uşă, cu imaginea lui şi menţiunea „Wanted". „E formidabil ce semeni cu asta!", îi spunea gardianul, iar Gressman, fără să i se clintească un muşchi pe faţă, răspundea: „Este?". Halal asemănare – halal vigilenţă... (G.T.)

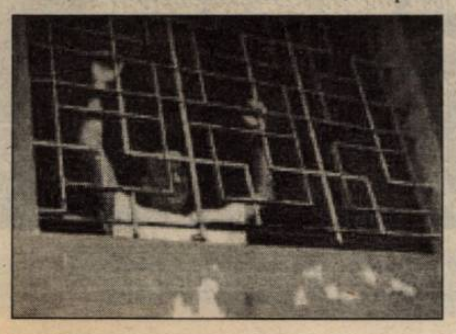

■ Descins parcă de pe ecran

KING KONG, ÎN PLINĂ STRADĂ

Locuitorii din Taipei, capitala taiwaneză, au trăit pe viu, în plină stradă, o atmosferă de coşmar pe care o întâlniseră şi o gustaseră doar în filme. Totul a început când s-au trezit faţă în faţă cu un urangutan furios, pus pe dezastru mai ceva decât King Kong. Evadat dintr-un apartament, acesta s-a năpustit asupra trecătorilor, s-a căţărat pe ziduri şi pe maşini, a răsturnat motociclete, urlând din toţi rărunchii. Dezlănţuirea a durat mai mult de o oră, până la venirea unui îngrijitor de la grădina zoologică, pregătit să pună capăt „acţiunii teroriste", cu ajutorul unei săgeţi conţinând o substanţă tranchilizantă, proiectată de la distanţă asupra monstrului periculos. Pompierii şi poliţiştii care sosiseră la faţa locului ceva mai înainte se declaraseră neputincioşi şi înfricoşaţi de ameninţători dinţi ai gorilei. Spectacolul de neuitat pentru „public" l-a costat pe stăpânul protagonistului o căruţă de bani. *(A. Popescu*

■ Muzeul iluziilor pierdute...

Nu-l întrerupeţi pe Dick!

În zona deluroasă a localităţii Kalamara, statul american Arkansas, s-au făcut în acest secol uluitoare descoperiri de comori. Majoritatea reprezenta aur şi obiecte de valoare ale indienilor şi briganzilor secolului trecut. Nu mai puţin de şase familii s-au îmbogăţit peste noapte şi membrii lor au devenit prosperi oameni de afaceri... Dick Vaskin, tristul bărbat din imagine, încearcă de 15 ani să le calce pe urme.

În 1984, Dick a găsit în grădina sa un mic obiect de cult indian, pe care era încrustat un vultur. Avea doar valoare de patrimoniu pentru supravieţuitorii triburilor ce trăiseră în acea zonă. Dar întâmplarea a făcut ca să-l întâlnească pe Dodee Wanga, indian sioux, cu care s-a împrietenit la toartă în patiseria acestuia din Kansas City. Dodee i-a depănat atâtea legende şi mituri ale tribului său, încât Dick s-a decis să verifice „semnul norocos al vulturului" din grădina sa...

Zis şi făcut. Din acel an, „faţa palidă" sapă neîntrerupt, două-trei ore pe zi, pe terenul din grădina şi ferma sa.

O dată sau de două ori pe an, Dodee Wanga îl vizitează şi-i spune pe un ton compătimitor să se potolească. Imaginaţia pieilor roşii este extrem de bogată şi s-ar putea, după atâta pământ scormonit în zadar, să nu se confirme tradiţia. Sau ca altcineva, înaintea lui, să fi găsit vreo comoară. Însă Dick nu se lasă. Îndârjit şi de faptul că soţia şi copiii au încetat de mult să-l mai acompanieze, ba mai mult, l-au sfătuit să consulte un psihiatru, el nu-şi părăseşte cu nici un preţ lopata şi târnăcopul. Cele peste 30 de gropi „sculptate" au adâncimi variind între 2,5 şi 4 metri. A găsit tot ce vrei şi ce nu vrei, de la schelete de animale la arcuri şi săgeţi, de la cioburi de sticlă la nasturi şi pantofi scâlciaţi şi oale coclite... Nici o scamă de aur sau bijuterii. Vecinii l-au sfătuit să organizeze un muzeu, ca să rămână ceva de pe urma trudei lui. Însă Dick, care suferă de nevroză obsesională, dă mereu replica : „Muzeul iluziilor pierdute? Aşa vreţi să se numească?" (P. Ioan)

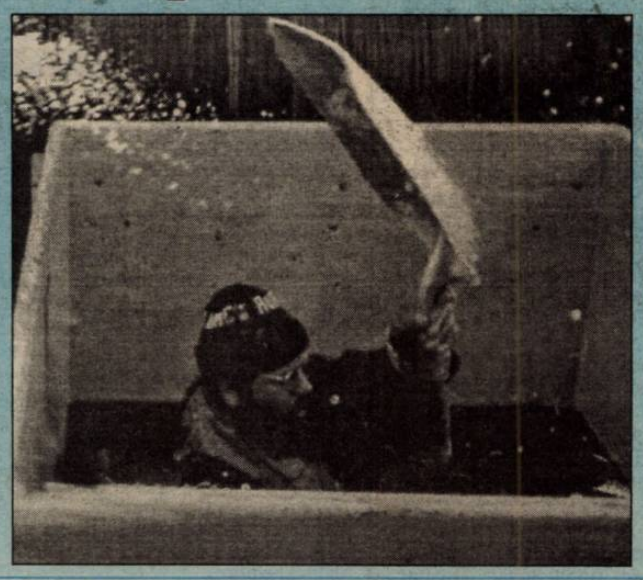

Săptămâna 17 - 23 mai

TVR 1

LUNI 12.00 TVR Info 13.00 TVR Craiova 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 15.30 Mapamond 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Familia Simpson" 18.10 Serial: „Sunset Beach" 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Preotul și cârciumărița" (ep.1) 21.50 Teatrul Național TV prezintă: „Ciuta" de Victor Ion Popa 0.05 Scena 0.30 Întâlnirea de la miezul nopții.

MARȚI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Cluj-Napoca 10.05 TVR Iași 11.00 TVR Timișoara 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 15.30 Ecclesiast '99 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Familia Simpson" 18.10 Serial: „Sunset Beach" 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 21.00 Telecinemateca: „Provinciale" (coproducție, 1980) 23.10 Principiul dominoului.

MIERCURI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Cluj-Napoca 10.05 TVR Iași 11.00 TVR Timișoara 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 15.30 Pro Patria 16.30 Desene animate 17.00 Medicina pentru toți 17.30 Serial: „Familia Simpson" 18.10 Serial: „Sunset Beach" 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Lumea bărbaților" 21.30 Fotbal: Lazio Roma – Real Club Palma de Mallorca 23.55 Cultura în lume.

JOI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Cluj-Napoca 10.05 TVR Iași 11.00 TVR Timișoara 14.10 Serial (r): „Santa Barbara" 15.30 Convietuiri-magazin 16.30 Desene animate 17.30 Serial: „Familia Simpson" 18.10 Serial: „Sunset Beach" 19.00 Jumătatea ta 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Miracole" 22.10 Cu ochii'n 4 0.30 Bank-note.

WOODY ALLEN
ACASĂ,
vineri, ora 22.45

TVR 2

LUNI 12.00 Serial (r): „Comisarul Wycliffe" 13.15 Serial: „Rebelul" 14.00 Convietuiri 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Care pe care! 19.40 Sănătate, că-i mai bună decât toate! 20.10 Serial: „Căsuța din prerie" 21.00 Credo 22.00 Film: „Maeștrii berari: Charles" (Franța, 1996) 23.40 Patrimoniu.

MARȚI 7.00 TVM * Telematinal 8.00 Desene animate 10.00 Ecranul (r) 13.15 Serial: „Rebelul" 14.00 Convietuiri 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Care pe care! 19.10 Dosarele istoriei 20.10 Serial: „Căsuța din prerie" 22.00 Teatrul Național TV prezintă: „Scapino" de Molière 23.45 Pelerinaje.

MIERCURI 7.00 TVM * Telematinal 8.00 Desene animate 10.30 Ecclesiast '99 (r) 13.15 Serial: „Rebelul" 14.00 Emisiune în limba maghiară 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Care pe care! 19.10 Contemp-art 20.10 Serial: „Căsuța din prerie" 22.00 Film: „Inima oțelului" (SUA, 1983) 23.35 Meridianele dansului.

JOI 7.00 TVM * Telematinal 8.00 Desene animate 11.25 Calea mântuirii 13.15 Serial: „Rebelul" 14.00 Emisiune în limba germană 15.35 Desene animate 16.00 Serial: „Grecia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Documentar: Discovery 20.10 Serial: „Căsuța din prerie" 22.00 Cinematograful de artă: „Misteriosul vrăjitor" (Italia, 1996) 23.35 Lumea sportului.

PRO TV

SUSAN WARD
TVR 1,
luni-joi, ora 18.10

LUNI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 14.30 Serial: „Planeta fantastică" 15.00 Serial: „Oglinda timpului" 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.45 Serial: „Strengărița" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Shanghai surprise" 22.30 Serial: „Dharma și Greg" 23.15 Audiența națională 1.00 Serial: „News Radio" 1.25 Serial: „Vărul din străinătate" (ultimul ep.) 1.50 Serial: „Cine-i șeful" 5.15 Serial: „Nano".

MARȚI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 13.05 Serial: „Hercule" 13.45 Serial: „Xena, prințesa războinică" 14.30 Serial: „Planeta fantastică" 15.00 Serial: „Oglinda timpului" 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.45 Serial: „Strengărița" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Renegatul" 21.30 Serial: „N.Y.P.D. Blue – viață de polițist" 22.30 Serial: „Susan" 23.30 Profesiunea mea, cultura 1.00 Serial: „News. Radio" 1.25 Serial: „Cine-i șeful" 5.15 Serial: „Nano".

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.45 Serial: „Aventura" 13.05 Serial: „Hercule" 13.45 Serial: „Xena, prințesa războinică" 14.30 Serial: „Planeta fantastică" 15.00 Serial: „Oglinda timpului" 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.45 Serial: „Strengărița" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Sommersby" 22.45 Serial: „Nebun după tine" 23.30 Pro și contra 1.00 Serial: „News Radio" 1.25 Serial: „Cine-i șeful" 5.15 Serial: „Nano".

JOI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 13.05 Serial: „Hercule" 13.45 Serial: „Xena, prințesa războinică" 14.30 Serial: „Planeta fantastică" 15.00 Serial: „Oglinda timpului" 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.45 Serial: „Strengărița" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Melrose Place" 21.30 Serial: „Mercenarii" 22.30 Serial: „Prietenii tăi" 23.05 Întâlnire cu presa 1.00 Serial: „News Radio" 1.25 Serial: „Cine-i șeful" 5.15 Serial: „Nano".

VINERI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 12.30 Serial: „Adevărul gol-goluț" 13.05 Serial: „Hercule" 13.45 Serial: „Xena, prințesa războinică" 14.30 Serial: „Planeta fantastică" 15.00 Serial: „Oglinda timpului" 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.45 Serial: „Strengărița" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.50 Roata norocului 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Corbul, îngerul negru" 21.30 Film: „Daybreak" 23.20 Urmărire generală 0.00 Serial: „Monștrii" 1.05 Serial erotic: „Femei fierbinți" 1.30 Serial: „American Gothic" 3.00 Baschet NBA 5.30 Serial: „Nano".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.45 Serial: „Povestiri din Marea Sudului" 9.30 Ora de religie 10.00 Serial: „Lois și Clark" 12.30 Reforma la români 13.05 Serial: „Asta-i viața" 13.30 Serial: „Bebe" 14.00 Alo, generația Pro 15.00 Serial: „Babylon V" (ep.1) 15.45 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 16.30 Lumea filmului 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 18.45 Te uiți și câștigi! 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Rețeaua" 21.00 Serial: „Expertul" 22.00 Film: „Hoosiers" 0.00 Film: „China Rose" 1.35 Serial erotic: „Femei fierbinți" 5.30 Serial: „Nano".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 14.00 Ministerul comediei 17.00 Serial: „Cei mai frumoși ani" 18.00 Serial: „Dreptul la iubire" 19.00 Prețul corect 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Ally McBeal" 21.00 Film: „Fatal Attraction" 23.15 Procesul etapei 2.00 Film: „Five Corners" 3.30 Serial erotic: „Femei fierbinți" 5.15 Serial: „Nano".

acasă

LUNI 7.00 – 12.15 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viața noastră" 17.50 Serial: „Dragoste și putere" 18.45 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Căsuța poveștilor 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Milady" 22.45 Film: „Fructele mâniei" (SUA, 1940) 1.00 Hat-trick 2.30 Serial: „Doctor în Alaska".

MARȚI 7.00 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viața noastră" 17.50 Serial: „Dragoste și putere" 18.45 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Căsuța poveștilor 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Milady" 22.45 Film: „Crima de pe malul Tibrului" (Italia, 1962) 0.30 Serial: „Doctor în Alaska".

MIERCURI 7.00 – 12.15 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viața noastră" 17.50 Serial: „Dragoste și putere" 18.45 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Căsuța poveștilor 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Milady" 22.45 Film: „Asasinii" (SUA, 1964) 0.30 Serial: „Doctor în Alaska".

JOI 7.00 - 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viața noastră" 17.50 Serial: „Dragoste și putere" 18.45 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Căsuța poveștilor 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Milady" 22.45 Film: „Perry Mason: O dispariție misterioasă" (SUA, 1988) 0.45 Serial: „Doctor în Alaska".

VINERI 7.00 - 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viața noastră" 17.50 Serial: „Dragoste și putere" 18.50 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Căsuța poveștilor 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.00 Serial: „Minciuna" 21.45 Serial: „Milady" 22.45 Film: „Amintiri la Stardust Hotel" (SUA, 1980). Cu: Woody Allen 0.30 Serial: „Doctor în Alaska".

SÂMBĂTĂ 7.00 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 16.00 Serial: „Guadalupe" 17.00 Serial: „Viața noastră" 17.50 Serial: „Dragoste și putere" 18.50 Serial: „Înger sălbatic" 19.30 Căsuța poveștilor 20.15 Serial: „Celeste se întoarce" 21.10 Serial: „Minciuna" 22.00 Fotbal Spania 0.00 Film: „Monstrul din laguna neagră" (SUA, 1954) 1.30 Serial: „Doctor în Alaska".

DUMINICĂ 7.00 Documentar 10.00 Serial: „Arhiva neagră" 13.30 Serial: „Maria" 15.00 Hochei profesionist 16.30 Fotbal: rezumat Bundesliga 17.00 Fotbal: Il Calcio 19.00 Serial: „Înger sălbatic" 19.45 Căsuța poveștilor 20.30 Fotbal Spania 22.30 Film: Galeriile „Scrupules" (SUA, 1980) 0.10 Serial: „Doctor în Alaska".

antena 1

BRAD PITT
ANTENA 1,
marți, ora 20.00

LUNI 6.45 Dimineața devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Documentar 12.00 Doc.: „Civilizații pierdute" 13.15 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.10 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.30 Serial: „Raven" 21.20 Serial: „Underground" 22.45 Marius Tucă Show 0.30 Serial: „Tropical Heat".

MARȚI 6.45 Dimineața devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Documentar 12.00 Doc.: „Civilizații pierdute" 13.15 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.10 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.00 Film: „Kalifornia" (SUA, 1993). Cu: Brad Pitt, David Duchovny 22.45 Marius Tucă Show 0.35 Serial: „Caracatița 5".

MIERCURI 6.45 Dimineața devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 12.00 Documentar: „Civilizații dispărute" 13.15 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.10 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.30 Serial: „L.A. Doctors" 21.20 Serial: „Cronici paranormale" 22.45 Marius Tucă Show 0.30 Serial: „Navarro".

JOI 6.45 Dimineața devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Prezentul simplu (r) 13.15 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Ape liniștite" 16.10 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.00 Film: „Submarinul" (SUA, 1996) 21.45 Brigada mobilă 22.45 Marius Tucă Show 0.30 X-pat Profile.

VINERI 6.45 Dimineața devreme 10.20 Serial: „Cafea cu parfum de femeie" 11.30 Documentar 12.00 Serial: „Cronici paranormale" 13.15 O șansă pentru fiecare 17.25 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.00 Film: „Musonul" (SUA) 21.30 Serial: „Baywatch Nights" 22.45 Serial: „Viitorul începe azi" 23.45 Film erotic: „Secretul Emmanuellei".

SÂMBĂTĂ 8.15 Desene animate 9.30 Fir întins 11.00 Documentar 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 13.55 Constelația cinema 15.00 Serial: „Burlacul" 15.25 Serial: „Inspirația Carolinei"16.00 Serial: „Camila" 16.55 Fotbal 19.00 Observator 20.00 Film: „Dama de pică" (SUA, 1998) 22.00 Serial: „Pretender" 23.00 Film: „Trei într-o barcă" (Anglia, 1956) 1.10 Serial: „Puterea banilor".

DUMINICĂ 7.30 Spirit și credință 8.15 Desene animate 9.00 Teo și Mircea Șou 12.15 Film: „Tot înainte... fugiți de ghilotină" (Marea Britanie) 14.00 Duminica în familie 18.00 Serial: „Camila" 19.00 Observator 20.05 Film: „Pasiuni secrete" (SUA, 1984) 21.45 TeleEurobingo Show 22.50 Fotbal Club Antena 1 2.30 Film: „Un colț de Paradis" (Suedia).

prima

LUNI 9.00 Capsula de oxigen 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 20.20 Serial: „Brooklyn South" 21.15 Dosarele Y 23.00 Ultima ediție.

MARȚI 9.00 Capsula de oxigen 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 20.20 Film: „Impostorul" (Franța/SUA, 1991) 21.50 Serial: „Poză la minut" 23.00 Ultima ediție.

MIERCURI 9.00 Capsula de oxigen 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 20.20 Serial: „Comisarul Rex" 21.15 Serial: „Gardă de corp" 23.00 Ultima ediție.

JOI 9.00 Capsula de oxigen 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 20.20 Film: „Kickboxer" (SUA, 1989). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.10 Real TV 23.00 Ultima ediție.

VINERI 9.00 Capsula de oxigen 13.00 Serial: „Nimeni nu e perfect" 15.00 Serial: „Atingerea îngerilor" 16.00 Serial: „Celebri și bogați" 17.00 Serial: „Maria Mercedes" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Viper" 21.50 Reav TV 23.00 Film: „Ucigaș de noapte" 1.00 Film: „Piatra magică" (SUA, 1990).

JEAN-CLAUDE VAN DAMME
PRIMA TV,
joi, ora 20.20

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 10.00 Serial: „Tia și Tamera" 10.30 Serial: „Malcolm & Eddie" 11.30 Serial: „Lumea lui Dave" 12.00 Serial: „Legături de familie" 14.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 16.30 Motor 18.00 Focus 19.00 Serial: „Viper" 20.00 Film: „Crocodile Dundee" (Australia, 1986) 22.00 Real TV 23.00 Film: „Un erou obișnuit" (SUA, 1977).

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 10.00 Serial: „Tia și Tamera" 10.30 Serial: „Malcolm & Eddie" 11.30 Serial: „Lumea lui Dave" 12.00 Serial: „Legături de familie" 14.30 Film: „Dulce-amarul" (SUA, 1989) 16.00 Film: „Menajera" (Franța/SUA, 1990) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Viper" 20.00 Film: „Reacție în lanț" (Canada, 1990) 22.00 Serial: „Frasier" 23.00 Film: „Wyatt Earp: Întoarcere la Tombstone".

TELE 7 abc

LUNI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 19.05 Serial: „Starsky și Hutch" 20.35 Serial: „Pacific Drive" 0.15 Ora H.

MARȚI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 14.15 Serial: „Medici la datorie" (ep.1) 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Starsky și Hutch" 23.30 Serial: „Pacific Drive" 0.15 Ora H.

MIERCURI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 14.15 Serial: „Medici la datorie" 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Starsky și Hutch" 20.35 Serial: „Pacific Drive" 23.00 Serial: „Derrick" 0.15 Ora H.

JOI 7.10 Bună dimineața, 10.00 Știri 14.15 Serial: „Medici la datorie" 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Celebritate" 20.35 Serial: „Pacific Drive" 23.00 Serial: „Lou Grant" 0.15 Ora H.

VINERI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 15.05 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Celebritate" 20.35 Serial: „Pacific Drive" 23.00 Serial: „Derrick" 0.10 Serial: „Misiune imposibilă".

SÂMBĂTĂ 8.00 Știri 9.00 Țara spiridușilor 13.00 Studioul Tudor Vornicu 17.00 Documentar: „Omul și natura" 18.00 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Aventuri la Snowy River" 20.30 Planetele: Există viață pe Marte? 21.25 Film: „Legenda regelui Wenceslas" (SUA, 1995) 23.00 Magazinul de sâmbătă seara 0.10 Serial: „Misiune imposibilă".

DUMINICĂ 8.00 Știri 13.00 Rendez-vous duminical 15.00 Drumuri printre amintiri 16.05 Documentar 18.00 Serial: „Dinastia" 19.00 Serial: „Aventuri la Snowy River" 20.30 Serial: „Pacific Drive" 21.45 Film: „Bătălia pentru Filipine" (SUA, 1963) 23.15 Gala TELE 7.

Discovery CHANNEL

LUNI 10.00 Aventuri la pescuit cu Rex Hunt 10.55 Galeria răufăcătorilor 12.20 Piratii 13.40 Din lumea supranaturalului 16.00 Autostrăzi lichide 16.55 Dezastre 19.30 Vânătorii de comori 20.30 Iacii sălbatici din Tibet 22.00 Mistere încă neelucidate 1.00 Secretele psihicului 3.00 Știință ultra-modernă.

MARȚI 10.00 Aventuri la pescuit cu Rex Hunt 10.55 Aventura cunoașterii 12.20 Piratii 13.40 Din lumea supranaturalului 16.00 Știința imposibilului 16.55 Dezastre 19.30 Vânătorii de comori 20.30 Urșii grizzly din Alaska 22.00 Zgomote în junglă 1.00 Mașini extreme 2.00 OZN 3.00 Știință ultra-modernă.

MIERCURI 10.00 Aventuri la pescuit cu Rex Hunt 10.55 Pacificatorul 12.20 Piratii 13.40 Din lumea supranaturalului 15.05 Un secol de război 16.55 Dezastre 19.30 Vânătorii de comori 20.30 Supraviețuitorii erei glaciare 22.00 Super-structuri 1.00 Aripi pe mare 2.00 Super-poduri 3.00 Știință ultra-modernă.

JOI 10.00 Aventuri la pescuit cu Rex Hunt 10.55 Eco-Challenge 96 12.15 Momente cruciale ale istoriei 14.10 Ambulanță aeriană 15.05 Conexiuni – Viața nu e un picnic 16.55 Dezastre – Bhopal 19.30 Vânătorii de comori 21.30 Construcții ingenioase 22.00 Detectivi în medicină 1.00 Dosarele FBI.

Animal Planet

LUNI 8.00 Lassie 9.25 Hollywood Safari 10.20 Vânătorii de crocodili 13.05 Cum a fost realizat filmul „Africa's Elephant Kingdom" 15.00 Cazurile judecătorului Wapner 16.00 Redescoperirea lumii 17.30 Suflet sălbatic 19.00 Spitalul veterinar de urgență 21.00 Medic de animale 23.00 Urgențe veterinare.

MARȚI 8.00 Lassie 9.25 Hollywood Safari 10.20 Vânătorii de crocodili 13.05 Ultimul husky 15.00 Cazurile judecătorului Wapner 17.00 Mozu, maimuța-zăpezii 18.00 Animalele Chinei 19.30 Spitalul veterinar de urgență 21.00 Medic de animale 23.00 Urgențe veterinare.

MIERCURI 8.00 Lassie 9.25 Hollywood Safari 10.20 Vânătorii de crocodili 13.05 Puii animalelor de la grădina zoologică 15.30 Cazurile judecătorului Wapner 18.00 Stăpânii sălbăticiei 18.30 Lumea adâncurilor 19.00 Spitalul veterinar de urgență 21.00 Medic de animale 23.00 Urgențe veterinare.

JOI 8.00 Lassie 9.25 Hollywood Safari 10.20 Vânătorii de crocodili 13.05 Lupii de lângă noi 15.00 Cazurile judecătorului Wapner 17.30 Ultimele paradisuri 18.00 Salvarea tigrului 19.00 Spitalul veterinar de urgență 21.00 Medic de animale 23.00 Urgențe veterinare.

Ne cerem scuze pentru absența din pagină a progroramelor integrale ale următoarelor posturi de televiziune: „TVR 1" – „TVR 2" – „Animal Planet" – „Discovery" – care nu ne-au parvenit până la intrarea noastră la tipar.

„Magazin" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Julia Roberts

un star fără discernământ?

● *Are 31 de ani* ● *A jucat în peste 20 de filme* ● *N-a dorit să devină actriță* ● *Ambianța din timpul filmărilor o deprimă* ● *Gloria și banii nu reprezintă pentru ea o prioritate* ● *Este totuși actrița cea mai bine plătită de la Hollywood* ● *Fiecare partener de film i-a fost și iubit* ● *Caută de când se știe fericirea, dar cel mai adesea se alege cu singurătatea și disperarea* ● *Este o vegetariană extrem de exigentă.*

● *De dragul lui Benjamin Bratt, Julia Roberts a acceptat să apară în serialul „Lege și ordine".* ● *Filmarea a avut loc în cadrul romantic din Central Park din New York, unde iubirea lor a iradiat camerele de filmare.* ● *Cei doi au hotărât să deschidă împreună un hotel în Miami Beach, deci să devină și parteneri de afaceri.*

Viața ei, o suită de greșeli

Julia Roberts e frumoasă, încă tânără, celebră și bogată, în ciuda faptului că niciodată n-a știut să aleagă ceea ce-i mai bine pentru ea. Chiar și atunci când și-a imaginat că s-a maturizat și că a căpătat suficient discernământ încât să poată deosebi varianta câștigătoare de cea sortită eșecului, s-a înșelat. Aceasta s-a dovedit de fiecare dată când și-a ales singură rolurile și, îndeosebi, când „și-a ales" iubiții. Succesul ei s-a datorat întotdeauna pornind de la opțiunea altora pentru ea.

Desigur, Julia Roberts are o explicație pentru fiecare din acțiunile sale. Se spune că nu are fler în alegerea rolurilor? *„Se poate,* admite ea, *probabil mi se întâmplă asta pentru că nu-mi amintesc să fi intenționat în copilărie să devin actriță. Când eram întrebată ce vreau să devin, răspundeam fără nici o ezitare: medic veterinar, înaltă de 1.80, fericită. Cu alte cuvinte, să fiu departe de producători, de lumea spectacolului, care îmi ruinaseră familia."*

Ce se întâmplase? Părinții ei, Walter și Betty Lou Roberts, avuseseră o școală de teatru și dăduseră faliment. Fetița învățase din asta că a fi actor nu înseamnă că vei avea un viitor foarte sigur. Când Julia avea 4 ani, părinții ei s-au despărțit, iar când avea 9, tatăl său a murit. N-a prea avut momente de mare fericire și e normal că viața, în aceste condiții, i-a oferit o lecție greu de uitat: totul vine și pleacă, azi ai totul, mâine nimic, tot ce contează e fericirea. Așa că Julia a dorit să fie fericită.

Ieșirea din rol, intrarea în coșmar

A devenit actriță, dar pentru Julia Roberts munca pe platourile de filmare e un adevărat coșmar. De fapt, totul începe exact din clipa în care aparatele se opresc și actrița iese din rol. *„În acel moment, te trezești,* spune ea, *și nu mai știi nici cine ești, nici unde te afli, nu-ți mai amintești nici măcar numele propriei mame. Pe scurt, te simți complet depersonalizat. Te copleșește sentimentul unei singurătăți vecină cu moartea."* Așa că Julia încearcă să găsească un remediu infailibil pentru a estompa senzația de solitudine. Își improvizează un fel de familie, adică își găsește un logodnic, de obicei partenerul de film.

Se vorbește întruna de succesiunea caleidoscopică a bărbaților din viața actriței, dar, dacă explicația Juliei ar reuși să convingă pe cineva – faptul că a avut vreo 20 de logodnici, tot atâția câte filme, la care s-au mai adăugat un gondolier venețian, un profesor de gimnastică din New York, un barman din Los Angeles... – poate ar căpăta calificative mai puțin aspre. *„Succesul neîmpărtășit cu o persoană dragă nu are nici un sens"*, mai adaugă Julia care, fără îndoială, are un răspuns pentru tot ceea ce se întâmplă cu viața ei.

Logodnicii ei, opțiunea producătorilor

Julia Roberts nu a pretins niciodată producătorilor sau regizorilor un anumit partener de film. A acceptat sau nu un rol fără să o intereseze neapărat cine va fi actorul ales pentru a-i da replica în film. Cu toate acestea, Julia Roberts a fost întotdeauna încântată de partenerul destinat să-i fie pereche și, automat, s-a îndrăgostit de el. Legăturile sentimentale n-au fost însă de durată. Când a lucrat la filmul „Dincolo de moarte", Julia a considerat că și-a găsit marea iubire, Kiefer Sutherland. Acesta și-a părăsit soția și copiii, sperând într-un viitor comun împreună cu frumoasa roșcată. 500000 de dolari au fost puși la bătaie pentru organizarea unei recepții cu prilejul căreia noul cuplu urma să-și sărbătorească decizia de a deveni soț și soție. Dar, pe neașteptate, povestea lor de dragoste s-a încheiat, n-a mai fost timp nici măcar pentru anularea pregătirilor. După câteva luni, Julia Roberts a început filmările pentru „The Player", în regia lui Robert Altman. Partenerul ei era Lyle Lovett. După primul sărut în fața camerelor de filmat, în viața Juliei intra un alt bărbat. De data aceasta, s-a mers până la căsătorie, dar mariajul a durat mai puțin de doi ani. S-au despărțit, dar au rămas *„cei mai buni prieteni din lume"*, după cum spune Julia.

Adio, perioadă tumultuoasă?

La începutul anului trecut, când se vorbea de incapacitatea actriței de a trece pragul vârstei de 30 de ani, pe fondul unei vizibile debusolări atât în viața personală, cât și în carieră, s-a întâmplat ca Julia să se afle într-un restaurant elegant, dar rece din New York, singură și deprimată, ca de atâtea ori. A simțit pe umăr o apăsare de mână, era Benjamin Bratt, eroul din serialul „Lege și ordine". De atunci, cei doi au rămas împreună, deși locuiesc în apartamente separate din New York, iar Julia a avut momentele ei de rătăcire. Primăvara trecută, când Benjamin i-a vorbit despre căsătorie, Julia a devenit reticentă, a dezmințit oficial legătura lor sentimentală și a preferat să iasă din joc. S-a trezit însă din nou copleșită de singurătate și a revenit asupra deciziei. Compania lui Ben se pare că i-a adus liniștea, deschizându-i calea împăcării cu sine. Abonata zgomotoasă a barurilor de noapte a acceptat să-și petreacă serile acasă, alături de bărbatul de 35 de ani, care știe să gătească pe gustul ei de vegetariană convinsă, a fost încântată să descopere tihna plimbărilor în natură și bucuria lecturii în doi.

Julia Roberts are curajul să se evalueze altfel după această experiență: *„Consider că am încheiat perioada tumultuoasă din viața mea, că sunt mult mai interesantă acum decât înainte. Nu mă mai simt obligată să mă deghizez pentru a place, pot să rămân în jeans și nepieptănată. Am înțeles că un cuplu nu este o formă de competiție între doi parteneri, ci o echipă."*

● *Julia Roberts are un apartament în New York, o casă la Hollywood, un ranch în New Mexico* ● *Are 7 câini de rase diferite* ● *Îi plac prăjiturile cu zmeură și ciocolată albă.*

GROS-PLAN

◆ **Geena Lee Nolin, după ce a părăsit serialul „Baywatch", părea ușor derutată. Ieșise din rolul sirenei de pe plaja fierbinte, deși se simțea încă atrasă de postura unui personaj exotic. I s-a ivit însă ocazia de a îmbrăca un costum de amazoană pentru o adaptare „foarte kitch" (după părerea multora) a benzilor desenate „Sheena, prințesa junglei". Filmul se realizează la Los Angeles, iar actrița declară că e încântată de noua ei ipostază.**

◆ **Uma Thurman își clătește părul cu apă minerală Perrier când iese din piscină.**

◆ **Johnny Depp pretinde un salon privat pentru coafură.**

◆ **Exasperat de restricțiile impuse de eliberarea condiționată de care a beneficiat la sfârșitul verii trecute – fără alcool, fără droguri, fără violențe – Tommy Lee, fostul soț al Pamelei Anderson, încearcă să-și exprime personalitatea de rebel furios exhibând încă un tatuaj inscripționat pe abdomen; de data aceasta invocă HAOSUL.**

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

90 zile până la eclipsa totală de Soare

Urmărirea eclipsei totale de Soare poate fi periculoasă dacă nu se iau precauţiile necesare. Radiaţiile solare care ating suprafaţa Terrei au o mare varietate - de la ultraviolete, până la unde radio, cu frecvenţa de 290 nm. Ţesuturile oculare lasă o mare parte dintre aceste radiaţii să pătrundă până la retină. În vreme ce expunerea ochilor la radiaţiile ultraviolete accelerează îmbătrânirea ţesuturilor oculare şi poate conduce la apariţia cataractei, URMĂRIREA SOARELUI PE PARCURSUL ECLIPSEI POATE AVEA DREPT CONSECINŢĂ „ORBIREA ECLIPSALĂ" SAU, ALTFEL SPUS, ARDEREA RETINEI...

HOROSCOP 17.05 - 23.05

BERBEC (21.03 - 20.04): O succesiune rapidă de evenimente vă prinde în vârtejul ei şi - după cum arată configuraţia astrală - se poate spune că ieşiţi cu un ce profit din toate încleştările. Curba financiară are o creştere lentă dar sigură. Este posibil să primiţi bani - joi sau vineri.

TAUR (21.04 - 21.05): Nici un eveniment important nu se petrece în primele zile ale săptămânii, însă din monotonie veţi ieşi brusc joi, când o situaţie delicată vă va pune la încercare inteligenţa şi răbdarea. Despre bani, nici o veste sigură, curba cu pricina staţionează la un nivel onorabil.

GEMENI (22.05 - 21.06): Vă domină o stare de apatie, şi chiar o somnolenţă păgubitoare. Imaginaţia şi creativitatea nu sunt la cote înalte şi poate s-ar impune o scurtă vacanţă de refacere a moralului. Atmosfera în mediul profesional nu pare deloc plăcută, amânaţi iniţiativele.

RAC (22.06 - 22.07): Nimic nou sub Soarele constelaţiei dv., planetele sunt parcă indiferente la zbuciumul sufletesc ce vă caracterizează acum. S-au acumulat câteva probleme spinoase şi vă decideţi greu să le atacaţi pe toate. Curba financiară se situează la un nivel acceptabil.

LEU (23.07 - 22.08) Sunteţi din ce în ce mai mult stăpânit de nervozitate, în legătură cu o afacere sau o problemă căreia nu-i daţi de capăt. Se pare că aveţi nevoie de ajutorul cuiva din anturaj - o persoană nu tocmai agreabilă. Înlăturaţi orice reţinere şi contactaţi-o.

FECIOARA (23.08 - 21.09): Totul vă merge din plin, poziţiile planetelor vă sunt favorabile din toate punctele de vedere. Toate curbele astrale principale sunt în ascensiune, remarcându-se în primul rând cea financiară şi cea socio-profesională. Profitaţi din plin de toate ocaziile!

BALANŢA (22.09 - 22.10): Lucrurile merg bine în sfera profesionalului, dar se pare că aveţi dificultăţi în relaţiile sentimentale. Mai ales celibatarii sunt cei cu uşoare şifonări în dragoste. Luna vă induce o stare de iritare şi vă folosiţi, pe nedrept, de partener ca de un paratrăznet.

SCORPION (23.10 - 21.11): Vă urmăreşte o presimţire sau chiar o premoniţie nu foarte agreabilă, determinată de o umbră aruncată de Saturn în constelaţia dv. Din fericire, pesimismul este de scurtă durată şi totul se dovedeşte a fi un simplu fulg de părere trecătoare.

SĂGETĂTOR (22.11 - 20.12): Pentru dv. poate fi una din cele mai norocoase săptămâni ale anului. Jupiter şi Soarele formează un aspect extrem de favorabil, semnificând vitalitate, spirit de iniţiativă şi mare şansă. La rândul lor, curbele astrale sunt aproape de maxim.

CAPRICORN (21.12 - 19.01): Două motive de bucurie vor umple această perioadă bună a lunii, când zona financiarului şi a profesionalului vă sunt extrem de profitabile. Marţi sau miercuri primiţi bani, iar relaţiile cu partenerul de viaţă decurg excelent, ambii scoţând tandreţea de la naftalină.

VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02): Două-trei clipe de suspans în activitatea curentă vă vor pune la încercare abilitatea şi rezistenţa nervoasă. Din fericire, veţi ieşi cu bine din situaţia delicată şi veţi rămâne cu o experienţă plină de pilde. Curba financiară nu străluceşte deloc, deocamdată.

PEŞTI (10.02 - 20.03): Cel mai remarcabil aspect al acestei perioade este cel financiar. Curba respectivă urcă brusc (marţi, miercuri) spre un maxim, deci s-ar putea să primiţi bani - o sumă frumuşică. Relaţiile în mediul profesional sunt armonioase, dar atenţie la un Taur!

Honoré de Balzac

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Geo Dumitrescu, Tudor Arghezi, Honoré de Balzac, Salvador Dalí, Papa Ioan Paul al II-lea (Carol Voityla), James Stewart, Eugeniu Speranţia, Mihail Glinka.

Serisori primite

Domnule inginer Laurenţiu Bucur, am predat scrisoarea dv. domnului Fl. Zăgănescu şi iată, în continuare, răspunsul domniei sale: 1) Dacă nu se iau în considerare zborurile Pământ-Lună efectuate în perioada 1968-1971 de echipajele APOLLO, zborul interplanetar pilotat nu a fost experimentat până în prezent, fie el cu mijloace convenţionale sau nu; se apreciază că el va deveni realitate în perioada 2016-2019, o dată cu misiunile pilotate Pământ-Marte. Este de presupus că se va recurge la o navigaţie de tip astroinerţial, cu vizarea stabilă a Soarelui şi a unor stele considerate fixe, precum şi cu efectuarea comandată a unor manevre cerute de schimbările de traiectorie. 2) Deoarece nu-şi poate asuma paternitatea cărţii, „În Cosmos, pentru ce?", prof. Zăgănescu sugerează să recitiţi din lucrarea sa „Cosmonautul, un supraom?" (ed. Albatros, 1985), părţile referitoare la antrenamentul şi la protecţia astronauţilor.

Referitor la prima problemă, pentru informarea dumneavoastră şi a altor cititori, vom pregăti un material dedicat navigaţiei interplanetare.

Cruceanu Gheorghe, sat Mănăstirea, judeţul Vaslui: Dumneavoastră sunteţi abonat la Rodipet, nu prin redacţia noastră. Regretăm că nu vă putem ajuta, insistaţi la oficiul care v-a eliberat chitanţele respective. Vă urăm succes.

Atanasiu Mircea, Mediaş: Răspunsul nostru din 24.12.1998 este valabil şi acum. După cum observaţi, spaţiul alocat pentru astfel de teme - probleme apicole - este de 1,5 - 2 file. Aşteptăm articolele dv.

Rubrică realizată de
PAUL IOAN

De vorbă cu avocatul casei

Aspecte în caz de divorţ

D-lui Teodoru Virgil, Brăila

Prin hotărârea de divorţ pronunţată de Tribunalul Judeţean Brăila, copilul a fost încredinţat spre creştere şi educare fostei dv. soţii. Potrivit Codului familiei, părintele divorţat căruia i s-a încredinţat copilul, exercită cu privire la acesta drepturile părinteşti. De asemenea, părintele divorţat, căruia nu i s-a încredinţat copilul, păstrează dreptul de a avea legături personale cu acesta, precum şi de a veghea la creşterea, educarea, învăţătura şi pregătirea lui profesională. Titular al dreptului de alocaţie de stat pentru copii este copilul dar, alocaţia se plăteşte, conform lg.61/1993 modificată, părintelui căruia i s-a încredinţat copilul spre creştere şi educare prin hotărâre judecătorească. După împlinirea vârstei de 14 ani, plata alocaţiei de stat pentru copii se poate face direct titularului, cu încuviinţarea reprezentantului său legal (mama sa). Prin aceeaşi hotărâre judecătorească aţi fost obligat la plata pensiei de întreţinere către minor. Faptul că soţia dv. s-a recăsătorit nu influenţează cu nimic drepturile şi obligaţiile dv. pe care vi le-am expus. Autoritatea tutelară este obligată să exercite un control efectiv şi continuu asupra felului în care părinţii îşi îndeplinesc îndatoririle privitoare la persoana şi bunurile copilului. Delegaţii autorităţii tutelare au dreptul să viziteze copiii la locuinţa lor şi să se informeze pe orice cale, despre felul cum aceştia sunt îngrijiţi în ceea ce priveşte sănătatea şi dezvoltarea lor fizică, educarea, învăţătura şi pregătirea lor profesională. Dacă sănătatea sau dezvoltarea fizică a copilului este primejduită prin felul de exercitare a drepturilor părinteşti, prin purtare abuzivă sau prin neglijenţă gravă în îndeplinirea îndatoririlor de părinte, instanţa de judecată, la cererea autorităţilor tutelare, va pronunţa decăderea părintelui din drepturile părinteşti. În situaţia în care dv. consideraţi că educarea, creşterea şi îngrijirea copilului nu se fac în mod corespunzător de către fosta soţie, puteţi solicita instanţei de judecată modificarea măsurilor privitoare la drepturile şi obligaţiile personale sau patrimoniale între părinţii divorţaţi şi copii (de exemplu puteţi solicita reîncredinţarea minorului). Într-o asemenea cauză este chemată şi autoritatea tutelară ca urmare a atribuţiilor ce-i revin. În ceea ce priveşte „livretul de familie" acesta a rămas la fosta dv. soţie întrucât, în urma pronunţării divorţului, copilul a fost încredinţat mamei.

Avocat NELI PĂDURARU

Cu automobilul la şosea

Benzină de 75 sau 98? (2)

De ce se interzice folosirea benzinelor cu cifră octanică inferioară aceleia impusă de fabricant? Răspunsul rezultă limpede din cele arătate în numărul trecut cu privire la efectele detonaţiei.

Desigur, se poate arăta că, totuşi, motorul va suporta neobiecţionabil o benzină inferioară octanic dacă i se reduce avansul la aprindere. În acest caz arderea s-ar muta mai mult spre cursa de destindere, adică în zona de temperaturi şi presiuni mai mici, unde pericolul apariţiei detonaţiei este mai mic. Numai că, procedând astfel, se produce o prelungire a arderii în destindere, când pistonul descoperă o mai mare parte din suprafaţa pereţilor cilindrului, amplificându-se cedarea de căldură spre instalaţia de răcire. Efectele sunt uşor de ghicit: scăderea puterii, creşterea consumului de benzină iar arderea uleiului de pe cămaşa cilindrului are consecinţe uşor de prevăzut.

De aceea, la acest procedeu nu trebuie să se recurgă decât în cazul extrem în care nu se dispune de benzina prescrisă în instrucţiunea tehnică. Dar imediat după aceasta, când se face plinul cu benzina corespunzătoare, reglajul aprinderii trebuie repus la valoarea nominală a avansului.

S-ar părea că dacă utilizarea unei benzine cu cifra octanică mai mică decât cea indicată de constructor este total nerecomandabilă, o benzină mai rezistentă la detonaţie, deci cu cifra octanică mai mare, nu are cu ce să dăuneze. Să vedem.

Este adevărat că în acest caz detonaţia nu apare. Numai că hidrocarburile complexe şi prezenţa aditivilor fac ca procesele chimice să se desfăşoare mai lent, arderea prelungindu-se mult în destindere, ajungând, în cazuri extreme, să continue încă chiar când se deschide supapa de evacuare. Rezultatele sunt creşterea temperaturii motorului, scăderea puterii, sporirea consumului de combustibil, accelerarea uzurii grupului piston-cilindru şi chiar deteriorarea supapei de evacuare (datorită suprasolicitării sale termice). Firește, efectele pot fi ameliorate prin mărirea într-o oarecare măsură a avansului la aprindere, dar procedeul se dovedeşte a fi doar un paliativ, rezultatul final fiind întârziat dar, de fapt, acelaşi.

Prof. univ. dr. M. STRATULAT
(Va urma)

GRĂDINA micul nostru Paradis

Câte ceva despre plantele bienale

NALBA. Este o plantă decorativă pentru grădină, având o tulpină înaltă de până la 2 metri, cu flori mari, albe, roşii, negre, roz sau galbene. Începe să înflorească din iunie şi durează până toamna târziu. Se poate planta în faţa ferestrelor din partea însorită a casei, de-a lungul gardului sau între arbuşti tineri. Nalba se înmulţeşte prin seminţe. Se seamănă în răsadniţă rece sau în brazdă, după care se transplantează răsadurile în teren deschis, locul definitiv. De obicei, seminţele se pun în pământ în mai-iunie, iar plantele care au iernat se transplantează numai primăvara.

NALBA

DIGITARIŢA. Este o plantă cu tulpina înaltă, mai mult de 1 metru, cu flori albe, roz-purpurii, în formă de clopoţei aplecaţi, fixaţi pe un ax lung. Digitarita înfloreşte în al doilea an de la semănat, din iunie până în august. Înflorirea începe din jos în sus şi, în aceeaşi ordine, ajung şi seminţele la maturitate. Cele mai bune seminţe se obţin din capsulele inferioare. Digitarita creşte bine pe locuri deschise, cu sol afânat, împăcându-se cu o umbră uşoară a copacilor.

Ştiţi să îngrijiţi un dafin?

Dacă aveţi un răspuns afirmativ şi vreţi să împărtăşiţi şi altora interesaţi de acest subiect măcar o parte dintre... „secretele" pe care le deţineţi, vă rugăm să ne scrieţi. Implicit, veţi oferi răspuns cititorilor care ne-au solicitat detalii privind cultivarea şi îngrijirea dafinului. Reproducem scrisoarea doamnei Şerban Ruxandra din Bârlad:

„Am un dafin mare, frumos, de vreo şapte ani, şi îl îngrijesc cu drag, dar nu ştiu cum să-l înmulţesc şi nici nu ştiu exact când se cultivă frunza, pentru că eu, dacă rup frunze rămân tot verzi, nu se îngălbenesc ca acelea din comerţ. Am scos în repetate rânduri pui de la rădăcina lui şi nu s-au prins; acum am cinci pui, doi mai mari de anul trecut şi acum i-au mai dat trei puişori de anul acesta. Cum să-i scot şi când? Când se culeg frunzele? (A. Popescu)

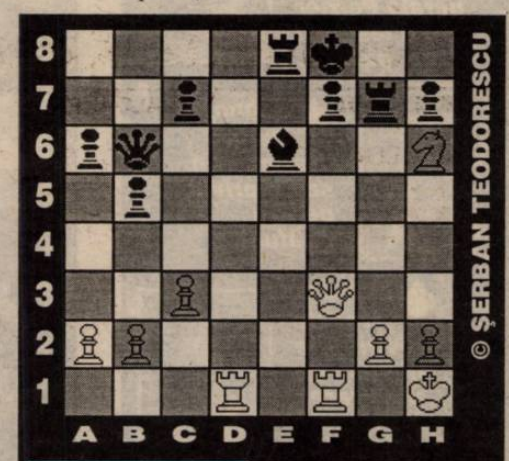
© ŞERBAN TEODORESCU

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută şi câştigă

KARPOV – KORCINOI, 1978

1. Tđ7! Tb8 (1... N:d7 2. D:f7 +! T:f7 3. T:f7 mat) 2. C:f7! N:d7 3. Cd8+! şi acum la orice dejasare a regelui negru urmează 4. Df8 mat.

Verificaţi-vă cunoştinţele

1. Care este cel mai lung fluviu din Europa?
2. Ce se în elege în biologie prin „dura mater"?
3. Cine era SIF în mitologia scandinavă?
4. Cine a descoperit fenomenul circulaţiei sângelui?
5. Unde trăieşte ornitorincul, mamifer semiacvatic monoterm, care se înmulţeşte prin ouă pe care le clocheşte?
6. Cine a compus muzica operelor „Somnambula" şi „Norma"?
7. De unde este originară lintea?
8. Cum se numeşte personajul masculin central din drama „Suflete tari" de Camil Petrescu (1894-1957)?
9. Ce este „spatul de Islanda"?
10. Ce arhitect a realizat în 1894 Şcoala Centrală de fete din Bucureşti?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Vulcanul cu cea mai puternică erupţie cunoscută până în zilele noastre este Tambora, din insula Sumbawa, arhipelagul indonezian. 2) Autorul celebrului roman Manon Lescaut este Anatole François, abatele Prevost. 3) Petru Rareş s-a născut la Huşi. 4) Micoza este o boală produsă de ciuperci microscopice. 5) În mitologia vedică Chandra era zeul stăpân al Lunii. 6) Primul club de tenis de masă a fost înfiinţat la Berlin în 1899. 7) Spineta este o specie de clavecin de mici dimensiuni. 8) Autorul primei lucrări originale româneşti de matematică este Dimitrie Asachi (c.1820-1860). 9) Fructul piperului este o bacă. 10) „Monumentul Eroilor Pompieri de la 1848" din Bucureşti a fost realizat de sculptorul W. Hegel. (Irina Stoica)

Perspicacitate

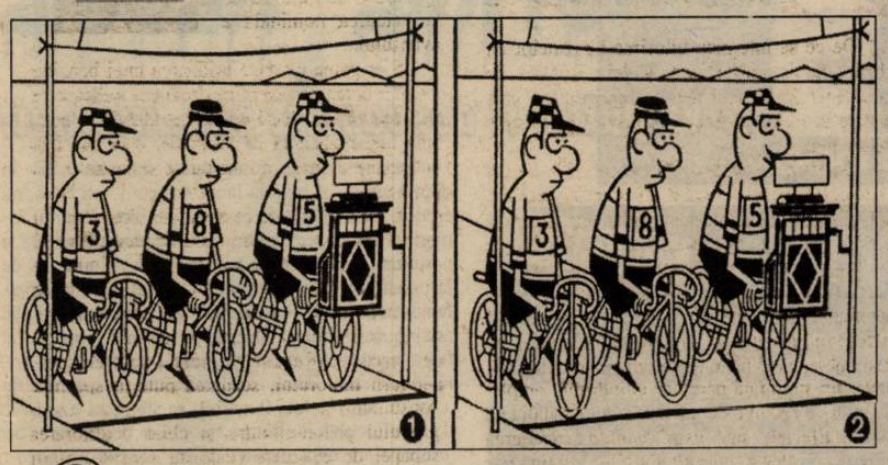

8 DIFERENŢE

Între cele două desene sunt opt mici diferenţe grafice. Vă invităm să le identificaţi.

(Soluţia în numărul viitor)

Umor

Cu maşina asta – spune patronul magazinului auto – dacă plecaţi acum, la ora patru dimineaţa sunteţi la Lisabona.

- Şi ce să fac eu la patru dimineaţa la Lisabona?

Găsindu-şi nevasta în pat cu un bărbat, soţul urlă furios:

- Mi-ai jurat că n-o să mă mai înşeli niciodată!

- Vai de mine, iubitule, spune ea bătându-se cu palma peste frunte. Tot timpul am avut sentimentul că am uitat ceva!

De ce priveşti aşa atent pe fereastră? îşi întreabă o tânără colega de cameră din cămin. Doar ai mai văzut soldaţi trecând!

- Da, dar am impresia că printre ei e unul pe care nu-l cunosc!

Domnule doctor, se poate întâmpla ca cineva să fie îngropat de viu?

- Se poate, desigur, dar niciodată cu pacienţii mei!

Soluţia din nr. trecut

5 DIFERENŢE

1) Diagrama evoluţiei febrei.
2) Hârtia de pe podea.
3) Carafa.
4) Geanta femeii cu fusta neagră.
5) Pana de la pălărie.

Ştiaţi că...

...se spune că în locul lovit repetat de trăsnet se află o comoară? Considerată o superstiţie, această credinţă s-a dovedit însă în mare parte întemeiată, deoarece, acolo unde sunt îngropate obiecte metalice, creşte conductibilitatea electrică a solului.

...ochelarii, folosiţi în scopul corecţiei vizuale, sunt cunoscuţi încă din antichitate? Se ştie astfel, din scrierile lui Plinius, că împăratul Nero (54-68 d.Ch.) urmărea luptele de gladiatori privind printr-un smarald, probabil concav, care-i corecta miopia.

...sunt mulţi arbori al căror lemn este deosebit de uşor? Printre aceştia se numără salcia, plopul, bradul. Recordul îl deţine însă arborele balsa care creşte în Anzii Cordilieri. Un metru cub al acestui lemn cântăreşte în jur de 120kg.

...pe muntele Rarău au fost descoperite colonii de corali? Aceasta este o dovadă că în trecutul îndepărtat întregul masiv a fost un fund de mare.

Ca la carte

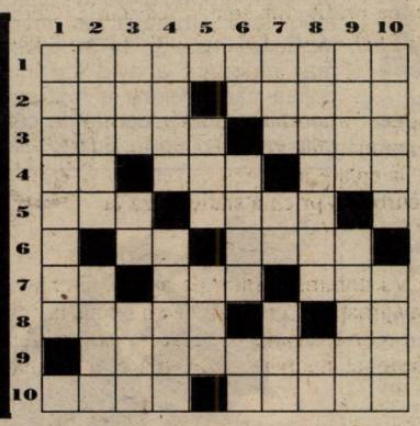

ORIZONTAL: 1) Cărţi de joc (sg.). 2) Oamenii cărţilor – Legatul unei cărţi. 3) „Compromis între autor şi cititor" (E. Delacroix) – Reluat din cărţi! 4) Etici! – Carte de succes – Fricos. 5) Neg (reg.) – În „Carte de înţelepciune", Mihail Sadoveanu o defineşte ca fiind „unul dintre marile titluri de noblete ale omului". 6) Primele la abecedar! – Ciclu de lecţii tipărite. 7) Carte – Orăşel în Austria – Aici (pop.). 8) Carte mare – Curs! 9) Numerotare a filelor de carte. 10) A zice ca la carte - „O formă anticipată către care mergem", în viziunea lui George Călinescu în „Universul poeziei".

VERTICAL: 1) Etichetează o carte. 2) Tare la carte – Prost la carte (pl.). 3) Localitate în Ungaria – Comparativ la carte! – Moartea şahului. 4) A privi – Ne-a lăsat „Romanul furtunii" (Lucian). 5) Conţinutul unui citat! – În „Jurnal", G.N.G. Byron spune că este „o staţie de poştă unde destinele îşi schimbă caii (pl.). 6) 21 cărţi! – A sui – Ultimele pagini! 7) Smoc (pop.) – Conţinutul unei cărţulii! – A scris cartea „Flori de mare" (George). 8) Joacă cu cărţile pe faţă (pl.) – Târg mic. 9) Adnotare la un text literar – A realiza o carte. 10) A păcăli la cărţi – O monografie a acestui pictor a fost realizată de Marin Mihalache (Iosif).

DICŢIONAR: NEC, LAA, GOR, MOC.

LUCIAN STĂNCESCU
Bârlad

Soluţia careului „ÎN MAI"

Orizontal: **CONSTANTIN - ICTER - URNI - TA - PILLAT - R - CALA - PIS - IDOL - UM - IE - CALENDAR - M - E - O - IARASI - OROS - IUON - BRAD - IN - LT - PETALA - VIE.**

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„CONCORDANŢE"

DESCRIS / PORTRETIST VESEL		DEFECT / CULES		LEGAT DE CAL / CIFRAT		CANON / JUDEŢ		GALANTAR / POLIŢĂ		UNIT / MARE LA ENGLEZI...
MOTOARE REFĂCUTE / PIATRĂ CUBICĂ										SCOASĂ DIN UZ
							SMOKING / MARE			
DIN OCOL! / SPORTUL SPORTURILOR		UNIŢI / PIESĂ DE LEGĂTURĂ								IUBITĂ
								NUN / DAT ÎNAPOI		
ŞI AŞA MAI DEPARTE / SCOASE LA VICTORIE			COMPUŞI CHIMICI		CĂUTATĂ LA VÂNĂTOARE					
				LA CORIDĂ / E O FRUMOASĂ					DIN RUTĂ! / DIN VIENA!	
APĂRUTĂ / MIASMĂ					FOARTE MOBILĂ / LOC DE TRECERE					
	SLUGĂ / CUPĂ!						HAINĂ / CAME!			UNU LA TABLE
PUSE LA BLOC... / A SE ODIHNI										
		OS DE PARIU							BOLD	

Dezlegarea integramei **„GHICI"**

Orizontal: L - B - C - S - C - C - TITULARIZARE - BIZARE - IVAR - DENUNTATA - FC - RENTA - ERETE - RARA - TANIN - T - LIRA - DISECA - CIMENT - ST - AT - ZE - TERMEN - O - LA - TERTE - OCA - RAITE - NOTAR - CE - CENTENARE.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7800 LEI	❑ 4 LUNI	31200 LEI
❑ 2 LUNI	15600 LEI	❑ 5 LUNI	39000 LEI
❑ 3 LUNI	23400 LEI	❑ 6 LUNI	46800 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÎRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

DE REŢINUT! Toţi cititorii care se vor abona pentru trimestrele următoare, *direct la redacţie,* vor participa la trageri la sorţi, la care pot cîştiga valoroase premii în bani şi obiecte!

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Tocmai când toată lumea

credea că este o întâmplare faptul că Venus Williams a câştigat un turneu pe zgură acum o săptămână, sora mai mare din clanul Williams câştigă şi cel de-al doilea turneu pe zgură al carierei la Roma, dovedind că are destulă răbdare dar şi fineţea cerută de această suprafaţă dificilă. Ca şi săptămâna trecută, învinsa s-a numit

Mary Pierce. Franţuzoaica a acuzat o accidentare mai veche la genunchi dar a recunoscut că Venus i-a fost net superioară, drept dovadă şi scorul: 6-4, 6-2. Acesta este cel de-al 4-lea titlu al anului pentru Venus care se dovedeşte a fi principala candidată la câştigarea Roland Garros-ului ce va începe pe 24 mai. Pe lângă câştigarea acestui titlu, victoria împotriva Martinei Hingis şi cea împotriva Annei Kournikova în doar 57 de minute, Williams va pleca acasă şi cu un cec în valoare de 150.000$.

Chilianul Marcelo Rios

s-a trezit la viaţă o dată cu apropierea celui mai important turneu pe zgură al anului, Roland Garros-ul.

Astfel, Rios a câştigat turneul de la Hamburg după o finală dramatică în care a fost nevoit să salveze o minge de meci în faţa argentinianului Mariano Zabaleta. Meciul s-a terminat după cinci seturi ce s-au întins pe parcursul a mai bine de 4 ore. Pentru Zabaleta a fost prima finală disputată astfel încât lipsa de experienţă şi-a spus cuvântul. Rios urcă o treaptă în clasamentul ATP până pe poziţia a 7-a şi îşi rotunjeşte contul cu 361.000$.

Cea de-a treia cursă

a sezonului de motociclism viteză s-a desfăşurat în Spania pe circuitul Jerez de la Frontera. La clasa regină lupta a fost mai strânsă ca niciodata datorită surprinzătoarelor victorii ale lui Kenny Roberts jr. în primele 2 curse alergate şi accidentării campionului mondial Mick Doohan, accidentare ce-l va scoate definitiv din cursa pentru titlul de anul acesta. Kenny alerga pentru un record personal de 3 victorii consecutive, Max Biaggi era sigur de izbândă acum când cel mai puternic adversar al său a fost scos din competiţie iar spaniolii Criville şi Gibernau alergau pe teren propriu şi nu-şi puteau dezamăgi fanii. Cursa a fost marcată de incidente încă de la început dar cel mai important a avut loc în turul al doilea când Kenny a fost scos temporar din cursă tocmai de către coechipierul său de la Suzuki, Nobuatsu

Aoki care s-a accidentat destul de serios. Speriat de perspectiva pierderii locului 1 în clasamentul general, Kenny a reintrat pe circuit şi a reuşit să termine al 13-lea. De acest moment neplăcut pentru echipa Suzuki a profitat din plin localnicul Alex Criville care a câştigat cursa la doar 2 zecimi de secundă în faţa italianului dezlănţuit Max Biaggi. Pe ultimul loc al podiumului a urcat alt spaniol, adevăratul performer al cursei, Sete Gibernau, care a condus superb stârnind admiraţia şi aplauzele publicului. Criville a urcat acum pe primul loc în clasamentul general la doar un puct în faţa lui Kenny Roberts jr. Iată deci că putem avea parte de spectacol deşi regele Doohan este în spital.

ANDREI TOMA
aditoma@ cnnsimail.com

Mini-interviul săptămânii

Liceul de coregrafie „Floria Capsali" a împlinit 50 de ani

TOTUŞI, CINE ARE GRIJĂ DE BALETUL ROMÂNESC?

Cu ocazia jubileului de 50 de ani de la înfiinţarea Liceului de coregrafie „Floria Capsali" din Bucureşti, directorul acestei instituţii, doamna ANCA TUDOR a avut amabilitatea să răspundă revistei noastre la câteva întrebări.

- Istoria Liceului de coregrafie marchează un moment cu totul special: o jumătate de secol de activitate.

- Da, este un moment emoţionant pe care, iată, îl vom sărbători pe 9 mai la Opera Naţională Română printr-o Gală de Balet unde sunt invitaţi balerini de marcă din ţară şi străinătate.

- Ce ţări reprezintă invitaţii străini?

- Germania, Ungaria, Republica Moldova... Mai precis este vorba de prim solişti ai Operei din Berlin (Alma Munteanu şi Uwe Küssner), studenţi ai Academiei de dans din Budapesta, elevi şi solişti ai Scolii de Balet din Chişinău.

- Manifestările legate de acest jubileu vor continua probabil.

- Cu siguranţă. În data de 12 mai Compania de balet modern a Teatrului de Operetă „Ion Dacian" condusă de Adina Cezar, va prezenta un spectacol de mare succes. Vor urma şi alte serii de manifestări coregrafice în tot cursul acestui an.

- Ce calităţi sunt necesare candidaţilor la acest liceu?

- Admiterea elevilor se face prin testarea calităţilor fizice, psihice şi artistice, dezvoltarea acestora făcându-se pe parcursul anilor de studiu, prin examene anuale şi prin spectacole.

- Care sunt obiectele de studiu ale viitorilor aşi „ai piruetelor"?

- Dansul clasic, dansul de caracter, dansul istoric, contemporan, pianul tehnic şi nu numai. Programul de educaţie artistică este mult mai complex. Anul acesta se vor introduce şi cursuri de actorie.

- Cu ce nume sonore se poate mândri liceul?

- Numeroşi elevi ai liceului s-au afirmat în ţară şi străinătate. Îi amintesc aici pe Gigi Căciuleanu, Gheorghe Iancu, Pavel Rotaru, Marinel Ştefănescu, Magdalena Popa şi mulţi alţii.

- O listă care va continua, probabil, cu absolvenţii din noua generaţie.

- Oh, fără să vreţi aţi pus degetul pe rană. Acest lucru va fi posibil dacă vom fi susţinuţi financiar. În alte ţări coregrafia, dincolo de subvenţiile de stat, se află mereu în atenţia unor mari personalităţi politice şi artistice. Activitatea liceului nostru se află într-o situaţie delicată, datorată nepăsării instituţiilor tutelare.

Dialog consemnat în 6 mai 1999
DORIN MĂRAN

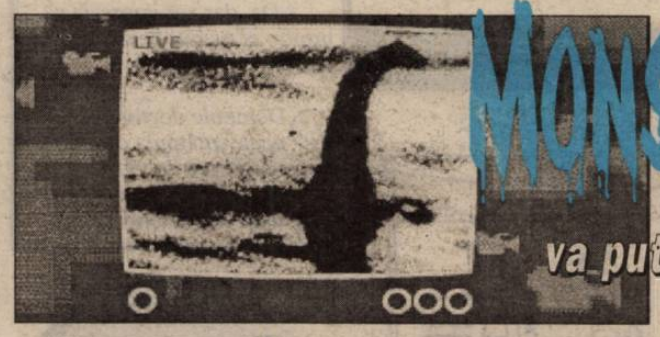

MONSTRUL NESSIE

va putea fi descoperit pe...Internet!

Despre faima presupusului monstru care, în opinia unora, ar popula lacul scoţian Loch Ness, nu credem că mai este necesar să vorbim. Decenii întregi, el a fost urmărit de către oamenii de ştiinţă şi pasionaţii de enigme cu toate mijloacele posibile, de la pendulul radiestezic până la submarine ultraperfecţionate. Câţi s-au îmbolnăvit stând de veghe noapte de noapte pe malurile lacului scoţian, în frigul nordic, nici nu mai punem la socoteală. Acum, în sfârşit, toţi aceştia şi nu numai ei, pot răsufla uşuraţi. Nu vor mai fi nevoiţi să stea nici o secunda la faţa locului, în bătaia tăioasă a brizei, pentru a observa prezenţa „bestiei". Căci aceasta va putea fi observată, oricând îşi va face apariţia, pe Internet! Luna trecută, preşedintele site-ului oficial „Loch Ness Monster Fan Club", baronul Gary Campbell, a anunţat instalarea a patru camere de luat vederi pe malul lacului, care vor transmite imagini 24 de ore din 24. Camerele supraveghează zona unde au fost înregistrate cele mai multe apariţii ale monstrului, transmiţând în permanenţă unui centru de supraveghere amplasat la Drumnadrochit, pe malul lacului, atât imagini, cât şi eventualele sunete venite dinspre Nessie. Imaginile sunt ulterior prelucrate şi difuzate prin reţeaua Internet, fiind actualizate la fiecare două minute. Una dintre camere a fost dispusă chiar deasupra punctului de adâncime maximă a lacului, unde, spun experţii, s-ar afla vizuina „fiarei. Graţie acestei aparaturi, sunt sigur, a declarat Campbell presei, că, în câteva luni, vom fi capabili să-i dăm de urmă monstrului din Loch Ness". În direct şi la o oră de vârf, desigur...

Ce le trece unora prin minte?!

Maşina permite unor semeni ai noştri să realizeze performanţe uluitoare, imposibil de imitat de către un şofer amator şi chiar de profesionişti. Se pare că tonul la ciudăţeniile automobilistice l-au dat Charles Creighton şi James Hargis, din Maplewood, Missouri, SUA. În anul 1929 le-a venit ideea să parcurgă în maşarier distanţa frumuşică dintre Los Angeles şi New York, dus şi întors. Nemaiauzita călătorie a durat 42 de zile de rulaj aproape continuu, fără oprirea motorului, fiind acoperită distanţa totală de 11555 kilometri! Asta înseamnă 11,46 km pe oră. Temerarii şoferi au folosit o limuzină Ford tip A, cu două locuri.

Recordul absolut de viteză pentru condus în maşarier, pe o distanţă mai mare de 800 de kilometri, este deţinut de americanul Gerald Hoagland. Pe o pistă special amenajată la New York, el a parcurs distanţa de 806,2 kilometri în 17 ore şi 38 de minute, cu viteza medie de 45,72 km/oră. El a pus la lucru un Chevrolet Impala fabricat în 1969.

Veţi spune că a merge cu maşina pe două roţi laterale nu e mare lucru, mai ales dacă eşti cascador. Dar imaginaţi-vă că suedezul Bengt Norberg a parcurs într-o oră 44,805 kilometri în acest stil (pe pista unui hipodrom). La capitolul viteză pe două roţi, brazilianul Carlos Cunha a rulat cu 155,84 km/ oră, pe circuitul Interlagos din Sao Paolo. Mai spectaculos ni se pare mersul unui autobuz pe două roţi laterale. Englezul Bobby Ore a condus astfel un autobuz cu etaj (imperială), pe o distanţă de 246 de metri ! Din fericire, el şi-a avertizat pasagerii despre îndrăzneaţa lui idee, iar aceştia au putut să-l părăsească grăbiţi, urându-i succes din colţul gurii.

Fotografia săptămânii

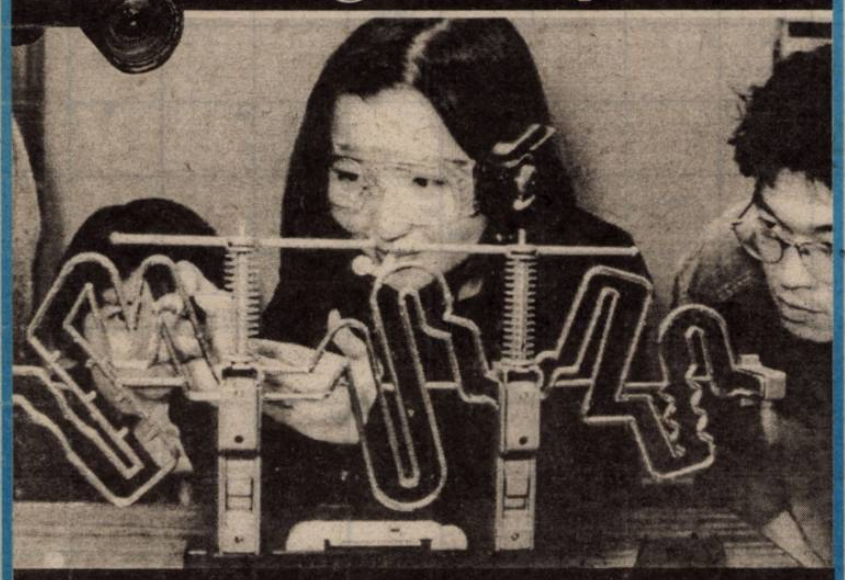

Nu toţi japonezii se dau în vânt după jocurile pe calculator. Dengeki Iraira-Boh este un joc mecanic în vogă foarte apreciat de tinerii japonezi. Jucătorul trebuie să parcurgă, cu o baghetă, un traseu fără să atingă vreun obstacol, ceea ce nu e chiar atât de simplu.

Cumpărături în... maşinuţe

Tot spunem că suntem moderni, dar cumpărăturile le facem mergând pe jos. Nu aşa se întâmplă într-un supermarket din Shenyang, în China, unde cumpărătorii nu trebuie nici măcar să coboare din aceste mini maşini de curse, cu care se pot deplasa în voie printre rafturi. Singură lor problemă este că, totuşi, trebuie să întindă mâna. Prin alte părţi problema este să ai cu ce cumpăra...

În numărul viitor

■ S-a declanşat un război nuclear invizibil? ■ Epoca informaţiei şi profeţiile ■ Panteonul culturii române ■ Zgomotul poate influenţa personalitatea! ■ Iodul - un aliat al tiroidei ■ Carrara, suflet în piatră ■ Cine au fost Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena ■ Barbie - un star de succes planetar ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Juridice

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 417 • ANUL XLII • 20 MAI 1999 • 16 PAGINI • 2000 LEI Nr. 20 (2167)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Bogatul face o nedreptate şi tot el se mânie. Cel sărac suferă nedreptatea şi tot el se roagă de iertare.

SEPTUAGINTA

Lucrurile nu trec drept ceea ce sunt, ci drept ceea ce par.

GRACIÁN

S-A DECLANŞAT RĂZBOIUL NUCLEAR INVIZIBIL?

În momentul în care NATO a început să folosească noi arme de distrugere în Iugoslavia, tot mai multe voci se întreabă care va fi viitorul pentru cetăţenii din Balcani. Şi se gândesc în primul rând la poluarea puternică a zonei, atât de teribilă încât ar putea afecta sănătatea milioanelor de oameni prezenţi în această zonă. Într-un articol semnat de George Monbiot în „The Guardian" din 22 aprilie 1999, se pomeneşte chiar de poluanţi mortali. Ei au apărut o dată cu bombardarea rezervoarelor chimice de lângă Belgrad care conţineau un amestec complex de hidrocarburi numit „nafta". Alte rezervoare conţineau phosgene şi clorină (ambele substanţe folosite ca arme chimice în primul război mondial) dar şi acid clorhidric. Cum rezervoarele au ars, o ploaie otrăvită s-a abătut peste Belgrad, aceste otrăvuri mortale s-au scurs în Dunăre şi au ajuns şi în România. Faptul că specialiştii noştri în poluare nu observă acest lucru este din pricina faptului că ei nu au aparatele de măsură pentru aceste substanţe toxice. Ideea e că ar trebui să facă rost de ele foarte repede.

(Continuare în pagina 3)

SIMBOL pe drumurile Europei

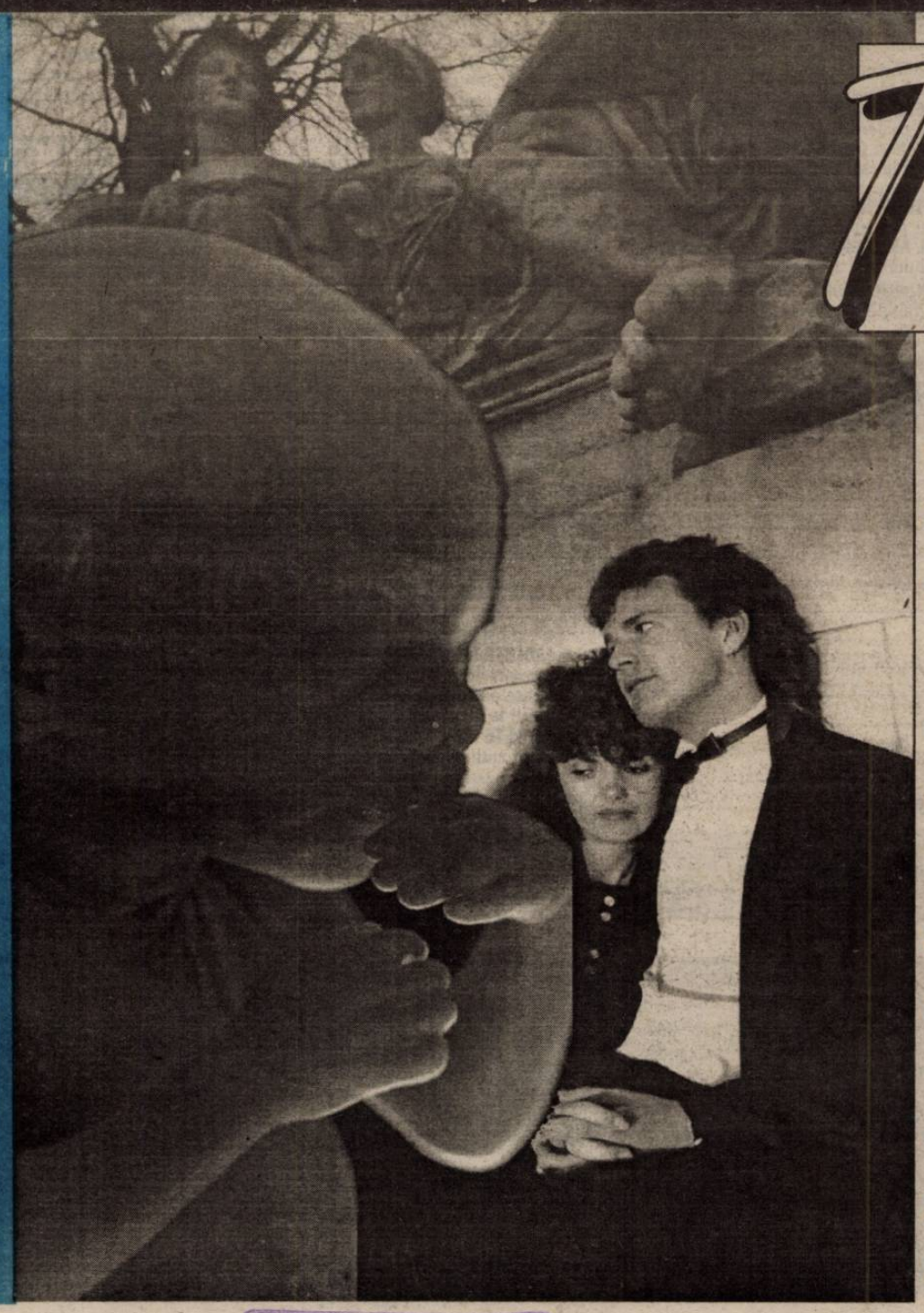

Despre grupul vocal românesc „Simbol" am mai avut ocazia să scriem. Acest grup vocal, subliniem, ROMÂNESC!, condus de matematicianul Lucian Caraman, actualmente profesor de muzică la Toulouse, a fost invitat să participe la cea de-a XXI ediţie a festivalului coral „Viliam Figus", desfăşurat între 22-24 aprilie 1999 la Banska Bystrica, în Slovacia, şi s-a bucurat de un splendid succes. Din păcate, acest grup vocal cu „geometrie variabilă", alcătuit din români (şi, mai nou, francezi), este mult mai cunoscut şi mai preţuit *dincolo* de hotare decât la noi, în *România*. De astă dată, la festivalul slovac, „Simbol" a evoluat în formula *sa* de bază, alcătuită din patru voci. Au interpretat cântece din Renaşterea franceză, spirituals, şi folclor românesc, în cadrul unui recital susţinut în biserica protestantă din Brezno, la 40 km de Banska Bystrica. La Concertul de gală, au susţinut recitaluri corul din Tîrnava, învingător în concursul desfăşurat cu acelaşi prilej, precum şi cele trei coruri invitate la festival - „Simbol" (Franţa), „Musica Sarensis" (Cehia) şi „The Waldorf Choir" (Forest City, Iowa, S.U.A.). Succesul de care s-au bucurat acum, pe măsura talentului celor patru tineri, le-a adus şi invitaţia de a cânta la Praga, pe 11 iulie. Deocamdată atât.

TV

- TVR 1 - TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Epoca informaţiei şi profeţiile 4

Carrara - suflet în piatră 8

Înălţarea Domnului 10

Barbie - un star de succes planetar 13

Biblioteca Judeţeană

MUZICARTA

Amintirile lichide ale lui Chuck Wild

Am mai vorbit în cadrul acestei rubrici despre muzica antistres, aceea care trimite ascultătorul într-un loc al păcii interioare, al calmului şi serenităţii. Dădeam atunci exemplul albumului lui Gheorghe Iovu. Iată acum ultimul album (15 martie 1999) al compozitorului Chuck Wild, originar din Kansas City, intitulat *Liquid mind III: Balance* (Amintiri lichide: Echilibru). Chuck are o educaţie muzicală serioasă, 12 ani de studiu al pianului, în plus el a studiat istoria muzicii, a cântat în corul Universităţii din Kansas în timpul studiilor, unde a şi absolvit facultatea de Ştiinţă Administrativă. Între 1985 şi 1990 a compus o sută de cântece, peste 50 dintre acestea fiind interpretate de mari cântăreţi americani. În 1992, împreună cu Michael Hoenig, Wild este co-autorul muzicii filmului *The Panama Deception*, film distins cu premiul *Oscar*. „O mulţime de ani am lucrat mai bine de 18 ore pe zi, şapte zile pe săptămână, iar organismul reacţionează la un asemenea abuz. Aşa că am început să scriu o muzică în stare să mă liniştească, să-mi ofere acel echilibru între muncă şi celelalte aspecte ale vieţii." Am ascultat acest album, cea mai frumoasă piesă mi s-a părut *Cântec de leagăn pentru adulţi*, şi recunosc tot mai mult că muzica terapeutică este o creaţie care trebuie băgată în seamă.

GEORGE CUŞNARENCU

Albumul săptămânii

Cântece de bivuac – PASĂREA COLIBRI

Da, s-a întâmplat! *Mircea Baniciu, Mircea Vintilă, Florian Pittiş* şi *Vladi Cnejevici* revin în faţa celor care le-au dus dorul, cu un nou album, al treilea în discografia „Păsării Colibri", primul de studio. Nu am nici o îndoială în legătură cu succesul comercial al „Cântecelor de bivuac", mai vechi sau nou-nouţe, „vinovaţii" ştiind foarte bine ce place publicului meloman de la noi, cu atât mai mult cu cât ei se adresează tuturor, de la nepoţi la bunici. După excelentele albume *„În căutarea cuibului pierdut"* şi *„Ciripituri"* cvartetul îşi poate trece, fără griji, încă o reuşită în cont, melodiile noi ca *„Dealul cu dor"*, *„Frunza"*, *„Vis de primăvară"*, *„Pelicanul"*, *„38"* sau *„Pe corso"* întregind universul sonor în care *Pasărea Colibri* se simte atât de bine... Pentru a vă convinge sau nu de cât de inspiraţi au fost cei de la *Pasărea Colibri*, nu vă rămâne decât să ascultaţi *„cântecele de bivuac"*.

Radiografii sonore

Chapter 1: A New Beginning – The Moffats. Cvartetul canadian a ajuns la al cincilea album de studio, ceea ce nu este deloc rău pentru o trupă formată din adolescenţi! Fraţii *Moffat-Scott* (15 ani), *Bob, Clint* şi *Dave* (gemeni, 14 ani) au deja o bună experienţă în lumea muzicii, repertoriul ales de ei aparţinând pop-rock-ului. Comparând acest „Nou început" cu precedentele producţii semnate *The Moffats*, se poate identifica, perfect, traiectoria pe care s-au înscris cei patru, de la începutul cu pop-ul „de grădiniţă" ajungându-se acum la un sound puternic orientat spre rock. Dacă vor continua astfel, următorul lor disc ar trebui să fie exclusiv de rock...

Back On Top – Van Morrison. Despre un veteran ca maestrul irlandez cu greu se mai poate adăuga ceva nou! Un poet al notelor cum puţini sunt în lumea muzicii, *Van Morrison* ne propune şi de această dată o combinaţie de blues şi rock, în cea mai bună tradiţie a genului. Atenţie, este un album adresat unui public avizat...

Performance & Cocktails – Stereophonics. Iată un grup care încearcă să-şi găsească un loc în supraaglomerata lume a muzicii britanice, trioul galez alegând registrul de punk-rock. *Kelly Jones* (vocal/chitară), *Richard Jones* (bass) şi *Stuart Cable* (tobe) reuşesc să se prezinte destul de onorabil în faţa consumatorilor de muzică, amestecul de balade şi de rock-uri aparţinând mai multor curente meritând şi atenţia voastră! Ascultaţi şi comentaţi...

Tolba cu SCRISORI

Hortenzia Lehaci – Gura Humorului: Careul „Printre flori" are o grilă corectă dar densitatea tematică modestă îl face nepublicabil...

Nicu Indruşan – Mediaş: Cum întotdeauna există un „depinde", dă-mi voie să fiu şi să nu fiu de acord cu cele spuse de tine! Că folclorul este sursă de inspiraţie pentru muzica „uşoară" românească mi se pare firesc, dar nu mi se mai par firesti unele încercări de a adapta melosul, cu orice preţ, la tendinţele actuale din pop-rock! În acest domeniu nu există decât o foarte subţire linie de marcaţie între hit şi kitsch...

Florian Gulea – Slobozia: Jocurile distractive trimise pentru publicare se adresează exclusiv unui segment restrâns din cititorii noştri, biverbele, triverbele vizându-i pe cei experimentaţi în arta rebusului!...

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU

● PUBLICITATE ● PUBLICITATE ● PUBLICITATE ● PUBLICITATE ● PUBLICITATE ●

Pentru frumuseţea şi sănătatea dv.

Pentru orice femeie tenul, mâinile şi părul îngrijite atent reprezintă atuuri esenţiale ale frumuseţii şi feminităţii. În plus, azi, când omul şi-a întors faţa spre Natură, extractele din plantele medicinale sunt aliaţi atât ai sănătăţii cât şi ai frumuseţii. În acest demers vă poate fi utilă firma „Avram Exim" S.R.L. ce vă oferă, într-o manieră comercială modernă, o paletă largă de produse cosmetice, uleiuri volatile şi tincturi din plante medicinale, testate calitativ şi avizate de Ministerul Sănătăţii. Este vorba despre:

☐ **PRODUSE PENTRU TRATAREA, REMEDIEREA ŞI ÎNGRIJIREA TENULUI, MÂINILOR, PĂRULUI ŞI A MULTOR AFECŢIUNI ALE ORGANISMULUI**

◆ **CREMA, LOŢIUNEA ŞI MASCA STOP ACNEEA** - produse magice extrase din plante, curăţă profund pielea, vindecă şi înlătură punctele negre – 29.950 lei, fiecare.

◆ **GEL ÎMPOTRIVA CEARCĂNELOR** - acţiune revitalizantă, combate umflăturile şi pungile de sub ochi, obrazul capătă un aspect proaspăt, sănătos şi tineresc – 29.950 lei, fiecare.

◆ **CREMA ANTIRID CU LIPOZOMI** - are un rol de protecţie a obrajilor, menţine pielea suplă şi fragedă, previne apariţia ridurilor şi la estompează pe cele existente, potrivit pentru orice tip de ten – 29.950 lei.

◆ **ANTIPISTRUI** - efect rapid împotriva petelor de pe corp şi a pistruilor – 29.000 lei.

◆ **GEL ANTICELULITIC** - cu extracte de plante şi unisfere active cu vitaminele A, B, C, combate celulita, vergeturile, hrăneşte şi catifelează pielea, împidicând îmbătrânirea – 29.950 lei.

◆ **LOŢIUNE PENTRU ÎNDEPĂRTAREA NEGILOR** - cu extracte de plante cu principii active care usucă şi duc la dispariţia negilor – 29.000 lei.

◆ **LOŢIUNE-CREMĂ ÎMPOTRIVA SCABIEI ŞI PEDICULOZEI** - tratează scabia şi distruge ouăle şi păduchii încă de la prima încercare – 29.950 lei.

◆ **LOŢIUNE CAPILARĂ** ◆ **GEL CAPILAR** - cu extrase de urzică şi aloe vera, combat mătreaţa şi calviţia, dau strălucire părului – 29.950 lei, fiecare.

◆ **STIMULENT GENERAL** - produs natural pe bază de plante, tonic şi energizant, întârzie efectele îmbătrânirii şi stimulează metabolismul şi funcţiile sexuale - 49.000 lei.

◆ **LEUCOPLAST ŞI UNGUENT ANTIREUMATIC** - împotriva durerilor reumatice, musculare, cu acţiune antialgică – 25.000 lei, fiecare.

◆ **GRANULE PENTRU SLĂBIT** - cu extracte naturale, favorizează eliminarea deşeurilor şi toxinelor stocate în ţesuturi – 60.000 lei.

◆ **CREMA ÎMPOTRIVA BĂTĂTURILOR** - cu efect rapid de îndepărtare a crustelor de pe călcâie şi a bătăturilor – 29.000 lei.

◆ **Produs CONTRA TRANSPIRAŢIEI PICIOARELOR** - formula cea mai sigură de a avea încredere în dv. în orice împrejurare – 29.950 lei.

◆ **BOMBY** - 15.000 lei şi **APĂ DE GURĂ** – 29.950 lei, produse care vă ajută să aveţi în orice moment respiraţia proaspătă, frumos mirositoare.

◆ **FOLIE ŞI CREMĂ EPILATOARE** - vă ajută să îndepărtaţi părul nedorit, într-un mod comod şi igienic – 29.950 lei, fiecare.

◆ **TABLETE ÎMPOTRIVA OBEZITĂŢII** - pulberi vegetale şi uleiuri volatile, micşorează pofta de mâncare, ajutându-vă să ajungeţi la greutatea dorită – 29.000 lei.

◆ **TABLETE ÎMPOTRIVA FUMATULUI** - cu proprietăţi antitabagice, un prieten care vă ajută să vă păstraţi sănătatea, cu ajutorul căruia vă veţi lăsa de fumat în cel mai scurt timp posibil - 29.950 lei.

◆ **CREMA EROS** - produs cu extracte naturale de plante, asigură erecţia instantanee şi întârzie ejacularea, mărind plăcerea actului sexual - 85.000 lei.

◆ **ANTIALCOOL GRANULE** - produs dietetic, natural, energizant, vitaminizant, tonic pentru sistemul nervos. Ajutaţi persoanele dragi şi apropiate să depăşească această nenorocire. Produsul poate fi administrat şi în mâncare - 35.000 lei.

◆ **STIMULENT SEXUAL** - tablete - produs natural (biologic) fără efecte secundare, recomandat în lipsa apetitului sexual, impotenţă, frigiditate - 55.000 lei.

◆ **TABLETE ANTIGRIPALE** - produs natural din plante recomandat şi în tusea iritativă. Fără efecte secundare şi toxice - 29.500 lei.

◆ **ÎNDULCITOR** - un ajutor în munca producătorilor de vinuri, ca adjuvant în cura de slăbire şi pentru diabetici - 650 bucăţi, 47.000 lei.

OFERTĂ SPECIALĂ

Primii zece cumpărători fideli care comandă în cursul lunii mai cel puţin câte cinci produse vor beneficia de abonamente gratuite pe timp de trei luni la revista „MAGAZIN".

◆ **TÜRCÖS** - produs pentru limpezirea vinului - 500 ml, 39.000 lei.

◆ **INSECTICID** - contra furnicilor, gândacilor, ţânţarilor şi rozătoarelor – 2 capcane cu eficacitate 3 luni, 39.000 lei.

◆ **TABELTE CONTRA STĂRILOR DE PRELIMAX, MENOPAUZĂ** - folosite şi în tulburări cardiologice, în stări ne nelinişte şi îngrijorare – 29.900 lei.

◆ **TABELTE CONTRA BOLILOR DE PROSTATĂ ŞI A INFECŢIILOR URINARE** - nu au efecte secundare – 29.800 lei.

◆ **SOLUŢIE DIN PLANTE ECOLOGICE** - contra bronşitelor, laringitelor, tusei, astmului bronşic, pierderii vocii. Produsul nu este toxic – 29.850 lei.

☐ **ULEIURI VOLATILE DIN PLANTE MEDICINALE, REALIZATE ÎNTR-O FORMULĂ NOUĂ CU MARE PUTERE DE VINDECARE – 25.000 LEI FIECARE**

◆ **ULEI VOLATIL DE ANASON; BUSUIOC; FENICUL** - recomandate în spasme intestinale şi stomacale, balonări, răceli, parazitoză, migrene, depresii, debilitate mintală.

◆ **ULEI VOLATIL DE BRAD; CIMBRU; EUCALIPT; LAVANDĂ; PIN; SALVIE.** Bronşită, traheită, laringită, sinuzită, colecistită cronică, paraziţi intestinali, răceală, reumatism, infecţii şi eczeme ale pielii.

◆ **ULEI DE CĂTINĂ; CORIANDRU; FLOARE DE PORTOCAL; GĂLBENELE; MENTĂ; MUŞEŢEL.** Contra infecţiilor gastrointestinale, balonări, stări de vomă, greaţă, ulcer gastroduodenal, răni şi sângerări ale pielii.

◆ **ULEI DE IASOMIE; IENUPĂR.** Dezinfectant puternic al căilor urinare (pietre şi nisip) - stimulent renal.

◆ **ULEI DE LĂMÂIE; RICIN; SUNĂTOARE.** În anemie, varice, constipaţie.

☐ **TINCTURI DIN PLANTE MEDICINALE ATENT SELECŢIONATE – 27.000 LEI FIECARE**

◆ **TINCTURĂ DE AFIN; ANGELICĂ; ARNICĂ; CIMBRU; COADA CALULUI; ECHINACEA; GĂLBENELE.** În diabet, boli de rinichi, dereglări hormonale.

◆ **TINCTURĂ DE COADA SORICELULUI; MENTĂ; MESTEACĂN; MUŞEŢEL; SALVIE; TĂTĂNEASĂ.** În diaree, colici intestinale, boli de inimă şi rinichi.

◆ **TINCTURĂ DE PĂDUCEL; VALERIANĂ.** În cardiopatie ischemică, nevroză cardiacă, palpitaţii, insomnii, stres.

◆ **TINCTURĂ DE PĂPĂDIE; TRAISTA CIOBANULUI; TREI FRAŢI PĂTAŢI.** În obezitate, dischinezie biliară, reumatism, gută, migrene şi alergii de diferite forme în bolile de ficat.

◆ **TINCTURĂ DE LAVANDĂ; ROSTOPASCĂ ŞI URZICĂ.** Indicat în surmenaj fizic şi intelectual, afecţiuni hepatobiliare, hemoragii de orice natură şi migrene.

☐ **UN MOD DE A MULŢUMI DIVINITĂŢII:**

◆ În cadrul programului mystic vă propunem compoziţii de **LAVANDĂ, BRAD, IASOMIE, PIN MONTAN, ROZE, LĂMÂIE** cu proprietăţi odorante, antiseptice, de purificare spirituală şi a locuinţelor – 29.000 lei.

◆ **MYSTIC LAMP** - conţinând şi o lumânare specială – 55.000 lei.

◆ **GHID DE AROMOTERAPIE** – 25.000 lei.

◆ **MUZICĂ TERAPEUTICĂ (CELESTĂ)** - casete cu muzică terapeutică ce renaşte în fiecare om speranţa, liniştea şi echilibrul de care avem nevoie, combate stresul şi oboseala, stimulând gândirea pozitivă – 35.000 lei, caseta.

TALON DE COMANDĂ
DE TRIMIS LA AVRAM EXIM SRL, CP 91, OP 4, BUCUREŞTI, telefax: 01/321 46 98

Doresc să cumpăr următoarele produse:
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
Nume .....
Prenume.....
Strada..... Nr..... Bl..... Sc..... Ap.....
Localitate..... Judeţ .....
Cod ..... O.P. ..... Telefon .....

PREŢURILE SUNT VALABILE PENTRU LUNA MAI
La aceste preţuri se adaugă taxele poştale şi de ambalare, care se achită la ridicarea coletului.

M 20

Săptămînalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedinte al Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

REDACŢIA:
Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Dumitru Mateuţă, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Băboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nicoleta Cochinţu, Aurel Frăcea
Tel.: 222.83.21
Cont: 401001085000 (lei);
402001085030 ($);
402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul:
INTACT S.A.

S-a declanșat

RĂZBOIUL NUCLEAR INVIZIBIL

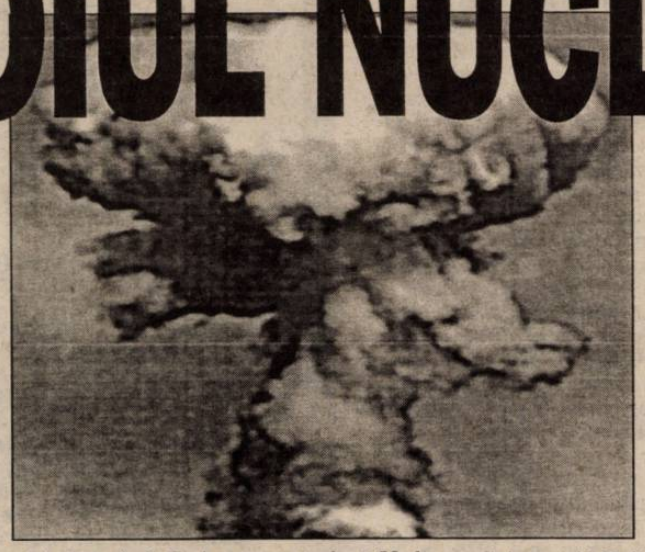

Nenorocirea este că aceste otrăvuri nu ucid populația imediat. Otrăvurile chimice au intrat în sol și în pânzele freatice și, în timp, vor cauza populației din Iugoslavia îmbolnăviri grave, cum ar fi cancer, malformații ale nou-născuților. Alți compuși chimici otrăvitori vor fi răspunzători pentru distrugerea sistemului nervos sau pentru apariția bolilor de ficat. E vorba de efectele unui război chimic. Pe lângă asta NATO a declanșat și un război nuclear invizibil. În timpul războiului din Golf, NATO a folosit un nou fel de muniție: gloanțe și bombe cu înveliș de uraniu neîmbogățit (UN). Când această muniție explodează, ea se transformă în mii de particule, suficient de mici pentru a fi inhalate. A. I. E. A. spune că, dacă 50 de tone de praf de UN au fost împrăștiate în Irak, 500000 de oameni urmează să moară de cancer. Atunci, susțin membrii unei asociații din Manchester, în Irak au fost aruncate în luptă între 700 și 900 tone de UN. Rezultatul? Au crescut de peste șapte ori cazurile de leucemie și de cancere rare în Irak. Mii de copii irakieni s-au născut cu malformații grave.

Ce se întâmplă în Iugoslavia și poate efectele nu ne vor ocoli nici pe noi? Noile arme aruncate în luptă de NATO aduc poluare și poluarea asta, de tip nou, va ucide lent. Autorul articolului a întrebat la un *briefing* al Ministerului Apărării din SUA dacă în Iugoslavia s-a folosit muniție cu UN și răspunsul purtătorului de cuvânt a fost „Cu siguranță, nu". Nesigur, George Monbiot a repetat aceeași întrebare și la un *briefing* NATO. „E folosit în unele muniții americane" a fost răspunsul. Concluzia autorului: „E cel mai murdar război pe care l-a purtat Vestul: nu se încearcă distrugerea unui guvern, se încearcă distrugerea viitorului în zonă. Pentru că un război care încearcă să distrugă fabricile chimice și instalațiile petroliere, care împrăștie muniție radioactivă în orașe, poluând pământul și apa, este un război împotriva oricui: civili și militari, vii și nenăscuți, sârbi dar și vecini". Și la acest aspect ar trebui să fie mai atente și autoritățile noastre: poluarea nu ne omoară pe loc, doar ne pune în pericol viitorul. *(G.C.)*

Lucruri mărunte, cercetări serioase

DE CE PLOUĂ MEREU LA SFÂRȘIT DE SĂPTĂMÂNĂ

MIHAELA DOROBANȚU

Ați observat că de multe ori vremea își găsește să se strice tocmai la sfârșitul săptămânii? S-a mers până într-acolo încât cineva a introdus noțiunea de „norul salariatului"! O glumă? Poate așa am fi tentați să credem, dacă doi climatologi americani, Randall Ceveny și Robert Balling, de la Universitatea din Arizona, nu ar fi demonstrat într-un articol publicat în revista „Nature" – una dintre cele mai prestigioase din lume – că ... într-adevăr așa este! Cum? Foarte simplu: nimic altceva decât gazele de eșapament, în exces din cauza numărului sporit de autovehicule care aglomerează drumurile spre zonele turistice în zilele de week-end, produc particule care favorizează condensarea vaporilor, adică formarea norilor, adică... ploaia. Și nu este singurul caz!

Râsul înseamnă sănătate Nu credeți? Suzanne Segerstrom de la Universitatea statului California din Los Angeles vă dovedește că așa este! La o recentă conferință internațională privind „buna dispoziție și terapia", rezultatele echipei sale au demonstrat că optimismul, buna dispoziție generează o întărire a sistemului nostru imunitar. Un lucru de care ar trebui să ținem seama, mai ales că la aceeași conferință s-a tras un semnal de alarmă: dacă în anii '50 oamenii „dedicau" în medie 18 minute pe zi veseliei, această medie a scăzut astăzi la doar șase minute!

Nu vă enervați pe firul de la telefon! ...Și mai ales nu dați vina pe copii sau pe partenerul de viață pentru că firul se „încurcă" mai tot timpul! Este doar un simplu fenomen fizic: când vorbim la telefon, vrând nevrând avem tendința să întindem firul. Atunci când îi dăm drumul, tensiunea acumulată trebuie „cheltuită" și firul va adopta o formă care să-i asigure o energie minimă!

Lumea este mică! Iată o altă zicală pe care, neașteptat poate, cercetătorii au reușit să o demonstreze a fi adevărată. Mai mult, se poate spune chiar *cât* de mică este lumea: între doi oameni care nu se cunosc, de oriunde în lume, se poate stabili „un lanț" de nu mai mult de șase indivizi care se cunosc, doi câte doi, între ei! Adică, vă gândiți la un mare artist, sau la un om politic, sau la cine știe ce altă celebritate. Ei bine, veți descoperi că, din aproape în aproape, prin intermediul a nu mai mult de șase oameni, dintre care doar pe primul trebuie să-l cunoașteți personal, veți ajunge la... adresa dorită. Este un fapt științific, cunoscut încă din anii '60, demonstrat de psihologul american Stanley Milgram. El a înmânat unui număr de 150 de persoane, alese *strict* la întâmplare, o scrisoare care trebuia transmisă unui anumit agent de bursă din Boston. Pe calea cea mai scurtă, dar... direct în mâna acestuia! Media a fost într-adevăr de șase persoane intermediare prin mâna cărora a trecut scrisoarea! Duncan Watts și Steven Strogatz, doi matematicieni de la Universitatea Cornell, au reușit să demonstreze riguros acest lucru, combinând tehnici extrem de dificile ale teoriei grafurilor și sistemelor dinamice neliniare: simulările pe calculator sunt clare – între grupuri, între persoane separate geografic sau social, nu există decât șase pași care trebuiau făcuți pentru a ajunge la orice destinație! Și ne mai plângem uneori că suntem singuri...

Găina bătrână... Face supa bună. Știm zicala! Dar Stephen Rennard de la Universitatea din Nebraska, ca și pneumologul Irwin Ziment au arătat că într-adevăr așa este! Supa de găină (bătrână – deci fiartă mai mult timp) cu diverse zarzavaturi duce la încetinirea mișcării neutrofilelor, globulelor albe responsabile pentru combaterea virușilor care ne amenință organismul. Mai ales când suntem răciți, când avem gripă! Pentru că tocmai găina care fierbe va „lansa" în supă un aminoacid, cisteina, asemănător din punct de vedere chimic cu acetilcisteina, medicament prescris pentru vindecarea bronșitelor.

A venit barza! Demonstrate științific, sau nedemonstrate (încă), zicalele, este clar, au o bază statistică. Apariția lor nu a făcut decât să confirmă un lucru pe care multă lume îl știa că se întâmplase. După cum a arătat un cercetător din Düsseldorf, într-un articol trimis aceleiași reviste „Nature", o dramatică scădere a natalității, înregistrată în Germania între anii 1965-1980, a coincis cu... absența berzelor. Așa că vechea formulă folosită de „maturi" pentru a scăpa de întrebările copiilor, nu mai pare, nici măcar ea, aleasă la întâmplare...

Cum pot fi controlate loviturile de trăsnet

Loviturile de trăsnet fac în fiecare an numeroase victime în rândul oamenilor și animalelor provocând totodată pagube materiale însemnate. Ceea ce se încearcă în prezent vizează un anumit control asupra acestor descărcări electrice extrem de puternice care creează, între sol și nori, curenți de 200000 de amperi și temperaturi de 30000 grade Celsius.

Un grup de cercetători, de la Institutul de Tehnologie a Laserului din Osaka, a reușit să declanșeze o lovitură de trăsnet cu ajutorul unui fascicul laser. Nu este vorba de un experiment realizat în laborator, ci în plină natură. Dacă acest experiment va fi confirmat de cele care vor urma, posibilitatea diminuării riscurilor legate de furtuni va deveni o realitate. In mod obișnuit, pentru a evita descărcarea haotică a trăsnetelor sunt folosite clasicele paratrăsnete. Din păcate, paratrăsnetul nu poate anticipa momentul în care va cădea trăsnetul. Un sistem mai performant a fost realizat în 1973 de către Departamentul de termohidraulică și fizică din cadrul CEA din Grenoble. Este vorba de lansarea unor mici rachete în stratul norilor de furtună, cumulo-nimbus, care desfășoară o sârmă de cupru legată la sol. În momentul în care o primă descărcare a trăsnetului se propagă de-a lungul sârmei de cupru, aceasta deschide în trecerea ei, un canal de aer ionizat care se încarcă electric, în timp ce atmosfera din apropiere rămâne neutră. Descărcările următoare vor fi, în mod obișnuit, atrase de acest drum deschis spre pământ. Inconvenientul acestei metode ține însă de lentoarea ei. Este foarte greu să interceptezi descărcarea unui fulger care se propagă cu o treime din viteza luminii, cu rachete care parcurg doar 200 m/s. În schimb, un fascicul laser îndreptat spre nor ar putea deschide un canal conductor ionizat timp de câteva milisecunde care să capteze trăsnetul și să-l dirijeze în locul dorit. Teoretic acest sistem e foarte atractiv, dar aplicarea sa e delicată întrucât presupune folosirea unui laser extrem de puternic. Unii specialiști privesc cu scepticism această experiență și se întreabă dacă, într-adevăr, laserul a provocat declanșarea trăsnetului sau acesta s-a abătut pur și simplu asupra paratrăsnetului. O întrebare la care japonezii vor răspunde în curând, după ce vor continua aceste experiențe. În paralel, alte echipe de cercetători încearcă să realizeze experiențe similare în laborator. Rămâne însă de văzut cât de concludente vor fi rezultatele cercetărilor întrucât în incinta laboratoarelor manipularea loviturilor de trăsnet, cu mult mai docile decât cele din natură, este mai lesne de făcut.

DORIN MĂRAN

O generoasă inițiativă

Recent - 6 aprilie 1999 - Fundația H pentru învățământul la distanță destinat persoanelor handicapate, a primit un grant de 33500$ din partea organizației olandeze SAMERNWERKENDE FONDSEN MIDDEN-EN OOST-EUROPA pentru a realiza școlarizarea copiilor bolnavi de cancer internați la spitalul Fundeni - București și aflați în grija Fundației Ion Rațiu. Fundația H intenționează în continuare să organizeze și școlarizarea copiilor cu handicap aflați în familie, netransportabili. În această perspectivă Fundația H așteaptă solicitări la tel. 3371019 și fax 3372608, precum și oferte de sponsorizare a unei asemenea acțiuni care se organizează pentru prima dată la noi în țară.

Știința la Editura „Fiat Lux"

Cercetătorul științific Eugen Pop, de la Institutul de Cercetări Electronice din București, oferă în cartea sa „Comunicații digitale" un spectru larg de informații legate de comunicațiile digitale cu spectru distribuit, una din cele mai avansate tehnologii de transmisie a informației folosite la implementarea rețelelor de calculatoare, a celor de telecomunicații celulare, precum și a sistemelor de poziționare globală prin satelit.

* * *

„Copilul sănătos și bolnav" este un îndreptar medical științific menit să faciliteze înțelegerea medicinii copilului sănătos sau bolnav. Cartea se adresează în primul rând medicului de familie, apoi studenților la medicină sau din facultățile de studii umaniste (biologie, psihologie, sociologie, pedagogie) și elevilor din școlile de asistență medicală. În al treilea rând sunt vizați părinții.

* * *

„Fitoterapie tradițională și modernă" este o încercare de sistematizare a cunoștințelor de botanică, chimie, farmacologie și experiment chimic menite să răspundă unor necesități fitoterapeutice. Autorii acestei cărți, Ovidiu Bujor și Octavian Popescu, doctori în farmacie și, respectiv, în medicină, oferă celor interesați recomandări fitoterapeutice în diferite afecțiuni, fără a trece cu vederea și problemele cosmeticii.

Inexplicabilul de lângă noi

EPOCA INFORMAȚIEI ȘI PROFEȚIILE

ION ȚUGUI

Accelerarea fără precedent a evoluției mijloacelor de informare și rapiditatea circuitului informațional la scara planetei păreau să excludă sau să marginalizeze străvechea dependență a omului de clarviziune și profeție. Azi, când poți fi la curent în câteva minute cu orice știre și cu orice eveniment important petrecut pe glob, ce mai poate aduce nou profeția? Dacă cineva își pune această întrebare, trebuie să accepte că și azi profeția este mai puternică decât – spre exemplu – Internetul!

Marele gânditor Blaise Pascal spunea că „Cea mai mare din dovezile despre Isus Hristos sunt profețiile". Așadar mai puțin important pare documentul istoric, eventual absența acestuia sau contestarea lui. Importantă devine profeția mai cu seamă atunci când în timp ea se dovedește a fi istorie sau, cum spunea un învățat, „când istoria este profeție realizată".

„Greșelile" Bibliei

Nu puțini cugetători materialiști din varianta ideologiei comuniste au umplut rafturile publice cu cărți care negau pe un ton categoric faptul că Biblia ar fi suma unor adevăruri revelate. Profețiile din *Vechiul Testament* au fost nu o dată ridiculizate.

Dar în cronica istorică, de pildă, nu apare niciodată marele imperiu al hitiților. Până prin anul 1871 hitiții erau o ficțiune. Și totuși acest mare imperiu este pomenit în Biblie cu precizie, dar istoricul materialist nu-și permitea să citeze Biblia de teama de-a nu se compromite! De asemenea, până prin anii 1920-1925 istoria nu știuse nimic despre Belhazar, fiul lui Nabonide, regele Babilonului, deși aceștia sunt prezenți în Biblie. Alt subiect de ironii a fost până în anul 1947 profetul Isaia, ale cărui cărți erau negate cu strășnicie. Și iată că descoperirea manuscriselor de la Marea Moartă spulberă ignoranța istoricilor. Documentele găsite în 1947 în grotele de la Qumran, considerate cele mai senzaționale „ale zilelor noastre", confirmă exactitatea textelor biblice, în speță fiind vorba de cărțile profetului Isaia, esențiale pentru materia care va deveni mai târziu istorie...

Istoricii nu recunoscuseră identitatea lui Avraam și locul de unde provenea, considerându-le „ficțiuni mistice". Și iată că săpăturile efectuate la Ur, în Caldeea, dovedesc că de aici a plecat Avraam. La fel s-a întâmplat și cu capitala Edomiților biblici, cu Samaria biblică și cu Ierihonul biblic... ceva mai mult chiar, până și Ierusalimul atât de cunoscut de istorici, dar negat adeseori că ar fi adăpostit cutare eveniment, după anul 1967 se dovedește un mare furnizor de adevăruri biblice negate inițial de istorici...

Nici *Noul Testament* nu a fost scutit de suspiciuni de-a lungul istoriei. Au fost contestate până și împrejurările nașterii lui Isus, pentru a se dovedi ulterior că Luca în Evanghelia sa spusese adevărul. Contestate multă vreme, azi *Faptele Apostolilor,* din Biblie, constituie documente de referință sigure. Mai puțină lume știe – un alt exemplu – că istoria contesta existența lui Pontius Pilat ca prefect al Iudeii. Până în anul 1961 numele lui Pilat era cunoscut exclusiv din Biblie și din scrierile lui Flavius Iosef, de altfel pus sub semnul îndoielii că ar fi comunicat un adevăr posterității...

Un alt mare negat de istorici a fost Erast, prietenul apostolului Pavel, edil al orașului Corint, pomenit de vreo trei ori în Noul Testament și negat de vreo trei mii de ori de istorici! Dar în anul 1929, în urma unor săpături arheologice, se descoperă pe o inscripție săpată pe o placă de marmură numele Erast!...

Înconjurați de baze extraterestre...

CAZUL Bill Cooper

DAN D. FARCAȘ

Trecând în revistă fațetele mitologiei implicării militare în fenomenul OZN, în particular cazul misteriosului „Majestic-12", nu putem să-l omitem pe *Milton William (Bill)*, fost subofițer Air Force. El afirmă că în perioada 1971-1972, lucra într-o echipă având ca sarcină să rezume conținutul unor documente confidențiale pentru comandanții flotei militare din Pacific. Cu acest prilej, el a avut în mână două materiale ultrasecrete legate de fenomenul OZN. Primul era denumit *Raportul nr.13* al proiectului *Grudge/Blue Book*. Al doilea era un rezumat privind operația *„Majority"*, responsabilă, în ultimă instanță, pentru orice aspect, proiect sau consecință a prezenței extraterestre pe Pământ. Bill Cooper s-a decis să vorbească despre aceste documente în 1988, apoi și-a legalizat declarațiile, sub jurământ, la un notariat și le-a difuzat la toți doritorii, inclusiv prin Internet, unde pot fi găsite și azi.

În materialul difuzat el scrie că documentele pe care le-a văzut dovedeau că adevăratul proiect M-12 a fost declanșat de Eisenhower în 1953, cu sprijinul lui Rockefeller, iar materialele pe care le-a primit Bill Moore în acest sens erau falsuri, menite să deruteze, să discrediteze și să descurajeze cercetarea în această direcție. Cooper a mai spus că Guvernul american ar fi încheiat un tratat cu extratereștrii în 1964 (aluzie probabil la întâlnirea de la baza Holloman). Tratatul prevedea un aport de tehnologie extraterestră, în schimbul permisiunii ca extratereștrii să răpească oameni în vederea unor experiențe. Se mai stipula, de asemenea, că guvernul trebuia să reducă la minimum informațiile privind prezența extratereștrilor pe Pământ. După aterizarea de la baza Holloman un extraterestru ar fi rămas aici (ca un soi de ambasador). Numele său era *Krll* (sau *Krlll)*.

Cooper mai afirma că din hârtiile pe care le-a avut în mână reieșea că există patru rase de extratereștri cu care suntem în contact: cenușiii, cenușiii cu nasul mare, nordicii înalți și blonzi și, în sfârșit, portocaliii... Ei ar veni din Orion, Pleiade, Betelgeuse, steaua lui Barnard și Zeta Reticuli. Au o bază și pe fața opusă a Lunii, bază filmată de astronauții americani, dar despre care autoritățile refuză să vorbească.

Extratereștrii se aflau în 1972 în șase baze subterane din S.U.A.: în New Mexico, Nevada, Utah, Colorado. Astfel: în *Aria 51,* lângă baza Nellis a Air Force (care ar fi de fapt, în versiunea sa, baza subterană a marinei de război...), la Dulce (New Mexico) și alte patru locuri, toate rezervații ale pielilor roșii. Cooper a mai vorbit (și el) despre proiectul *Aquarius,* care include istoria interacțiunii extratereștrilor cu pământenii pe ultimii 25000 de ani și chiar mai mult. Anumite societăți secrete (între care cei pe care Cooper îi numea *Iluminații)* au ținut legătura cu extratereștrii de mii de ani și țin și la ora actuală. Aceste societăți sunt cele care stau îndărătul unor guverne, dirijându-le, în conformitate cu indicațiile primite de la nepământeni. Toate marile momente din istorie religie, cultură, știință sau tehnologie ar fi fost, conform lui Cooper, influențate de *ei.*

Întrucât n-a fost în stare să aducă nici o dovadă palpabilă pentru afirmațiile sale extravagante, Cooper a fost, firește, marginalizat în rândul investigatorilor fenomenului OZN.

(Va urma)

„OZN-uri de pe celălalt tărâm"

Recent, a apărut la Editura Teora cartea cu titlul de mai sus, scrisă de distinsul nostru colaborator, dl.Dan D.Farcaș, unul dintre cei mai avizați exegeți, din țara noastră, asupra fenomenelor neelucidate care se petrec în văzduhul Terrei. „Fenomenul OZN", dincolo de clișeele superficiale stereotipe ce pun accentul pe aspectele „senzaționale", se conturează tot mai pregnant ca un subiect de cercetare cât se poate de serios pentru oamenii de știință – fie aceștia astronomi, fizicieni, biologi, fie istorici și istorici ai religiilor, psihologi, sociologi. Fenomenul în sine, după cum subliniază autorul, se refuză abordărilor simpliste, unidirecționale, solicitând o analiză pluridisciplinară, întrucât este mai degrabă o temă de cercetare aflată atât la hotarul dintre multe științe, cât și la granița (deocamdată) inexplicabilului, adică acolo de unde începe necunoașterea noastră... Mare parte din subiectele tratate au fost prezentate, mai întâi, în paginile revistei „Magazin", în rubrica susținută de Dan Farcaș de-a lungul mai multor ani. Excelentă prezentare la zi a abordărilor științifice moderne, din unghiuri de vedere, poate, neașteptate, cu o severă selecție a cazurilor demne de a fi analizate fără suspiciunea de contrafacere, pe care le comentează atent, avansând și ipoteze proprii, originale, noua carte a lui Dan Farcaș se constituie într-o valoroasă contribuție românească la vasta dezbatere științifică mondială care se desfășoară în prezent asupra acestui subiect fascinant. Scrisă într-un stil alert, accesibil, propriu autorului, cartea se recomandă de la sine oricărui pasionat de a medita asupra Necunoscutului aflat dincolo de orizontul privirii, dincolo de limitele cunoașterii noastre... (A.H.)

Amintiri din „cutia neagră"

Există și „PROFESIONIȘTI AI MEMORIEI" ?

MIHAELA DOROBANȚU

„Nu, domnule X, nu mai aveți voie să intrați în Cazinoul nostru!" Tonul lui Alain Sturtzer este extrem de politicos, dar la fel de ferm. Domnul X „joacă" indignarea – nu se numește X, nici nu a mai fost vreodată în acest Cazinou, actele sale... Cu un zâmbet vag, Sturzer îl întreabă brusc dacă mai poartă cu el micuțul medalion reprezentând o broască țestoasă verde – port-bonheur-ul său. Uluit, Dl. X duce reflex mâna la buzunar – restul se desfășoară automat. Demascat, el trebuie să plece.

Și dacă vreți un argument în plus pentru a aprecia performanța lui Alain Sturtzer, mai trebuie adăugat un lucru: între momentul când Dl. X, prins pe când încerca să trișeze la joc, fusese obligat să părăsească masa verde și cel în care încerca să revină, sub o altă identitate, trecuseră ...17 ani!

La Niderbronn-les-Bains – faimos nu numai pentru biserica sa, dar și pentru cazinou, unul dintre cele mai celebre din Franța – când febra jocului își pune amprenta peste tot și peste toate, un singur om rămâne (aparent) imperturbabil. În pragul ușii, cu papion și în costum albastru, Alain Sturtzer îi primește amabil pe toți, dar fără nici o ezitare, pe unii nu îi lasă să intre. Și el face parte din categoria pe care o putem numi „profesioniștii memoriei": este ...fizionomistul Cazinoului! Memoria sa prodigioasă – și antrenată în acest scop – îi permite să recunoască imediat un trișor sau orice altă persoană indezirabilă cu care a avut de-a face măcar o dată și care constituie un pericol potențial pentru Cazinou. Poate nu vi se pare mare lucru, poate că veți spune că și Dv. v-ați recunoscut, și nu o dată, un coleg de școală cu care nu v-ați mai văzut de nu știu câți ani. Da, dar Alain Sturtzer vede cam 40000 de figuri pe an, și totul pentru doar câteva secunde! Pe câți și-i poate aminti? Cam 5000, spune el, poate de două ori mai mult, și chiar, cu nume și prenume!

Cum reușește? În primul rând printr-o concentrare extraordinară: în fond, totul se joacă în câteva minute. Orice lucru care l-ar putea distrage (un apel telefonic, de exemplu), trebuie evitat. Apoi scurte notițe într-un carnet: cum se piaptănă respectivul individ, dacă are semne distinctive, un nume mai bizar, asemănare cu un prieten sau o rudă... Notițele sunt într-adevăr foarte sumare: de exemplu, „Martin, Müller, mustață, chel" înseamnă că respectivul este chel dar poartă mustață, seamănă cu vărul Martin, dar se îmbracă la fel ca prietenul Müller... Mai există însă și alte tehnici la care Alain Sturtzer recurge. El știe că trebuie să folosească orice ocazie pentru a se antrena. Un anume client se duce la bar – își va propune să-l recunoască atunci când tot grupul revine la masa de joc. Dacă se poate, va lega o conversație, nevinovată, pe un subiect cât mai banal – un meci de fotbal, buletinul meteo... Uneori nu este ușor, pentru că, puțin câte puțin, clienții află care este rolul lui Alain Sturtzer. Și ei trebuie să fie convinși de infailibilitatea lui. Un asemenea client, pe care îl văzuse o singură dată, a crezut că l-a „prins", pentru că Alain nu și-a amintit imediat numele. Dar în clipa următoare – stupoare! Cu un aer absolut normal, fizionomistul îl întreabă când își va ține promisiunea să meargă împreună la plimbare cu bicicleta. Nu-și adusese, încă din primul moment, aminte numele, este drept, dar își amintise că avuseseră o mică discuție despre ciclism. Onoarea fusese salvată. Și postul! Profesiile memoriei pot să fie foarte bine plătite, dar este suficient să ai o singură „pană" și riscul de a pierde totul devine enorm...

La hotarele parapsihologiei

Instinctul primejdiei de moarte

PAUL IOAN

Unele gesturi ale noastre sunt făcute din instinct - spun specialiștii -, fără o cunoaștere clară a ceea ce va urma, fără o judecată sau o analiză temeinică. Tipul de gesturi instinctuale, care preîntâmpină un eveniment anume, este asociat în parapsihologie cu premoniția. O inițiativă a subconștientului sau inconștientului este pusă în practică spontan, de multe ori cu efecte benefice. Astfel este și cazul lui Malcom Fernando, americanul care în anul 1996 a salvat viețile a sute de oameni.

Personajul nostru se afla în călătorie de afaceri, de la Pasadena la Sacramento, cu trenul. Dorea ca în acea oră și jumătate să mai consulte unele acte, pentru a nu se lăsa păcălit de partenerii de business. În compartimentul respectiv se mai aflau o bunică și nepoțelul ei, și o doamnă de vârstă medie. Aceștia reprezintă martorii acțiunii spectaculoase a lui Malcom, fără de care el n-ar fi fost niciodată crezut. În jurul orei 11,30, trenul urma să treacă prin dreptul localității Deyton, peste un pod de aproximativ trei sute de metri, sub care curgeau apele învolburate ale râului Cross-Creek. Plouase două zile încontinuu. Deși era concentrat asupra documentelor, Malcom se ridică la un moment dat de pe banchetă și privește îngrijorat pe fereastră, pe direcția de mers. Apoi, cu un glas ce trăda o spaimă puternică, spune celorlalți: „ Nu trebuie să ne apropiem prea mult de pod. Mecanicul ăsta nu știe ce face?" Vecinii de compartiment au încremenit. Primul lor gând a fost că domnul acela nu stă bine cu nervii. Dar băiețelul de șase ani l-a luat în serios și i-a replicat: „Domnule, fă ceva, cred că ți-e frică, ești foarte speriat!" Și Malcom, parcă încurajat de atitudinea copilului, s-a repezit la semnalul de alarmă și a tras cât a putut de tare. A urmat o frână și un zgomot îngrozitoare. Deraierea n-a fost departe. În panica ce s-a creat, pasagerii doreau furioși să dea de cel ce se „jucase" cu garnitura. Dar Malcom însuși l-a căutat pe șeful de tren și i-a cerut să verifice terasamentul din zona podului cu pricina... Doar un sfert de oră a fost necesar pentru a constata că terasamentul se șubrezise din cauza ploilor și pericolul căderii în râu, la intrarea pe pod, era imens. În acea regiune a Californiei ploile torențiale de durată sunt rare.

Malcom s-a lăsat examinat de un psihiatru din Pasadena. Nu are nici o problemă psihică importantă, doar o nevroză datorată stresului din afaceri. Profesia lui este cea de avocat, n-are cunoștințe tehnice speciale. Și totuși, în timpul lecturii l-a asaltat brusc acea primejdie de moarte inexplicabilă, cu doar treipatru sute de metri de locul periculos. A salvat numeroase vieți, salvându-și-o pe a lui. Într-un interviu a declarat, printre altele: „Fără încrederea puștiului, nu știu dacă aș fi oprit trenul..."

La răscruce de istorii

SECOLUL CEL MAI LUNG

CORNELIU VLAD

În decembrie 1989, puricii nu se potcoveau cu potcoave de oțel de 99 de ocale ca să sară până în înaltul cerului, dar lumea întreagă asista, cuprinsă de un fior plăcut, ca într-un drăguț serial de aventuri la prima transmisiune TV în direct a unei revoluții: revoluția română. Atunci, un redutabil eseist francez a lansat o zicere memorabilă: Secolul 20 e cel mai scurt din istoria omenirii. S-a născut în 1914 și s-a sfârșit în 1989. Total – 75 de ani. În loc de 100.

Sunt aproape zece ani de atunci și din păcate ajungem să glosăm, asemenea lui Eminescu, precum că „Toate-s vechi și nouă toate". Nici 1914 (-1918) nu mai e ce-a fost până mai ieri, nici 1989. De ce nu mai e 1989 ceea ce credeam (aproape) cu toții atunci, în acele clipe în care ne pierdusem , vorba poetului „și capul, și firea", o știm sau bănuim cu toții. Și în orice caz, pentru acest sfârșit de an, bilanțier cumva, după zece ani de la „Evenimente", avem asigurată încă o dezbatere în chestiune.

De ce nici '14 – '18 n-ar mai fi ce credeam noi că a fost de fapt e o altă (aceeași) problemă. Aceeași, într-un fel, pentru că ajungem, vrem – nu vrem, la remarca lui George Orwell din „1984": istoria este cea care vrem noi să fie (noi, prin reprezentanții noștri, desigur). Trecutul poate fi, deci, confecționat după bunul plac al cui poate să-l recroiască altfel și să oferteze cu succes celorlalți noua linie a modei (istoriografice).

Istoria Marelui Război (cum i s-a spus până când s-a întâmplat un altul, și mai mare, drept care avea că capete un număr de ordine – *primul* război mondial) a fost rescrisă din temelii de unii la împlinirea datei oarecum rotunde – 80 de ani – ce a marcat încheierea sa. Biblioteci întregi ne-au învățat că pacea de după acest război a consacrat, între altele, principiul wilsoniano-leninist al dreptului fiecărui popor de a-și avea propriul statnațiune. Acum începe a ni se spune altfel, că am fost pradă unei erori istorice. Că principiul autodeterminării popoarelor e nu numai un „lung prilej de vorbe și de ipoteze", ci și un blestemat măr al discordiei. Se plânge pe ruinele „monarhiei dunărene" (nume frumos pentru Imperiul Habsburgic – Austro-Ungar), în care lupul se înfrățea cu mielul, iar mierea și laptele curgeau, ca în „Țiganiada", între maluri de mămăligă, pentru toți supușii drăguțului de împărat.

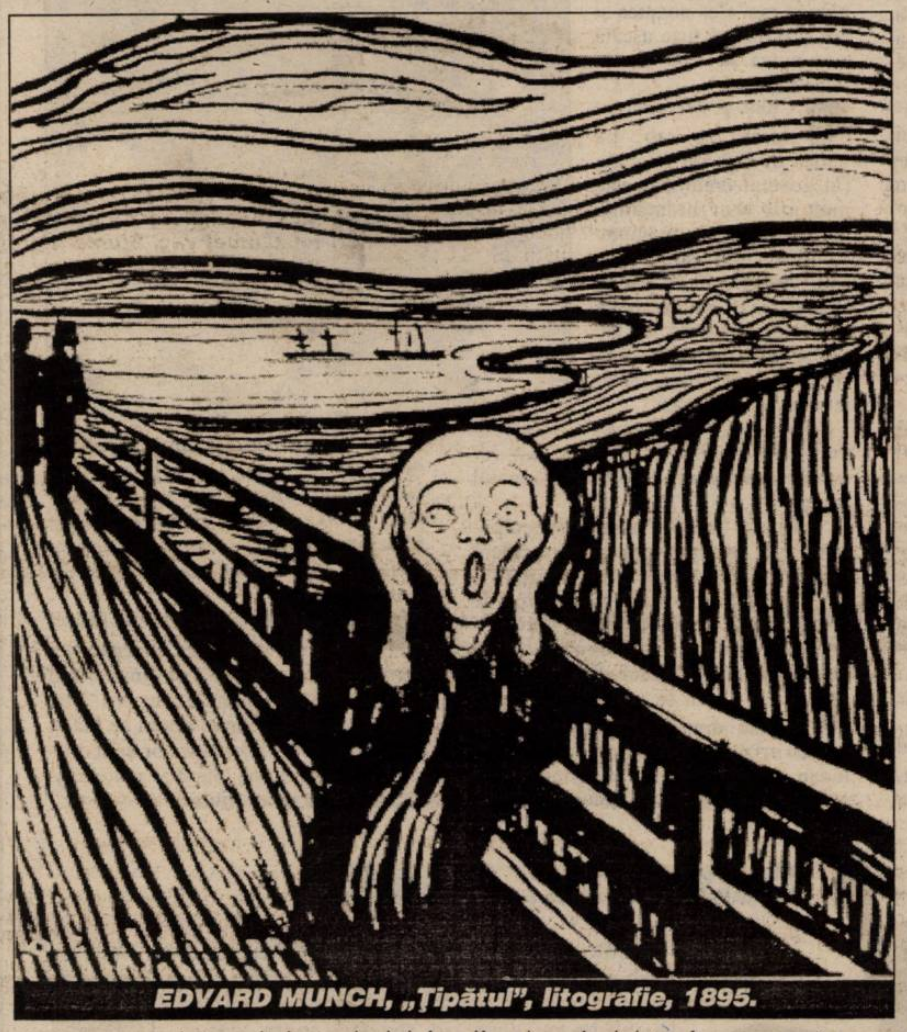

EDVARD MUNCH, „Țipătul", litografie, 1895.

Interesant este că primul război mondial și pacea care i-a urmat sunt radical altfel privite nu numai în țări atunci „învinse" – Germania, Austria, Ungaria, ci și în țări „învingătoare", care, cinic vorbind, au avut de beneficiat din tratatele încheiate pe ruine și morminte. În presa franceză, în presa italiană se încearcă a se acredita ideea că reglementările internaționale de după primul război mondial sunt de fapt vinovate pentru declanșarea celui de-al doilea. Ce să spunem?

Înțelepțește ar fi să spunem că adevărul e pe undeva pe la mijloc. Cât privește încheierea secolului înainte de termen, enunțul s-a dovedit cam prea pripit. Cum pripită s-a dovedit și profeția americanului Fukuyama despre sfârșitul istoriei. Ar fi fost bine să putem înlocui tratate de istorie cu rubrici de ziar despre Economie – Finanțe – Bănci – Afaceri – Cursuri valutare – Licitații – Mică și Mare Publicitate – Oferte etc. etc. Dar încă n-a fost să fie.

Necazul cel mare e că secolul 20, adică al celor două războaie mondiale, al - ismelor, Holocaustului, Gulagului (Canalului, Sighetului și altele – pentru noi), are mari speranțe de viață pentru a se prelungi în secolul și mileniul din fața noastră. Ca și Saraievo, ca și Dantzig, Kosovo s-a făcut de pomină deja ca loc blestemat de soartă în viața lumii. Un al treilea război mondial, cum au fost primele două, probabil nu va mai fi. Dar, vorba glumei, pe cât de răsuflată, pe atât de la zi, vedem cum lângă noi se încinge o luptă pentru pace (mai nou spus pentru drepturile omului) din care începe să nu prea mai rămână piatră pe piatră. Intrarea în secolul 21, oricum, se amână. Normal însă că porțile rămân deschise. Păi altfel cum?

Profesorul de geografie

ALEXANDRU MIRONOV

Privesc cu atenție zbaterea ministrului Educației Naționale, profesorul Andrei Marga, întru modernizarea învățământului românesc. Este pentru prima oară în ultimii 30 de ani – de fapt, de la fostul ministru reformist Mircea Malița – când un urmaș al lui Spiru Haret chiar a apucat taurul de coarne și-l scutură cu forță, încercând să alunge praful de pe școala noastră. Școală bună, în mare parte (gimnaziul, liceul, pregătirea elitelor în special), dar și depășită, pe ici, pe colo, prin părțile ei esențiale. Școala care ignoră, de pildă, că veacul s-a schimbat cu totul, s-a încărcat de electronică și informatică și că trăim într-o lume a capitalului – pentru care trebuie făcută educație pentru câștig, profit, bani, aflându-ne într-un sat global – pentru care trebuie învățate și stăpânite legile globalizării și limba planetară.

Eforturile ministrului sunt, spuneam, demne de respect, cauza e nobilă, dar eu i-am spus domnului ministru Andrei Marga că mă îndoiesc de succesul acțiunii... din cauza profesorului de geografie! L-am descumpănit, ca și pe dumneavoastră, sunt sigur, iată însă motivele: la o întâlnire cu dascălii de geografie dintr-un județ din Oltenia – nu spun care, zona luminată a țării – le-am vorbit, ca invitat, despre capcanele și ferestrele luminoase ale viitorului, despre nevoile noastre în lumea globală de astăzi și despre ce se mai petrece în cea mai explozivă dintre lumi, cea a științei și tehnicii. Cum întrebările care au venit din sală s-au referit însă mai mult la salarii și la condițiile de viață ale cadrului didactic, am fost tentat, inițial, să folosesc o frază politică de efect (de genul: *Asta ați votat, asta aveți!),* dar a trebuit să-mi amintesc, nu-i așa, că și sub Parlamentul și Guvernul trecute profesorii ridicau aceleași probleme. De aceea, am schimbat tema dialogului spre: *ce trebuie să fie în zilele noastre profesorul de geografie?...* Ceea ce întotdeauna a fost! a venit răspunsul prompt, sec și autosuficient, adică un transmițător de informație și, mă rog, pedagog, ca orice profesor. Dar televiziunea, dar radioul, dar miile de pagini de presă, dar PC-urile din rețele? am întrebat. Răspunsul a fost o ridicare (colectivă) nedumerită din umeri – ce-o mai vrea și ăsta de la noi?

Or, fraților și surorilor pedagogi, lumea s-a schimbat și se schimbă cu o viteză înspăimântătoare. Profesorul clasic de geografie a dispărut din fața catedrei și a hărții clasice. S-a mutat – și trebuie să se mute și la noi – pe ecranul televizorului, comentând pentru elevii lui, de pildă, imaginile posturilor TV *Discovery, Animal Planet* sau *la 5-éme* sau „Teleenciclopedia" și „National Geographic", pe care le emite TVR. A trecut pe unde radio, deschizând emisiuni atrăgătoare pentru globe-trotter-ii de mâine, elevii noștri de azi. A devenit organizator de excursii, trimițându-i pe micul și mica cetățeană să-și cunoască țara și lumea în care trăiesc, acompaniindu-i și explicându-le, povestindu-le locurile prin care trec. S-a adaptat – nu la noi, ci în lumea largă – la rețeaua rețelelor și aduce copiilor și tinerilor, în clase, glasul *Internetului,* rețeaua rețelelor, Enciclopedia enciclopediilor, deschisă democratic oricărui cetățean planetar.

Cu efort, desigur, chiar cu mare efort, dascălul de geografie își poate salva poziția lui de pedagog, educator și formator. Adaptându-se noului, îl poate lăsa pe Marius Chicoș Rostogan în desuetitudine și uitare. Dar cititorii înțeleg, desigur, că am luat drept țintă profesorul de geografie doar pentru a da un exemplu, poate cel mai acut de obligatorie schimbare. Lumea de mâine, năvălind peste noi mai devreme, ne-a prins nepregătiți, și pe dascălii de matematică, limba română, limbi străine, biologie, fizică, chimie – tot corpul profesoral. Vrem zile mai bune pentru românii de mâine – și, categoric, vrem! – ne schimbăm noi, de bună voie și nesiliți de nimeni, astăzi. Căci altfel, siliți de ministrul Educației Naționale – oricine va fi el – și amenințarea șomajului de mâine, ne vom schimba oricum, nu avem încotro...

Enciclopedia marilor personalități

PANTEONUL CULTURII ROMÂNE

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

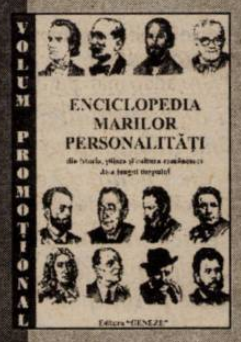

Enciclopedia marilor personalități din istoria, știința și cultura românească de-a lungul timpului, reprezintă pentru Editura GENEZE și directorul ei, neobositul poet și scriitor Ion Văduva-Poenaru, primul pas din succesiunea eforturilor de a prezenta cititorilor săi „contribuția românilor de geniu la spiritualitatea universală în cele mai diverse domenii ale culturii și științei".

De fapt, acest volum reprezintă un început cu țel promoțional dintr-o activitate amplă de cercetare științifică reprezentată de tema intitulată „Studii și cercetări privind particularitățile naționale și universale ale operelor marilor personalități din istoria, știința și cultura românească de-a lungul timpului". Activitatea de cercetare a unui mare număr de surse bibliografice, care s-a impus pentru a se răspunde corect și competent la exigențele unei astfel de teme, a reprezentat în final demararea elaborării unei enciclopedii complexe și complete, o operă de „mare întindere, care să pună în valoare civilizația poporului nostru... să-l ajute să se valideze pe plan internațional"...

La acest demers de cercetare, aflat sub auspiciile Agenției Naționale pentru știință, tehnologie și inovare, participă un colectiv multidisciplinar format din specialiști de primă mărime din planul spiritualității românești, între care Elena Berlogea, Voicu Bugariu, Gheorghe Cazan, Viorel Cosma, Mircea Deac, Mihai Golu, Constantin Nedelcu, Arcadie Percek, Mihai Stratulat, Dumitru Teaci, Florin Zăgănescu, Corneliu Zeană etc.

În actualul volum promoțional au fost selectate cu multă grijă – dar și cu mâhnire că spațiul tipografic nu a putut găzdui mai mult – 100 de personalități românești care, deși ne-au părăsit, au lăsat o operă nepieritoare, de cele mai multe ori cu priorități pe plan mondial...

Din domeniul literaturii nu puteau lipsi: Alecsandri, Arghezi, Bacovia, Barbu, Blaga, Martha Bibescu, Caragiale, Călinescu, Creangă, Eliade, Eminescu, Ionescu, Preda, Rebreanu, Sadoveanu, Sorescu, Stănescu Elena Văcărescu – deși numărul celor care sperăm să fie cuprinși în următoarele volume este mult mai amplu...

Poate cea mai grea selecție a reprezentat-o alegerea reprezentanților științei și tehnicii: Antipa, Aslan, Babeș, Bolyai, Cantacuzino, Carafoli, Coandă, Cobălcescu, Gogu Constantinescu, Daicoviciu, Danielopolu, Davilla, Dima, Drâmbă, Haret, Haas, Hulubei, Iacob, Lalescu, Marinescu, Mehedinți, Miculescu, Ion Mincu, Minovici, Mrazec, Muntenu-Murgoci, Nenițescu, Oberth, Odobleja, Onicescu, Parhon, Pârvan, Pompeiu, Poni, Proca, Procopiu, Racoviță, Răduleț, Saligny, Spacu, Teclu, Țițeica, Vasilescu-Karpen, Vlaicu, Vrânceanu, Vuia.

Dintre oamenii politici nu au fost omiși: Ion Antonescu, Titu Maiorescu, Iuliu Maniu, Mihai Ralea, Ion I.C. Brătianu, Nicolae Titulescu, iar dintre istorici nu puteau lipsi Bălcescu, Cantemir, Hașdeu, Iorga, Olahul, Pârvan... Din nici o lucrare enciclopedică nu pot lipsi: Aman, Andreescu, Brâncuși, Celibidache, Cioran, Conta, Hariclea Darclée, Eliade, Enescu, Grigorescu, Luchian, Medrea, Musicescu, Noica, Paciurea, Perlea, Elvira Popescu, Porumbescu, Șincai. Ca urmare, locul lor a fost păstrat și în volumul la care ne referim... Doresc să mulțumesc conducerii revistei „MAGAZIN" pentru găzduirea acestei scurte prezentări.

E bine de ştiut

Medicamentele şi toleranţa organismului

„Viaţa" unui medicament, după ce şi-a făcut intrarea în farmacologie, este dictată de eficacitatea sa şi de rapiditatea cercetărilor vizând următoarea generaţie de medicamente. O secvenţă a drumului ce trebuie parcurs de un medicament nou este detaliată de doamna ***dr. Maria Bari, medic primar la Spitalul Clinic Filantropia.***

Evaluarea experimentală a securităţii unui medicament permite determinarea dozelor maximale tolerate de organism precum şi organele, ţesuturile şi celulele ţintă asupra cărora acţionează medicamentul: se analizează, de asemenea, riscurile de alterare genetică şi de cancero-geneză a noului medicament. De această evaluare a securităţii medicamentului se va ţine ulterior cont în aprecierea generală a beneficiului aşteptat de la acesta în raport cu riscurile lui.

Unele studii sunt indispensabile înaintea oricărei administrări la om. Ele includ studii de toxicitate prin administrarea unică a medicamentului sau prin administrări scurte şi repetate precum şi evaluarea puterii mutagene a medicamentului respectiv. Fundamentul studiilor prin administrări repetate este cunoaşterea farmacocineticii medicamentului la speciile animale studiate şi extrapolarea lor la om.

Metodele utilizate în aceste studii trebuie să reproducă pe cât posibil condiţiile de administraţie la om.

În toate aceste studii se urmăreşte obţinerea unui maxim de informaţii pe plan comportamental, clinic, fiziologic, biologic, anatomic, histologic etc.

Evaluarea efectelor asupra reproducerii este o obligaţie de etică ce nu poate fi neglijată. Trebuie, de asemenea, evaluată puterea mutagenă şi cancerigenă a noului medicament. S-au făcut şi se fac în continuare mari eforturi pentru o mai bună extrapolare la om.

Pentru părinţi

CODURILE... PLÂNSULUI

Micuţul dv. plânge continuu, dar pentru că nu ştie încă să vorbească nu vă poate explica ce îl supără, ce îl doare? Nu vă rămâne decât să recunoaşteţi notele specifice fiecărei suferinţe şi să acţionaţi în consecinţă, spune dr. Annie Gauvain-Piquard. Cercetările au demonstrat astfel că plânsul zilnic, semnalat între orele 18 şi 19, al copilului mai mic de 4 luni, este o reacţie la căderea serii. Sugarul are nevoie de ceva timp pentru a se adapta ritmului diurn-nocturn.

Plânsul este pentru copilul mic maniera de a arăta că suferă, maniera de a se exprima când îi este foame, când îl doare ceva dar şi de a-şi exprima dorinţa unei mângâieri sau a unui plus de atenţie din partea adulţilor. Extrem de rapid mamele învaţă să decodeze ţipetele copilului şi să răspundă nevoilor sale. Atunci când nimic nu-l linişteşte, automat mama gândeşte că ar putea fi vorba despre îmbolnăvirea copilului. „Atunci când copilul are tendinţa de a se arcui şi îşi încruntă sprâncenele, el suferă. Când suferinţa se prelungeşte câteva ore, el devine aparent calm. Epuizat de durere, explică dr. Annie Gauvain-Piquard, micuţul aşteaptă să descoperiţi cauza suferinţei".

Iată şi câteva dintre suferinţele frecvente ale copilului mic:

● În primele luni, plânsul strident al sugarului, însoţit de contorsionarea copilului este datorat colicilor. Masarea uşoară a zonei abdominale poate calma durerile. Dacă copilul plânge mai ales noaptea şi are şi o uşoară tuse uscată s-ar putea să aibă viermi intestinali.

● Chiar şi cei mici au dureri de cap. La vârsta de 2-3 ani migrena (în general ereditară) este mult mai frecvent întâlnită decât ne-am fi imaginat. Copilul, palid, simte pulsaţii violente fie în partea stângă, fie în cea dreaptă a craniului. În plus, îi fac rău zgomotul, lumina şi nu se simte mai bine decât atunci când se culcă.

Angoasa, frica conduc, de asemenea, la dureri de cap, resimţite în acest caz ca o bară la nivelul frunţii.

În cazul elevilor, nemulţumirea părinţilor în privinţa rezultatelor şcolare poate da dureri de cap reale copilului.

Un copil care se plânge de dureri de cap atunci când citeşte, poate avea tulburări de vedere şi se impune consultarea urgentă a oftalmologului.

● Între 3 luni şi un an şi jumătate, „febra dinţilor" declanşează autentice crize de plâns. Copilul duce automat mâinile la gură dar doar acest gest nu semnifică, obligatoriu apariţia dinţilor. Poate, pur şi simplu, cel mic îşi explorează gurita. Dacă ţipă atunci când apăsaţi uşor gingia, răul este datorat dinţilor. Pentru a-l calma, puteţi folosi un preparat antialgic dar şi o jucărie, cu care, „muşcând-o" singur, îşi masează gingia.

● Surprinzător poate, dar şi pe cei mici îi dor picioarele. Începând cu vârsta de trei ani, o treime dintre copii suferă de dureri datorate creşterii. Mai ales seara sau în cursul nopţii se plâng de dureri la nivelul coapselor şi al articulaţiilor. Un masaj blând al spatelui şi picioarelor îi poate ajuta.

Indiscreţii

Vanessa în... Paradis

După un rol într-un film care a fost considerat un eşec, Vanessa Paradis nu a abandonat domeniul şi iată că acum trăieşte bucuria succesului. Dincolo însă de bucuriile profesionale, povestea de iubire pe care i-o rezervă viaţa alături de Daniel Auteuil o face să se simtă în al nouălea cer. Şi dacă adăugăm şi bucuria generată de apropiatul „statut de mămică" devine pe deplin justificată mărturisirea că se simte ca în... Paradis.

Fiecare cu căruciorul său...

Există diferenţe între Claudia Schiffer şi Elle Macpherson? Dimpotrivă, indiscreţii au identificat multe asemănări între „reginele" top-modelelor. Amândouă în ţinută sport, ambele cu pieptănături asemănătoare. Ce să mai vorbim despre siluetă şi... ochelari? Doar preocupările din momentul fotografierii erau diferite: Claudia Schiffer mergea la cumpărături, în vreme ce Elle Macpherson îl plimba pe fiul său, Flynn, în vârstă de un an.

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă din Cluj-Napoca, doamna Matilda Tudoriu, ne sugerează reţete pentru:

6 APERITIVE

1) Ţelină nefiartă (crudă), după ce s-a curăţat de coajă, se ţine o oră în apă rece cu oţet, apoi se rade pe răzătoare sau se taie în felii subţiri şi înguste, se sărează puţin şi se lasă să stea 10 minute, după care se poate amesteca cu maioneză.

2) Salată de şuncă cu ţelină şi maioneză

200 g şuncă, 2 ţeline, muştar şi maioneză, sare.

Se taie şunca în pătrăţele, ţelina crudă se taie în felii subţiri şi se amestecă cu sare, muştar după gust şi apoi cu maioneza.

3) Salată de ţelină cu mere

Ţelină, mere, maioneză, zeamă de lămâie, sare, muştar (facultativ).

Ţelina se curăţă de coajă, se lasă în apă rece, se taie felii subţiri sau se rade pe răzătoare mai mare şi se amestecă cu aceeaşi cantitate de mere curăţate de coajă şi tăiate în cuburi. La urmă se adaugă maioneza, zeama de lămâie şi sare după gust. Se mai poate adăuga şi puţin muştar.

4) Salată de praz cu maioneză

Praz, maioneză, muştar, piper, sare.

Prazul (numai partea albă) se taie în felii foarte subţiri şi se amestecă cu maioneză la care se adaugă muştar, piper şi sare. Salata de praz se poate face şi din praz fiert.

5) Salată de ciuperci cu maioneză

Ciuperci, ulei, sare, maioneză, pătrunjel, zeamă de lămâie.

Ciupercile curăţate, spălate şi tăiate în felioare subţiri se fierb înăbuşit cu puţin ulei şi sare. După răcire se amestecă cu zeamă de lămâie şi maioneză, la urmă se adaugă pătrunjelul tocat fin.

6) Salată de heringi cu maioneză

1-2 heringi săraţi, maioneză, mere, cartofi, castraveţi muraţi.

Heringii se desărează, se curăţă de piele şi de oase, apoi se taie în bucăţele mici (eventual se adaugă şi laptii de la heringi). Se amestecă cu merele, cartofii fierţi, castraveţii curăţaţi de coajă şi tăiaţi în cuburi şi la urmă cu maioneză.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Pentru dumneavoastră, doamnă

Un caz pe săptămână

„Mă numesc E. P., am vârsta de 50 de ani şi locuiesc în Bucureşti. De mai mulţi ani sufeream de dureri lombare, chisturi ovariene şi neurastenie. Normal, pentru toate aceste suferinţe am apelat la medic, dar tratamentul nu mi-a ameliorat starea de sănătate. În aceste condiţii am apelat pentru tratament bioenergetic la doamna Vasilica Ciupea, maestră cu capacităţi extrasenzoriale de categorie internaţională. Am urmat o serie de 10 şedinţe. După primele şedinţe oboseala de care mă plângeam şi starea psihică proastă au dispărut. Am încredere în tratamentul bioenergetic pe care, de altfel, îl consider salvator în cazul multor boli"...

*

Redacţia revistei noastre facilitează cititorilor dornici să beneficieze de tratament bioenergetic accesul la „Cabinetul Ciupea" pe baza talonului alăturat. Posesorul unui astfel de talon decupat din revistă beneficiază de o reducere cu 10 la sută a costului tratamentului, ceea ce echivalează cu 35000 lei.

10% REDUCERE adică 35000 lei

Programări la telefon: 6862046

TALONUL NR. 20

Numele şi prenumele pacientului.....

.....

Adresa.....

Intervalul efectuării tratamentului.....

● Valabil pînă la 10 iunie 1999 ●

Flaconul cu pastile de primăvară

Iodul

un aliat al tiroidei

Deşi *necesarul zilnic de iod* a fost apreciat de specialişti la nivelul a 150 micrograme (deci o cantitate foarte mică), rolul său este esenţial pentru buna funcţionare a glandei tiroide, deoarece face parte din structura hormonilor tiroidieni.

În mod firesc, *deficitul de iod* se manifestă prin perturbări ale glandei tiroide, cu repercusiuni asupra sistemului nervos.

Bogăţia unor alimente în iod depinde în special de natura solului, motiv pentru care locuitorii din anumite regiuni geografice al căror sol este sărac în acest element manifestă serioase dezechilibre funcţionale ale tiroidei. Cele mai bogate alimente în iod sunt organismele marine, peştii şi măslinele. De asemenea, în comerţ există sare de bucătărie care conţine cantităţile necesare din acest microelement.

Lipsa iodului din organism produce o scădere a secreţiei glandei tiroide, perturbare însoţită cel mai adesea (dar nu obligatoriu) de apariţia guşii. ***Simptomele,*** deşi se manifestă oarecum diferit de la caz la caz, au în comun mai multe elemente: senzaţia de apatie şi de oboseală, modificări ponderale, căderea părului, tulburări neurologice, dificultăţi de concentrare, diminuarea performanţelor intelectuale etc.

Administrarea iodului în cantităţi mari nu este, la rândul ei, ferită de consecinţe negative, deoarece conduce deopotrivă la dezechilibre ale funcţiei tiroidiene.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

ZGOMOTUL

poate influenţa personalitatea!

ARCADIE PERCEK

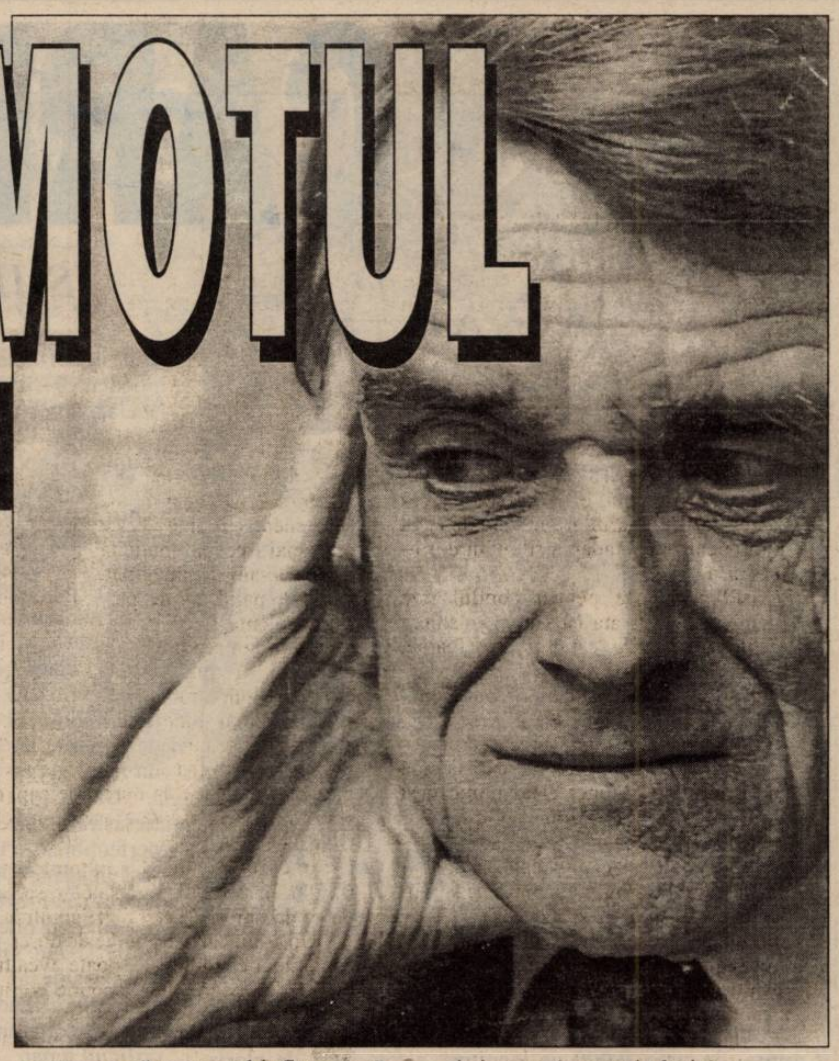

Un specialist în problemă, şi anume Philip Beals, ne semnalează în acest sens în cartea sa intitulată „Noise, hearing, deafness" (Zgomot, auz, surzenie), un fapt de o observaţie cât se poate de semnificativ pentru reliefarea rolului nefast al agresiunilor sonice asupra auzului uman. După el auzul septuagenarilor din zonele rurale ale Franţei, prin definiţie liniştite, este incomparabil mai bun decât al bărbaţilor americani, situaţi sub raport cronologic între 30 şi 39 ani, dar care locuiesc şi lucrează în marile centre industriale ale ţării.

Dar, incomparabil mai frecvente decât tulburările aurale produse de uzura sonică, sunt cele extraaurale. Studii experimentale efectuate pe această linie, au evidenţiat încetinirea peristaltismului gastric, apoi scăderea secreţiilor şi, implicit a aciditătii tot la nivelul stomacului, apoi scăderea debitului sistolic generat de bătăile inimii, precum şi creşterea vasoconstricţiei periferice, în climatul unei ambianţe zgomotoase, chiar de intensitate medie.

S-a mai demonstrat, de asemenea, că zgomotul influenţează chiar şi reglarea pupilei (respectiv a acestei deschideri rotunde, mobile, din centrul irisului, care permite trecerea razelor luminoase către interiorul ochiului), favorizând apariţia midriazei (respectiv dilatarea exagerată a pupilei!). Însăşi acuitatea vizuală este perturbată, iar acest fapt nu este străin de anumite accidente de muncă sau rutiere, imputate de regulă neatenţiei sau oboselii.

Realizaţi apoi cu toţii faptul, şi asta poate din proprie experienţă, că stimulii sonici influenţează – şi uneori chiar considerabil – calitatea şi durata somnului. Tot în cadrul unei ambianţe sonore intense, indivizii mai labili şi mai sensibili sub raport psihic, pot ajunge pe calea unor dereglări de ordin neuro-hormonal până la senzaţia de pierdere a echilibrului, apoi până la aceea de mers în gol, de dificultăţi în coordonarea mişcărilor etc. Tot la aceştia mai pot surveni senzaţii de ameţeală, greaţă, vărsături sau chiar şi sincope (respectiv leşin).

Corelaţii extrem de strânse mai există între agresiunea sonică şi oboseală, aceasta din urmă reprezentând din anumite puncte de vedere şi un epifenomen al uzurii sonice. Tot zgomotului îi mai sunt proprii, şi asta o ştim fiecare dintre noi, din proprie experienţă, apariţia senzaţiei de neliniste, de teamă sau irascibilitate, apoi a astenici ca şi a unei stări de rău greu de definit. Zgomotului apoi, îi mai sunt proprii diminuarea memoriei ca şi a puterii de concentrare. După cum s-a demonstrat experimental, zgomotul poate genera modificări ale traseelor electrocardiografice şi encefalografice, fapt ce poate induce greşeli de diagnostic.

Pare incredibil, dar lucrurile într-adevăr aşa stau: *O ambianţă zgomotoasă intensă şi durabilă poate induce până şi modificări ale caracterului ca şi ale personalităţii, putând duce în final şi la o completă schimbare a habitusului psihic.*

Terapie naturală

„SUFĂR DE BILĂ"

Cititoarea noastră din Câmpina, Daniela Pascu, vrea să ştie care ar putea fi un tratament naturist care să o facă să scape de durerile „de bilă" cum se spune popular. O variantă ar fi...

Ungurăşul *(MARRUBIUM VULGARE)*

Cum îl recunoaştem? Ungurăşul sau voronicul este o plantă medicinală răspândită pe marginea drumurilor, în locuri necultivate, în păşunile de lângă sate, pe terenuri nisipoase şi argiloase. Are tulpina înaltă de 30-80 cm, simplă sau ramificată, acoperită cu peri lungi albi-lânoşi. Frunzele inferioare sunt lung peţiolate, neregulat dinţate, cele mijlocii au peţiolul mai scurt, iar cele superioare sunt aproape lipsite de peţiol. Florile, mai multe la un loc, sunt dispuse în extremităţile ramurilor şi tulpinilor şi sunt de culoare albă.

Cum se recoltează? În scopuri medicinale se întrebuinţează părţile aeriene ale plantei, recoltate la începutul înfloririi. Se usucă în locuri bine aerisite şi uscate. Planta uscată are miros caracteristic şi gust amar.

Compoziţie: Ungurăşul conţine o substanţă amară, numită marubină, tanin, substanţe mucilaginoase şi pectice, rezine, ulei volatil, acid ursolic, colină, saponine, vitamina C etc.

Acţiune terapeutică. Datorită conţinutului în marubină, are proprietăţi tonic amare, colagoge mărind cantitatea de bilă secretată. Este considerat ca un înlocuitor al chininei, în special pentru cei care prezintă intoleranţă la această substanţă. Datorită conţinutului bogat în saponine şi substanţe mucilaginoase, prezintă şi proprietăţi expectorante importante.

Mod de întrebuinţare: Se administrează sub formă de infuzie (1-3 g la sută sau sub formă de pulbere 2-4 g pe zi, în gripă sau guturai. De asemenea, asociat cu alte plante ca de exemplu: coada şoricelului, frunze de mentă, frunze de salvie, isop şi cimbrişor, intră în compoziţia ceaiului antiasmatic. De asemenea, preparată infuzie, din o linguriţă plantă la o cană de apă, se beau 2-3 căni pe zi în dischinezia biliară.

L. MOLDOVAN
Farmacist primar

Ne confruntăm cu o avalanşă a bolilor cu transmitere sexuală!

Cel puţin aceasta este una din concluziile reuniunii organizate la 28 aprilie de către Fundaţia Tineri pentru Tineri, cu sprijinul Fondului Naţiunilor Unite pentru Populaţie (UNFPA), sub egida Comisiei pentru Sănătate şi Familie a Camerei Deputaţilor.

Mai mult, conform unui recent studiu la scară naţională, 97 la sută, respectiv 98 la sută dintre femei şi bărbaţi au auzit de SIDA, dar numai 20-38 la sută dintre ei au auzit că există şi alte boli cu transmisie sexuală.

Şi totuşi, acestea din urmă – sifilisul, gonoreea, trichomoniaza, candidoza – par să înregistreze cote de creştere alarmante. Date? Doar în ceea ce priveşte sifilisul la copii şi la tineri, cazurile noi au înregistrat o creştere de peste 20 la sută în numai doi ani, iar conform datelor OMS – Organizaţia Mondială a Sănătăţii, la

fiecare nou caz de sifilis există 10 noi cazuri de gonoree.

Există cazuri alarmante de sifilis congenital (copii sub un an), la tineri, la gravide – tratamentul este gratuit la noi, dar el este deosebit de costisitor. Vom reveni în numerele noastre viitoare cu o prezentare a acestor boli, a modului în care ele se manifestă, precum şi a metodelor de prevenire.

Ca şi toate celelalte domenii ale medicinii, mai bine previi, decât să fie nevoie să vindeci. Ca să nu mai vorbim că este şi mult mai ieftin! În particular în cazul bolilor cu transmisie sexuală, prevenire înseamnă în primul rând educaţie. La toate nivelele, începând din şcoală. Şi dacă mai există la unii dintre noi reticenţe, merită amintite cuvintele de încheiere ale Dnei Dr. Katy Shroff, Consilier tehnic principal UNFPAOMS: „Credeţi că educaţia sexuală este periculoasă? Dar ignoranţa?"

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

MEDICUL vă răspunde

Miotonia Steinert, cataractă, calviţie

Răspunsul pe care i-l dăm domnului Gheorghe D. Dună din comuna Babaroaga ar fi trebuit să fie scurt, mai ales că scrisoarea dumisale este în mare parte ilizibilă. Domnia sa ne scrie foarte multe lucruri în legătură cu boala de care suferă, pe o carte poştală. De asemenea, se referă la multe boli pe care le are la vârsta de 62 de ani, voind la toate răspuns. Astfel, am înţeles, domnule Dună, că suferiţi de acea boală rară care este „miotonia Steinert". Această boală reprezintă un spasm tonic al unuia sau al mai multor muşchi. Este vorba despre o boală cu caracter eredofamilial, caracterizată printr-o decontracţie foarte dificilă a muşchilor la executarea primelor mişcări voluntare, dar care se atenuează progresiv după repetarea mişcărilor. Aşadar, boala denumită miotonia Steinert sau miotonia atrofică reprezintă un sindrom miotonic însoţit de atrofii musculare, poikilodermie, cataractă zonulară presenilă, calviţie precoce şi tulburări endocrine. Prin poikilodermie se defineşte grupul de dermatoze, respectiv de boli de piele caracterizate prin atrofii reticulare, pigmentaţii şi telangiectazii (adică dilataţii ale micilor vase din piele, formând o reţea fină, roşie), ce imprimă pielii un aspect pestriţ. Prin cataractă se înţelege acea afecţiune oculară caracterizată prin opacifierea, adică prin întunecarea cristalinului. Cataracta zonulară de care suferiţi dv, Domnule Dună, este o cataractă cu aspect lamelar. Prin calviţie, medicina se referă la rărirea şi apoi dispariţia definitivă a firelor de păr de pe pielea capului.

Viagra? Aveţi puţintică răbdare

Un cititor din Tumureni, ne roagă să nu-i facem cunoscut numele, ci doar iniţialele de M.M.P. Domnia sa ne cere pur şi simplu să-i trimitem un flacon din medicamentul VIAGRA, asigurându-ne că va plăti costul medicamentului ca şi taxele poştale de rigoare. Nu vă putem fi de folos din acest punct de vedere, decât cu o serie de sfaturi. Este util din acest punct de vedere să vă prezentaţi la medicul de familie de care aparţineţi, care, la cererea dumneavoastră, vă va elibera o reţetă cu care vă veţi prezenta la farmacia din localitatea în care locuiţi, iar dacă aceasta nu are preparatul în cauză, vă va da informaţiile necesare pentru a afla în ce altă localitate din apropiere vi-l veţi putea procura. Cum în scrisoarea dv. faceţi precizarea că „Am 68 de ani, deşi am probleme cu ficatul, rinichii, am apoi cardiopatie ischemică, bronşită cronică, totuşi mă simt încă tânăr şi puternic". Vă atrag atenţia că, având cardiopatie ischemică s-ar putea să aveţi şi hipertensiune arterială care, într-o anume formă clinică reprezintă o contraindicaţie pentru VIAGRA. Cel mai bine ar fi însă să mai aveţi „puţintică răbdare", cum spune Caragiale, pentru că, din câte ştiu, Doctorul Arcadie Percek, colaborator permanent al rubricii alăturate, „Medicina la zi", se documentează de multă vreme pe marginea acestui „medicament-bombă" al acestui sfârşit de secol, intenţionând să scrie un articol documentat şi de punere la punct, pe care să-l publice la rubrica menţionată. Aşa că mai aşteptaţi puţin.

Dr. ANDREI ONU

De ce este Biblia neagră?

A.D.N. ŞI „JUDECATA DE APOI"

2

TONI VICTOR MOLDOVAN

Fiinţele extraterestre sunt homozigote. Deţin un A.D.N. uşor, simplu ce oferă o situaţie genetică ideală: genotipul este identic sau aproape identic cu fenotipul. Caracterele somatice nu sunt rezultatul unei exprimări fenotipice concurenţiale între caracterele genetice înscrise în lanţul A.D.N., conform legilor segregării caracterelor genetice. Formula lor A.D.N. extrem de simplă nu deţine caractere genetice ale ascendenţei genetice, ci în spatele fiecărui caracter exprimat fenotipic se află doar genele răspunzătoare de acel caracter. Această simplitate oferă o manipulare genetică facilă şi un racord corp spiritual-corp somatic eficient şi uşor controlabil atât timp cât genetica corpului spiritual, este, de asemenea, simplă şi compatibilă genetic cu marca A.D.N. a supercivilizaţiei. Modalitatea de compatibilizare a populaţiilor vechi ale Pământului cu marca LOR A.D.N. este descrisă cel mai bine în Biblie, fiecare etapă a programului de inginerie genetică fiind prezentată în amănunţime, cu toate subtilităţile ei. Lucrarea de faţă conţine aceste evenimente decodate, de asemenea, amănunţit. De fapt, axul central al cărţii îl reprezintă disecarea programului de inginerie genetică descris de Biblie. Este vorba de un program de compatibilizare în trepte a unor populaţii vechi cu marca A.D.N. a supercivilizaţiei lui Dumnezeu. Obţinerea seriilor genetice cu puritate genetică crescută a fost realizată în principal prin acţiunea complexului: chivot-legea non-hibridării (a interzicerii amestecului seminţiilor, a interzicerii combinării cu alte neamuri). Poporul evreu, „născut" din nodul genetic numit Iacov (Israel), s-a dezvoltat în douăsprezece serii genetice pure menţinute prin locuirea unor areale distincte sub acţiunea legii non-hibridării conţinută în legile lui Moise. Controlul genetic al acţiunii legii a fost realizat tehnic de aparatul numit chivot. Anterior Potopului, în timp ce în Orientul Mijlociu şi Apropiat dumnezeul biblic desfăşura un program de inginerie genetică în şapte serii genetice, în India, „Cei patru mari Manu" desfăşurau un alt program în patru serii genetice pure numite caste. Terra funcţiona ca o fabrică de „produse finite" fiecare corp spiritual recoltat fiind prelucrat genetic complet, apt să fie racordat la o somă (trup) de înger. Acest lucru a fost posibil prin copierea întregului complex viu Dumnezeu - Miel (supercomputer) - râul vieţii - pomul vieţii, existent în staţia supercivilizaţiei din Galaxie (Noul Ierusalim), în bazele din interiorul Pământului. Fiziologia complexului viu de mai sus şi modalitatea de control şi modelare a unui corp spiritual compatibil recoltat sunt conţinute în lucrarea de faţă. După Potop, supercivilizaţia lui Dumnezeu (a dumnezeului evreilor) a schimbat marca A.D.N. şi a dezvoltat în vechea Palestină un nou program în douăsprezece serii genetice. Îngerii „lucrători" în bazele intraterestre au continuat producerea de corpuri spirituale în şapte serii genetice într-un program alăturat, în Sumer, scindându-se evolutiv de supercivilizaţia lui Dumnezeu, livrând în continuare aceste structuri de corpuri spirituale mai vechi unor beneficiari din Galaxie.

Între dumnezeul evreilor şi ceilalţi dumnezei cu „proprietăţi" pe Terra, a izbucnit un conflict politic şi militar obiectivat în războaiele spaţiale şi terestre între îngeri, descrise de textele vechi. Programul evreu a fost exploatat economic timp de aproximativ 1500 de ani (între 1500 î.e.n. - anul 0). Prezenţa pe Terra a îngerilor supercivilizaţiei lui Dumnezeu a devenit din ce în ce mai dificilă cu cât ne apropiem pe axa lineară a timpului de anul 0. Atunci când din punct de vedere militar supercivilizaţia lui Dumnezeu a realizat că-şi pierde programul, a încercat să distrugă toate programele de inginerie genetică de pe Terra, conform dictonului „să moară şi capra vecinului". Acesta este motivul apariţiei lui Iisus, cel care aduce „legea cea nouă", menită să aducă „mântuirea păcatelor". Singurul păcat biblic era acela de încălcare a legii non-hibridării impusă de Moise. Iisus omite conştient din legea nouă legea non-hibridării şi lasă loc liberei hibridări a seriilor (amestecului seriilor), până atunci, pure din punct de vedere genetic. Mai mult decât atât, încearcă propagarea noii legi la „toate neamurile" încercând distrugerea programelor celorlalţi zei, vizând astfel limitarea înmulţirii concurenţilor galactici. Supercivilizaţia lui Dumnezeu a dispărut din preajma Terrei acum 2000 de ani după o perioadă în care este principalul măsurător al timpului nostru linear. Înainte de această dispariţie a realizat trei distorsiuni temporale importante ancorate în viitorul nostru, care verifică distrugerea actualului program şi ne oferă informaţii despre istoria sfârşitului civilizaţiei noastre. După Potop, supercivilizaţia lui Dumnezeu a montat un satelit sofisticat de supraveghere a programului propriu de inginerie genetică, respectiv al vechii Palestine. Satelitul, identificat astăzi de puterile spaţiale ale Terrei, are printre altele misiunea de a observa stadiul tehnic al omenirii şi... gradul de înţelegere a Bibliei. În fiecare capitol al acestei cărţi supercivilizaţia lui Dumnezeu avertizează omenirea că sfârşitul civilizaţiei noastre va fi provocat de EI printr-un atac nuclear. Momentul apocaliptic oferă captatoarelor de corpuri spirituale montate prioritar de cele două lumi extraterestre aflate în conflict, corpuri spirituale transformate genetic sub acţiunea radiaţiei nucleare. „Judecata de apoi" este un veritabil triaj genetic după criterii precise ce are loc în fiecare dintre tabere. De asemenea, fiecare dintre tabere este dotată cu propriul „iad" - „iezer de foc" - loc de distrugere a corpurilor spirituale incompatibile cu marca genetică standard. Prelucrarea structurii corpurilor spirituale sortate este descrisă magistral în Cartea Tibetană a Morţilor şi este prezentată în lucrarea de faţă.

După cum observaţi, decodarea Bibliei presupune cunoştinţe de genetică şi de fizică.

(Va urma)

Pe Cristofor Columb l-a salvat eclipsa!

Cristofor Columb şi-ar fi putut pierde viaţa într-un mod cât se poate de umilitor, dacă nu i-ar fi venit în ajutor o eclipsă...

În iunie 1503, în timpul celei de-a patra şi ultimei lui expediţii spre „Indiile occidentale", corăbiile sale eşuaseră în bancurile de nisip ale ţărmului nordic al Jamaicăi. El şi oamenii lui aşteaptau disperaţi un sprijin de pe Insula Española. Băştinaşii asediaseră nava amiralului şi refuzau obiectele mărunte oferite de spanioli în schimbul hranei. Lunile treceau şi Columb, din ce în ce mai bolnav, cădea deseori în delir mistic. Cacicii, şefii indienilor, se pregăteau să dea asaltul decisiv... Dar în februarie 1504, după opt luni de autoprizonierat, Columb găseşte o soluţie. El transmite inamicului că zeii spanioli le vor fura luna de pe cer dacă nu-i vor ajuta să supravieţuiască până vin ajutoarele. Iar la 29 februarie 1504 s-a produs „minunea". Tabelele astronomice nu-l minţiseră pe mult încercatul navigator. S-a produs o eclipsă totală de lună. În ziua următoare, cacicii au venit să-l implore să le înapoieze luna. Milostiv, Columb s-a îndurat de ei şi relaţiile au redevenit amicale. Abia în iunie 1504, Ovando, guvernatorul Españolei, trimite o corabie pentru a-şi salva compatrioţii. Columb însuşi a mărturisit că „văzuse moartea cu ochii". *(P. I.)*

Cine au fost Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena?

La 21 mai, biserica ortodoxă îi prăznuieşte pe Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena, eminente personalităţi ale începuturilor creştinismului. Elena, de condiţie socială modestă, s-a născut în anul 255 la Bitynia (Asia Mică) şi a murit în 327 sau 328, la Nicomedia (azi Izmit). Ea a fost remarcată de împăratul Constanţiu Chlore, iar fructul iubirii lor a fost Constantin, care a venit pe lume între 270 şi 274, data exactă nefiind cunoscută. După ce s-a convertit la creştinism, Elena a efectuat lungi călătorii la Locurile Sfinte, unde a fundat numeroase biserici ale lui Iisus. Ei i se atribuie - într-o tradiţie târzie - găsirea Sfintei Cruci a Răstignirii şi trimiterea ei la Constantinopole. A fost declarată Augusta de către fiul său şi numele i-a fost gravat pe monede (besantul de aur curat, de 4,48 g). Relicvele Sfintei Elena au fost transferate în secolul IX la abaţia Haut-Villiers (Franţa), de unde cultul ei s-a răspândit în întreaga Europă. După moartea tatălui său, Constantin este încoronat împărat (anul 306) şi va avea o fabuloasă domnie (cultural şi cultual) până în 337. În 312, înaintea victoriei din bătălia de pe malul Tibrului împotriva rivalului său Maxenţiu, Constantin I cel Mare are o excepţională viziune a Crucii şi ordonă ca acest simbol să fie gravat pe scuturile ostaşilor. Un an mai târziu, în 313, el decretează creştinismul religie acceptată în imperiu (în 392 Theodosius I decretează creştinismul religie de stat şi interzice cultele păgâne). Un alt moment epocal al domniei lui a fost convocarea extrem de importantului Conciliu ecumenic universal de la Niceea (325), unde s-au clarificat multe principii de bază ale ortodoxiei creştine - inclusiv mesajul „Crezului". Cu toate acestea, Constantin s-a creştinat spre sfârşitul vieţii, abandonând cultul Soarelui (Mithra), de sorginte iraniană (probabil din acest motiv catolicii nu l-au canonizat).

Acest iluminat împărat a construit numeroase biserici. În 330 începe edificarea celebrei „Sfânta Sofia" din Constantinopole (terminată în 360). A ridicat stabilimente culturale, a umanizat codul penal roman, noile norme fiind menţinute şi în Codul lui Iustinian (534). Tot în 330, el inaugurează noua capitală a imperiului, la Constantinopole, pe locul vechiului Bysantion. Iniţial, ea s-a numit Noua Romă, iar imperiul său era „Basileia ton Romanion" (Împărăţia Romanilor). Era o monarhie de drept divin, centralizată.

Sărbătorirea Sfinţilor Împăraţi Constantin şi Elena constituie, în consecinţă, şi un act cultural menit să ne amintească începuturile creştinismului (biserica romano-catolică o celebrează pe Sfânta Elena la 18 august).

PAUL IOAN

Amprente ale spiritualităţii noastre

Ansamblul Schitul Maicilor

Pe strada cu acelaşi nume din Capitală se afla o grădină minunată, cu o poartă metalică, la care un clopot fixat pe o latură a arcadei anunţa prin sunetul său de aramă intrarea vizitatorilor. Înăuntru te întâmpina bisericuţa cu pridvor deschis, pe coloane de piatră răsucite elegant. Planul era cel tradiţional, adică: pridvor, pronaos, naos treflat. Deasupra pronaosului se înalţa turla zveltă, cu scara de acces la clopot. În contrast cu măreţia impunătoare a bisericilor din jur, acest locaş, cu capiteluri şi olane, sugera graţie şi feminitate.

Schitul s-a numit odinioară Schitul Hagi Dima după numele ctitoriţei lui, Tatiana Hagi Dima. Aceasta scăpând de robia turcilor, se călugăreşte, luând numele de Timoteia şi apoi Kiriaki Schimonahia. Biserica era înălţată în cinstea Bunei Vestiri şi cu mulţumire Prea Sfintei Fecioara. În jurul locaşului la 1 octombrie 1726 era un grup de chilii. Unele documente pomenesc şi numele unei jupânese Smaranda, menţionând de asemenea numele ispravnicului vremii, Pashali.

În 1730 biserica este închinată mitropoliei şi îşi sporeşte avuţiile. În 1805, mitropolitul Dosoftei hotărăşte mutarea maicilor, cu tot avutul lor, la Mănăstirea Ţigăneşti, schitul rămânând metoc al acesteia. Între 1865-1926 este dat în grija Bisericii Alba Postăvari, revenind apoi la Ţigăneşti. În 1896 biserica este renovată şi repictată de o echipă condusă de Gheorghe Stoenescu, elev al lui Tattarescu. Din această frescă se mai pot vedea porţiuni în plafonul pridvorului. Tot acum se schimbă şi tâmpla, păstrându-se însă icoanele împărăteşti.

Chiliile din jur, fiind în parte nelocuite, se ruinează, dar în 1952 schitul intră în oblăduirea Patriarhiei. Între 1955-58, patriarhul Justinian dispune restaurarea bisericii şi a clădirilor din jur, realizându-se o adevărată bijuterie cu elemente specifice mănăstirilor noastre. Clădirile cadru, înscrise pe lista monumentelor istorice sunt opera unei echipe condusă de arhitecţii D. Ionescu-Berechet şi Richard Liablich, inginer Dumitru Ionescu, meşterii Alfredo Mella şi Ioan Bizon. În construcţiile cadru se instalează Institutul Biblic unde, printre altele, existau ateliere pentru obiecte de cult cunoscute pretutindeni.

În momentul masivelor demolări din cartierul Izvor, biserica este translată în 1982 în Strada Mitropolit Antim Ivireanu, fiind prima construcţie la care s-a aplicat această tehnică.

Înghesuită între blocuri şi lipsită de frumoasa ei grădină, biserica pare abandonată, aşteptând să-şi recapete vechea strălucire.

IRINA STOICA

Înălţarea Domnului

Astăzi 20 mai, poporul nostru sărbătoreşte Ziua Eroilor. E un prilej de pomenire şi de pioasă aducere aminte pentru cei care şi-au pierdut vieţile întru apărarea pământului patriei. Nu întâmplător, această zi a fost fixată în ziua Înălţării Domnului, realizându-se astfel puternice conotaţii, în spiritul unui popor profund credincios. Înălţarea Domnului, pe care ortodocşii de pretutindeni o sărbătoresc astăzi, marchează încheierea sărbătorilor pascale, cele mai importante sărbători creştine. Evenimentul este pomenit destul de puţin în cele patru Evanghelii ale Noului Testament. Se ştie că, după Înviere, mântuitorul s-a arătat timp de 40 de zile femeilor mironosiţe, apostolilor şi chiar unei mulţimi de 500 de persoane, cu toţii devenind martorii miracolului Învierii. Acest număr de 40 nu este ales întâmplător. După cum am aflat de la părintele paroh Mihail Cristescu, de la biserica Sfântul Antonie din Bucureşti, numărul 40 este un număr fast, reprezentând deopotrivă perioade de post sau sărbătoare. După ce venise în mijlocul ucenicilor săi, explicându-le Evanghelia, în care aveau să creadă generaţiile următoare, Mântuitorul se întâlneşte cu ei pe Muntele Măslinilor, acolo unde se rugase fierbinte cu puţin înainte de a fi ridicat şi dus la judecată. Apoi plecă în Betania unde îi vede pentru ultima oară, îi binecuvântează şi, înfăşurat într-un nor strălucitor, de pe înălţimile Eleonului, se înalţă la Ceruri purtat de slava îngerilor. El a lăsat în urmă cuvântul cel bun, iar Înălţarea Sa la Ceruri, pe culmile luminii vrea parcă să demonstreze că această înălţare reprezintă întreaga năzuinţă a omului. Înălţarea Domnului este şi speranţa noastră că acolo, Sus, suntem aşteptaţi de Mântuitorul care ne va primi în ceasul din urmă, alături de eroii de care, cu profundă recunoştinţă, ne amintim astăzi. *(I. S.)*